

MAANANTAI 23. maaliskuuta 2009

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

(Istunto avattiin klo 17.05.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (DE) Julistan torstaina 12. maaliskuuta 2009 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

Ensimmäiseksi haluan toivottaa tervetulleeksi vasemmalla puolellani istuvan Euroopan parlamentin uuden pääsihteerin Klaus Wellen ja toivottaa hänelle menestystä työssään.

(Suosionosoituksia)

Oikealla puolellani on apulaispääsihteeri David Harley. Hän edustaa niin sanotusti jatkuvuutta sihteeristössä. Toivotan myös hänelle kaikkea hyvää.

(Suosionosoituksia)

2. Puhemiehen julkilausuma

Puhemies. – (DE) Hyvät parlamentin jäsenet, minua on pyydetty antamaan seuraava julkilausuma. Tällä viikolla on kulunut 60 vuotta satojen tuhansien Baltian maiden kansalaisten pakkosiirroista. Neuvostoliiton toimittamien karkotusten aalto alkoi yöllä 24. maaliskuuta 1949, ja tuolloin kymmenet tuhannet virolaiset, latvialaiset ja liettualaiset joutuivat lähtemään kotimaistaan. Heiltä vietiin kansalais- ja ihmisoikeudet ja he menehtyivät neuvostoleireillä kovien ja epäinhimillisten olosuhteiden vuoksi.

Lähes jokainen perhe Latviassa, Liettuaissa ja Virossa sekä muissa entisissä neuvostotasavalloissa kärsi totalitäärisen kommunistivallan hirvittävistä väkivallanteoista. Melkein kaikilla perheillä oli sukulaisia, jotka katosivat Siperiaan, joutuivat KGB:n vainoamiksi tai jotka vangittiin ja joita sorrettiin. Nämä tapahtumat eivät ole ainoastaan jossakin synkässä kaukaisessa menneisyydessä. Ne säilyvät elävinä muistoina monille ihmisille, jotka ovat nyt EU:n kansalaisia.

Meidän velvollisuutemme on siksi yhteisten arvojemme pohjalta muistaa pakkosiirtojen lukuisia uhreja ja tuomita selkeästi ja voimakkaasti Neuvostoliiton totalitäärisen kommunistivallan tekemät järkyttävät rikokset. Olemme uhreille velkaa sen, että arvioimme menneisyyden objektiivisesti, syvällisesti ja huolellisesti, sillä sovinto voi perustua ainoastaan totuuteen ja muistamiseen.

3. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

4. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

5. Tervetuloitotukset

Puhemies. – (DE) Minulle on kunnia saada toivottaa tänään panafrikkalaisen parlamentin valtuuskunta tervetulleeksi parlamenttiimme. Kuten kaikki tiedätte, panafrikkalainen parlamentti on Afrikan unionissa vastaavassa asemassa kuin Euroopan parlamentti Euroopan unionissa.

Olen erityisen iloinen saadessani toivottaa parlamentin edustajan Marwick Khumalon ja hänen kollegansa tänne tänään. Saan samalla tilaisuuden kiittää häntä ja hänen kollegoitaan sekä panafrikkalaisen parlamentin puhenaista Gertrude Mongellaa panafrikkalaisessa parlamentissa vierailullani lokakuussa 2008 saamastani vastaanotosta sekä kutsusta puhua panafrikkalaisen parlamentin täysistunnossa.

Toivotan vielä kerran teidät kaikki tervetulleiksi. Olen erittäin iloinen, että olette kanssamme täällä tänään.

(Suosionosoituksia)

6. Rauenneet kirjalliset kannanotot: ks. pöytäkirja

7. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

8. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

9. Vetoomukset: ks. pöytäkirja

10. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

11. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

12. Käsittelyjärjestys ks. pöytäkirja

(Käsittelyjärjestys hyväksyttiin.)

*
* *

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minulla on teille Eurooppa-neuvostoa koskeva kysymys. Kuulimme, että sanoitte Eurooppa-neuvoston kokouksessa parlamentin olevan sillä kannalla, että komission puheenjohtajasta äänestetään 15. heinäkuuta ja että komission muista jäsenistä äänestetään vasta sitten, kun Lissabonin sopimus on hyväksytty.

Haluaisin tietää, onko tämä totta, ja jos on, millä toimivaltuuksilla saatoitte antaa tällaiset lausunnot.

Puhemies. – (DE) Hyvä Monica Frassoni, olitte itse paikalla, joten muistatte varmasti, että keskustelimme tästä asiasta puheenjohtajakokouksessa. Ainoastaan yksi henkilö vastusti äänestystä 15. heinäkuuta, ja se henkilö olitte te. Kaikkien muiden ryhmien puheenjohtajat kannattivat sitä näkemystä, jonka kerroin lausunnossani neuvostolle. Voitte lukea sanatarkasti sen, mitä sanoin puheessani. Puhe on kaikkien parlamentin jäsenten ja yleisön saatavilla.

13. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin kiinnittää Euroopan parlamentin huomion Valko-Venäjän presidentin Aleksander Lukashenkon Prahan vierailuun. Onko presidentti Lukashenkon vierailu yhteensopiva niiden arvojen kanssa, joiden puolesta me puhumme? Voiko Euroopan unioni tehdä yhteistyötä sellaisen presidentin kanssa, jolla on kaikki valta ilman mitään aikarajoituksia ja ilman mandaattia? Millaisen kuvan Euroopan unioni antaa itsestään, kun se suostuu ottamaan vastaan presidentin, joka on hankkiutunut eroon useista poliittisista vastustajistaan ja joka rajoittaa kansalaistensa oikeuksia? Millaisen vaikutelman unioni antaa Obaman hallinnolle, kun Yhdysvaltojen kansalainen viruu parhaillaan valkovenäläisessä vankilassa ja todennäköisesti kuolee sinne, ellei jotakin tehdä pikaisesti? Mielestäni vierailukutsua ei olisi pitänyt esittää.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin kertoa kaikille El Muselistä, joka on minun alueeni Asturiasin suurin satama.

On ehdottoman tärkeää, että komissio vapauttaa sataman ylimääräisten kustannusten rahoittamisen. Komission jäsen Antonio Tajani sekä hänen edeltäjänsä Jacques Barrot ovat ymmärtäneet tämän, ja he ovat molemmat tunnustaneet El Muselin sataman merkittävät toiminnalliset ja ympäristöön liittyvät haasteet.

Kriisin aikana tarvitaan kipeästi sellaisia töitä, joita El Muselin satama tarjoaa. Siksi on päästävä eroon pitkäkestoisista ja liiallisen byrokratian aiheuttamista esteistä, on ajateltava laaja-alaisemmin ja puskettava

rahoitusta eteenpäin. Rahoitus on hyvin tärkeä Asturiasin alueen, Pohjois-Espanjan ja myös Euroopan talouden elpymisen kannalta. Toistan vielä, että se on tärkeää myös Euroopan talouden elpymiselle, johon Espanja haluaa osaltaan vaikuttaa.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Edellisen Eurooppa-neuvoston kokouksen tulos on hyvä esimerkki siitä, kuinka voidaan käytännössä toteuttaa erästä Euroopan unionin perusperiaatetta eli yhteisvastuuta.

Myönnetty 5,6 miljardin euron tuki auttaa vanhan mantereen asukkaita toipumaan maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin seurauksista. Bulgarialle myönnetty 105 miljoonan euron tuki käytetään energiaturvallisuuden varmistamiseen, internetin laajakaistayhteyden luomiseen ja maatalouteen, ja tämä osoittaa tukea ja lisääntyvää luottamusta ohjelmaan, jonka hallitus on laatinut kriisistä selviämiseksi.

Maalleni on erittäin tärkeää, että Euroopan komissio hyväksyy Kozloduyn ydinvoimalan kolmannen ja neljännen reaktorin aikaisen sulkemisen vuoksi hakemamme korvauksen jatkamisen vuoteen 2013 asti ja että Euroopan parlamentti antaa tukensa sille. Bulgaria kärsi eniten menetyksiä äskettäin sattuneessa Venäjän ja Ukrainan välisessä kaasukriisissä. Siksi on tärkeää huomioda, että kaikkien EU:n jäsenvaltioiden tasavertaisen kohtelun periaatetta noudatetaan.

Luotan siihen, että komission puheenjohtaja José Manuel Barroso antaa myönteisen vastauksen, ja kannustan Euroopan parlamentin kollegoitani edistämään oikeudenmukaisuutta ja yhteisvastuuta Euroopassa.

Eoin Ryan (UEN). - Arvoisa puhemies, haluaisin nostaa esille Irlannin pankki- ja rahoitusjärjestelmää koskevat huomautukset ja kommentit, joita lauotaan tietyiltä tahoilta.

Irlannin järjestelmä toimii EU:n direktiivien oikeudellisen ja lainsäädännöllisen poliittisen kehyksen mukaisesti. Irlannin järjestelmä on aivan yhtä vahva tai yhtä heikko kuin EU:n puitekehys. Kuten kaikki tiedämme, sääntelyjärjestelmä on epäonnistunut yleisesti. Irlanti ei ole sen huonompi tai parempi kuin mikään muukaan paikka.

Vastustan niitä Irlantia koskevia vihamielisiä huomautuksia, joita kuulee Lontoon, New Yorkin ja Saksan viestimissä. Kaikissa mainituissa paikoissa on jouduttu kohtaamaan sääntelyyn ja pankkeihin liittyviä haasteita ja aivan samanlaisia ongelmia ja useissa tapauksissa jopa paljon pahempia ongelmia kuin mitä meillä on ollut Irlannissa. Joidenkin EU:n naapureidemme jatkuva piikittely on perustunut pikemmin ennakkoluuloihin kuin objektiivisiin tosiasioihin. Ne eivät edistä EU:n yhteisvastuuta tällaisina aikoina, kun Euroopassa kamppaillaan valtavien rahoitus- ja talousalan haasteiden kanssa.

László Tőkés (Verts/ALE). – (HU) Kansainvälisesti tunnettu kaivosyhtiö Roşia Montană Gold Corporation, joka on kanadalainen ja romanialainen yhteisyritys, aikoo luoda Euroopan suurimman avoimen kultakaivoksen Transylvaniaan Verespatakin kaupunkiin (Roşia Montană). Euroopan parlamentti ilmaisi päätöslauselmassaan joulukuussa 2004 syvän huolestuneisuutensa hankkeen aiheuttaman luonnonkatastrofin uhan vuoksi. ICOMOSin vuoden 2005 yleiskokouksessa puolestaan päätettiin vanhan kohteen historiallisen kulttuuriperinnön suojelusta.

Hankkeen aikana on jo tapahtunut useita skandaaleja, ja hankkeessa on tarkoituksena käyttää samaa tekniikkaan perustuvaa syanidin käsittelymenetelmää kuin vuonna 2000 toteutetussa hankkeessa, jossa Tisza-joki saastui kokonaan. Lisäksi Verespatakin (Roşia Montană) kulttuuriperintöön kuuluvat rakennukset on tuhottu ja väestö on köyhtynyt. Romanian hallitus aikoo ilmeisesti poistaa väliaikaisen investointikiellon.

Pyydän Euroopan parlamenttia puuttumaan asiaan Verespatakin pelastamiseksi ja sen luonnonympäristön suojelemiseksi. Euroopan komission pitäisi omasta puolestaan edistää tuhoutuneen kaupungin ja sen ympäristön jälleenrakennustoimia.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Arvoisa puhemies, tulevina päivinä vietetään seuraavia merkkipäiviä:

- on kulunut 10 vuotta siitä, kun Nato ja Euroopan unionin keskustavasemmistolaiset ja keskustaoikeistolaiset hallitukset pääsivät valloilleen likaisen sodan Jugoslavian kansaa vastaan;

- on kulunut 6 vuotta siitä, kun Yhdysvallat ja sen halukkaat liittolaiset aloittivat rikollisen sodankäynnin ja valloittivat Irakin, ja tässä sodassa noin 1,5 miljoonaa irakilaista on menetänyt henkensä;

- on kulunut 60 vuotta siitä, kun perustettiin Naton imperialistinen sotakoneisto, joka uhkaa rauhaa kaikkialla maailmassa. Nato viettää pian 60-vuotisjuhlaansa huippukokouksessa Strasbourgissa.

Kymmenen vuotta sitten Washingtonissa 23. ja 24. huhtikuuta 1999 Naton jäsenvaltioiden päämiehet allekirjoittivat 50. merkkipäivän kunniaksi julistuksen, jossa hyväksyttiin uusi doktriini. Nato otti siis käyttöön uuden strategian, joka myös virallisesti syrjäyttää kansainvälisen oikeuden perussäännöt. Tämän jälkeen Nato on toteuttanut muita rikollisia toimia Afganistanissa, Irakissa, Iranissa ja Lähi-idässä.

Naton huippukokouksen valmisteluja varten Ranskan viranomaiset ovat sulkeneet Strasbourgin keskustan ja ottaneet käyttöön Schengenin sopimuksen mukaiset välineet estääkseen rauhan puolesta mielenilmauksia järjestävien ihmisten pääsyn Ranskaan. Poliisi on valmistautunut mielenosoituksiin huomattavan suurin armeijan joukoin ja poliisivoimin. Tällaisilla toimenpiteillä rikotaan räikeästi demokratian perusoikeuksia. Ne osoittavat, kuinka paljon imperialistit ja läto pelkäävät ihmisiä.

Ihmisten on vastattava Naton rikollisen imperialistisen toiminnan 60-vuotismerkkipäivän juhlallisuuksiin vahvistamalla imperialismiin vastaista rauhanliikettä ja ruohonjuuritason vaatimusta Naton lakkauttamisesta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Arvoisa puhemies, työryhmillä on pitkät ja erityislaatuiset perinteet parlamentissa. Työryhmissä parlamentin jäsenet voivat toimia yhteistyössä ja käsitellä joitakin asioita yli poliittisen ryhmäjaon.

Esimerkiksi vanhin työryhmä – vammaisuutta käsittelevä työryhmä – tarkistaa parlamentissa käsiteltävän lainsäädännön varmistaakseen, että vammaiset otetaan huomioon, ja kouluttaa muita parlamentin jäseniä vammaisuuteen liittyvissä asioissa.

Huolimatta siitä, että työryhmät tekevät arvokasta työtä, niiden asema on heikentynyt viime vuoden aikana ja niitä lakkautetaan parlamentin sisäisten sääntöjen vuoksi, koska Strasbourgin istunnon aikatauluun ei sisällytetä kokoushuoneita ja kokouksiaikoja työryhmille.

Mielestäni asia on ratkaistava pikaisesti – ennen seuraavan parlamentin kauden alkua – koska muuten työryhmät ovat menneisyyttä. Mikäli ne lakkautetaan, parlamentista tulee paljon köyhempi ja eurooppalaisia ei enää palvella yhtä hyvin kuin aiemmin.

(Suosionosoituksia)

Desislav Chukolov (NI). – (BG) Hyvät kuulijat, viime vuosina on huomattu, että Bulgariassa harjoitetaan halveksittavaa toimintaa, jota kutsutaan äänten ostamiseksi.

Toimintaa harjoittavat kaikki muut poliittiset ryhmät paitsi isänmaallinen Attack-puolue. Jopa sellaiset puolueet, jotka kertovat edustavansa vaihtoehtoa hallitseville puolueille, maksavat äänestäjille. Asia kävi ilmi muutama päivä sitten Plevenin lähellä sijaitsevasta Brestin kylästä saadusta tiedosta.

Vaikuttaa siltä, että Bulgarian seuraavista vaaleista tulee maamme lähihistorian salakähmäisimmät ja vilpillisimmät vaalit. Etniseltä taustaltaan turkkilainen ja perustuslainvastainen puolue MRF on käyttänyt valtavan 60 miljoonan euron rahasumman saadakseen Euroopan parlamenttiin ja Bulgarian kansalliseen parlamenttiin valituksi mahdollisimman paljon sellaisia jäseniä, jotka ajavat Turkin etuja.

On todella olemassa vakavasti otettava vaara, että seuraavalla Euroopan parlamentin kaudella parlamentissa istuu edustajia, jotka ovat lunastaneet paikkansa ostamalla ääniä. Attack-puolueemme viesti on seuraava: Turkia ei hyväksytä EU:hun. Me kehoitamme, että puhemies Pöttering vaatii Bulgarian viranomaisia varmistamaan, että tällainen toiminta estetään tulevissa vaaleissa vaalilakien avulla.

György Schöpflin (PPE-DE). – (HU) Tämä on selkeä tarina. Muutaman sadan metrin päässä Unkarin rajasta sijaitsevassa itävaltalaisessa Heiligenkreuzin kylässä itävaltalainen yritys aikoo rakentaa suuren jätteenpolttolaitoksen. Unkarin puolella sijaitseva Szentgotthárdin kaupunki ei hyväksy suunnitelmaa muun muassa ympäristön suojeluun liittyvistä syistä.

Kahden viime vuoden aikana Unkarin puolella on protestoitu asiasta säännöllisesti, mutta itävaltalaiset eivät ole ottaneet protesteja huomioon. Tästä seuranneet Itävallan vastaiset asenteet alkavat jo vaikuttaa maiden perinteisesti ystävällisimpiin kahdenvälisiin suhteisiin.

Pyydämme, että itävaltalainen osapuoli tarkistaa suunnitelman siten, että myös Unkarin näkökulma otetaan huomioon, ja lopettaa hankkeen edistämisen.

Gyula Hegyi (PSE). - Arvoisa puhemies, tammikuussa komissio puuttui Unkarin muuntogeenistä MON810-maissia koskevaan kieltoon. Unkarin koko tiedeyhteisö, kaikki poliittisen puolueet ja Unkarin yhteiskunta ovat selkeästi kiellon kannalla. Maaliskuun Eurooppa-neuvoston kokouksessa Unkari ja Itävalta saivat selkeällä enemmistöpäätöksellä pitää kieltonsa komission päätöksestä huolimatta. Kaksikymmentäkolme kahdestakymmenestä seitsemästä jäsenvaltiosta antoi tukensa Unkarille komission päätöstä vastaan.

Tämä osoittaa, että on korkea aika tarkistaa muuntogeenisten organismien lupamenettelyä Euroopan unionissa. Luulen – ja myös neuvoston äänestys osoittaa sen – että suurin osa jäsenvaltioista on kanssani samaa mieltä siitä, että jäsenvaltioiden pitäisi saada päättää muuntogeenisten organismien sallimisesta. Toivon, että seuraava uusi parlamentti kehittää muuntogeenisten organismien sallimiselle uuden sääntelyjärjestelmän, joka perustuu toissijaisuusperiaatteeseen ja avoimuuteen. Komission pitäisi tehdä parlamentin ja jäsenvaltioiden kanssa yhteistyötä eikä sanella niille sääntöjä.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). - (FR) Arvoisa puhemies, eräs kollegamme otti esille työryhmiä koskevan kysymyksen.

Parlamentissa on yli 20 työryhmää, ja niiden työ on ollut merkittävää koko nyt päättymässä olevan virkakauden ajan. Työryhmien tekemää työtä on hyödynnetty lukemattomissa asiakirjoissa. Hyvä puhemies, parlamentti on ottanut vastaan kymmeniä tuhansia ihmisiä ja satoja instituutiota työryhmien tekemän työn ansioista. Mikäli jatkamme työryhmien lyttämistä kieltämällä niiltä kokoushuoneet, mielenilmauksia tulee lisää.

Arvoisa puhemies, teillä on paljon kokemusta, erittäin paljon kokemusta tästä parlamentista. Älkää salliko sitä, että seuraavalla parlamentin kaudella kokoonnuttaisiin enemmän tai vähemmän salaisissa pienryhmissä. Emme pelkää työryhmien avoimuutta, ja siksi pyydämme teitä antamaan avoimen arvion työryhmistä kuluvan parlamenttikauden aikana. Siten saamme todistuksen niiden tarpeellisuudesta.

Hyvä puhemies, pyydän, että ette sulkisi korvianne vaatimuksilta, joita työryhmät ovat esittäneet ja joita on esitetty viime vuosien aikana kaikissa teille osoitetuissa kirjeissä.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan väestönkehitys aiheuttaa kriisin, jota ei voida kieltää. Tästä seuraava työvoimapula uhkaa EU:n jäsenvaltioiden talouskehitystä. Lisäksi kriisi alentaa eläkejärjestelmien tehokkuutta ja aiheuttaa vakavia ongelmia Euroopan terveydenhuolto- ja sosiaaliturvajärjestelmille.

Euroopan komissio ei kuitenkaan ole ymmärtänyt pyrkimyksiämme muuttaa kielteistä väestönkehityksen suuntaa edistämällä perhekehityshankkeita. Erityisesti se on vastustanut tarvetta alentaa hyvin nuorille lapsille suunnattujen tuotteiden, esimerkiksi vaippojen, arvolisäveroa. Yksittäisten maiden rankaiseminen tällaisiin ratkaisuihin päättymisen vuoksi osoittaa, että meitä uhkaavista riskeistä ei olla tietoisia. Se voidaan myös nähdä merkinä uskon puutteesta. Joka tapauksessa tätä ei voida hyväksyä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) On järkyttävää, että ainoa täysin portugalilaisomistuksessa oleva rengastehdas on ollut poissa toiminnasta jo useiden kuukausien ajan. Lähes 300 ihmistä on vaarassa menettää työpaikkansa heikossa sosiaalisessa asemassa olevalla Vale do Aven alueella. Kyseisen alueen työttömyysluvut ovat nousseet Euroopan unionin karkijoukkoon sen jälkeen, kun lukuisia tekstiiliteollisuuden yrityksiä ja työpaikkoja lakkautettiin.

Santo Tirsossa sijaitsevan Camac-yrityksen työntekijät ja heitä edustava ammattiliitto ovat kertoneet julkisuudessa vakavasta tilanteesta ja ilmoittaneet, että yritys ei ole velkaa pankeille tai valtiolle. Sillä on sen sijaan jopa kymmenien tuhansien eurojen edestä luottoa arvonnalisäveron pidätyksien vuoksi. Pääasialliset velkojat ovat työntekijät, joiden palkkoja ei ole maksettu. Lähes kaikki vienti suuntautuu Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, ja yritys ei selvinnyt punnan arvonnalaskun seurauksista ja valmistuksessa käytettyjen raaka-aineiden huimista hinnoista.

Yritys on jättänyt maksukyvyttömyyttä koskevan hakemuksen, ja ratkaisua odotetaan 30. maaliskuuta mennessä. Portugalin hallituksen ja Euroopan komission on vastattava pikaisesti varoitukseen ja työntekijöiden ilmaisemaan tyytymättömyyteen, jotta voitaisiin ehkäistä lisätyöttömyyttä ja kurjuutta kyseisellä alueella, jossa ei ole tarjolla vaihtoehtoisia työpaikkoja.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Arvoisa puhemies, parlamentin menettelyjen tarkistaminen ja uudistaminen ovat asialistalla, ja kyseinen aihe on varmasti teille henkilökohtaisesti hyvin tärkeä.

Haluaisin vielä tukea muutaman kollegan aiemmin tekemiä huomautuksia, jotka koskivat työryhmien tärkeyttä. Olen ikääntymistä käsittelevän työryhmän varapuheenjohtaja. Kuten ehkä tiedätte, tänä vuonna – ensimmäistä kertaa – yli 50 % äänestäjistä on yli 50-vuotiaita. Ikääntymiskysymykset eivät näin ollen kiinnosta ainoastaan meitä täällä parlamentissa, vaan ne kiinnostavat myös ihmisiä ja valitsijoitamme parlamentin ulkopuolella.

Pyydän teitä, arvoisa puhemies, toimimaan tässä asiassa ominaisella tyyllillänne eli selkeästi ja oikeudenmukaisesti ja varmistamaan, että tulevaisuudessa työryhmien työskentelyä helpotetaan eikä vaikeuteta. Lupaisitteko meille sen?

Puhemies. – (EN) On aina mukava nähdä brittikonservatiiveja, jotka ovat täysin sydämin mukana yhteisessä eurooppalaisessa hankkeessa ja kokonaan meidän puolellamme. Suurkiitokset, lupaan käyttäytyä parhaalla mahdollisella tavalla.

Proinsias De Rossa (PSE). – Arvoisa puhemies, otan esille Irlannin ympäristölainsäädännön rikkomukset ja erityisesti vedenlaatua koskevat kysymykset. Irlannissa toteutetun vedenlaatua koskevan EU:n uuden tutkimuksen mukaan lähes kaksi kolmesta kansalaisesta pitää vedenlaatua vakavana ongelmana. Puolet ihmisistä katsoo laadun pahentuneen vuoden 2004 jälkeen.

Vastaajista 80 % katsoo, että jokien, järvien ja rannikkovesien vedenlaatu ei ole parantunut viiden viime vuoden aikana. Jo seitsemän vuoden ajan komissio on tutkinut, noudattaako Irlannin hallitus Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vuonna 2002 antamaa päätöstä, jonka mukaan Irlanti rikkoi vedenlaatua koskevaa lainsäädäntöä.

Meidän on löydettävä keinoja taataksemme, että jäsenvaltiot myös noudattavat lakeja, joita säädämme Euroopan kansalaisten etujen mukaisesti. Komissio toimii unionissa valvovan poliisin tehtävässä, ja sen on toimittava nopeasti varmistaakseen, että lakeja noudatetaan.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Kriittisinä aikoina uusien jäsenvaltioiden vallanpitäjät turvautuvat vanhoihin toimintatapoihin, joita ei voida oikeusjärjestyksen mukaan hyväksyä. Kun vietimme Unkarissa kansallista juhlapäivää, poliittisia oikeuksia loukattiin Budapestissa epäoikeudenmukaisesti. Juhlia ympäröivä alue suljettiin kokonaan, aivan kuten tehtiin diktatuurin aikana. Muutama päivä sitten järjestettiin mielenilmaus, jossa vaadittiin vastuullisempaa hallitusta ja pääministerin eroa. Poliisin vastatoimiin kuului muun muassa pidätyksiä ja epäinhimillistä nöyryyttävää kohtelua.

Viikonlopun jälkeen on lisäksi ilmennyt, että viranomaiset eivät kunnioita demokratian periaatetta, koska aikaiset vaalit pyritään estämään siirtelemällä samoja johtotehtävissä olevia ihmisiä eri paikoille. Näin ei toimi sellainen demokraattinen oikeusperiaatteen mukainen valtio, josta me nuorempi kommunistivallan jälkeinen sukupolvi olemme unelmoineet. Päinvastoin, näin niin kutsutut pehmeät diktatuurivallat saavat alkunsa.

Samalla tavalla Romanian viranomaisten toiminta toi mieleen menneet ajat. Unkarin tasavallan presidentti matkusti 15. maaliskuuta Romanian viranomaisten suositusten vastaisesti Romanian 1,5 miljoonan ihmisen unkarilaisyyhteisön juhllaisuuksiin, mutta hän saattoi osallistua tilaisuuteen ainoastaan matkustamalla sinne autolla yksityishenkilönä. Syynä tähän oli se, että Romania epäsi presidentin lentokoneen laskeutumisluvan sillä verukkeella, että vierailu vahingoittaisi maiden kumppanuussuhdetta. Tällaista tapahtuu vuonna 2009 kahdessa naapurimaassa, jotka ovat EU:n jäsenvaltioita.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Viime viikon EU:n huippukokouksessa vahvistettiin perusperiaatteet, jotka myös Euroopan parlamentti on lausunut: Euroopan unioni ei suvaitse protektionismia ja se ei hyväksy yhteismarkkinoiden saavutusten purkamista. Onnittelen puhemiestä, joka oli paikalla Eurooppa-neuvoston kokouksessa.

Siellä tehtiin erittäin tärkeitä päätöksiä. Muun muassa päätettiin asiasta, jota Unkarin pääministeri Ferenc Gyurcsány suositteli vuosi sitten ja jota tuettiin Euroopan parlamentin Rasmussenin mietinnössä, eli rahoitusmarkkinoiden ja pankkien valvontajärjestelmän perustamisesta. Periaatteesta päätettiin kyseisessä huippukokouksessa, ja se on merkittävä askel eteenpäin.

On merkittävä edistysaskel koko Euroopan unionille, mutta erityisen merkittävää Keski- ja Itä-Euroopalle sekä Baltian maille, että pankit eivät voi hylätä alueella sijaitsevia tytäryhtiöitään vaan pankkien on kohdennettava niille saamansa tuki.

Euroalueen ulkopuolella olevien jäsenvaltioiden maksutaseelle myönnettyä tukea on kaksinkertaistettu 25 miljardista eurosta 50 miljardiin euroon, mikä on erittäin tärkeä osoitus EU:n solidaarisuudesta. Tämä on meidän kaikkien etujemme mukaista, ja onneksemme se on koko Euroopan unionin etujen mukaista.

Aurelio Juri (PSE). - (SL) Edellisessä istunnossa hyväksyimme tärkeän merenkulkualan lainsäädäntöpakettin, joka parantaa meriliikenteessä tapahtuvien onnettomuuksien yhteydessä toteutettavia menettelyjä.

Kuten tiedämme, saamme merestä paljon hyötyjä, mutta siihen liittyy aina myös riskejä. Suuronnettomuuden tapahtuessa rannikolla asuvat ihmiset joutuvat kärsimään seurauksista. Paras toimintatapa on siksi ehkäisevä toiminta ja erityisesti sellainen ehkäisevä toiminta, jossa säännellään meriliikenteen määrää ja liikennemuotoa aina kulloisenkin alueen herkkyyden mukaan.

Haluaisin siksi esittää seuraavan kysymyksen komissiolle ja erityisesti komission jäsenelle Tajanille, joka vastaa liikenteestä ja jolle voin esittää kysymyksen hänen omalla äidinkielellään italiaksi.

(IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, (...) kuinka uuden meriturvallisuutta koskevan lainsäädännön tavoitteet sopivat yhteen sellaisen hankkeen kanssa, jossa suunnitellaan kahden metaania tuottavan laitoksen rakentamista Triestenlahdelle. Alueella on paljon laivaliikennettä, ja kyseessä on suuri kaupunkikeskittymä. Meri ei ole syvä, sen syvyys on korkeintaan 20 metriä, ja meren pohjaa ei saa muokata, koska siellä on paljon elohopeaa. Mikäli terminaalit rakennetaan, niissä kussakin kävisi viikoittain yksi metaania kuljettava säiliöalus. Tuntemme riskit, joita kyseiset alukset aiheuttavat tällaisilla alueilla.

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, tänään haluaisin erityisesti kiinnittää huomion Israelin armeijan pyrkimyksiin hävittää Palestiinan kansakunta meidän silmiemme edessä. Me emme saa suhtautua välinpitämättömästi tähän kysymykseen.

Minua nolottaa, kun kuuntelen Israelin viestimien lähetyksiä, joissa sotilaat kertovat, kuinka heitä on käsketty ampumaan siviilejä, myös vanhoja naisia. *Haarec*-sanomalehdessä julkaistiin kirjallinen käsky, jonka eräs armeijan päälliköistä oli antanut alaisilleen. Hän käski joukkojaan ampumaan ihmisiä, jotka auttavat haavoittuneita palestiinalaisia. Sotilaat ovat lisäksi oppineet osoittamaan äärimmäistä välinpitämättömyyttä palestiinalaisten henkiä kohtaan. Tämän todistaa Israelin armeijan sotilaiden käyttämät kaameat T-paidat, joissa on raskaana olevan arabinaisen kuva ja teksti ”kaksi kuolemaa yhdellä laukauksella”.

Meidän on rikottava hiljaisuus, joka kyseisen aiheen ympärillä vallitsee tässä parlamentissa. Mikään kansakunta ei ole muita parempi tai huonompi. Palestiinalaiset tarvitsevat nyt apuamme ja tukeamme. Meidän on vastattava haasteeseen ja puututtava tähän ongelmaan.

Anna Záborská (PPE-DE). - (SK) Arvoisa puhemies, kaksi viikkoa sitten kerroitte meille hyvin surullisia ja kamalia uutisia. Saksassa nuori mies tappoi ensin 15 ihmistä ja sen jälkeen itsensä. Murhateollaan hän sai monet ihmiset, oma perheensä mukaan lukien, surun ja epätoivon valtaan. Myös hänen oma perheensä menetti lapsensa ja myös heidän elämänsä mullistui täysin.

Lainaan Saksan presidentin lausumia sanoja uhrien hautajaistilaisuudessa: ”Joudumme kaikki pohtimaan erittäin vakavaa kysymystä. Teemmekö tarpeeksi itsemme ja lapsiemme varjelemiseksi? Teemmekö tarpeeksi niiden suojelemiseksi, jotka ovat vaarassa? Teemmekö tarpeeksi rauhan säilyttämiseksi omilla maillamme? Meidän on pohdittava sitä, kuinka voimme toimia paremmin tulevaisuudessa ja mitä voimme nyt oppia tapahtuneesta. Auttakaamme sekä vanhempia että lapsia pysyttelemään erossa vaaroista.”

Haluaisin pyytää Euroopan parlamentilta ja Euroopan komissiolta vielä kerran tukea Euroopan laajuiselle kampanjalle ”Tiedätkö missä lapsesi ovat?” Kuten olen sanonut jo aiemmin tässä parlamentissa, tehkäämme kaikkemme taataksemme, että tällaista ei pääsisi enää tapahtumaan.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Euroopan unioni on ennen kaikkea sosiaalisen eurooppalainen hanke. Tarvitsemme talouden kehitystä, mutta yhtä lailla tarvitsemme työpaikkoja, kohtuullisia palkkoja ja eläkkeitä, terveydenhuolto- ja koulutuspalveluja, ja näiden palvelujen on oltava lähtökohtaisesti laadultaan hyviä.

Taluskriisin aikana monet yritykset joutuvat vaikeuksiin ja työntekijät menettävät työpaikkansa.

Romaniassa Arcelor Mittal -yrityksen toimipaikoissa Galațiissa ja Hunedoarassa useat tuhannet työntekijät joutuvat vuorollaan lomautetuiksi ja saavat vain 75 % palkastaan, tai sitten heistä vain tehdään tarpeettomia. Samanlaisia tilanteita on muissa maissa ja muissa yrityksissä teollisuuden eri aloilla.

Pyydän, että komissio valmistelisi neuvoston päätöksen, jossa tarkistettaisiin Euroopan sosiaalirahaston ja Euroopan globalisaatiorahaston rahoituksen hakemisen perusteet. Tämä on tehtävä teollisuuden ja yritysten

osalta, ei ainoastaan alueellisesti ja paikallisesti, jotta rahat saataisiin käyttöön pikaisesti kriisissä olevien työntekijöiden tukemiseksi.

Uskon, että Eurooppa voi ja että sen pitää tehdä enemmän hankaluuksissa olevien työntekijöiden auttamiseksi.

Edít Bauer (PPE-DE). - (HU) Haluaisin kiinnittää huomion Slovakian hallituksen käyttämiin menetelmiin, joilla vähemmistöjen kielioikeuksia sorretaan ja oikeuksia rikotaan. Viime viikolla hallitus hyväksyi kansallista kieltä koskevan lakimuutoksen, joka hallituksen mukaan ei vaikuta vähemmistökielten käyttöön. Lakiesityksessä kuitenkin sanotaan toista.

Haluan ottaa esiin kaksi esimerkkiä. Lain kohdassa 8(4) säädetään terveydenhoitolaitoksista ja sosiaalivirastoista ja seuraavasta kahdesta tilanteesta, joissa vähemmistöön kuuluvat henkilöt saavat käyttää omaa äidinkieltään kyseisissä laitoksissa: mikäli he eivät osaa kansallista kieltä tai mikäli laitos sijaitsee sellaisella alueella, jossa vähemmistöön kuuluu yli 20 % väestöstä. Lääkärin on siis ensin kysyttävä potilaalta, mitä kieltä tämä puhuu, ja vasta sitten hän voi kysyä, mikä potilasta vaivaa. Muutoin lain rikkomisesta voi lakiesityksen mukaan saada 100–5000 euron sakon.

Tilanne ei ole parempi tiedonvälityksessä. Julkista radiokanavaa lukuun ottamatta radio-ohjelmat on ensin lähetettävä vähemmistökielillä ja sitten sama lähetys on toimitettava uudelleen kokonaan käännettynä.

Arvoisa puhemies, esitän vain yhden kysymyksen: voivatko vähemmistöt luottaa Euroopan tukeen?

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Bazovicassa Triesten lähellä, lähellä Italian ja Slovenian rajaa, on Euroopan ensimmäisten fasismien vastustajien muistomerkki, joka on pystytetty jo syyskuussa 1945. Neljä isänmaallista slovenialaista, Bidovec, Marušič, Miloš ja Valenčič, tuomittiin kuolemaan erityisessä fasismia käsittelevässä tuomioistuimessa vuonna 1930 ensimmäisen Triesten oikeudenkäynnin aikana.

Muistomerkkiä on vahingoitettu ja töhritty maalilla tähän mennessä kuusitoista kertaa, viimeksi hieman yli viikko sitten. Tämä vahingonteko on osa monia muita politiikan, talouden, kulttuurin ja koulutuksen aloilla tehtyjä pyrkimyksiä luoda painetta etnisten slovenialaisten yhteisölle Italiassa ja Slovenian tasavallalle.

Lukuisat teot, esimerkiksi slovenialaisten muistomerkkien, slovenialaisten koulujen ja sloveeninkielisten tiekylttien tuhriminen maalilla, ovat loukanneet syvästi slovenialaista alkuperää olevien Italian kansalaisten sekä Slovenian tasavallassa asuvien slovenialaisten tunteita.

Ketään ei ole kuitenkaan toistaiseksi ole vaadittu vastuuseen näistä rikollisista teoista. Minun on vaikea uskoa, että Italian poliisi on niin epäpätevä, ettei se olisi löytänyt pahantekijöitä tai että sillä ei olisi poliittista tahtoa löytää heitä. Kun syyllisiä ei vain löydetä kuudennentoista kerran peräkkäin tapahtuvan teon jälkeen, se on jo todella käsittämätöntä.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Hyvät kuulijat, edellisen istuntojakson aikana Turkkiä koskevissa keskusteluissa puhuttiin siitä, että Turkki ei ole tunnustanut Armenian kansanmurhaa. Ette ilmeisesti tiedä Turkin syylistyneen viimeisen viidensadan vuoden aikana myös toiseen kansanmurhaan, jota se ei ole tunnustanut, nimittäin Bulgarian kansanmurhaan.

Kerron teille hieman siitä, mitä tapahtui neljän päivän aikana huhtikuussa vuonna 1876. Seuraavan katkelman on kirjoittanut tuolloin elänyt amerikkalainen toimittaja, jonka nimi on MacGahan:

”Minulle on yhdentekevää, onko tämä tieto puolueeton vai ei sen jälkeen, kun on tullut esiin, että neljän päivän aikana on kuollut järkyttävä määrä ihmisiä, 15 000 ihmistä. Luvun pyöristäminen ei voi enää lisätä kauheutta, joka on jo massiivista, kun otetaan huomioon tämän brutaalin teurastuksen kaikki tuhoiset, alhaiset yksityiskohdat. Ranskan konsuli kuuli itse bashi-bazoukien kertovan innoissaan valppaille kuulijoilleen, että he olivat seuranneet kiinnostuneina, kuinka lasten vartaloit kaatuivat ja kierivät ympäriinsä kuin teurastetut kanat sen jälkeen, kun heidän päänsä oli katkaistu.”

Nämä muutamat rivit kertovat ainoastaan neljästä päivästä sen viisi vuosisataa kestäneen ilmiselvän kansanmurhan aikana, josta orjuutetut bulgarialaiset kärsivät Turkin ottomaanivallan aikana. Me Attack-puolueeseen kuuluvat parlamentin jäsenet haluamme tunnustuksen ja anteeksipyyntöä ennen minkäänlaisten keskustelujen aloittamista Turkin jäsenyydestä Euroopan unionissa.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, yhteinen maatalouspolitiikka sisältää maatalouspolitiikkaa ja talouspolitiikkaa, ja vuosina 2003–2008 tehtyjen uudistusten jälkeen se kattaa myös hyvin pitkälti sosiaalipolitiikan. Mielestäni tämä on hyvä asia. Esimerkiksi elintarvikeapuohjelmia edistetään

ja koulujen hedelmä- ja vihannestilanteesta tehdään aloitteita. Mielestäni tämäkin on hyvä asia. Laajakaistayhteyksien luomiseksi maaseudulle ja maaseudun elävöittämiseksi toteutetaan ohjelmia.

Tarvitsemme kuitenkin vahvaa yhteistä maatalouspolitiikkaa, jotta voimme vastata nykyajan haasteisiin. Yhteisestä maatalouspolitiikasta myönnetään tukea maanviljelijöille, jotka jäävät sen vuoksi asumaan maaseudulle. Vaatikaamme siksi yhdessä, että yhteisen maatalouspolitiikan varoja ei suunnattaisi enää muille politiikanaloille. Maatalouspolitiikan varoja on lisättävä

- jos haluamme turvallisia elintarvikkeita, koska turvalliset elintarvikkeet voivat olla ja niiden pitäisi olla eurooppalaisia elintarvikkeita;

- jos haluamme elintarvikkeita riittävästi, koska ainoastaan siten pystymme varautumaan kriiseihin;

- jos haluamme suojella ympäristöä, jolloin ruoka on kasvatettava eurooppalaisilla menetelmillä;

- jos haluamme viljelijöiden pysyvän maaseudulla, meidän on autettava heitä;

- jos haluamme kuluttajien olevan terveitä, meidän on tarjottava heille eurooppalaisia elintarvikkeita.

Lopuksi haluan vielä kehottaa Euroopan unionia nostamaan talousarviotaan, koska siten voidaan turvata meidän Eurooppamme tulevaisuus. Mikäli haluamme vahvan maatalousalan, meidän on lisäksi lisättävä yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta.

Chris Davies (ALDE). - Arvoisa puhemies, vierailitte Gazassa yli kuukausi sitten, mutta Israelin hallituksen antamat viimeisimmät lukemat osoittavat, että mikään ei ole muuttunut sen jälkeen. Tarkastuspisteistä ei päästetä läpi edelleenkään jälleenrakentamiseen tarvittavia välineitä, ei koulutarvikkeita tai teollisuuden materiaaleja. Pommitus on lakannut, mutta eristäminen jatkuu.

Kenties nyt olisi parlamentille hyvä tilaisuus pyrkiä vaikuttamaan mielipiteisiin järjestämällä näyttely, jossa esitellään kollegamme aiemmin mainitsemia T-paitoja. Vaatteet ovat sotilaiden suunnitelmia. Esimerkiksi Givatin prikaatin tarkka-ampujan suunnittelemassa kuvassa on raskaana oleva palestiinalaisnainen ja teksti ”kaksi kuolemaa yhdellä laukauksella”. Israelilaislehdissä on julkaistu muita esimerkkejä, jotka ovat vielä rasistisempia, pidemmälle äärimmäisyyksiin meneviä ja alhaisempia. Tällainen näyttely voisi kannustaa jäsenvaltioita pohtimaan sitä, pitäisikö meidän jatkaa EU:n ja Israelin assosiaatiosopimusta vallitsevissa olosuhteissa.

Puhemies. – (DE) Hyvä Chris Davies, Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen viime keskiviikkoisessa kokouksessa, jossa toimin puheenjohtajana, hyväksyttiin päätöslauselma Lähi-idän traagisesta tilanteesta. Haluan muistuttaa teitä tästä tosiasiasta. Tämä päätöslauselma kannattaa panna merkille. Kiitos huomioistanne.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun joudun puhumaan Slovakiaan Tőketerebes (Trebíšov) kaupunkiin suunnitellusta hankkeesta. Kyseessä on valtavan kokoinen hiilivoimala, joka tuottaa vuosittain 4 miljoonaa tonnia hiilidioksidipäästöjä. Voimalaa vastaan on protestoitu laajasti sekä Slovakian että Unkarin puolella rajaa. Siitä huolimatta hankkeen osapuolet hakevat uudelleen lupaa voimalan rakentamiselle.

Rajan toisella puolella Unkarin hallitus kehitti kriisinhallinta- ja kehitysstrategian. Sen mukaisesti kriisinhallintaan vedoten Unkari aikoo nyt laajentaa Mátran voimalaa uudella 440 megawatin ruskohiilivoimalalla. Voimala on suurin hiilidioksidipäästöjen tuottaja, ja sen saastepäästöt ovat yli 6 miljoonaa tonnia vuosittain. On varmasti sanomattakin selvää, että kumpikaan voimala ei käytä hiilidioksidin talteenotto- ja varastointitoimia (CCS).

Viime vuoden lopussa Euroopan unioni hyväksyi ilmastopaketin, ja viime viikonloppuna EU:n huippukokouksessa hyväksyttiin rahoitus ilmastoon liittyvälle kehitysmaiden korvausjärjestelmälle. Lisäksi valmistaudumme täydellä vauhdilla joulukuussa pidettävään Kööpenhaminan ilmastokokoukseen. Samaan aikaan kahden jäsenvaltion, Slovakian ja Unkarin, johtajat – viimeksi mainittu tosin juuri erosi – jatkavat toimintaansa aivan kuin mitään ei olisi tapahtunut ja rahoittavat ilmastomuutosta veronmaksajien rahoilla näiden vastustuksesta huolimatta. Toivon, että Euroopan unioni ei anna tälle toiminnalle minkäänlaista poliittista tai aineellista tukea.

Luisa Morgantini (GUE/NGL). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, Itä-Jerusalemista tuhotaan tuhansia palestiinalaiskoteja, ja jopa palestiinalaisten kulttuuri on Israelin toimien kohteena. On surullista, että tietyt

israelilaisotilaat ovat tehneet T-paitoja, joissa on kuva raskaana olevasta palestiinalaisnaisesta maalitauluna ja teksti ”kaksi kuolemaa yhdellä laukauksella”.

Arabikulttuuria kohtaan hyökätään. Palestiinalaisviranomaiset ovat yhdessä arabimaiden kanssa päättäneet tehdä Itä-Jerusalemista – ei koko Jerusalemissa – arabikulttuurin pääkaupungin vuonna 2009. Israel on pidättänyt 20 aktivistia – myös kansainvälisiä aktivisteja – jotka yksinkertaisesti valmistelivat tilaisuutta palestiinalaiskulttuurin juhlistamiseksi. Kaikki Palestiinaan viittaava Itä-Jerusalemista pyritään tuhoamaan.

Mietin siksi, voisiko kansainvälinen yhteisö tehdä jotakin taatakseen, että tapahtuma onnistuu ja että Jerusalem todella olisi jaettu pääkaupunki. Toimikaamme tapahtuman järjestämisen puolesta.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Viikonloppuna Sloveniassa ja erityisesti Dolenjskan alueella huolestuttiin, kun Renault ilmoitti päätöksestään siirtää Clio-autojen tuotanto Novo Mestosta Ranskaan.

Haluaisin uskoa viralliseen selitykseen, jonka mukaan päätös tehtiin Clio- ja Twingo-autojen kysynnän lisääntymisen vuoksi eikä autoteollisuuden vaikeuksista johtuvan protektionismin vuoksi.

Hyvät kuulijat, kuka omistaa Novo Mestossa sijaitsevan Revoz-autotehtaan? Onko tehdas slovenialainen? Vai ranskalainen? Vastaus on selvä: slovenialainen tehdas, jossa valmistetaan ranskalaisia autoja, on tietysti eurooppalainen tehdas.

Uskon vakaasti, että meidän on suojeltava autoteollisuutta tekemällä päätöksiä eurooppalaisella tasolla kansallisten päätösten sijaan. Muutoin loitonemme kauemmaksi niistä neljästä perusvapaudesta, joihin Euroopan yhtenäismarkkinat perustuvat.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, maaliskuun alussa poliittiset vangit Mikhail Khodorkowski ja Platon Lebedev siirrettiin Siperiasta, Chitasta, Moskovaan kuulemaan jälleen kerran kestäättömiä syytöksiä. Ensimmäinen julkinen kuuleminen pidetään 31. maaliskuuta. Samana päivänä oli tarkoitus pitää EU:n ja Venäjän ihmisoikeusneuvottelujen viides kierros. Venäläiset ovat nyt lykanneet näitä tärkeitä neuvotteluja toistaiseksi.

Venäjä tekee siis hyvin selväksi sen, kuinka vähän se piittaa ihmisoikeuksista. Lainkäytön sijaan oikeusjärjestelmä palvelee hallintoa eliminoimalla sen vastustajia, ja EU:ta johdetaan harhaan.

Richard Seiber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin kritisoida komissiota perinteisen hehkulampun kieltämistä koskevasta päätöksestä, joka annettiin kirjallisena viime viikolla. Kannatan täysin energiatehokkuutta koskevia vaatimuksia ja ilmastotavoitteita, joista olemme sopineet yhdessä neuvoston ja komission kanssa. Ainoastaan menettelytapa oli tässä tapauksessa väärä. On selvää, että kansalaiset eivät tunne tulevaisuuden otetuksi huomioon silloin, kun päätöksiä tehdään suljettujen ovien takana käyttämällä komiteamenettelyä. Siksi komissiota on ehdottomasti syytä kritisoida siitä, että se ei ottanut Euroopan parlamenttia mukaan päätöksentekoon eikä toiminut tavanomaisen menettelyn mukaisesti.

Toisekseen viestinnässä oli selvästi puutteita. Ihmiset ovat hyvin huolissaan siitä, että perusteellista vaikutustenarviointia ei tehty kyseisten toimien osalta. Erityisesti se aiheutti huolta, koska tiedämme, että hehkulampuissa on elohopeaa ja ne ovat siksi terveysriski ihmisille ja erityisesti lapsille.

Kolmanneksi, olisi ollut viisasta ajatella tulevaisuutta ja edistää uutta teknologiaa. Kehotan siksi komissiota antamaan uuden ehdotuksen.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Arvoisa puhemies, virolaiset, latvialaiset ja liettualaiset haluavat kiittää teitä lämpimästi siitä, että ilmaisitte solidaarisuutta mainitsemalla Baltian maissa vuonna 1949 tehtyjen karkotusten 60-vuotispäivästä. Karkotuksia pidetään yleisesti rikoksina ihmisyyttä vastaan, ne toteutettiin rauhan aikana neljä vuotta sodan loppumisen jälkeen. Kaksi kolmasosaa karkotetuista oli naisia ja lapsia, jotka lähetettiin Siperiaan noin 10 vuodeksi. Suhteutettuna karkotettujen määrä olisi puoli miljoonaa, mikäli karkotukset olisivat tapahtuneet kolmessa Skandinavian maassa, Ruotsissa, Tanskassa ja Norjassa.

Nykyään on kuitenkin selvää, että Euroopan taloudellinen ja poliittinen laajentuminen ei riitä yhdentämään Eurooppaa yhdeksi arvoyhteisöksi. Tarvitsemme uutta laajentumisaaltoa, nimittäin Euroopan tietoisuuden laajentumista. Tarvitaan pikaisesti koko Euroopan kattavaa tietoisuutta ja tahtoa tunnustaa nämä rikokset ja ennakkoluulot kiinteäksi osaksi meidän yhteistä menneisyyttämme.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Monet meistä ovat puhuneet tänään solidaarisuuden tarpeesta, ja haluan myös jatkaa tästä samasta aiheesta.

Euroopan unionin on oltava riippumaton energiasta ja tässä asiassa jäsenvaltioiden solidaarisuutta tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan. Meidän pitää toimia yhdessä ja yhtenäisesti, kun otetaan huomioon riskien lisäksi myös tarve monipuolistaa voimavarojamme.

Onnittelen Euroopan neuvostoa talouden elvytysuunnitelmaa koskevasta sopimuksesta ja energia-alan sekä Nabucco-hankkeen rahoittamisen painottamisesta.

Kehotan Euroopan komissiota löytämään nopeasti ja tehokkaasti sellaiset toimintatavat, joilla voidaan taata, että rahoitus on tehokasta ja tuottaa vaaditut tulokset energia-alalla ja erityisesti talousalalla, johon protektionismi vakavasti vaikuttaa ja jota se uhkaa.

Protektionismiin turvautuminen on pahinta, mitä voi tapahtua kehittyville ja kehittyneille talouksille.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, on kulunut vuosi siitä, kun Euroopan parlamentin työjärjestyksen uudistamista käsittelevän työryhmän päätös alkoi hankaloittaa työryhmien toimintaa. Päätöksen mukaan ryhmät voivat toimia ainoastaan torstai-iltapäivisin. Käytännössä näin lakkautettiin työryhmät, jotka antoivat mahdollisuuden esittää ideoita sellaisista asioista, jotka eivät yleensä kuulu EU:n toiminnan piiriin, esimerkiksi perheasioista.

Toimin puheenjohtajana perhettä ja lastensuojelua käsittelevässä työryhmässä, ja minun on kerrottava teille, että kansalaisyhteiskunnan perheyhdistykset ja tavalliset eurooppalaiset olivat syvästi pahoillaan siitä, että he eivät enää pysty tuomaan näkemyksiään ilmi tämän työryhmän kautta.

Sääntöjen uudistamisesta vastaava työryhmä ei ole kertonut meille, onko se mahdollisesti arvioinut työryhmät. Se ei ole myöskään esittänyt ratkaisua tulevaisuuden varalle. Kuinka työryhmät voidaan korvata?

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). - Arvoisa puhemies, haluan puhua teille eräästä erittäin tärkeästä asiasta, joka liittyy eurooppalaiseen kirjallisuuspalkintoon. Palkinto rahoitetaan Euroopan unionin kulttuuriohjelmasta, ja sen tarkoituksena on kiinnittää huomiota luovuuteen modernin kertomakirjallisuuden alalla. Mielestäni tämä on hieno aloite, mutta olen hieman huolissani sen toteuttamisesta.

Maani kulttuurijärjestöt ovat ottaneet minuun yhteyttä ja valittaneet siitä, että Romania ei ole ohjelmassa mukana tänä vuonna. Ohjelmaan valitaan joka vuosi mukaan ainoastaan 12 maata 34 ehdokasmaan joukosta. On siksi oikeutettua kysyä, että kuinka nämä valitsematta jääneet maat, mukaan lukien Romania, voisivat osallistua aktiivisesti, mikäli ne eivät ole mukana ohjelmassa. Haluaisin kiinnittää huomionne tähän ongelmaan. Toivon, että löydämme yhdessä Euroopan komission kanssa sopivan tavan ratkaista tämä ongelma.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - (RO) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, tästä tulee vaikea vuosi Euroopalle. Kohtaamme sellaisia haasteita, joita ei ole aiemmin Euroopan historian aikana nähty.

Meidän on kamppailtava finanssi- ja talouskriisiä, energiakriisiä, ilmastonmuutosta ja terrorismia vastaan. Ne uhkaavat kaikkea sitä, mitä olemme tähän mennessä rakentaneet. Juuri siksi nyt on tärkeämpää kuin koskaan, että toimimme yhdessä.

Meidän on otettava kantaa Euroopan vastaiseen keskusteluun ja toimittava tuhoisia ja vaarallisia äärikansallisia aineksia vastaan. Kansalaiset ovat tyytymättömiä yhä pahentuvaan kriisiin, muista ongelmista puhumattakaan. Tällaisessa asenneilmastossa äärikansallismieliset pystyvät helposti manipuloimaan ihmisiä hyödyntämällä yleisesti epäsuosiollista ilmapiiriä ja hyökkäämällä yhdentynyttä Eurooppaa vastaan. Haluan muistuttaa, että nyt kokemamme kriisin vaikutukset olisivat olleet katastrofaaliset ilman Euroopan unionia ja euroaluetta.

Kehotan kaikkia vaalikampanjoissa mukana olevia poliitikkoja suhtautumaan tiukasti Eurooppa-kriittisiin puheenvuoroihin. Pyydän heitä pidättäytymään tekemästä äärikansallisia ja sovinistisia huomautuksia tai puheita vain muutaman ylimääräisen äänen houkuttelemiseksi. Kiitos.

Iuliu Winkler (PPE-DE). - (HU) Maailmanlaajuisen talouskriisin yhteydessä käytävän virallisen keskustelun mukaan luottamus rahoitusjärjestelmiin on kiireesti palautettava. Nykyään luottamus on keskeinen sana, joka näkyy myös Euroopan unionin asiakirjoissa.

Haluaisin ehdottaa toiseksi keskeiseksi teemaksi solidaarisuutta, sillä solidaarisuus tai yhteistyö on se usein esiin tuotu perusarvo, jolle Euroopan unioni perustuu. Haluan kuitenkin kysyä, voimmeko me euroalueen ulkopuolella olevat puhua solidaarisuudesta, kun meitä neuvotaan nostamaan veroja ja maksuja sen sijaan, että voisimme turvautua EU:n kriisirahastoon ja sen järjestelmiin, joita EU käyttää nimenomaan solidaarisuuden periaatteen vuoksi.

Onko Keski- ja Itä-Euroopan jäsenvaltioiden kansalaisten luovuttava siitä toivosta, että he saavuttavat EU:n elintason kohtuullisen ajan puitteissa? Mielestäni ei ole. Olen varma siitä, että eurooppalainen näkökanta, josta EU tiedottaa ennen tulevaa G20-maiden huippukokousta, on sellainen näkökanta, jonka voimme kaikki hyväksyä.

Csaba Sógor (PPE-DE). - (HU) Unkarilaisyhteisöt EU:n viidessä jäsenvaltiossa muistelivat hiljattain Unkarin vallankumousta ja itsenäisyystaistelua, jota käytiin vuosina 1848–49. Tuolloin unkarilaiset taistelivat vapaudestaan ja maailman vapaudesta silloista kahta Euroopan suurinta armeijaa vastaan rintan rinnan puolalaisten, serbien, kroatialaisten, schwabenilaisten, saksalaisten, itävaltalaisien, armenialaisten ja romanialaisten kanssa.

Muistamme tapahtumaa aina maaliskuussa, ja myös kahden muun maan presidentit tekivät samoin. Romanian viranomaiset pyrkivät EU-maalle sopimattomalla epäkunnioittavalla tavalla estämään Unkarin tasavallan presidentin László Sólyomin matkan Romaniaan. Mitä olisi tapahtunut, mikäli he olisivat toimineet samoin, jos Romaniaan olisikin pyrkinyt Yhdysvaltojen presidentti Barack Obama, joka myös tunnusti Unkarin vuoden 1848 itsenäisyys sodan ja kunnioitti sitä?

Olisi hienoa, jos vihdoinkin voisimme kaikki ymmärtää, että me elämme Euroopassa, jossa voimme kunnioittaa toistemme menneisyyttä ja historiaa ja myös toistemme kansallisia juhlapäiviä.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). - (RO) Kannatan Serbian integrointia ja liittymistä Euroopan unioniin. Pyydän siksi Euroopan komissiota toteuttamaan tehokkaita toimia Timocissa asuvan romanialaisvähemmistön oikeuksien takaamiseksi.

Euroopan neuvoston kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevaa puiteyleissopimusta ja alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevaa eurooppalaista peruskirjaa on sovellettava asianmukaisesti Timocin laaksossa Itä-Serbiassa sijaitsevista Crainan, Moravan, Pojarevašin ja Timocin piirikunnissa. Elämme vuotta 2009, ja uskon, että Timocin vanhan romanialaisyhteisön on korkea aika saada kirkkoissa ja kouluissa suhteellinen edustus heidän omalla äidinkielellään romaniaksi. Kiitos.

Puhetta johti

varapuhemies **Gérard ONESTA**

Puhemies. - (FR) Keskustelu on päättynyt.

14. EY:n ja CARIFORUM-valtioiden talouskumppanuussopimus - Norsunluurannikon ja EY:n ensivaiheen talouskumppanuussopimus - Cariforum-valtioiden ja EY:n talouskumppanuussopimus - EY:n ja Norsunluurannikon ensivaiheen talouskumppanuussopimus - EY:n ja Ghanan ensivaiheen talouskumppanuussopimus - Tyynenmeren valtioiden ja EY:n tilapäinen talouskumppanuussopimus - EY:n ja SADC:n talouskumppanuussopimusvaltioiden väliaikainen talouskumppanuussopimus - Itäisen ja eteläisen Afrikan valtioiden ja EY:n talouskumppanuussopimus - EY:n ja Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltioiden talouskumppanuussopimus - EY:n ja Keski-Afrikan ensivaiheen talouskumppanuussopimus (keskustelu)

Puhemies. - (FR) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu talouskumppanuussopimuksista:

- David Martinin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatima suositus (A6-0117/2009) ehdotuksesta neuvoston päätökseksi sopimuksesta talouskumppanuudesta CARIFORUM-valtioiden sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä (5211/2009 - C6-0054/2009 - 2008/0061(AVC)),

- Erika Mannin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatima suositus (A6-0144/2009) ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Norsunluurannikon ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (5535/2009 - C6-0064/2009 - 2008/0136(AVC)),

- Helmuth Markovin ja David Martinin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta neuvostolle laatima suullinen kysymys Cariforum-valtioiden sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (O-0033/2009 - B6-0203/2009),

- Helmuth Markovin ja David Martinin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta komissiolle laatima suullinen kysymys Cariforum-valtioiden sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (O-0034/2009 – B6-0204/2009),
- Helmuth Markovin ja Erika Mannin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta neuvostolle laatima suullinen kysymys Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Norsunluurannikon ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (O-0047/2009 – B6-0217/2009),
- Helmuth Markovin ja Erika Mannin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta komissiolle laatima suullinen kysymys Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Norsunluurannikon ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (O-0048/2009 – B6-0218/2009),
- Helmuth Markovin ja Christofer Fjellnerin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta neuvostolle laatima suullinen kysymys Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Ghanan välisestä ensivaiheen talouskumppanuussopimuksesta (O-0035/2009 – B6-0205/2009),
- Helmuth Markovin ja Christofer Fjellnerin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta komissiolle laatima suullinen kysymys Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Ghanan välisestä ensivaiheen talouskumppanuussopimuksesta (O-0036/2009 – B6-0206/2009),
- Helmuth Markovin ja Glyn Fordin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta neuvostolle laatima suullinen kysymys Tyynenmeren valtioiden ja Euroopan yhteisön välisestä tilapäisestä talouskumppanuussopimuksesta (O-0037/2009 – B6-0207/2009),
- Helmuth Markovin ja Glyn Fordin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta komissiolle laatima suullinen kysymys Tyynenmeren valtioiden ja Euroopan yhteisön välisestä tilapäisestä talouskumppanuussopimuksesta (O-0038/2009 – B6-0208/2009),
- Helmuth Markovin ja Robert Sturdyn kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta neuvostolle laatima suullinen kysymys Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä SADC:n talouskumppanuussopimusvaltioiden väliaikaisesta talouskumppanuussopimuksesta (O-0039/2009 – B6-0209/2009),
- Helmuth Markovin ja Robert Sturdyn kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta komissiolle laatima suullinen kysymys Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä SADC:n talouskumppanuussopimusvaltioiden väliaikaisesta talouskumppanuussopimuksesta (O-0040/2009 – B6-0210/2009),
- Helmuth Markovin ja Daniel Casparyn kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta neuvostolle laatima suullinen kysymys talouskumppanuussopimuksen puitteet muodostavasta väliaikaisesta sopimuksesta itäisen ja eteläisen Afrikan valtioiden sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä (O-0041/2009 – B6-0211/2009),
- Helmuth Markovin ja Daniel Casparyn kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta komissiolle laatima suullinen kysymys talouskumppanuussopimuksen puitteet muodostavasta väliaikaisesta sopimuksesta itäisen ja eteläisen Afrikan valtioiden sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä (O-0042/2009 – B6-0212/2009),
- Helmuth Markovin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta neuvostolle laatima suullinen kysymys Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltioiden talouskumppanuussopimuksen puitteet muodostavasta sopimuksesta (O-0043/2009 – B6-0213/2009),
- Helmuth Markovin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta komissiolle laatima suullinen kysymys Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltioiden talouskumppanuussopimuksen puitteet muodostavasta sopimuksesta (O-0044/2009 – B6-0214/2009),
- Helmuth Markovin ja Kader Arifin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta neuvostolle laatima suullinen kysymys Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Afrikan ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (O-0045/2009 – B6-0215/2009), ja
- Helmuth Markovin ja Kader Arifin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta komissiolle laatima suullinen kysymys Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Afrikan ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (O-0046/2009 – B6-0216/2009).

David Martin, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, meillä kaikilla on taipumusta liioitella niiden asioiden merkitystä, jotka koskettavat meitä suoraan. En kuitenkaan usko, että nyt käsiteltävän kysymyksen tärkeyttä on mahdollista liioitella. Keskustelemme tänä iltana sarjasta sopimuksia, jotka voivat vaikuttaa kirjaimellisesti miljoonien kehitysmaiden kansalaisten elämään, elämänlaatuun ja terveyteen.

Ennen kuin puhun laatimani mietinnön asiasisällöstä, haluan antaa tunnustusta kollegalleni Glenys Kinnockille. AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajan asemassaan hän on ollut eturintamassa tuomassa talouskumppanuussopimuksia ja niiden kehitysvaikutuksia koskevia huolia kuuluviin Euroopan parlamentissa. Hän on myös antanut äänen AKT-maiden huolille ympäri maailmaa. Kuten monet teistä tietävät, Glenys luopuu tehtävästään parlamentin kuluva vaalikauden päättyessä. Uskon, että tulemme kaipaamaan suuresti hänen työpanostaan AKT-maita ja etenkin talouskumppanuussopimuksia koskevissa kysymyksissä.

Talouskumppanuussopimuksilla on vaikea menneisyys parlamentissa. Kaupan ja kehitystavoitteiden välillä on esiintynyt todellisia jännitteitä. Niistä osa olisi voitu välttää, mutta toiset niistä juontuvat suoraan sanoen kyseisten sopimusten ominaisluonteesta.

Ensinnäkin meidät pakotettiin sopimuksiin WTO:n päätöksellä, jonka lisäksi talouskumppanuussopimusten pohjimmiltaan edellyttämä kaupan yksipuolinen vapauttaminen ei ole helposti neuvoteltavissa.

Toisekseen, täysimääräisten ja väliaikaisten sopimusten tekemiselle asetetun keinotekoisen määräajan vuoksi neuvotteluja ei todellisuudessa käyty tasapuolisten kumppaneiden kesken, kuten oli tarkoitettu, koska AKT-mailla oli enemmän hävittävää, mikäli sopimukseen ei päästy määräaikaan mennessä.

Lopuksi, meidän puolellamme neuvotteluja kävivät kaupan alan asiantuntijat – enkä halua näin sanoessani kritisoida heidän toimiaan, vaan itse neuvottelujen todellisuutta. Kaupan alan asiantuntijat pyrkivät luonnostaan Euroopan unionin kannalta mahdollisimman edulliseen sopimukseen. Näin ollen he eivät välttämättä pyrkineet kehityksen kannalta parhaaseen ratkaisuun. Toistan, etten halua kritisoida heidän toimiaan, sillä heidät on koulutettu toimimaan näin. Neuvottelut vain yksinkertaisesti käytiin näissä olosuhteissa.

Sitten neuvottelujen päättymisen olemme yrittäneet ratkaista täällä parlamentissa kaupan ja kehityksen välisen mahdottoman yhtälön.

Esittelijän ominaisuudessa keskityn huomioissani Cariforum-valtioiden talouskumppanuussopimukseen, joka on myös toistaiseksi ainoa täysimääräinen sopimus. Koska sopimus on jo allekirjoitettu, emme voi muuttaa tekstiä, vaan ainoastaan hyväksyä tai hylätä sen. Mikäli komissio ja komission jäsen kykenevät antamaan meille eräitä takeita ja tulkitsemaan tekstiä, voisimme uskoakseni antaa tällä viikolla suostumuksemme Cariforum-valtioiden talouskumppanuussopimukselle.

Kirjailija Lewis Carroll pani aikanaan luomansa hahmon Tyyris Tyllerön sanomaan pilkallisesti: ”Kun minä käytän jotakin sanaa, se tarkoittaa juuri sitä mitä minä haluan – juuri eikä melkein.” Cariforum-valtioiden talouskumppanuussopimuksen sanamuodon ymmärtäminen on suoraan sanottuna ollut viime aikoihin saakka juuri tällaista, eikä tekstin todellisen merkityksen selvittäminen ole aina ollut helppoa.

Toivon siksi, että komission jäsen voi tänään antaa meille monia takeita.

Ensinnäkin, että sopimukseen sisältyvä tarkistuslauseke on todellinen ja komissio suhtautuu siihen vakavasti. Haluan varmuuden siitä, että tarkastelemme viiden vuoden kuluttua ensisijaisia kehitystavoitteita, kuten köyhyyden vähentämistä, kestäväää kehitystä, talouden monipuolistamista ja vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseen antamaamme panosta varmistaaksemme, että talouskumppanuussopimukset edistävät näiden tavoitteiden saavuttamista eivätkä päinvastoin hankaloita sitä.

Toisekseen toivon komission jäsenen rauhoittavan meitä talouskumppanuussopimusten rahoituksen suhteen. Laskelmien mukaan Cariforum-maita varten on saatavilla arviolta 580 miljoonaa euroa nykyisen Euroopan kehitysrahaston sekä muiden rahoituskehysten puitteissa aina vuoteen 2013 asti. Vaikka en olekaan alan asiantuntija, uskon sen olevan riittävää talouskumppanuussopimuksiin liittyviin tarpeisiin vastaamiseksi, *mikäli* ne ohjelmoidaan oikein ja mikäli kaikki varat käytetään nimenomaan Karibian valtioiden kannalta ensisijaisiin kohteisiin. Lisäksi on varmistettava, että jäsenvaltiot hoitavat oman osuutensa niistä kahdesta miljardista eurosta, jotka on luvattu kaupan tukemiseen kehitysmaissa. Meidän on myös tarkasteltava vuoden 2013 jälkeistä tilannetta. Komissio ei voi antaa siitä takeita, sillä se on parlamentin ja neuvoston tehtävä, mutta meidän on oltava tietoisia siitä, että varat loppuvat ja sitoumukset raukeavat vuonna 2013.

Kolmanneksi haluan takeita suosituimmuuskohtelun nojalla myönnettävästä asemasta. Kuten olen aiemmin sanonut komission jäsenelle, ymmärrän täysin, että Euroopan unionin olisi vaadittava tismalleen samoja ehtoja kuin mitä Karibian maat ovat myöntäneet Yhdysvalloille tai muille tärkeille teollisuusvalloille. Meidän ei kuitenkaan tule vedota suosituimmuuslausekkeeseen Karibian maiden tehdessä edullisen sopimuksen esimerkiksi Afrikan maiden ryhmän kanssa.

Neljänneksi – ja päätän puheeni tähän – tarvitsemme lääkkeiden saatavuuden osalta takuita siitä, että Cariforum-sopimus ei millään tavoin uhkaa TRIPS-mekanismia, jota ei tule kyseenalaistaa.

Vaikka tahdonkin kuulla komission jäsenen takuut asiasta, haluan jo etukäteen ilmaista vahvan uskomukseni, että arvoisa komission jäsen on muuttanut talouskumppanuussopimuksista käytävän keskustelun sävyä ja luonnetta. Annan siksi tunnustusta hänen jo tällä saralla tekemälleen työlle.

Erika Mann, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, äänestämme nyt muun muassa Norsunluurannikon kanssa tehtävän sopimuksen hyväksymisestä. Voimme äänestää vain sopimuksen puolesta tai sitä vastaan. Toivon, että asiaan tulee jonakin päivänä muutos ja että parlamentti voi tällöin osallistua myös neuvotteluihin.

Tämä vaikeuttaa asioita jonkin verran. Cariforum-sopimukseen verrattuna eroja on kaksi. Kyse on ensinnäkin hallituksesta, jota ei ole valittu demokraattisesti. Toisekseen kyseessä on väliaikainen sopimus, jonka tarkoituksena on alun perin vain varmistaa entisten etuoikeuksien säilyttäminen. Lopullisen sopimuksen neuvotteluun on vielä aikaa.

Tahtoisin komission jäsen Ashtonin antavan takeita monista sellaisista seikoista, joiden tiedän olevan erittäin tärkeitä Norsunluurannikolle. Viime viikonloppuna osallistuin jälleen keskusteluihin, joiden perusteella oli selvää, että komission on tarpeen antaa vakuuksia, aivan kuten komission jäsen antoi takeita SADC:n osalta. Mainitsen nyt muutamia tärkeimpiä seikkoja.

Niistä ensimmäinen koskee suurta joustavuutta. Joustavuus on tarpeen seuraavien seikkojen suhteen. Sopimukseen on ensinnäkin sisällytettävä tarkistuslauseke, joka on myös joustava, niin että siinä ei määrätä viisivuotista aikaväliä, vaan uudelleenarviointi voidaan suorittaa suhteellisen lyhyellä varoitusajalla. Toisekseen, arkaluontoisista asioista olisi keskusteltava vain asianomaisen maan nimenomaisesti sitä toivoessa. Tämä koskee etenkin Singaporen kysymyksiä, mutta luonnollisesti myös sitä, kuinka TRIPS-sopimus voidaan ottaa huomioon, sekä muita vastaavia kysymyksiä.

Kolmanneksi on tarpeen käsitellä alueellisten erojen hyväksymistä käytäessä uusia neuvotteluja alueellisen sopimuksen solmimiseksi. Norsunluurannikko on ongelmallisessa tilanteessa, koska parhaillaan neuvoteltava sopimus allekirjoitetaan erillään muista, mutta tulevaisuudessa on määrä neuvotella alueellinen sopimus.

Neljänneksi olisi varmistettava, että uusissa neuvotteluissa voidaan missä tahansa vaiheessa ottaa käsiteltäväksi sellaisia kysymyksiä, joihin ei toistaiseksi ole vastattu, ja että komissio hyväksyy ne.

Tältä osin teidän, arvoisa komission jäsen, on vain tarpeen laajentaa SADC:lle tekemänne myönnytykset koskemaan myös Norsunluurannikkoa. Se lisäisi parlamentin myönteisen vastauksen todennäköisyyttä. Kuten myös monet kansalaisjärjestöt ovat kertoneet, kannamme yksinkertaisesti suurta huolta siitä, että etenkin Norsunluurannikon tapauksessa komissio osoitti aluksi vain hyvin vähäistä joustavuutta, jonka vuoksi edellä mainittuja kysymyksiä ei huomioitu siirryttäessä väliaikaisesta täysimääräiseen sopimukseen. Myönnytykseen suostuminen tässä asiassa olisi siksi erittäin hyödyllistä ja sallisi meidän antaa suostumuksemme sopimukselle.

Norsunluurannikon edustajien kanssa käydyissä keskusteluissa ymmärsin lisäksi heidän olevan hyvin huolissaan siitä, että teknistä tukea ei saada riittävän nopeasti ja että kaikkia heidän huolenaiheitaan ei ole huomioitu myöskään tältä osin. Käsitteäkseni he toivovat erityisesti, että komissio ja heille apua tarjoavat kansainväliset järjestöt helpottavat pk-markkinoille pääsyä, jotta he voisivat todella hyödyntää mahdollisuutta päästä Euroopan markkinoille. Sikäli kuin he edes keskustelevat Singaporen kysymyksistä, he suhtautuvat niitä koskeviin neuvotteluihin erityisen varovasti. He ovat hyvin halukkaita saamaan meiltä apua kehittääkseen ymmärrystään siitä, kuinka julkishyödykkeitä voidaan käyttää yhteiskunnan hyväksi. Lisäksi he ovat erityisen kiinnostuneita avustamme teknisiin standardeihin liittyvissä kysymyksissä, sillä ne ovat usein heille todellisia kaupan esteitä.

Viimeinen huomioni koskee parlamentin osallistumista. Kuten aiemmin sanoin, meillä on ainoastaan mahdollisuus hyväksyä tai hylätä sopimus. Tämä rajoittaa tietenkin merkittävästi parlamentin mahdollisuuksia osallistua asiaan äänestyksen välityksellä. Haluan nimenomaisesti muistuttaa asiasta, jota laitimme

tekstitkin heijastelevat, eli että väliaikaisen sopimuksen mahdollinen hyväksyminen ei tarkoita, että äänestämme automaattisesti myös lopullisen sopimuksen puolesta. Haluamme nimenomaan osallistua valvontamenettelyn puitteissa neuvotteluihin, jotta voisimme varmistaa valtuuksiemme rajoissa juuri käsittelemieni kysymysten seurannan.

Lopuksi pyytäisni teitä kertomaan lyhyesti, missä määrin epäonnistunut Dohan sopimus vaikuttaa kielteisesti Norsunluurannikkoon erityisesti banaanikysymyksessä.

Helmuth Markov, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä Javier Solana, nyt käytävä keskustelu koskee paitsi kuuttatoista neuvostolle ja komissiolle esitettyä kirjallista kysymystä sekä kahdeksaa päätöslauselmaa ja kahta yhteispäätösmenettelyssä laadittua mietintöä, myös 79 kehitysmaata, joiden kanssa EU uudistaa kauppasuhteitaan ja molemminpuolista yhteistyötä. Kauppa ja yhteistyö ovat tärkeitä välineitä sekä köyhyyden torjunnassa että taloudellisesti ja sosiaalisesti entistä vakaampien kansantalouksien rakentamisessa. Prosessissa etusijalla ovat infrastruktuurin luomisen ja terveydenhuollon tukeminen, elintarvikeomavaraisuus, toimiva yhteiskuntajärjestelmä, koulutus ja kulttuurivaihto.

Kauppasuhteemme AKT-maiden kanssa perustuivat menneisyydessä yksipuoliseen etuuskohteluun, joka takasi useimmille AKT-maiden tuotteille tullivapaan pääsyn yhteismarkkinoille. Vuonna 2000 sovittiin uuden kumppanuussopimuksen laatimisesta vuoden 2007 loppuun mennessä. Uuden sopimuksen nojalla yksipuolinen etuuskohtelu oli määrä korvata WTO:n sääntöjä noudattavilla sopimuksilla. Tavoitteena oli vähentää köyhyyttä ja poistaa se lopuksi kokonaan, sekä kannustaa kestävästä kehitystä, alueellista yhdentymistä, talousyhteistyötä ja hyvää hallintotapaa, ja auttaa siten AKT-maita kehittämään taloudellista potentiaaliaan ja liittämään ne asteittain osaksi globaalia taloutta. Sen lisäksi oli määrä laajentaa näiden maiden tuotantokapasiteettia sekä toteuttaa toimia yksityisyrittämisen ja investoinnin helpottamiseksi.

Nyt käsiteltävänä olevat taloussopimukset ja etenkin vain tavaroita koskevat niin sanotut väliaikaiset talouskumppanuussopimukset ovat ensi sijassa kauppasopimuksia, sillä niissä käsitellyistä kysymyksistä vähintään 90 prosenttia liittyy markkinoille pääsyyn ja muihin kaupan aloihin. Tavoitteena on EU:n ja sen kumppanialueiden tai yksittäisten valtioiden välisen kaupan asteittainen vapauttaminen.

Minkälaisia ongelmia neuvottelujen kuluessa on ilmennyt?

Ensinnäkin on kyseenalaista, oliko aikataulu riittävä. Komissio oli tietenkin hyvässä asemassa. Se pystyi johtamaan neuvotteluja, järjestämään äänestyksen ja ottamaan jäsenvaltiot mukaan prosessiin. Kuvitelkaapa kuitenkin, että olitte joku vastapuolen neuvottelukumppaneista. Käytiinkö neuvotteluja todella aina samanaikaisesti, niin että näiden maiden parlamentit saattoivat kuulla maidensa kansalaisyhteiskuntaa?

Kritiikkiä esitettiin myös sisällön suhteen. Ensinnäkin ristiriitaisista asiantuntijalausunnoista huolimatta komissio omaksui kannan, jonka mukaan WTO:n sääntöjen noudattaminen tarkoittaa tullimaksujen alentamista 80 prosentilla seuraavien 15 vuoden aikana. Vaikka markkinoiden vapauttamista koskevat sitoumukset ovat lähtökohtaisesti epäsymmetriset ja eri osapuolet etenevät omaan tahtiinsa, lopputuloksena on markkinoiden molemminpuolinen vapauttaminen, mihin EU:lla on kyllä varaa. AKT-maiden prosenttiosuus unionin tuonnista pysyy vähäisenä.

AKT-maille tullimaksujen poistaminen merkitsee tulonmenetystä sekä vähemmän rahoitusta, jota tarvitaan kipeästi julkisiin infrastruktuuri-investointeihin, sosiaalisiin toimenpiteisiin, talouskehityksen tukemiseen ja hallintokapasiteetin parantamiseen. Se tarkoittaa myös kansallisen talouskasvun hiljentymistä ja jatkuvaa riippuvuutta teollisuusmaiden tuonnista. Tämä koskee niin elintarvikkeita kuin teollisuustuotteitakin ja johtaa lopulta noidankehän syntymiseen. Kiistämätön todiste siitä on ruuan hinnannousu AKT-maissa. Olen usein esittänyt seuraavan kysymyksen: koska yksipuoliset kauppasuhteet eivät ole aikaansaaneet viimeisten 50 vuoden aikana läheskään riittävää kehitystä, kuinka markkinoiden molemminpuolinen avaaminen voisi saada sen aikaan?

Toinen vakava ongelma, jota ehdotettu sopimus pahentaa, on kumppanialueiden ja -maiden keskeinen suhde. Asiaa koskevan päätöslauselmaesityksen laatijana voin vahvistaa, että vaikka sisäisiä tullimaksuja koskeva kysymys ei ehkä ole ongelmallinen Itä-Afrikan yhteisössä olemassa olevan tulliliiton ansiosta, markkinoiden eritasoinen vapauttaminen voi vaikeuttaa kauppasuhteita naapurivaltioiden kanssa. Esimerkiksi alkuperämaata koskeviin määräyksiin liittyy monia ongelmia. Myös täysimääräisten sopimusten neuvotteluihin liittyy vakavia pelkoja. Ne heijastelevat niitä konflikteja, joiden vuoksi Dohan kehityskierros on jumiutunut. Monet maat eivät koe asemansa sallivan sääntelyn poistamista palvelu- ja sijoitusmarkkinoilta sekä julkisten hankintojen markkinoilta ja niiden avaamista maailmanlaajuiselle kilpailulle. Se ei ole täysin

mahdollista tai edes toivottavaa myöskään Euroopan yhteisön sisällä. Ei varmaankaan ole tarpeen mennä yksityiskohtiin esimerkiksi rahoitusmarkkinoiden valvontamekanismien puutteen osalta.

Neuvottelujen avoimuuden puutetta ja etenkin parlamenttien ja kansalaisyhteiskunnan vähäistä osallistumista prosessiin kritisoidaan jatkuvasti. On myös käsiteltävä neljanteen toimitusmuotoon liittyviä kysymyksiä. Kun kerran tavaroiden on määrä liikkua vapaasti, eikö se tulisi sallia myös ihmisille? Tähän liittyen valiokuntamme on esittänyt kysymyksiä, jotka kaikki käsittelevät samaa asiaa laatijan taustasta riippumatta.

Minkälaisia taloudellisia, teknisiä ja hallinnollisia tukitoimia on määrä toteuttaa kaupan ja kehityksen alan kumppanuuksien uudelleen käynnistämisen yhteydessä? Aikooko komissio osoittaa neuvotteluissa joustavuutta ja ottaa huomioon kumppanialueiden tarpeet, jotka liittyvät etenkin vientitullien alentamiseen kehityksen kannustamiseksi, uuden teollisuuden suojelemiseen, työntekijöiden vapaan liikkuvuuden turvaamiseen ja julkisen hankintajärjestelmän erityiseen suojeluun? Lisäksi onko komissio valmis harkitsemaan uudelleen kantaansa teollis- ja tekijänoikeuksien suojelemiseen varmistaakseen biologisen monimuotoisuuden ja osaamisen siirron jatkumisen sekä turvataksaan kohtuuhintaisen terveydenhoidon köyhissä maissa? Ovatko neuvosto ja komissio valmiita antamaan parlamentille ja kansalaisyhteiskunnalle tarpeellista tietoa niiden osallistumismahdollisuuksista? Lopuksi, olemmeko valmiita tarkistamaan neuvoteltua sopimusta, mikäli ilmenee, että tietyillä sen osa-alueilla on haitallinen vaikutus AKT-maiden kehitykseen?

Haluaisin lopuksi esittää lyhyen henkilökohtaisen huomion. Olen toiminut kansainvälisen kaupan valiokunnan puheenjohtajana nyt kahden ja puolen vuoden ajan. Koska en ole uudelleen ehdolla tehtävääni, haluan käyttää tämän tilaisuuden kiittääkseni suuresti sihteeristöäni ja etenkin Alberto Rodasia ja Donatella Pribazia heidän tuestaan, sekä kiittääkseni kollegoitani. Yhteistyömme oli hedelmällistä ja uskon meidän saaneen paljon aikaan. Olisi upeata, jos onnistuisimme myös talouskumppanuussopimuksia koskevassa kysymyksessä. Toivotan kaikkea parasta niille teistä, jotka jäävät parlamenttiin seuraavaksi kaudeksi. Minulla on suuria toiveita siitä, että kauppa nousee entistä tärkeämpään asemaan parlamentissa. Kiitos paljon.

Christofer Fjellner, laatija. – (SV) Arvoisa puhemies, iloitsen voidessamme käydä tämänpäiväisen keskustelun. Nyt protektionismin lisääntyessä ja köyhyiden levitessä vähenemisen sijaan on erityisen tärkeää, että pidämme kaupan kanavat avoimina Euroopan ja eräiden maailman köyhimpien maiden välillä. Väliaikaisissa sopimuksissa on pohjimmiltaan kyse juuri siitä. Talouskumppanuussopimuksilla pyritään turvaamaan kaupan ja kehityksen jatkuvuus eräissä maailman köyhimmissä maissa.

Niitä uhkaa pahin kolaus maailmanlaajuisen taantumän edetessä ja protektionistisen ”asevarustelun” kiihtyessä. Siksi en voi ymmärtää kaikilta osin esitettyä kritiikkiä. Jotkut väittävät, että sopimukset menevät liian pitkälle ja ovat liian kattavia. Eräät arvostelijat keskittyisivät mieluummin tullitulojen menetykseen kuin uuden kaupan potentiaaliin. Itse koen päinvastoin, että meidän tulisi iloita aikaansaannoksistamme. En usko joidenkin puhujien tavoin, että kauppa ja kehitys ovat pohjimmiltaan ristiriidassa keskenään. Pikemminkin päinvastoin: kauppa aikaansaa kehitystä, mutta tullimaksut aikaansaavat köyhyyttä.

Olin vastuussa Ghanan kanssa solmittavaa väliaikaista sopimusta koskevasta mietinnöstä. Myönnän heti alkuun, että sopimuksessa on joitakin puutteita, kuten EU:n tullien jatkaminen siirtymäkaudella riisin ja sokerin osalta, mutta pohjimmiltaan kyse on erittäin hyvästä sopimuksesta. Sen vuoksi meidän on ehdottomasti varmistettava sopimuksen allekirjoittaminen mahdollisimman pian. Aiemmin esteenä olivat Ghanan presidentinvaalit, mutta nyt haluan kannustaa maan uutta presidenttiä John Atta Millsiä allekirjoittamaan väliaikaisen sopimuksen. Toivon lisäksi, että myös EU allekirjoittaa varmasti neuvotellun sopimuksen. Se on vienyt aivan liian pitkään, ja erityisen paheksuttavaa on viivästyksen johtuminen siitä, että neuvoston käännöspalvelu ei ole toiminut asianmukaisesti.

Haluan käyttää tämän tilaisuuden kehottaakseni painokkaasti teitä antamaan tukenne sopimukselle. Näinä epävarmoina aikoina maailma tarvitsee enemmän kauppaa, ei suinkaan vähemmän.

Daniel Caspary, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minun näkökulmastani talouskumppaneiden allekirjoittamat sopimukset ovat elintärkeitä kauppasuhteiden turvaamiseksi Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden kanssa. Yhteistyö on sekä Euroopan unionin että näiden maiden edun mukaista. On pakottavan tärkeää välttää kehitysavun tarjoamista Afrikan maille, johon olemme turvautuneet viimeisten viiden- tai kuudenkymmenen vuoden ajan. Meidän on lopultakin sallittava näille maille myös niiden henkinen vapaus, niin että ne voivat ottaa tulevaisuutensa omiin käsiinsä ja rakentaa hyvinvointiaan, kuten muut maailman alueet ovat tehneet kuluneiden vuosikymmenten aikana.

Kauppa voi antaa valtavan panoksen tähän kehitykseen. Ajattelen yhtäältä Euroopan unionin ja näiden maiden välistä kauppaa, mutta myös niiden keskinäistä kauppaa ennen kaikkea muiden kehitysmaiden

kanssa. Meidän on todennäköisesti painostettava jossain määrin hallituksia ja valtioita poistamaan monilla alueilla käytössä olevat erittäin korkeat tullimaksut tarvittavien olosuhteiden luomiseksi koko alueen talouskasvua varten.

Miksi se on tarpeen? Nämä maat tarvitsevat kipeästi sellaisia puitteita, jotka sallivat ihmisten luoda oman vaurautensa. Keskustellessani asianomaisten maiden edustajien kanssa sain usein sen käsityksen, että ihmiset ovat kiitollisia Euroopan unionin monilla aloilla harjoittamasta painostuksesta ja sen esittämistä vaatimuksista, jotka pakottavat kansalliset hallitukset edistymään talouspolitiikan alalla.

Toivottavasti emme unohda tätä tulevien viikkojen ja kuukausien aikana varsinkaan neuvotteluissa, niin että niissä paitsi käsitellään hallitusten oikeutettuja toiveita, myös puolustetaan ennemmin tai myöhemmin meidän esittämiämme vaatimuksia, joiden toivon heijastavan näiden maiden kansalaisten oikeutettuja vaatimuksia.

Neuvottelut osoittautuvat toivoakseni tässä suhteessa hedelmällisiksi.

Kader Arif, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mikäli sallitte, käytän hetken tämänpäiväisessä pitkässä keskustelussa tarkastellakseni tietä, jonka olemme jo kulkeneet.

Palauttakaamme mieliin eräiden parlamentin jäsenten alkuperäinen kanta huolten kasvaessa Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maissa, talouskumppanuussopimusten kohdatessa vastustusta ja niin pohjoisen kuin eteläisenkin pallonpuoliskon kansalaisjärjestöjen lähettäessä hälyttäviä signaaleja. Vaadimme silloin, että sopimusten painopisteeksi olisi asetettava kehitys. Se on tänä päivänä ilmeistä, kuten komissiokin on toistuvasti todennut. Kuitenkin Peter Mandelson vaivautui tällöin tuskin vastaamaan meille, sillä hänen mielestään kyse oli ennen kaikkea kaupan kannustamisesta, ikään kuin pelkkä tulliesteiden poistaminen johtaisi ihmeen kaupalla kehitykseen.

Meitä pidettiin kansalaisjärjestöjen manipuloimina idealisteina, ja vastapuoli loukkaantui vaatiessamme suojatoimia, sääntelyä ja julkisten viranomaisten valvontaa, mutta kuinka loppujen lopuksi kävikään? Kävi ilmi, että emme olleetkaan vastuuttomia. AKT-maiden hallitukset eivät suostuneetkaan jatkamaan neuvotteluja uhan alla. Kaupan avaamiseen liittyvät riskit eivät olleetkaan mielipidekysymys, vaan todellisia uhkia, joilla on todellisia ja välittömiä seurauksia. Tullitulojen menetys laskee valtioiden budjetteja, uuden maatalousteilisyyden asema heikkenee ja näiden maiden kansalaisten elintarviketurva vaarantuu.

Toimme esiin näitä pelkoja jo kauan sitten, ennen nälkämellakoita tai rahoituskriisiä. Entä millainen tilanne on tänä päivänä? Kansainvälinen valuuttarahasto, Maailmanpankki ja Yhdistyneet Kansakunnat myöntävät nyt, että toisin kuin aluksi väitettiin, maailmanlaajuinen taantuma vaikuttaa suuresti kehitysmaihin.

Myös YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön pääjohtaja Jacques Diouf korosti hiljattain tätä seikkaa. Hän kysyi, ilkeämmekö sanoa niin kutsutuille kumppaneillemme, että olemme valmiita käyttämään miljardeja globaalin pankkijärjestelmän pelastamiseksi, mutta emme näiden maiden nälkään kuolevien kansalaisten pelastamiseksi.

Haluan olla täysin rehellinen, arvoisa komission jäsen, ja haluan tehdä kantani selväksi. Mikäli ette anna komission nimissä vahvaa ja selkeää sitoumusta ja takaa, että talouskumppanuussopimuksilla edistetään todella kehitystä, en aio äänestää niiden puolesta. Sanat sen paremmin kuin periaatejulistuksetkaan eivät ole riittäviä, sillä olemme kuulleet niitä liikaakin. Vaadimme nimenomaisia sitoumuksia, jotka haluan nimetä yksityiskohtaisesti. Talouskumppanuussopimuksia ei voida pitää riittävinä, jos niillä ei edistetä alueellista yhdentymistä ja kehitystä AKT-maissa sekä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista.

Vaatumuksemme alueellisen yhdentymisen edistämisestä on muunnettava käytännön teoiksi. Esimerkiksi Keski-Afrikassa naapurimaat ovat kritisoinet Kamerunia ja jopa tuominneet sen selväsanaisesti sen allekirjoitettua väliaikaisen sopimuksen Euroopan unionin kanssa. Alueen kahdeksasta maasta viisi on vähiten kehittyneitä LDC-maita, joilla on Maailman kauppajärjestön sääntöjen mukaisesti automaattisesti vapaa pääsy Euroopan tuontimarkkinoille ilman, että se edellyttää niiltä minkäänlaisia myönnytyksiä kaupan alalla. Voin hyvin ymmärtää näiden maiden huolia komission vaatiessa niitä avaamaan markkinansa 80-prosenttisesti Euroopan viennille.

Jos siis arvoisa komission jäsen sitoutuu alueellisen yhdentymisen edistämiseen ja suurempaan joustavuuteen, joka sallii huomioida kumppaniemme erilaiset kehitystasot, ehkäpä hän voisi kertoa meille, miksi hän ei hyväksy Keski-Afrikan ehdottamaa 71 prosentin laajuista markkinoiden vapauttamista?

Toinen perustavanlaatuinen ongelma, johon odotamme vastausta, koskee Singaporen kysymyksiä. Emme voi ottaa niitä väkisin mukaan neuvotteluihin kumppanimaidemme toiveiden vastaisesti. Tässä yhteydessä haluan korostaa erityisesti julkisia hankintoja. Avoimuus on tietenkin tarpeen – ja tulen aina puolustamaan sitä – mutta voimmeko riistää AKT-mailta tämän olennaisen välineen, joka sallii niiden turvata itsemääräämisoikeutensa sekä tukea teollisuutta ja paikallisia palveluja, pakottamalla ne vapauttamaan julkiset hankinnat?

Kolmas kysymys koskee palveluja. Keskustellessamme talouskumppanuussopimuksista Kamerunin kanssa komissio korosti toistuvasti, että kumppanimme itse halusivat neuvotella palveluista. Se on ehkä totta, mutta kehotan teitä suhtautumaan varauksella niihin, jotka haluavat tämän perustelun varjolla pakottaa kaikki alueet ja maat vapauttamaan palvelut ja jotka katsovat sen oikeuttavan julkisten palvelujen vapauttamisen. Arvoisa komission jäsen, odotan teiltä lujaa sitoumusta siitä, että julkisia palveluja ei käsitellä yhdenkään alueen kanssa käytävissä neuvotteluissa. Tiedämme, että tullitulojen menetys heikentää kumppanimaidemme budjetteja. Tulojen vähenemisestä kärsivät ensimmäisinä koulutus-, terveydenhuolto- ja tutkimussektori. AKT-maiden hallitukset eivät mitenkään voi hyväksyä julkisten palvelujensa kontrollin menettämistä, ja pyydän komission jäsentä antamaan vahvoja takeita tässä asiassa.

Neljäs kohta, joka mainittiin jo aiemmin, koskee tarvetta varmistaa elintarviketurva. Asianmukaisten suojatoimien käyttöönoton lisäksi meidän on sallittava kumppaneidemme tukea vientiään säilyttääkseen kilpailukykyänsä globaaleilla markkinoilla. Eteläisen Afrikan kehitysyhteisön alueella on esiintynyt myönteistä kehitystä tähän suuntaan. Onko komissio valmis ehdottamaan vastaavia toimia muilla alueilla?

Tiedämme myös, että AKT-maiden taloudellisen tilanteen parantaminen edellyttää Euroopan unionilta valtavaa taloudellista sitoumusta sekä uusien teollisuudenalojen suojaamiseksi markkinoiden vapauttamisen haittavaikutuksilta että kumppanimaiden talouksien kilpailukykyyn kehittämiseksi. Valitettavasti poliittisen ryhmämme toistuvista suosituksista huolimatta talouskumppanuussopimusten ensisijaisena rahoituslähteenä on määrä käyttää Euroopan kehitysrahastoa. Tiedämme, ettei komissio ole menneisyydessä käyttänyt näitä rahastoja esimerkiksi. Siksi on korostettava, että on tärkeää varmistaa rahastojen käyttäminen nopeasti ja kumppanimme ensisijaisten tavoitteiden mukaisesti.

Muistuttaisin lopuksi, arvoisa komission jäsen, että nämä sopimukset ovat olennainen osa sitä kuvaa, jonka Euroopan unioni antaa muulle maailmalle ja etenkin maailman köyhimmille maille.

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

Glyn Ford, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän aluksi anteeksi komission jäseneltä ja muilta esittelijöiltä, etten ole kuullut kuin viimeiset viisi minuuttia keskustelusta. Viivästymisen vuoksi saavuin vasta viime hetkellä. Toivoakseni en toista liiaksi, mitä muut ovat jo sanoneet, ja pyydän siis teitä antamaan sen anteeksi.

Puhun nyt kahdesta eri kysymyksestä. Puhun yhtäältä Tyynenmeren valtioiden tilapäistä talouskumppanuussopimusta koskevan mietinnön esittelijän roolissani sekä itäisen ja eteläisen Afrikan valtioiden väliaikaista talouskumppanuussopimusta käsittelevän mietinnön sosialistiryhmän varjoesittelijän roolissani.

Tämäniltaiseen keskusteluun ei johtanut Euroopan komission tai Euroopan unionin päätös siitä, että haluamme uudenlaisen kauppasuhteen Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden kanssa, vaan Maailman kauppajärjestön yli kymmenen vuotta sitten antama ratkaisu, jonka mukaan syrjimme käytännössä epäoikeudenmukaisesti tiettyjä kehitysmaita toisten kustannuksella. Joidenkin mukaan kyse on vain ja ainoastaan kehityksestä – jota minäkin kannatan – mutta on myös pidettävä mielessä, että prosessin tuloksena näiden maiden kanssa tekemiemme sopimusten on todella noudatettava WTO:n sääntöjä. Se on siis ensimmäinen vaatimus.

WTO:n sääntöjen noudattamisen varmistamisen lisäksi meidän on tehtävä kaikkemme parantaaksemme näiden alueellisten yhteisöjen asemaa ja huomioidaksemme niiden erityisolosuhteet. Tyynenmeren alue, jota koskevan mietinnön esittelijänä toimin, käsittää 14 – Itä-Timorin mukaan lukien 15 – pientä kansallisvaltiota. Niistä yksi, Nauru, on itse asiassa maailman pienin maa, ja sen väkiluku on miljoona kertaa Kiinaa pienempi. Tyynenmeren valtioista suurimmatkin ovat suhteellisen pieniä, ja meidän on otettava se huomioon niille asettamissamme vaatimuksissa. On varmistettava, että pienille ja keskisuurille yrityksille myönnetään riittävä siirtymäaika, sillä eräitä Papua-Uuden-Guinean kaivosyhtiöitä lukuun ottamatta kaikki

näiden maiden yritykset ovat pk-yrityksiä. Meidän on tehtävä voitavamme alueellisen kaupan suhteen ja kiinnitettävä erityistä huomiota Tyynenmeren valtioiden suhteisiin Australian ja Uuden-Seelannin kanssa.

Alueen 14 valtiosta vain kaksi on ilmoittautunut mukaan tilapäiseen sopimukseen. Vierailtuani Port Moresbyssä viimeisen AKT-maiden tapaamisen yhteydessä voin kuitenkin sanoa, että toiset Tyynenmeren valtiot ovat kiinnostuneita allekirjoittamaan lopullisen sopimuksen, mikäli se vastaa niiden vaatimuksia. Siitä syystä kannatan tilapäistä sopimusta. Sain samanlaisen sanoman sekä Papua-Uuden-Guinean että Fidžin hallitukselta. He eivät tosin ole täysin tyytyväisiä, vaan he toivovat uusia neuvotteluja eräistä kysymyksistä. He pitävät kuitenkin tilapäisen sopimuksen allekirjoittamista oikeana vastauksena. He toivovat sen johtavan aikanaan täysimääräiseen sopimukseen, joka suosii kehitystä ja mahdollistaa useampien Tyynenmeren valtioiden liittymisen siihen.

Meidän on myös tarkasteltava eräitä erityiskysymyksiä, jotka koskevat etenkin Papua-Uutta-Guineaa, Fidžiä ja muita Tyynenmeren valtioita, mutta joilla voi olla merkitystä myös muille tällaisille sopimuksille. Teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa neuvotteluissa tulisi käsitellä paitsi länsimaiden teknisiä tuotoksia, myös perinnetietoa. Julkisten hankintojen avoimuuden rinnalla on varmistettava, että hankintasopimukset avataan eurooppalaisille yrityksille silloin, kun se palvelee Tyynenmeren kansallisvaltioiden tarpeita. Tyynenmeren valtioiden osalta on tutkittava erityisesti mahdollisuutta myöntää niiden kansalaisille työviisumi Euroopan unioniin vähintään 24 kuukauden ajaksi. Näin he voisivat työskennellä unionissa, vaikkakaan ei korkeaa ammattipätevyyttä edellyttävissä tehtävissä vaan esimerkiksi hoitajina ja vastaavissa tehtävissä.

Monet mainitsemani seikat soveltuvat myös itäisen ja eteläisen Afrikan valtioihin. Haluan kiittää erityisesti Daniel Casparya yhteistyöstämme tässä asiassa sekä Jean-Pierre Audya hänen panoksestaan Tyynenmeren valtioita koskevassa kysymyksessä.

Itäisen ja eteläisen Afrikan valtioiden osalta on kiinnitettävä erityistä huomiota hyvää hallintotapaa koskeviin kysymyksiin. Tämä koskee myös Zimbabweta. En koe väliaikaista sopimusta ongelmaksi, mutta parlamentin olisi uskoakseni vaikea hyväksyä lopullista sopimusta ilman selkeää tiekarttaa Zimbabweta varten. Sen tuloksena maahan olisi perustettava todella demokraattinen hallinto, jotta se voisi löytää tien ulos nykyisistä vaikeuksista.

Daniel Casparyn itäisen ja eteläisen Afrikan valtioita koskevalle mietinnölle ja eräille siihen ehdotetuille tarkistuksille antamani kannatuksen lisäksi haluan vielä mainita tässä yhteydessä Chagos-saarten tilanteen. Siihen viitataan mietinnössä, koska esitin asiaa koskevan tarkistuksen, joka hyväksyttiin. Tällaisten sopimusten solmimiseksi kuulemme yleensä asianomaisen valtion naapurimaita ja -alueita. Chagos-saaret sijaitsevat keskellä aluetta, jonka jakavat keskenään Seychellit, Mauritius ja Madagaskar. Saarten kansalaiset ovat pakolaisina Seychelleillä. Toivon, että ennen lopullisen sopimuksen solmimista kuulemme heitä siitä, kuinka se vaikuttaisi heihin ja heidän asuinalueeseensa, mikäli he saavat oikeuden palata alueelle.

Jan Kohout, *neuvoston puheenjohtaja*. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aluksi kiittää parlamenttia siitä, että saan puhua sille tänä tärkeänä hetkenä niinkin kiistattoman arkaluonteisesta kysymyksestä kuin talouskumppanuussopimukset.

Arvostan suuresti parlamentin positiivista roolia poliittisissa keskusteluissa neuvottelujen yhteydessä. Annan erityistä tunnustusta kansainvälisen kaupan valiokunnan sekä kehitysyhteistyövaliokunnan väsymättömälle työlle ja kiitän molempia niiden hiipumattomasta mielenkiinnosta keskusteluja kohtaan.

Talouskumppanuussopimukset ovat aina olleet etusijalla yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston puitteissa järjestetyissä kehitysministerien tapaamisissa. Viime vuosina lähes jokaisessa tapaamisessa on keskusteltu komission kanssa talouskumppanuussopimuksia koskevan neuvoston mandaatin täytäntöönpanosta, ja keskustelujen tuloksena on usein annettu päätelmiä. Puheenjohtajavaltio Tšekin esitellessä tammikuussa ohjelmansa parlamentille korostimme, että kyse on tärkeästä vaiheesta, ja lupasimme tehdä kaikkemme asian edistymisen eteen. Olemme käyttäneet hyväksi mahdollisuuden vastata moniin eri kysymyksiin ja panostaneet useisiin aiheisiin. Uskomme edelleen, että oikeita toimintamalleja voidaan parhaiten luoda ja kehittää toimielinten välisen yhteistyön ja rakentavan keskustelun kautta.

Niin teollisuus- kuin kehitysmaatkin kärsivät ennennäkemättömästä talous- ja rahoituskriisistä, joka koskettaa koko maailmaa. Kun kysymme kehitysmailta, kuinka kriisi vaikuttaa niiden talouteen, ne vastaavat sen aikaansaavan kaupan taantumista, joka johtaa talouskasvun heikkenemiseen, tuotannon vähentämiseen ja työttömyyden kasvuun. Kaupan taantuma ja monien vuosien työn tuloksena luotujen vientimarkkinoiden menetys ovat kova isku kehittyville talouksille samoin kuin näiden maiden asukkaiden elinolosuhteille ja hyvinvoinnille.

Näissä olosuhteissa meidän on maailmanlaajuiseen talouskriisiin vastatessamme hyödynnettävä jokainen tilaisuus tehdäksemme kaupasta kestävästä kehityksen kantavan voiman. Talouskumppanuussopimukset auttavat saavuttamaan tämän tavoitteen. Asteittaisen alueellisen yhdentymisen myötä ne tarjoavat tilaisuuden alueelliseen kauppaan sekä tulli- ja kiintiövapaan tuonnin laajentamiseen laajoille markkinoillemme, mikä lisää kaupankäyntiä EU:n kanssa. Näin ollen talouskumppanuussopimukset toimivat WTO:n sääntöjen mukaisesti. Ne eroavat siten merkittävästi oikeudellisella tasolla aiemmasta, Cotonoun yleissopimuksen nojalla toteutetusta kaupan alan etuuskohtelusta, joka haittasi AKT-maiden ja EU:n välistä kauppaa ja aiheutti huomattavaa epävarmuutta.

Epävarmuus on luottamuksen vastakohta. Epävarmuus ajaa pois investointeja, kun taas luottamus houkuttelee niitä. Hyvin tiedämme, että investoinnit ovat vähentyneet dramaattisesti kehitysmaissa talouskriisin puhjettua. Epävarmassa maailmassa talouskumppanuussopimukset voivat tarjota oikeudellista turvaa ja luottamusta, joka edistää talouden uudistumista. Talouskumppanuussopimukset eivät ole ihmelläke, vaan yksi toimiva keino käytettäväksi muiden rinnalla.

Viime kuukausien aikana on julkaistu monia selvityksiä siitä, kuinka talouskriisi voi monilla alueilla estää edistymisen kohti vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamista. Sen olisi vaivattava meitä. Talouskumppanuussopimukset hyödyntävät täysimääräisesti WTO:n sääntöjen salliman joustavuuden kehityksen edistämiseksi. Ne takaavat kumppaneillemme AKT-maissa markkinoiden välittömän ja epäsymmetrisen avaamisen, pitkät siirtymäajat, poikkeukset ja säännöllisen valvonnan. Sopimuksissa myös sitoudutaan poliittisiin uudistuksiin. EU on luvannut, ettei se jätä kumppaneitaan selviytymään haasteista yksin. Tarjoamme lisäksi tarkoitukseen mukautettua rahoitustukea sopimusten täytäntöönpanoa varten.

Iloitsen siitä, että sekä EU että AKT-maat ovat viime aikoina osoittaneet uutta mielenkiintoa talouskumppanuussopimuksia koskevan keskustelun lisäämistä kohtaan. Haluan tässä yhteydessä kiittää komission jäsen Ashtonin hänen ponnisteluistaan sekä mielenkiinnosta, jolla hän on kuullut AKT-maiden kumppaniemme näkemyksiä. Hänen viime vuoden lokakuussa parlamentille ja marraskuussa neuvostolle esittelemiensä talouskumppanuussopimuksia koskevien suuntaviivojen mukaisesti olemme vahvistaneet yhteyksiä poliittisiin kumppaneihimme monilla AKT-alueilla. Monien alueiden kanssa käytävissä neuvotteluissa on tapahtunut merkittävää edistystä. Kullakin alueella on omat erityispiirteensä ja ne etenevät omaan tahtiinsa. Tulevien kuukausien aikana saamme varmasti selvemmän kuvan tilanteesta näiden neuvottelujen pohjalta.

Uskon Euroopan parlamentin antavan tukensa Cariforum-valtioiden kanssa tehtäville talouskumppanuussopimuksille sekä väliaikaiselle sopimukselle Norsunluurannikon kanssa. Se lähettää rohkaisevan signaalin kaikille AKT-maille. Se on niille todiste siitä, että kärsivällisyys neuvotteluissa johtaa tuloksiin, jotka molemmat osapuolet voivat hyväksyä ja joista molemmat hyötyvät. Se osoittaa myös, että AKT:n ja EU:n kumppanuussuhde mukautuu uusiin haasteisiin, olivatpa ne luonteeltaan oikeudellisia, taloudellisia tai poliittisia. Näinä vaikeina aikoina jokainen uusi kansainvälinen sopimus tarkoittaa vahvempaa kumppanuutta ja uutta toivoa tulevaisuuteen. Sopimusten allekirjoittaminen lähettäisi hyödyllisen poliittisen viestin, joka voi myös antaa panoksensa AKT:n ja EU:n yhteisten elinten tuleviin kokouksiin. Yhteinen parlamentaarinen edustajakokous pidetään huhtikuun alussa Prahassa ja yhteinen ministerineuvosto kokoontuu toukokuun lopulla Brysselissä.

EU:n on jatkossakin tuettava kumppaneitaan. Se tarkoittaa paitsi Cariforum-aluetta, joka on näyttänyt tietä muille allekirjoittamalla ensimmäisen kattavan talouskumppanuussopimuksen, myös niitä maita ja alueita, jotka ovat ottaneet ensimmäisen askeleen ja joita on kannustettava jatkamaan tällä tiellä. Niiden joukossa on Norsunluurannikko, jonka väliaikainen talouskumppanuussopimus odottaa sekin parlamentin hyväksyntää. Muita sopimuksia valmistellaan parhaillaan. Komissio tekee lujasti työtä luodakseen sellaiset olosuhteet, jotka sallivat kumppanimaiden löytää keskinäisen yhteyden ja viitoittaa tien kohti kattavia alueellisia sopimuksia. Neuvosto on aina tähdentänyt komissiolle ja kumppanimaille, että talouskumppanuussopimukset ovat kehityksen välineitä ja että kehitykselle aiheutuvat hyödyt voidaan käyttää hyväksi täysimääräisesti vain kattavien alueellisten sopimusten myötä.

On tärkeää huomioida yleinen poliittinen ja taloudellinen viitekehys, jossa parlamenttia pyydetään hyväksymään Cariforum-valtioiden talouskumppanuussopimukset sekä väliaikainen sopimus Norsunluurannikon kanssa. Parlamentti on kuitenkin pyytänyt lisäksi neuvostolta ja komissiolta monia konkreettisia selvityksiä. Lisäselvitysten pyytäminen on olennainen ja oikeutettu osa prosessia, ja pyrin vastaamaan mahdollisimman tyhjentävästi vastuualueeseeni kuuluviiin kysymyksiin. Tiedän, että komission jäsen Ashton on osaltaan valmistautunut vastaamaan toisiin esitettyihin kysymyksiin. Käsittelen aluksi eräitä mainitsemianne aiheita.

Kysytte muun muassa, koska ja missä määrin Cariforum-valtioiden talouskumppanuussopimuksia on määrä tarkastella uudelleen. Neuvosto samoin kuin AKT-maiden ryhmä jakavat asiaa koskevat huolet. Voin vahvistaa, että talouskumppanuussopimuksia arvioidaan kattavasti viimeistään viiden vuoden kuluttua niiden allekirjoittamisesta, joka tapahtui viime vuoden lokakuussa. Uudelleentarkastelun lisäksi sopimusten täytäntöönpanoa valvotaan tietenkin myös 5 artiklassa säädetyn tavanomaisen menettelyn mukaisesti. Uudelleenarviointi on sopimuksen nojalla pakollista ja siitä vastaavat yhteiset elimet, parlamentaariset ja neuvoa-antavat komiteat mukaan lukien. Sen yhteydessä suoritetaan vaikutustenarviointi, jossa tarkastellaan myös sopimusten toteuttamisen kustannuksia ja seurauksia. Mikäli talouskumppanuussopimukseen tai sen täytäntöönpanoon tehdään muutoksia, parlamenttien osallistuminen asian käsittelyyn on taattu. Se tapahtuu joko sopimuspuolten lakien mukaisesti tai sopimuksen nojalla perustetuissa parlamentaarisisissa komiteoissa.

Toinen parlamenttia kiinnostava kysymys koskee AKT-alueiden pyytämiä taloudellisia tukitoimia ja etenkin lupaustamme kaupan tukemisesta. Kuten tiedätte, Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot sitoutuivat lokakuussa 2007 nostamaan kaupan alan tuet miljardiin euroon vuoteen 2010 mennessä EU:n kauppaa tukevan avun strategian puitteissa. Korotetusta summasta lähes puolet käytetään AKT-maiden itsensä määrittelemiін ensisijaisiin tarkoituksiin, mukaan lukien talouskumppanuussopimusten täytäntöönpanosta johtuvat tarpeet. Jäsenvaltioiden antamat kaupan tukemista koskevat sitoumukset täydentävät Euroopan kehitysrahastosta annettavaa apua, ja kaikki sitoumuksemme pitävät.

Kolmanneksi haluan rauhoittaa parlamenttia lääkkeiden saatavuutta koskevassa tärkeässä kysymyksessä. Tältä osin voin vakuuttaa ilman epäilyksen häivää, että yksikään sopimusten artikla ei heikennä Cariforum-valtioiden kykyä tukea lääkkeiden saatavuutta. Emme voi suorittaa tässä yhteydessä yksityiskohtaista oikeudellista analyysiä, mutta poliittisesta näkökulmasta voin vakuuttaa teille, että sopimuksiin ei sisälly tällaisia tarkoituksia.

Cariforum-valtioiden etenevän yhdentymisen huomioon ottaen on täysin normaalia, että haluatte kiinnittää huomiota sopimusten yhteensopivuuteen muiden alueellisten ohjelmien kuten Caricomin yhtenäismarkkinoiden ja talousalueen kanssa. Kehityksen tukemisen ja AKT-maiden asteittaisen maailmantalouteen liittämisen helpottamisen rinnalla talouskumppanuussopimusten päätaavoitteena on nimenomaan alueellisen yhdentymisen tukeminen.

Sopimuksen 4 artiklassa todetaan selvästi, että sen täytäntöönpanossa huomioidaan asianmukaisesti Cariforum-valtioissa käynnissä olevat yhdentymisprosessit, mukaan lukien Caricomin yhtenäismarkkina- ja talousalue. Erityistä huomiota kiinnitetään alueellisen yhdentymisen ohjelmien vahvistamiseen ja niiden kestävänsä tulevaisuuden varmistamiseen. Cariforum-valtiot ovat varmistaneet jo neuvotteluissa, että kaikki sopimuksista aiheutuvat velvollisuudet ovat täysin yhteneväisiä niiden alueellisten velvoitteiden kanssa, joista Karibian valtiot ovat sopineet alueellisen yhdentymisen ohjelmissa.

Talouskumppanuussopimusten yhteensopivuus alueellisten yhdentymisprosessien kanssa on kuitenkin tärkeää myös kaikille niille muille alueille, jotka neuvottelevat parhaillaan täysimääräisistä sopimuksista. Esimerkkinä voidaan mainita suunnitteilla oleva kattava talouskumppanuussopimus Länsi-Afrikan valtioiden kanssa. Kattava alueellinen talouskumppanuussopimus lujittaisi alueellista yhdentymistä, parantaisi kilpailukykyä ja edistäisi alueen kehitystä. Neuvotteluprosessi itsessään on jo lisännyt alueellisia yhdentymispyrkimyksiä, koska ulkoisten tullien yhteisen asteikon määrittely Länsi-Afrikan talousyhteisöä varten on ennakkoehto talouskumppanuusneuvottelujen saattamiseksi päätökseen. Sama koskee myös muita alueita omine erityistarpeineen ja yhdentymisprosesseineen.

Alueellinen yhdentyminen lisääntyy epäilemättä entisestään kaikkien alueiden allekirjoitettua omia tarpeitaan vastaavan kattavan sopimuksen. Parlamentti on toistuvasti kehottanut joustavuuteen siirryttäessä väliaikaisista täysimääräisiin sopimuksiin. Voin vahvistaa, että neuvosto yhtyy tähän näkemykseen ja korostaa joustavan lähestymistavan tähdellisyyttä. Kun monia vaikeita kysymyksiä ei onnistuttu ratkaisemaan neuvotteluissa, kehotimme komissiota viime vuoden toukokuussa hyödyntämään kaikkea WTO:n sääntöjen sallimaa joustavuutta ja epäsymmetriaa AKT-maiden ja -alueiden erilaisten tarpeiden ja kehitystasojen huomioimiseksi. Ryhdyimme myös muihin toimiin. Neuvosto julisti, että AKT-maat ja -alueet voivat niin halutessaan poiketa tarvittaessa muiden maiden tai alueiden kanssa käydyissä neuvotteluissa sovitusta ehdoista.

Yksittäisten talouskumppanuussopimusten välisen yhtenäisyyden säilyttämiselle on selvä tarve etenkin Afrikan maissa. Kullakin alueella on kuitenkin omat erityispiirteensä, jotka on otettava huomioon. Cariforum-valtioiden kanssa allekirjoitettu sopimus tarjoaa esimerkin, mutta se ei missään nimessä ole malliasiakirja.

Toivoakseni kommenttini auttavat selkeyttämään näitä erityiskysymyksiä ja tarjoavat kaivattuja takeita eräiden parlamentin esittämien kysymysten suhteen. Arvoisa komission jäsen, joka on kollegoineen neuvotellut näistä kysymyksistä suoraan Cariforum-valtioiden ja muiden AKT-alueiden poliittisten edustajien kanssa, haluaa varmasti käsitellä monia seikkoja yksityiskohtaisemmin.

Nyt maaliskuussa 2009, talouden ollessa pahemmassa murroksessa kuin koskaan ennen tämän sukupolven aikana, haluan korostaa, kuinka tärkeää on pitää arvossa poliittisella kentällä saavutettuja myönteisiä tuloksia. Nyt kaupan hiipuessä ja yhä tiukempien suojatoimien astuessa voimaan, nyt kun on olemassa selvä uhka, että vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamisessa tapahtunut edistys menee hukkaan eräillä alueilla, Cariforum-valtioiden talouskumppanuussopimuksen ja Norsunluurannikon väliaikaisen sopimuksen hyväksyminen Euroopan parlamentissa lähettää kehitystä tukevan myönteisen signaalin alueellisen yhdentymisen ja kaupan puolesta. Nykyiseen kriisiin on vastattava luomalla uusia kumppanuuksia eikä suinkaan rajoittamalla niitä. Cariforum-valtioiden talouskumppanuussopimuksen vahvistaminen Euroopan parlamentissa antaa lisäksi toivoa ja kannustusta niille muille alueille, joiden neuvottelut ovat edenneet pitkälle ja jotka tarvitsevat myös näiden sopimusten tarjoamaa luottamusta ja lujaa kumppanuutta.

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, on ilo saada puhua parlamentin täysistunnolle tästä kysymyksestä, jolla on ratkaiseva merkitys Euroopan unionin suhteille Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioiden kanssa, kuten David Martin sanoikin.

Haluan heti ensi alkuun tehdä täysin selväksi erään seikan. En missään nimessä halua neuvotella AKT-maiden kanssa mitään sellaisia sopimuksia, jotka voisivat köyhdyttää niitä. Vaikka tämä on itsestään selvää, kokemukseni on osoittanut, että on parasta kirjata se muistiin selväsanaisesti, koska en voi olettaa tulleeti ymmärretyksi. Kun arvoisat parlamentin jäsenet äänestävät myöhemmin asiasta, toivon heidän tekevän sen tämänpäiväisen keskustelun ja esitettyjen perusteiden eikä mahdollisten ennakoasenteidensa pohjalta.

Uskon tämänpäiväisen täysistunnon olevan tärkeä edistysaskel kohti talouskumppanuussopimuksia. Teitä pyydetään antamaan suostumuksenne Karibian alueen täysimääräiselle talouskumppanuussopimukselle sekä Norsunluurannikon väliaikaiselle sopimukselle. Olette esittäneet kaikkiaan kahdeksan sarjaa päätöslauselmaluonnoksia ja suullisia kysymyksiä, joiden uskon ilmentävän parlamentin vahvaa sitoutumista ja näkemystä asiasta. Ylistän kansainvälisen kaupan valiokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan keskusteluun antamaa valtaisa panosta ja haluan, että se merkitään muistiin.

Kuluneiden kuukausien aikana olen kuunnellut tarkasti ilmaistuja mielipiteitä. Pyrkimyksenäni on luoda puitteet talouskumppanuussopimuksille ja murtaa niitä ympäröivät myytit, jotta jokainen parlamentin jäsen voisi äänestää tosiasioiden pohjalta, kun sen aika tulee. Pidän nyt käsiteltäviä sopimuksia toimivina. Ne tukevat talouskehitystä ja yhdentymistä AKT-maissa sekä tarjoavat vakautta näinä taloudellisesti epävarmoina aikoina. Kumppanuussopimusten perustana on yhteinen kehitystavoite ja ne valjastavat kaupan kehityksen palvelukseen eikä päinvastoin. Ne tarjoavat ennen kaikkea AKT-maille tilaisuuden nostaa maidensa kansalaiset köyhyydestä oman työnsä arvokkuuden ja omien ideoidensa nerokkuuden avulla.

Joidenkin mielestä Euroopan unioni irrottautuu talouskumppanuussopimusten myötä menneestä ja pyrkii yksipuolisesti määrittelemään uudelleen EU:n ja AKT:n kumppanuuden. On tietenkin totta, että talouskumppanuussopimukset eroavat Lomé'n ja Cotonoun yleissopimuksista, jotka ohjasivat 30 vuoden ajan unionin suhteita AKT-maihin. Maailman kauppajärjestö kuitenkin avasi entisille sopimuksille ominaisen yksipuolisen etuuskohtelun muille kehitysmailla. Pulmana oli siis, kuinka voisimme turvata AKT-maiden kehitysvaatimukset noudattaen samalla kansainvälisiä sääntöjä, ja lisäksi itse, myös moraalisia velvoitteita.

Vastaus oli kaksitahoinen: vähiten kehittyneitä maita varten luotiin "kaikki paitsi aseet" -aloite ja kehittyville AKT-maille tarjottiin talouskumppanuussopimuksia. Sopimusten yhteinen teema, joka juontaa juurensa aina ensimmäisestä Lomé'n yleissopimuksesta, oli kauppa. Kauppa on aina ollut EU:n ja AKT:n suhteen määräävä tekijä. Lomé'n sopimuksen alkuaikoina se rajoittui yksipuoliseen etuuskohteluun kulutushyödykkeiden ja raaka-aineiden kaupassa. Nyttämmin kauppa on monipuolisempaa, ja 2000-luvulla vaihdetaan yhtä lailla teollisuustuotteita, palveluja ja ideoita.

Talouskumppanuussopimukset tarjoavat AKT-maille paremman pääsyn EU:n markkinoille kuin koskaan ennen. Ne vahvistavat sitoumustamme avata mahdollisuuksia talouskehitykselle. Prosessin päätavoitteisiin kuuluu myös alueellinen yhdentymisen AKT:n markkinoiden sisällä ja niiden välillä, ja se on odotetusti saanut osakseen paljon huomiota suullisissa kysymyksissä. Maailmantalous tarkoittaa, että markkinoiden koolla on aiempaa enemmän merkitystä, kuten olemme oppineet Euroopan unionissa. Yksinkertaistamalla kaupan sääntöjä ja korvaamalla kahdenvälisen sopimusten sokkelon pienellä määrällä alueiden välisiä

kauppasuhteita AKT-maat voivat luoda suuremmat alueelliset markkinat. Ne houkuttelevat enemmän investointeja, joita kehittyvät markkinat tarvitsevat työpaikkojen ja kasvun luomiseksi.

Sopimusten solmiminen on kaksivaiheinen prosessi. Väliaikaisilla sopimuksilla varmistetaan WTO:n vaatimusten noudattaminen ja luodaan tilaa toista vaihetta eli täysimääräisten sopimusten neuvottelua varten. Väliaikaisten sopimusten solmimisen määräajan eli joulukuun 2007 lähestyessä olemme saattaneet antaa vaikutelman siitä, että AKT-maiden huolenaiheet on jyrätty maanrakoon. Haluan kuitenkin vakuuttaa parlamentille, että väliaikaiset sopimukset ovat vain tilapäinen ratkaisu, jolla turvataan AKT-maiden pääsy Euroopan unionin markkinoille ja parannetaan sitä.

Ryhdyin hoitamaan asiaa neuvottelujen edettyä jo pitkälle. Olen sittemmin tavannut useita AKT-maiden ministerejä ja edustajia sekä muita sidosryhmiä, joita talouskumppanuussopimuksiin tähtäävä prosessi koskee. Olen kuullut heitä ja kuunnellut heidän näkemyksiään. Selvää on, että he kaikki asettavat AKT-maiden kehityksen talouskumppanuussopimusten keskipisteeseen. Sopimukset edustavat tavallaan kaupan ja kehityksen kohtauspistettä. Se tarkoittaa, että kehityksen on oltava vilpittömään ja avoimeen vuoropuheluun nojaavan kauppasuhteemme perustana.

Uskon vakaasti, että sopimukset onnistuvat vain, jos ne ankkuroidaan kestäväan kumppanuuteen, joka perustuu luottamukseen ja molemminpuoliseen kunnioitukseen. Kumppanuutemme tulikoe on se, jaammeko AKT-maiden kanssa yhteisen vision tulevaisuudesta. Minun näkökulmastani eteläinen Afrikka on alue, joka onnistui muuttamaan talouskumppanuussopimuksia koskevan kiistan vuoropuheluksi. Sen ansiosta on voitu vastata tärkeimpiin huolenaiheisiin, joita olivat vientitullit, varhaisessa kehitysvaiheessa olevan teollisuuden suojeleminen ja elintarviketurva. Karibian alue puolestaan on määrittänyt selvästi omat painopisteensä tavoitteenaan innovaatiotalouden luominen. Länsi-Afrikka on nousemassa alueellisen markkina-alueen asemaan, johon monet eivät uskoneet sen koskaan yltävän. Itä-Afrikassa on luotu tulliliitto, jota ei ollut vielä neuvottelujen alkaessa. Talouskumppanuussopimusta rakennetaan nyt alueen omien yhtentymissuunnitelmien mukaisesti. Kaikki nämä aloitteet ennakoivat mielestäni menestyksekkäitä kumppanuussuhteita.

Näkemykseni tulevista täysimääräisten sopimusten neuvotteluista on, että niissä on aina huomioitava asianomaisten sopimuspuolten alueelliset erityispiirteet ja kunnioitettava niitä – prosessin on siis oltava joustava. Se koskee paitsi neuvottelujen sisältöä – sopimuksen on tietenkin oltava kaikkien sopimuspuolten kannalta toimiva – myös niiden tahtia. Sopimusten olisi siis oltava dynaamisia, ei staattisia, ja niitä olisi voitava mukauttaa tuleviin tapahtumiin. Niiden avulla olisi kyettävä vastaamaan erilaisiin alueellisiin intresseihin ja tarpeisiin. Komissio varmistaa jatkossakin Euroopan parlamentille tiedottamisen ja sen osallistumisen prosessiin avoimesti.

Vaikka meidän on oltava kunnianhimoisia, dialogiin ei voida pakottaa, josta syystä joissakin neuvotteluissa on päätetty olla käsittelemättä esimerkiksi julkisia hankintoja. Singaporen kysymyksistä on keskusteltava vain siinä tapauksessa, että asianomaiset maat niin toivovat. Aiomme myös varata riittävästi aikaa ja tukea alueellisen ja kansallisen sääntelyn rakentamiseen, sillä se on ennakoedellytys neuvottelujen jatkamiselle. Kauppaa tukeva apu ja tekninen tuki ovat tässä suhteessa ehdottoman tärkeitä. Voin taata, että prosessi ei johda julkisten palvelujen avaamiseen tai yksityistämispaineisiin. AKT-maiden nimenomainen oikeus säännellä omia markkinoitaan tunnustetaan, eikä välttämättömien lääkkeiden saatavuutta rajoiteta taikka siemenmateriaalia kerätä missään muodossa. Tarkoituksenamme on vahvistaa ennemmin kuin rajoittaa AKT-maiden oikeuksia ja roolia näillä aloilla.

Olemme lisäksi sitoutuneet siihen, että AKT-alueet voivat hyödyntää muiden talouskumppanuussopimusten ehtoja, niin että kukin alue voi edetä neuvotteluissa turvallisin mielin tietäen, ettei se joudu muita heikompaan asemaan. Näin ollen Norsunluurannikko voi vaatia SADC:n tai jonkin muun alueen neuvotteluissa sovitujen, sen kannalta merkittävien tekijöiden sisällyttämistä omaan sopimukseensa. Tämä on olennainen osa joustavuutta, jota pyysitte minua tarjoamaan. Näin talouskumppanuussopimuksilla voidaan korvata AKT-alueen yhteinen kauppajärjestelmä uudella, jossa alueellisiin ongelmiin löydetään alueellisia ratkaisuja heikentämättä AKT-maiden keskinäistä solidaarisuutta.

Nykyinen kriisi on tehnyt selväksi, että sopimusten on oltava dynaamisia eikä staattisia. Sopimusneuvottelujen alkaessa investointi samoin kuin tavara- ja palvelukauppa oli ennennäkemättömän laajaa ja hyödykehinnat olivat rajussa nousussa. Harva olisi arvannut, että muutaman vuoden kuluttua maailmantalous vajoaisi taantumaan, hinnat romahtaisivat valuuttakurssien ja markkinoiden ailahtellessa ja luotot kuivuisivat, mikä tukahduttaisi viejille ja tuojille tarpeellisen ulkomaankaupan rahoituksen.

Emme tarvitse kiinteää sopimusta, joka olisi täysin turha ennen kuin sen muste olisi edes kuivunut. Sopimuksen on luotava perusta sellaiselle suhteelle, jossa ongelmat voidaan eri elinten ja valvonnan ansiosta tunnistaa ja ratkaista niiden ilmaantuessa.

Erika Mann kysyi minulta erityisesti banaanikysymyksestä. Sitä käsitellään väliaikaisessa talouskumppanuussopimuksessa, jossa taataan tulli- ja kiintiövapaa markkinoille pääsy.

Tällaisten ongelmien varalta sopimukseen on sisällytettävä takeita ja lausekkeita, jotka sallivat AKT-maiden vastata tuonnin yllättävään kasvuun, ruuan hintoihin kohdistuviin paineisiin ja rahoituskriiseihin. Niitä ovat erityiskysymyksiä varten laaditut uudelleentarkastelulausekkeet, säännöllistä tarkistusta koskevat lausekkeet sekä parlamentin harjoittama valvonta ja seuranta, kuten Karibian alueen talouskumppanuussopimuksessa.

Kuten puheeni alussa sanoin, parlamentilla on nyt historiallinen tilaisuus hyväksyä ensimmäiset uuden sukupolven sopimukset, joilla turvataan erityinen suhteemme AKT-maiden kanssa. Nämä sopimukset perustuvat aitoon kumppanuuteen, ei holhoamiseen. Ne valjastavat kaupan kehityksen palvelukseen. Ne edistävät ja kannustavat alueellista yhdentymistä, joka auttaa AKT-maita menestymään globaalissa maailmassa. Ne ovat sisällöllisesti joustavia ja perinteitä kunnioittavia. Ne ovat itsenäisten valtioiden kunnioitukselle rakentuvan pitkän kauppasuhteemme viimeisin ilmentymä. Lyhyesti sanottuna, ne ovat tulevaisuutemme, ja sen vuoksi toivon parlamentin jäsenten antavan niille hyväksyntänsä.

Puhetta johti

varapuhemies **Marek SIWIEC**

Robert Sturdy, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän anteeksi myöhästymistäni ja kiitän virkailijoita puheenvuoroni siirtämisestä takaisin ylöspäin asialistalla. Komission jäsen Ashton, sanoitte oikeastaan suurimman osan asioista, joista aion puhua, joten toistan vain muutaman seikan parlamentille.

Väliaikaiset sopimukset koskevat tavarakauppaa ja niiden tarkoituksena on ehkäistä AKT-maiden kaupan keskeytyminen sekä edistää asteittaista yhdentymistä. Ne tarjoavat AKT-maille mahdollisuuden nousta köyhyydestä kaupankäynnin avulla. Sopimusten tunnustamiseen liittyy kuitenkin monia kiistanalaisia kysymyksiä, kuten palvelut, suosituimmuuskohtelu ja alkuperäsäännöt, joista minulle on puhuttu useaan otteeseen. Näihin ongelmiin on vastattava. Pyydän anteeksi, mikäli puhuitte jo aiemmin asiasta.

Cariforum-valtioiden ja Norsunluurannikon sopimusten hyväksyminen on elintärkeää uudistusten potentiaalin toteuttamiseksi. Allekirjoitettujen sopimusten vahvistaminen mahdollistaa muodollisen neuvotteluprosessin edistymisen. Se johtaa lainvoimaisuuteen, joka on tarpeen AKT-maiden markkinoiden suojelemiseksi ja vakaamman toimintaympäristön turvaamiseksi. Cariforum-valtioiden talouskumppanuussopimus on ainoa täysimääräinen sopimus, ja sitä koskevien päätöslauselmien osalta kehotan parlamentin jäseniä kannattamaan kansainvälisen kaupan valiokunnan alkuperäistä tekstiä. Kauppa- ja kehitysnäkökohdat ovat siinä paremmassa tasapainossa, ja se tukee useita esittelijän ehdottamia kompromisseja. Päätöslauselmat heijastelevat uskoakseni sekä niitä mahdollisuuksia että haasteita, joita neuvottelujen osapuolet kohtaavat tässä tärkeässä vaiheessa, jossa pyrimme varmistamaan parlamentaarisen valvonnan ja vahvistamaan suhteemme AKT-maihin.

Arvoisa komission jäsen, te puhuitte heti aluksi kaupan suuresta merkityksestä, ja yhdyn täysin näkemykseenne. Myös vallitseva erityisen vaikea taloudellinen tilanne mainittiin jo. Olette ottanut tämän kysymyksen sydämen asiaksi ja tehnyt kovasti töitä sen eteen. Onnittelen teitä siitä, kuinka olette hoitaneet nämä kysymykset. Jatkaa samalla tiellä, kuten sanonta kuuluu.

Olemme nyt tukalassa vaiheessa ja kauppa on ainoa vaihtoehto, ei yksin näille maille vaan koko maailmalle. Se on valtavan tärkeää. Kiitän teitä aikaansaamistanne muutoksista. Ryhdytte hoitamaan asiaa vaikeaan aikaan sen ollessa jo puolitiessä. Onnittelen siis teitä ja toivotan vielä kerran menestystä tällä tiellä.

Jürgen Schröder, kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän myöskin komission jäsen Ashtonin hänen sanoistaan, jotka tulemme varmasti muistamaan pitkään.

Osallistuin muutama viikko sitten viimeisimpään AKT-maiden alueelliseen huippukokoukseen Guyanassa. Karibian valtioista kotoisin olevien kollegoideni keskuudessa vallitseva mielipide oli, että nyt on aika katsoa tulevaisuuteen, lopettaa itkeminen kaatuneen maidon perään ja panna yksimielisesti täytäntöön talouskumppanuussopimukset.

Sopimusten onnistuneen täytäntöönpanon varmistamiseksi on olennaisen tärkeää, että parlamentit valvovat prosessia. Talouskumppanuussopimukset voivat toimia kehityksen ajavana voimana vain, jos parlamentit kykenevät varmistamaan, että uusi sääntelyjärjestelmä vastaa tarkoitustaan. Vain parlamenttien ottaessa valvonnan vastuulleen voimme varmistaa taloudellisen avun saapumisen alueille, joilla sitä tarvitaan. Tämä koskee yhtä lailla Karibian alueen kansallisia parlamentteja ja Euroopan parlamenttia.

Kaikissa esitetyissä talouskumppanuussopimuksia koskevissa päätöslauselmissa käsitellään parlamentaarista valvontaa. Asiaa koskevat kappaleet eivät kuitenkaan ole eri teksteissä yhtäpitäviä. SADC:n talouskumppanuussopimusta koskevan päätöslauselman teksti edustaa toimivaa kompromissia. Tekstissä varmistetaan Euroopan parlamentin kansainvälisen kaupan valiokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan sekä AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen komitean osallistuminen prosessiin. Koska pidän kompromissiratkaisua onnistuneena, olen yhdessä kollegani Robert Sturdyn kanssa esittänyt useita tarkistuksia, joiden tarkoituksena on harmonisoida vastaavat kappaleet kaikissa talouskumppanuussopimuksia koskevissa päätöslauselmissa. Toivon teidän antavan tukenne aloitteelle.

Johan Van Hecke, *kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon esittelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, Norsunluurannikon väliaikaista talouskumppanuussopimusta koskevan kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon esittelijän ominaisuudessa haluan kiittää kollegaamme Erika Mannia siitä, että hän on huomioinut eräät valiokunnan ilmaisemat huolenaiheet, kuten pakottavan tarpeen demokraattisesti valitulle hallitukselle Norsunluurannikolla sekä tarpeen myöntää maalle asianmukainen osuus EU:n kauppaan liittyvästä tuesta.

Ylisemmällä tasolla iloitsen siitä, että kansainvälisen kaupan valiokunta ja kehitysyhteistyövaliokunta tekivät valvontaelintä koskevan kompromissin, joka turvaa yhteiselle parlamentaariselle edustajakokoukselle sille kuuluvan aseman.

On tärkeää pitää mielessä, että kyse on ensivaiheen talouskumppanuussopimuksesta, joten se on vain väliaikainen ratkaisu.

Jotta kaupan vapauttamisella olisi merkittävä myönteinen vaikutus koko alueelle, on ehdottoman tärkeää, että Länsi-Afrikan talousyhteisö allekirjoittaa täysimääräisen talouskumppanuussopimuksen.

Näin ollen kehitysyhteistyövaliokunta esittää, että parlamentti antaa hyväksyntänsä sillä edellytyksellä, että Norsunluurannikko ratifioi ensivaiheen sopimuksen.

Alain Hutchinson, *PSE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olin varannut joitakin muistiinpanoja, mutta jos sallitte, puhun teille ilman niitä, koska paljon on jo sanottu, enkä halua toistaa kollegoideni puheita.

Valmistaudumme nyt erittäin tärkeään ja jopa historialliseen äänestykseen, sillä äänestämme tällä viikolla ensimmäisistä talouskumppanuussopimuksista parlamentissa. Asiasta on puhuttu monien vuosien ajan. Keskustelu on usein ollut varsin kiivasta eikä sopimukseen tai yhteisymmärrykseen ole aina päästy.

Voimme luonnollisestikin iloita tänä päivänä tilanteen kehityksestä. Kommenttinne sekä puheenjohtajavaltion selonteot osoittavat, että kehitys on ollut hyvin myönteistä. On sanottava, että näin on ollut etenkin teidän astuttuanne kehiin, arvoisa komission jäsen.

Minulla on kuitenkin epäilykseni, sillä joillakin meistä on valitettavasti edelleen talouskumppanuussopimuksia koskevia kysymyksiä ja pelkoja.

Ensinnäkin on tunnustettava, että täysimääräisiä talouskumppanuussopimuksia on nykyisin vasta yksi. Muut eivät ole edenneet niin pitkälle, vaan olemme allekirjoittaneet vasta väliaikaisia sopimuksia. Lähestymistapamme perustuu lähinnä alueelliseen yhdentymiseen. Vain yksi alue täyttää tämän kriteerin, ja siltikään Karibian alueen maista yksi eli Haiti ei ole allekirjoittanut sopimusta, mikä on paljon puhuvaa.

Toisekseen, kuten huomautitte, kaupan alan siteillämme on pitkä historia. Pohjoisen ja eteläisen pallonpuoliskon välillä on kyllä käyty kauppaa jo pitkään, mutta kuinka se tapahtuukaan. Ryöväämme kaiken löytämämme ja viemme rikkauDET. Myymme yritystemme Kivun maakunnassa louhiman coltanin pohjoisessa ja sillä on katastrofaalisia seurauksia etelässä. Resurssien jako on alueella parhaimmillaankin epäoikeudenmukaista.

Lisätäkää tähän 40 vuoden ajan harjoittamamme kehityspolitiikka, joka perustuu väitteeseemme Euroopasta maailman suurimpana rahoittajana. Politiikkamme on nyt tullut tiensä päähän ja sitä on tarkistettava. Maailman köyhimmistä maista valtaosa pärjää edelleen aivan yhtä heikosti kuin 40 vuotta sitten, ellei jopa

huonommin. Se on syy epäilyillemme ja kysymyksillemme. Mitä takuita meillä on tämän asian suhteen? En aio toistaa Kader Arifin puhetta mutta yhdyn hänen pyyntöönsä, että vastaisitte komission nimissä kysymyksiin, jotka hän määritteli selkeästi. Puhun lopuksi vielä kansallisista parlamenteista.

Meitä Euroopan parlamentin jäseniä on pyydetty tekemään talouskumppanuussopimuksia koskeva päätös. Huonosti neuvotelluilla sopimuksilla on kuitenkin traagisia seurauksia eteläisen pallonpuoliskon asukkaille, ei meille itsellemme. Talouskumppanuussopimusten epäonnistuminen ei huononna yhtenkään Euroopan kansalaisen asemaa. Eteläisen pallonpuoliskon asukkaat puolestaan voivat joutua entistä huonompaan asemaan. Sanon lopuksi teille, arvoisa komission jäsen, että toivomme kumppanimaidemme kansallisten parlamenttien voivan sanoa sanansa, sillä ne edustavat eteläisen pallonpuoliskon kansalaisia tässä asiassa, emme yksin me.

Ignasi Guardans Cambó, ALDE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, kuten muut jäsenet ovat sanoneet, tämänpäiväinen keskustelu on epäilemättä merkittävä ja sitä kutsuttiin juuri jopa historiallisen tärkeäksi, näin muun muassa asialle omistettujen työtuntien ja edeltäneen poliittisen keskustelun vuoksi.

Pidän sitä hyvänä asiana, etenkin ajatellen keskustelua edeltänyttä ja sitä nytkin jossain määrin ympäröivää hulinaa. Hulinasta puhuminen ei tarkoita, ettenkö kunnioittaisi kansalaisyhteiskunnan, kansalaisjärjestöjen ja kansallisten parlamenttien asian käsittelyyn antamaa panosta. Kaiken tämän keskellä on kuitenkin tärkeää ymmärtää, miksi ja kuinka olemme tulleet tähän pisteeseen.

On ymmärrettävä, että assosiaatiosopimusten neuvotteleminen AKT-maiden kanssa ei ole Euroopan unionin vapaasti tekemä poliittinen päätös, ikään kuin pöydällä olisi ollut useita vaihtoehtoja ja se olisi valinnut niiden joukosta juuri tämän. Kyse on ennen kaikkea oikeudellisesta vaatimuksesta, joka kumpuaa Maailman kauppajärjestön säättämistä säännöistä.

Tarve sille nousee olosuhteista, jotka ympäröivät AKT-maiden kanssa käytävälle kaupalle aiemmin määrittelemiämme oikeudellisia puitteita. On myös muistettava, tässä ja nyt, että Euroopan unionin suhteita AKT-maihin arvostelivat nimenomaan ne muut kehittyvät maat, joiden vaatimukset markkinoillemme pääsystä olivat täysin oikeutettuja, mutta jotka oli jätetty ulkopuolelle siitä yksinkertaisesta syystä, että ne eivät ole EU:n nykyisten jäsenvaltioiden entisiä siirtomaita.

Euroopan unionilla oli siis ja on edelleen jossain määrin kaksi eri mittapuuta, yksi entisiä siirtomaitaan varten ja toinen niitä muita maita varten, joiden kehityksen taso on vastaava mutta jotka eivät kuulu tämän järjestelmän piiriin. Tämä ei voinut enää jatkua, ja asianomaiset maat ottivat tehtäväkseen tuoda sen esille Maailman kauppajärjestössä.

Muiden tekijöiden lisäksi on muistettava, että korvattava järjestelmä eli Lomé'n yleissopimukseen ja Cotonoun sopimukseen perustuva järjestely ei missään nimessä ole johtanut toivottuihin tuloksiin. Kukaan ei voi väittää Cotonoun järjestelmää täysin tyydyttäväksi. Jos näin olisi ollut, EU:n näiden maiden kanssa käymän kaupan volyymi olisi huomattavasti korkeampi kuin mitä se on tänä päivänä. Emme siis voi väittää, että korvaamme järjestelmän, joka on johtanut tuloksiin, sillä se ei ole totta.

Kaikista näistä syistä talouskumppanuussopimukset olisi nähtävä loistavana mahdollisuutena, varsinkin jos uskotte, että näiden maiden kehitys ja kasvu eivät voi olla yksin ulkoisen avun varassa. Tarkoitan tietenkin etenkin niitä maita, jotka ovat osallisia sopimuksiin mutta joita ei lueta vähiten kehittyneiden maiden joukkoon. Kumppanuussopimusten taustalla on siis poliittinen – ja myös filosofinen – omistajuuden käsite, ajatus siitä, että kukin maa ottaa oman kohtalonsa omiin käsiinsä eikä ole enää yksinomaan riippuvainen ulkoisesta avusta.

Poliittinen ryhmäni antaa siksi periaatteessa täyden tukensa sopimusten neuvottelulle Euroopan komission toimesta ja katsoo, että sopimusten olisi oltava kattavia ja täysimääräisiä, niissä olisi katettava tavaroiden lisäksi myös palvelut ja kilpailusäännöt, ja ne olisi hyväksyttävä kokonaisuutena.

Toinen tarkasteltava kysymys koskee luonnollisesti sitä, kuinka neuvottelut ja niihin liittyvät erityiskysymykset on hoidettu. Tältä osin viittaan kunkin esittelijän eri aloilla esiin nostamiin tekijöihin, sillä puhumme nyt yleisestä lähestymistavasta, mutta käytännössä kaikki neuvottelut käydään erillään muista.

Eräät kysymykset ovat vielä ratkaisematta ja myös huolenaiheita on jäljellä. Antaakseni vain yhden esimerkin, Cariforumin tapauksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota syrjäisimpien alueiden tilanteeseen. Yleisellä eli poliittisella tasolla annamme kuitenkin täyden tukemme neuvotteluille ja katsomme, että niitä on jatkettava ja parlamentin on valvottava niitä tehokkaasti.

Olemme esittäneet useita tarkistuksia, joista yhdessä todetaan, että parlamentaarinen valvonta on toteutettava yhtenäisesti eikä eri tavoin riippuen siitä, mikä maa on kyseessä.

Liam Aylward, UEN-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, pidän tervetulleena tätä keskustelua, joka tarjoaa tilaisuuden kiinnittää jälleen kerran huomiota tarpeeseen sisällyttää lapsityövoimaa koskevia säännöksiä kaikkiin EU:n kauppasopimuksiin ja noudattaa niitä.

En tarkoita tällä sitä, että pelkästään puhumme kovaan ääneen lapsityövoiman käytön torjumisesta taikka otamme käyttöön pintapuolisia valvontajärjestelmiä. On rohkaisevaa, että alati kasvava määrä muita valtioita liittyy EU:n jäsenvaltioiden tavoin Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksiin, jotka koskevat työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää ja lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä.

Nyt on aika täyttää antamamme sitoumukset kauppaa ja yleistä tullietuusjärjestelmää koskevissa sopimuksissamme sekä julkisia hankintoja ohjaavassa politiikassamme. On siis varmistettava, että EU:n alueella toimivat yritykset eivät käytä lapsityövoimaa.

Se ei tarkoita pelkästään sitä, että emoyhtiö tai sen suorat tavarantoimittajat eivät käytä lapsityövoimaa. Toimitusketjun huipulla olevan yrityksen on vastattava siitä, että lapsityövoimaa ei käytetä missään ketjun vaiheessa eikä hankinnoissa.

Tänä päivänä maailman lapsista yli 200 miljoonaa saattaa työskennellä laittomasti. Se estää heitä saamasta koulutusta ja elämästä lapsuuttaan, minkä lisäksi se vaarantaa heidän fyysisen ja psyykkisen terveytensä.

Lapsityövoimaa koskevien huolten nostaminen keskeiselle sijalle kaikissa kauppasopimuksissamme on asetettava etusijalle.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Margrete Auken, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, nyt käytävä keskustelu on tärkeä, koska pidämme pian pitkän tauon työssämme vaalien johdosta. Meidän on sen vuoksi varmistettava, että kaupan pääosasto ottaa huomioon talouskumppanuussopimusten sisältöä kohtaan jatkuvasti esittämämme kritiikin, etenkin koska sen on määrä allekirjoittaa sopimukset piakkoin. Tässä yhteydessä on korostettava, että on tärkeää palauttaa sopimukset vielä parlamenttiin hyväksyntää varten.

Haluan tehdä Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta selväksi, että suurimmat epäilymme liittyvät siihen, miten näihin sopimuksiin on päädytty. Neuvotteluissa AKT-maiden kanssa ei ole lainkaan huomioitu kehityskysymyksiä.

Esitän siksi muutamia erityishuomioita koskien kahta sopimusta, jotka parlamentin on määrä hyväksyä keskiviikkona, sekä kerron, miksi vihreiden ryhmä ei kannata niitä. Cariforum-sopimuksen osalta on mainittava, että Overseas Development Institute -tutkimuslaitoksen toteuttamat yksityiskohtaiset analyysit osoittavat, että Karibian maiden kanssa solmittava talouskumppanuussopimus on todennäköisesti tähän mennessä neuvotteluista sopimuksista kehityksen kannalta kaikkein kielteisin. Se tarjoaa kehnon mallin muiden alueellisten sopimusten neuvottelulle etenkin kehityskysymysten osalta. Ei tietenkään ole meidän asiamme päättää, onko huoleen aihetta, kun Cariforum-valtioiden hallitukset itse kannattavat sopimuksia, mutta olisi täysin paikallaan sallia asianomaisten yksittäisten maiden parlamenttien äänestää sopimuksista ennen kuin Euroopan parlamentti antaa niille hyväksyntänsä.

Cariforum-sopimukseen liittyvät huolet, joita olemme ilmaisseet täällä EU:ssa, ovat joka tapauksessa oikeutettuja. Nyt on kipeästi tarpeen valvoa paremmin rahavirtojen liikkeitä rahoitusmarkkinoilla, josta syystä pidämme pöyristyttävänä, että Cariforum-sopimuksissa sallitaan rahoituspalvelujen täysimääräinen vapauttaminen myös Cariforum-valtioihin lukeutuissa kahdeksassa veroparatiisissa. Mikäli ette usko minua, tarkistakaa asia papereistanne ennen keskiviikon äänestystä. Asiakirjoista voitte lukea suorakaupassa myytävien rahoituspalvelujen eli rekisteröimättömien spekulatiivisten johdannaisten vapaasta liikkuvuudesta. Niissä kerrotaan myös oikeudesta perustaa rahastoja yksittäisten asukkaiden nimiin. Kaikki nämä rahoitustuotteet tulevat EU:hun omien veroparatiisiemme kuten Maltan ja Kyproksen kautta. Se voi jatkua niin kauan, kuin valvontaa ja sääntelyä ei harjoiteta kaikkialla unionissa. Näin ollen nyt ei kerta kaikkiaan ole oikea aika suojella tällaisia rakenteita, jotka ovat pitkälti vastuussa talouden romahduksesta.

Norsunluurannikolla on puolestaan meneillään maan sisäinen konflikti, jonka vuoksi nyt ei ehkä ole oikea aika tehdä sopimusta.

Madeleine Jouye de Grandmaison, GUE/NGL -ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen kotoisin Martiniquelta ja olen aina asunut Karibian alueella.

Uskokaa siis, arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, että Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden muodostaman Karibian foorumin ja Euroopan unionin välisellä talouskumppanuussopimuksella on suuri merkitys minulle.

Martinique, Guadeloupe ja Guyana ovat Euroopan syrjäisimpiä alueita. Karibian aluetta kokonaisuudessaan ei siis ole huomioitu. Sopimus on mielestäni neuvoteltu lähinnä kauppaa varten, ja vuosituhannen kehitystavoitteet ovat jälleen kerran toissijaisia. Niinpä Karibian maita odottaa haaste menetettyjen tullitulojen kompensoimisesta lisäämällä kauppaa Euroopan unionin kanssa.

Maailmanlaajuisen talouden taantumassa se ei ole välttämättä helppoa. Tosiasiat on tunnustettava: sopimukset on neuvotellut pääasiallisesti kaupan pääosasto, ja parlamentin kehitysyhteistyövaliokunta on mielestäni jätetty sivuun.

Sopimuksessa esitetyt kehitystä ja yhdentymistä alueellisella tasolla koskevat tavoitteet eivät vastaa niiden saavuttamiseksi toteutettavia toimia. Useimmat toimenpiteet koskevat ainoastaan kauppaa ja kilpailukykyä. Tavoitteet ja resurssit eivät kohtaa myöskään alueellisen yhdentymisen osalta.

Puhun nyt tarkemmin Karibian syrjäisimpien alueiden integroimisesta alueelliseen ympäristöönsä. Nämä syrjäisimmät alueet sijoittuvat keskelle merkittävää asutuskeskusta. Guyanalla on jopa tärkeä yhteinen raja Surinamen kanssa. Näillä alueilla elää yli 35 miljoonaa asukasta, jotka asuvat yli 40 eri maassa, ja alueen pinta-ala ylittää kaksi miljoonaa neliökilometriä. Kyse on valtavasta potentiaalisesta markkina-alueesta.

Sopimus oli tilaisuus vähentää niin sanottujen rakenteellisten haittojen vaikutuksia. Esimerkiksi syrjäisyyden vaikutuksia voidaan lieventää toisten saarten läheisyyden avulla. Miksi emme ole neuvotelleet Euroopan unionin ja Cariforum-maiden syrjäisimpien alueiden välisistä erityisistä alueellisista markkinoista? Euroopan komissio kantaa huolta Karibian maiden alikehityksestä ja haluaa solmia niiden kanssa talouskumppanuussopimuksia, joilla pyritään edistämään markkinoiden avaamista ja alueellista yhdentymistä. Kuitenkin Karibian syrjäisin alue on huomioitu vain osana Cariforum-alueen avoimia markkinoita ja siihen sovelletaan samoja markkinaperiaatteita, jotka on neuvoteltu koko Euroopan unionia varten. Ne voivat saattaa meidät muita heikompaan asemaan.

Meillä oli tilaisuus edistää kulttuurien välistä vuoropuhelua, yhteistyötä ja palvelujen vaihtoa, sekä tuoda syrjäisimmät alueet --

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, talouskumppanuussopimukset ovat, kuten tiedämme, saaneet osakseen paljon kritiikkiä. Yhdyn osaan kritiikistä. Olen yhtä mieltä siitä, että talouskumppanuussopimukset eivät saisi olla keinoa avata aggressiivisesti markkinoita vain EU:n yrityksille, vaan niiden tulisi hyödyttää myös köyhien maiden yrittäjiä ja kuluttajia. Jaan Erika Mannin huolet niin sanotun yhden koon mallin soveltamisesta talouskumppanuussopimuksiin, sillä siinä ei huomioida eri alueiden ja maiden välisiä eroja. Pidän myönteisenä, että olemme allekirjoittaneet väliaikaisen sopimuksen vain niiden maiden kanssa, jotka ovat osoittaneet kiinnostusta siihen.

Kansainvälisen kaupan valiokunnan kokouksessa pari kuukautta sitten eräs komission virkamies ilmaisi mielestäni huolestuttavan näkemyksen, jonka mukaan talouskumppanuussopimuksissa on kaupan ja kehityksen lisäksi kyse myös alueellisesta poliittisesta yhdentymisestä. Monien parlamentin jäsenten tavoin katson, että päätös asiasta olisi jätettävä asianomaisille maille itselleen, etenkin kun kyseessä ovat demokraattiset valtiot, jotka eivät halua osallistua alueellisiin kokouksiin naapurimaiden diktaattorien kanssa.

Näistä huolista huolimatta on pidettävä myönteisenä, että kansainvälisen kaupan valiokunta on antanut suostumuksensa sopimuksille. Ehdin jo huolestua kaupan vastaisesta retoriikasta, johon sosialistit turvautuivat äänestäessään valiokunnassa mietintöjä vastaan tai äänestämään tyhjää. Talouskumppanuussopimukset eivät ehkä ole täydellisiä, mutta monet köyhemmissä maissa elävät ystäväni ja sukulaiseni ovat kyllästyneet tavaroiden ja palvelujen vähäiseen saatavuuteen ja siihen, että heidän on pakon edessä turvaututtava valtion monopoleihin tai yrityksiin, jotka ovat sidoksissa korruptoituneisiin poliitikkoihin. Huolestuttavaa on myös se, että sosialistit halusivat pitää asiantilan entisellään. Älkäämme unohtako, että tuontiverot tarkoittavat käytännössä usein, että köyhät kansalaiset joutuvat maksamaan kalliimmin maahan tuodusta ruuasta ja lääkkeistä.

Haluan kiittää komission jäsentä siitä, että hän on jatkanut määrätietoisesti talouskumppanuussopimusten neuvottelua. Ne eivät ole täydellisiä, mutta olemme köyhempien maiden yrittäjille ja kuluttajille velkaa sen, että autamme myös heitä saamaan tavaroita ja palveluja, joista itse nautimme nykyisin EU:ssa.

Glenys Kinnock (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, voin muiden rinnalla vahvistaa, että Cathy Ashtonin alettua hoitaa asiaa olemme nähneet paitsi tyylillisiä ja sävyllisiä muutoksia, myös sanastollisia ja nyttemmin lisääntyvässä määrin sisällöllisiä muutoksia.

Uskon komission jäsenen yhtyvän minun ja monien muiden näkemykseen siitä, että meitä odottaa edelleen valtava työ yrittäessämme nyt rakentaa uudelleen luottamusta vuosia kestäneiden neuvottelujen jälkeen, jotka ovat luoneet valtavasti jännitteitä ja kiistoja.

Nyt kun Cotonoun sopimuksen allekirjoittamisesta on kulunut lähes tarkalleen 10 vuotta, meidän on palautettava mieliimme, mitä sopimuksissa itse asiassa sanottiin AKT:n ja EU:n välisen kaupan näkymistä. Tarkoituksena oli luoda näitä maita varten "uusi kaupan alan kehys, joka vastaa niiden senhetkistä tilannetta ja on WTO:n sääntöjen mukainen". Tavoitteen saavuttamisen eteen on tehtävä huomattavasti enemmän töitä.

Erillisten sopimusten tekeminen yksittäisten maiden kanssa on johtanut vakaviin epäjohtonmukaisuuksiin. Voin vakuuttaa niille teistä, jotka eivät tunne yhteistä parlamentaarista edustajakokousta ja joilla ei ole yhtä tiiviitä yhteyksiä AKT-maiden parlamenttien jäseniin kuin minulla ja joillakin muilla jäsenillä, että harjoittamamme politiikka on luonut hyvin vaikeita tilanteita. Se on myös vahingoittanut pahoin yhteenkuuluvuuden tunnetta, joka satoi AKT-maita menneisyydessä. Vain muutamia viikkoja sitten Ghanan uusi presidentti lähetti koko AKT-ryhmän puolesta EU:n puheenjohtajavaltiolle kirjeen, jossa hän sanoi pitävänsä talouskumppanuussopimusten tekemistä suoranaisena uhkana eräiden alueellisen yhdentymisen ryhmittymien olemassaololle. Tuore presidentti siis sanoi näin hiljattain.

AKT-maiden parlamenttien edustajat ovat kertoneet joka ikisessä tapaamisessamme, että heihin on tuskin otettu yhteyttä eikä heitä ole kuultu juuri ollenkaan. Pyytäisin komission jäsentä kertomaan näkemyksensä siitä, kuinka asia tulisi vastedes hoitaa.

Iloitsen SADC:n kanssa käytävissä neuvotteluissa tapahtuneesta kehityksestä. Sen ansiosta selkeät sitoumukset muun muassa tekstien muuttamisesta, tullimaksujen säännönmukaistamisen siirtymä-ajoista, takeista ja alkuperäsäännöistä ovat nyt kaikkien SADC-ryhmän maiden saatavilla. Vahvistatte toivottavasti, että myös kaikki neuvotteluja jatkavat AKT-maat voivat halutessaan valita nämä vaihtoehdot.

Voitteko vahvistaa, arvoisa komission jäsen, että vaaditte antamaan talouskumppanuuksissa selväsanaisen sitoumuksen kehitysohjelmiin ja liittämään kaupan vapauttamisen kehitystavoitteiden saavuttamiseen? Mikäli näin on, kuinka aiotte toteuttaa sen?

Aiotteko varmistaa, että talouskumppanuussopimuksiin sisältyy oikeudellisesti sitovia lupauksia pitkän aikavälin ennustettavasta rahoituksesta?

Arvoisa komission jäsen, kuten sanoitte, kasvu on hiljentymään päin AKT-maissa ja ensimmäistä kertaa 25 vuoteen pyrkimykset köyhyyden vähentämiseksi lähenevät loppuaan. Haluaisin vielä mainita lyhyesti kaksi seikkaa. Cariforum-valtioiden talouskumppanuussopimus ei ole täydellinen ratkaisu, mutta se on silti turvattava.

Norsunluurannikon osalta tarvitsemme takeita, joita Erika Mann ja Johan Van Hecke pyysivät. Se on meille erittäin tärkeää.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Fiona Hall (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, palataksemme hetkeksi ajassa taaksepäin talouskumppanuussopimusprosessin alkuun, vuonna 2000 tehdyssä Cotonoun sopimuksessa säädettiin, että EU:lla on oikeudellinen velvoite ottaa kehitysmaiden intressit huomioon kaikilla politiikanaloilla, joilla on vaikutusta niihin. Vuonna 2005 komissio katsoi kehityspoliittisen johdonmukaisuuden olevan olennaista vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamiseksi.

Pahoittelen kansainvälisen kaupan valiokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan kiistaa siitä, kumpi niistä on vastuussa talouskumppanuussopimuksia koskevasta kysymyksestä. Parlamentti kokonaisuudessaan olisi voinut olla sopimusneuvotteluissa johdonmukaisempi, sillä se unohti lupauksensa siitä, että sopimukset ovat kehityksen välineitä.

Olen iloinen, että komission jäsen mainitsi palvelut, sillä kannan huolta etenkin pankkipalvelujen avaamisesta. Länsimaat epäonnistuivat alueellaan toimivien suurten kansainvälisten pankkien sääntelyssä, josta syystä on kysyttävä, onko todella viisasta vapauttaa pankkiala maissa, joissa sääntelyjärjestelmä on vieläkin heikompi, kun WTO:n säännöt eivät sitä edellytä. Pankkisektorin avaaminen voi auttaa suuryrityksiä, mutta se saattaa myös ajaa paikalliset pankit metsästäämään arvokkaita asiakkaita ja jättämään pienyritykset sivuun, jolloin niiden mahdollisuudet saada luottoa heikkenevät entisestään.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Kohout, hyvät parlamentin jäsenet, minun on heti alkuun onniteltava kollegaani Glyn Fordia hänen laatimansa mietinnön korkean laadun sekä hänen kompromissihalukkuutensa johdosta. Käsittelimme tätä kysymystä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden sekä Euroopan unionin yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteydessä Papua-Uudessa-Guineassa. Näin hänen tekevän yhteistyötä kansallisten parlamenttien jäsenten kanssa ja iloitsen siitä.

Arvoisa komission jäsen, haluan yhtyä teille esitettyihin onnitteluihin sen johdosta, että olette neuvotellut talouskumppanuussopimukset tavoitteenanne välttää kaupan keskeytykset AKT-valtioiden ja Euroopan yhteisön välillä. Neuvottelujen tuloksena on tehty väliaikainen kumppanuussopimus Fidžin tasavallan ja Papua-Uuden-Guinean kanssa. Ne ovat ainoat Tyynenmeren alueellisen ryhmittymän maat, jotka ovat suostuneet väliaikaiseen sopimukseen. Tunnustamme, että työtä on vielä tehtävä täysmääräisten alueellisten sopimusten solmimiseksi.

Sopimus sisältää kaikki vapaakauppa-alueen perustamiseksi tarpeelliset toimenpiteet. Päätöslauselmassa korostetaan, että talouskumppanuussopimuksen on edistettävä talouskasvua, alueellista yhdentymistä, talouden monipuolistamista ja köyhyyden vähentämistä. On muistettava, että aidosti alueelliset markkinat ovat väliaikaisen sopimuksen onnistuneen täytäntöönpanon ennakoedellytys ja että alueellinen yhdentymisen ja yhteistyö ovat olennaisen tärkeitä Tyynenmeren valtioiden sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen kannalta.

Sopimus tarjoaa tilaisuuden antaa uutta potkua kauppasuhteille ja se takaa useimpien tuotteiden tulli- ja kiintiövapaan pääsyn Euroopan markkinoille. Haluan tähdentää vuoteen 2010 mennessä annettavan kahden miljardin euron avun merkitystä. Lisään lopuksi, että on hyvin tärkeää varmistaa, että kaupan vaikuttavia patenttioikeuksia tai teollis- ja tekijänoikeuksia ei rikota myöskään talouden tasolla. Ihmisoikeuksien osalta ilmaisen yllätyksisyyteni siitä, että käymme kauppaa Papua-Uuden-Guinean kanssa, vaikka se rankaisee edelleen kansalaisiaan näiden seksuaalisen suuntautumisen perusteella. Lopuksi, poliittiselta kannalta on tärkeää, että liittoudumme AKT-valtioiden kanssa Maailman kauppajärjestön puitteissa.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin ja AKT-maiden talouskumppanuussopimusneuvottelujen saattaminen onnistuneeksi päätökseen on Euroopan kauppa- ja kehityspolitiikan perimmäinen haaste.

Tarvitsemme sellaisia sopimuksia, jotka ovat yhteensopivia Euroopan unionin kansainvälisten velvoitteiden kanssa, koska AKT-maille suhteessa muihin kehittyviin maihin myönnetty yksipuolinen etuuskohtelu on kuten tiedätte todettu WTO:n sääntöjen vastaiseksi.

Oikeudellisen aspektin lisäksi haasteellista on kuitenkin ennen kaikkea sellaisten sopimusten aikaansaaminen, jotka edistävät asianomaisten maiden kehitystä vahvistamalla niiden kapasiteettia kaupan alalla, monipuolistamalla niiden taloudellista perustaa ja kannustamalla alueellista yhdentymistä.

Uuden kauppajärjestelmän, joka ohjaa Euroopan unionin ja AKT-maiden suhteita tulevaisuudessa, on taattava kaikkien näiden maiden liittäminen osaksi kansainvälistä kauppajärjestelmää ja maailmantaloutta. Globaali talous on nyt ennenaikamattomassa kriisissä, joka vaikuttaa niin teollisuus- ja kehitysmaihiin kuin nousevan talouden maihinkin.

Olemme yhtä mieltä siitä, että AKT-maiden talouden avaamisen Euroopan unionille on tapahduttava epäsymmetrisesti ja asteittain. Lisäksi on varmistettava riittävä joustavuus kiintiöiden osalta erityisen herkillä aloilla sekä tehokkaat suojalausekkeet. Kuten tiedätte, neuvottelujen tarkoituksena oli kattaa sellaiset toimialat kuin palvelut, investoinnit, teollis- ja tekijänoikeudet sekä parantaa kauppakysymysten huomiointia ja tavaramarkkinoille pääsyä.

Katsomme siksi, että sopimusten soveltamisalaa olisi laajennettava sikäli kuin se on AKT-maiden kannalta edullista. On ehdottoman tärkeää sisällyttää sopimuksiin kehitystä koskevia säännöksiä ja tarjota asianmukaista kauppaa tukevaa apua.

Glenys Kinnock (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti kahdesta hyväksynnän kannalta merkittävästä kysymyksestä. Mainitsin aikaisemmin Cariforum-sopimuksen. Olemme kaikki hyvin tyytyväisiä ja optimistisia sen suhteen, vaikka tietyt takeet ovat luonnollisesti vielä tarpeen. Guyanassa hiljattain järjestetyssä tapaamisessa maan presidentti ja muut edustajat samoin kuin eräät parlamentin jäsenet tekivät sen hyvin selväksi.

Banaaneja koskeva kysymys mainittiin aiemmin. Paronitar Ashton, puhuitte tulli- ja kiintiövapaasta markkinoille pääsystä, mikä on hyvä asia, mutta ongelma on se, että Keski-Amerikan ja myöhemmin Mercosurin ja Andien liiton jäsenvaltioiden kanssa allekirjoitetut sopimukset johtavat niiden tullimaksujen alentamiseen. Toteuttamillamme toimilla ei mitenkään voida turvata AKT-maiden banaanintuottajien kilpailukyvyyn säilymistä. Tämä on kriittinen kysymys, ja sopimukset on tehty ennen kuin Cariforum-sopimuksen muste on edes kuivunut.

Karibian alueella ollaan lisäksi syvästi huolestuneita täytäntöönpanoyksiköistä, joita ei vielä ole perustettu. Myös Karibian alueen eri maiden välille luodut jännitteet aiheuttavat edelleen ongelmia. Haitin kysymys on sekin ongelmallinen. Avunantajamaiden kokous ei johtanut toivomiimme tyydyttäviin tuloksiin, jonka lisäksi on kyseenalaista, voidaanko talouskumppanuussopimusta työstää tai voidaanko se solmia ilman Haitin osallistumista prosessiin.

Norsunluurannikon osalta tahdomme selkeitä takeita. Kyse on maasta, joka on kokenut paljon sekasortoa, epävarmuutta ja epävakautta monien vuosien ajan. Sopimuksen hyväksyminen on tärkeää, mutta tarvitsemme myös takeita siitä, että ilmoitatte kirjeitse Norsunluurannikon neuvottelijoille ja maan hallitukselle, että olemme edelleen sitoutuneita neuvottelemaan vilpittömässä mielessä maan kansalaisten kannalta hyväksyttävän sopimuksen.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat Jan Kohout ja Catherine Ashton, olen kuullut sananne.

Neuvoston puheenjohtaja Kohout, te puhuitte taloudellisesta kestävydestä. En voi olla miettimättä, tarkoittaako se muutakin kuin pelkkiä sanoja. Mitä se tosiasia merkitsee näinä talous- ja rahoituskriisin sekä ympäristökriisin aikoina? Mitä takuita voimme antaa? Komission jäsenen rohkaisevista sanoista huolimatta kysyn, onko Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren kumppanimaillemme ehdottamamme hanke edelleen tarkoituksenmukainen nykytilanteessa, sillä sopimukset neuvoteltiin toisenlaisessa maailmassa.

En itse usko siihen. Olemme tavanneet kansalaisjärjestöjä ja pk-yrityksiä. Vieraillessamme hiljattain Guyanassa presidentti sanoi meille: vaaditte meitä monipuolistamaan talouttamme, mutta mitä sellaisia hyödykkeitä pieni maamme voi tuottaa, jotka kykenevät kilpailemaan Brasilian tai Venezuelan kanssa?

Uskon siksi, että emme saa nyt sulkea silmiämme. Puhutte yhtäältä joustavuudesta ja toisaalta WTO:n säännöistä. Olen pahoillani, mutta nämä termit ovat täysin ristiriitaisia, sillä ne edellyttävät rakennemuutosta, jonka tiedämme varsin hyvin lisäävän köyhyyttä näissä maissa.

Siksi en pidä nyt sen paremmin kuin menneisyydessäkään ehdottamiamme toimia lainkaan tarkoituksenmukaisina. Olemmeko edes tarkastelleet viimeisten 40 vuoden aikana luomamme kehitysmallin tuloksia? Kuten jo sanottiin, se on epäonnistunut täysin. En usko, että onnistumme jatkossa paremmin, vaan kumppanuussopimukset vain pahentavat tilannetta, koska ne eivät sovellu globaaliin taloudelliseen, sosiaaliseen ja ympäristölliseen tilanteeseen.

Daniel Caspary (PPE-DE). - (DE) Arvoisa komission jäsen, molempien edellisten puhujien esittämien huomioiden johdosta haluaisin kysyä teiltä erästä asiaa. Oletteko yhtä mieltä siitä, että eräät maailman maista ovat parantaneet hyvinvointiaan huomattavasti viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana ilman talouskumppanuussopimuksia, mutta sopimukset voisivat avata uusia mahdollisuuksia myös näille maille?

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. - (CS) Kiitän arvoisaa puhemiestä ja ennen kaikkea Euroopan parlamentin jäseniä rakentavasta ja mielenkiintoisesta keskustelusta. Sallikaa minun vastata kahteen esille nostettuun seikkaan. Niistä ensimmäinen koskee joustavuutta. Eräät parlamentin jäsenet puhuivat tarpeesta varmistaa tarvittava joustavuus talouskumppanuussopimusten neuvottelussa.

Haluan korostaa, että neuvosto on hyvin tietoinen joustavuuden tarpeesta kahdella tärkeällä tasolla. Joustavuus sallii ensinnäkin hyödyntää täysin mahdollisuuksia tehdä epäsymmetrisiä sopimuksia, määrittää erilaisia aikatauluja ja ottaa käyttöön suojatoimia Maailman kauppajärjestön sääntöjen puitteissa. Sen tähden en voi yhtyä yleistävään näkemykseen, jonka mukaan 40 vuoden ajan kehitykselle antamamme apu on täysi katastrofi. Uskon, että tilanne olisi ollut paljon pahempi ilman EU:n ja muiden maiden apua. Uskon myös,

että sääntömme mahdollistavat riittävän joustavuuden, jotta jokainen näistä maista kykenee löytämään tarpeitaan ja intressejään vastaavan ratkaisun, jolta osin luotan täysin komissioon ja sen jäseniin.

Toisella tasolla tarjoamme joustavia ratkaisuja myös siirryttäessä talouskumppanuussopimusten väliaikaisista säännöksistä täysimääräisiin alueellisiin sopimuksiin, jonka tarkoituksena on kannustaa alueellista yhdentymistä. Toinen keskustelun aikana esiin tuotu seikka, johon haluan vastata, koskee talouskumppanuussopimusten kehitysnäkökohtia. Mielestäni on itsestään selvää, että kyse ei ole perinteisistä kauppasopimuksista, sillä kehitysnäkökohdat nivoutuvat niihin olennaisesti. Sopimuksilla luodaan pitkäkestoisia tilapäisjärjestelyjä aina 25 vuoden ajaksi, ja niihin sisältyy myös poikkeuksia – jopa 20 prosenttia AKT-maiden tuotteista voidaan jättää kaupan vapauttamisen ulkopuolelle. Sopimuksissa säädetään myös valvonnasta ja uudelleen tarkastelusta, joihin parlamentti osallistuu. Täytäntöönpanoa tuetaan kauppaa tukevan avun rahoituspaketista. Kaikki nämä seikat osoittavat mielestäni sopimusten kehityspyrkimykset.

Haluan myös sanoa puheenjohtajavaltio Tšekin sekä neuvoston puolesta, että aiomme seurata tiiviisti talouskumppanuussopimusten neuvottelujen edistymistä. Ilmaisen lisäksi tukeni komissiolle ja komission jäsen Ashtonille hänen tähänastisista ponnisteluistaan neuvoston hänelle uskoman tehtävän täyttämiseksi. Tšekin puheenjohtajakaudella kehitysyhteistyöministerit keskustelevat talouskumppanuussopimuksista yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston toukokuisen kokouksen yhteydessä. Mikäli EU:n ja AKT:n kumppanimaiden ministerit pääsevät sopimukseen, asiasta keskustellaan myös AKT:n ja EU:n ministerineuvostojen yhteisessä kokouksessa toukokuussa. Neuvosto pitää myönteisenä myös Tšekin puheenjohtajakaudella pidettävää AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen tapaamista Prahassa huhtikuun alussa, eli varsin pian. Olen varma siitä, että talouskumppanuussopimukset ovat tärkeällä sijalla näissä keskusteluissa, joilla on erityinen merkitys juuri niiden parlamentaarisen luonteen vuoksi.

Odotan mielenkiinnolla huomista äänestystänne. Talouskumppanuussopimusten kehitys on nyt ratkaisevassa vaiheessa. Kuten kuulimme, neuvottelut jatkuvat edelleen monilla alueilla, mutta Karibian alueella on jo aikaansaatua merkittäviä hyviä tuloksia. Norsunluurannikon osalta olemme tulevan edistyksen kannalta ratkaisevalla hetkellä. Monet maat odottavat Euroopan parlamentin hyväksyntää, johon useita vuosia kestäneet vaikeat neuvottelut huipentuvat. Uskon vakaasti, että parlamentti lähettää maailmalle tällä hetkellä kipeästi kaivatun myönteisen signaalin. Uskon ja olen varma, että sopimukset auttavat todella, jopa nykyisissä kriisissä, joka on mainittu täällä useaan otteeseen, ja huolimatta meidän kaikkien tuntemasta epävarmuudesta. Tiedämme, että ne edesauttavat asianomaisten maiden kehitystä.

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, sallikaa minun vastata eräisiin esitettyihin huomioihin.

Ignasi Guardans Cambó, Alain Hutchinson ja Fiona Hall puhuivat kukin omalla tavallaan menneisyydestä ja parannusten tarpeesta. Yhdyn heidän näkemykseensä. En jaa täysin heidän analyysinsä, mutta olen yhtä mieltä siitä, että meillä on nyt tilaisuus katsoa eteenpäin. Se tarkoittaa myös, että pohdimme paitsi Euroopan parlamentin myös AKT-maiden parlamenttien osallistumista prosessiin tulevaisuudessa. On tietenkin yksittäisten maiden asia päättää, kuinka ne ottavat omat parlamenttinsa mukaan kehitykseen. Meidän on oltava hyvin varovaisia – tiedän arvon jäsenten odottavan sitä minulta – ja varmistettava, ettemme tyrkytä omia ajatuksiamme muille maille. Haluan sanoa Glenys Kinnockille odottavani innolla yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen tapaamista.

David Martin sekä eräät muut jäsenet puhuivat uudelleen tarkastelun tarpeesta ja yhdyn myös tähän näkemykseen. Etenkin nykyisessä taloudellisessa tilanteessa on ehdottoman tärkeää valvoa ja tarkistaa prosessia. Jatkaisin mielelläni vuoropuhelua arvon jäsenten kanssa siitä, kuinka parlamentti voidaan kytkeä prosessiin. Haluaisin myös kuulla ajatuksianne siitä, kuinka valvonta ja tarkistaminen voidaan toteuttaa todella tehokkaasti ja kuinka kumppanimaat saadaan suhtautumaan myönteisesti asiaan.

Arvoisat Robert Sturdy ja David Martin, suosituimmuuskohtelun tarkoituksena on, kuten sanottu, kattaa ne suuret maat, jotka eivät ole kannattaneet tähänastista prosessia. Sen tarkoituksena ei missään nimessä ole vahingoittaa eteläisten maiden välistä kauppaa eikä vahingoittaa taikka muovata niiden maiden mahdollisuuksia tai itsemääräämisoikeutta, jotka haluavat avata kaupankäyntiä. Juuri sen vuoksi olemme asettaneet kattorajan sille, missä määrin asianomaisten maiden tulee harjoittaa maailmanlaajuisia kauppaa, ennen kuin kyseistä säännöstä aletaan soveltaa. On sanottava, että pyrimme aina mahdollisimman suureen joustavuuteen myös tässä järjestelyssä.

Puhun seuraavaksi tullituloista. Arvoisat Kader Arif ja Madeleine Jouye de Grandmaison, tämä katetaan Euroopan kehitysrahastosta vuoteen 2013 saakka. Pyrimme varmistamaan, että talouskasvu ja verotuksen

muutokset voivat myös osaltaan tukea asianomaisia maita, jotta ne eivät olisi riippuvaisia yksin tullituloista vaan voisivat löytää uusia keinoja tukea talouttaan.

Kävipä banaanikysymyksessä miten tahansa, näillä mailla on parempia etuoikeuksia kuin millään muulla alueella. Olemme kuitenkin hyvin tietoisia suosituimmuusjärjestelyn heikkenemisestä. Se on otettava huomioon työstäessämme näitä sopimuksia, jotka olemme monen vuoden ajan yrittäneet saada aikaan. Aion myös tehdä niin.

Arvoisat Johan Van Hecke, Erika Mann ja Glenys Kinnock, yhden maan saamat edut myönnetään myös muille. Sanon tämän hyvin selväsanaisesti. Kirjoitan mielelläni kenelle tahansa osapuolelle ja taatusti Norsunluurannikon edustajille kertoakseni heille, että joustomahdollisuuksia, joista olemme keskustelleet eteläisen Afrikan kehitysyhteisön (SADC) kanssa, sovelletaan myös heihin. He eivät tosin varmaankaan halua eräitä SADC-maille ominaisia etuja, mutta he saavat kyllä kaikki haluamansa edut. Vahvistan tämän mielelläni kirjallisesti koska tahansa ja kenelle tahansa. Kertokaa siis vain minulle, mitä haluatte minun tekevän.

Glyn Ford ja Christofer Fjellner puhuivat yleisellä tasolla kaupan tärkeydestä ja allekirjoitan täysin heidän analyysinsä. Christofer Fjellner sanoi muistaakseni, että nykyisessä taloudellisessa tilanteessa tarvitsemme enemmän emmekä suinkaan vähemmän kauppaa, ja olen täysin yhtä mieltä.

Daniel Caspary puhui maiden vapaudesta ottaa tulevaisuutensa omiin käsiinsä ja yhdyn täysin hänen näkemykseensä. Mainitsitte myös maat, jotka ovat kehittäneet talouttaan ilman talouskumppanuussopimuksia. Intia ja Kiina ovat luullakseni hyviä esimerkkejä tästä.

Myös Syed Kamall mainitsi tämän hyvin tärkeänä pitämäni kysymyksen. Meidän on sallittava näiden maiden kehittyä ja kasvaa. Se tapahtuu kehittämällä niiden taloutta ja tarjoamalla kauppa- ja kehitysnäkökohdat yhdistävää tukea.

Arvoisa Glenys Kinnock, kehitysnäkökulma on hyvin tärkeä, mutta sitova lupaus avusta sisältyy jo Cotonoun sopimukseen. Meidän kannaltamme kyse on siitä, että talouskumppanuussopimusten avulla etuoikeudet ja ensisijaiset kehitystavoitteet voidaan määrittää yhteiseltä pohjalta, mikä on erittäin tärkeää.

Haluaisin lopuksi vielä tehdä jotakin, mihin en usein saa tilaisuutta, eli antaa tunnustusta työtiimilleni. Pääneuvottelijamme istuu takanani. Hän on hoitanut kaiken työn SADC:n kanssa. Kollegani ovat joukossamme ja haluan varmistaa, että tunnustatte heidän avuliaisuutensa ja ehdottoman sitoumuksensa hahmottelemani ohjelman seuraamiseen.

Omalta osaltani toivon, että äänestätte samassa hengessä, jossa olen kertonut teille pyrkimyksistäni. Lupaan teille olevani täysin sitoutunut tämän työn jatkamiseen. Toivon todellakin, että annatte minulle tukenne, jotta voin edistää kehitystä kuvailemallani tavalla. Se on hyvin tärkeää minulle, ja toivon teidän tekevän niin tänä iltana.

David Martin, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, olemme käyneet erinomaista keskustelua. Sekä neuvosto että komissio antoivat hyvin myönteisen panoksen keskusteluun.

Viittaan erityisesti neuvoston edustajan sanoihin siitä, että Cariforum-sopimus on esimerkki mutta ei malli muille talouskumppanuussopimuksille. Olen täysin samaa mieltä. Se voi tarjota perustan muille sopimuksille, mutta kullakin talouskumppanuussopimuksella on ominaislaatuja, ja meidän on otettava opiksemme myös Cariforum-sopimuksen neuvotteluista.

Ilahduin lisäksi suuresti siitä, että neuvosto antoi kauppaa tukevaa apua koskevan sitoumuksen jäsenvaltioiden aikeiden mukaisesti.

Iloitsen siitä, että niin neuvosto kuin komissiokin antoivat takeita lääkkeiden saatavuutta koskevassa kysymyksessä ja vakuuttivat meille, että viiden vuoden kuluttua järjestettävässä uudelleentarkastelussa tutkitaan todella kehitystavoitteita niiden saavuttamisen varmistamiseksi.

Ilahduin myös komission jäsenen sanoista, että hän pitää välttämättömänä sääntelyn ottamista käyttöön ennen rahoituspalvelujen vapauttamista ja niiden markkinoiden avaamista. Se on erittäin tärkeää eräille parlamentin jäsenille. Hän muistutti, että sopimukset eivät millään tavoin pakota vapauttamaan palveluja missään Karibian maissa taikka johda odotuksiin julkisten palvelujen yksityistämisestä. Tiesimme tämän jo ennestään, mutta oli tärkeää kirjata se muistiin. Iloitsen siitä, että hän antoi sitoumuksia myös suosituimmuuskohtelua koskevassa kysymyksessä.

Koska komission ja neuvoston edustajien sanat on täten kirjattu muistiin parlamentissa, suosittelen mielelläni esittelijän ominaisuudessaan parlamenttia antamaan suostumuksensa Karibian alueen talouskumppanuussopimukselle.

Siirryn nyt toiseen kysymykseen, joka koskee päätöslauselmaa. Muutamat PPE-DE-ryhmän konservatiiviset kollegani ovat kommentoineet asiaa. Sosialistien mukaan päätöslauselma sisältää nykyisellään vielä seikkoja, joita ei voida hyväksyä, ja se eroaa hyväksyntä-äänestyksestä. Itse asiassa kaikki neuvoston ja komission antamat sitoumukset vastaavat määrittämiämme rajoja, joita ei tule ylittää. Näin ollen mikäli parlamentti kannattaa neuvostoa ja komissiota, en näe syytä sille, että se ei antaisi tukeaan ehdottamillemme kompromissiteksteille ja sisällyttäisi niitä päätöslauselmaan.

Toivon, että voimme päivän päätteeksi äänestää sekä hyväksynnän puolesta että yhteisymmärrykseen perustuvasta päätöslauselmasta, jossa annetaan kaupan avaamisen rinnalla vahvoja sitoumuksia kehityksen alalla.

Erika Mann, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä ja neuvoston edustajaa. Olette päättäneet tänään myöntää Norsunluurannikolle aseman, jota parlamentti on vaatinut jo pitkään, ja uskon asianomaisen maan iloitsevan siitä. Arvoisa komission jäsen, voisitteko varmistaa, että lähetätte mahdollisimman pian edustajan tai matkaatte itse Norsunluurannikolle välittämään tämän myönteisen viestin ja vahvistatte sen kirjeitse heti kun mahdollista? Sopimus vastaa todella vaatimuksiamme.

Komentoin muutamaa seikkaa, joita ette käsitellyt yksityiskohtaisesti. Haluamme todella nähdä valvonnan toteutuvan. Tiedän, että se on monimutkaista ja tarvitsemme neuvoston apua. Toivomme, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission keskeinen valvonta on mahdollista siirtymässä väliaikaisesta täysimääräiseen sopimukseen. Vain siten voimme ymmärtää, mistä aiotte neuvotella. Muutoin vain lähetätte meille määrääjän lopulla luonnoksen, joka meidän on hyväksyttävä tai hylättävä. Emme halua sitä.

Emme halua osallistua neuvotteluihin, mutta toivomme voivamme seurata menettelyänne. Teidän ei tarvitse lupautua siihen tänään, vaikkakin meille olisi hyödyllistä, jos voisitte antaa suostumuksenne tänään. Neuvottelen mielelläni kollegoineni tästä asiasta kanssanne. Olemme aiemmin toimineet näin toisten sopimusten suhteen ja erilaisissa olosuhteissa, mutta olen vakuuttunut, että neuvoston niin halutessa voimme päästä yhteisymmärrykseen.

Pyydän lopuksi komission jäsentä sekä neuvoston edustajaa vakuuttamaan, että he tekevät parhaansa turvatakseen sellaiset sopimukset, joista sovittiin Dohan kehityskierroksella. Niin tehtiin banaanin ja puuvillan kohdalla toisten maiden osalta. Asiaan liittyy myös muita kehittyvien maiden kannalta tärkeitä seikkoja. Tiedän kyllä, ettette voi antaa suostumustanne tänään, mutta pyydän teitä vakuuttamaan, että teette parhaanne tällaisten sopimusten turvaamiseksi.

Kiitän lopuksi kahta kollegaani, ensinnäkin Glenys Kinnockia, joka oli erittäin avulias. Ilahduin suuresti kuullessani hänen suosittelleen Norsunluurannikon sopimuksen hyväksymistä. Tiedän, kuinka monimutkainen asia tämä on, ja olen erittäin kiitollinen hänen avustaan asiassa. Kiitän myös kollegaani Syed Kamallia, joka auttoi mahdollisuuksiensa mukaan päätöslauselman suhteen. Tiedän sen rikkoneen toisinaan hänen kauppaa koskevia vakaumuksiaan. Hän kannattaa avointa kauppaa, joten yhteisymmärrykseen pääseminen ei ollut hänelle helppoa. Kiitän siksi ilolla molempia kollegoitani ja esitän vielä kerran kiitokseni komissiolle ja neuvostolle.

Puhemies. – (PL) Olen vastaanottanut yhdeksän työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 25. maaliskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Kansainvälisen talouskriisin olisi saatava meidät tarkastelemaan uudelleen ja muuttamaan EU:n politiikkaa, joka tähtää markkinoiden vapauttamiseen ja sääntelyn poistamiseen ei yksin EU:ssa, vaan myös suhteessa kehitysmaihiin.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Parlamentille esitetyissä talouskumppanuussopimuksissa ehdotetaan kuitenkin sen sijaan epäonnistuneen toimintamallin laajentamista.

Sopimukset on neuvoteltu kehitysmaiden hallituksiin kohdistuvan EU:n paineen alla ja ottamatta asianmukaisesti huomioon niiden maiden kansalaisten mielipiteitä, jotka kärsivät pahiten sopimusten täytäntöönpanosta.

Ympäripyöreät lupaukset joustavuudesta sopimusten täytäntöönpanossa eivät voi korvata konkreettisia sitoumuksia.

15. Kosmeettiset valmisteet (uudelleenlaatiminen) (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Dagmar Roth-Behrendtin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kosmeettisista valmisteista (uudelleenlaatiminen) (KOM(2008)0049 – C6-0053/2008 – 2008/0035(COD)) (A6-0484/2008).

Dagmar Roth-Behrendt, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, en varmaankaan tarvitse neljää minuuttia, jotka minulle on varattu keskustelun alusta, koska keskustelemme tänään hyvin yksinkertaisesta ja miellyttävästä aiheesta. Keskustelemme kosmetiikkadirektiivin uudesta versiosta, joka on nyt asetus. Tämä asetus tullaan saattamaan ajan tasalle, ja haluaisimme päivittää, parantaa ja yhtenäistää sitä.

Meillä on mielessämme kolme pientä parannusta. Asetus varmistaa osaltaan, että syöpää aiheuttavien aineiden käyttäminen kosmeettisissa valmisteissa on kielletty, mutta meidän on pysyttävä kohtuudessa niin, että elintarvikkeissa sallittujen aineiden, kuten A-vitamiinin ja alkoholin, käyttöä ei kielletä kosmeettisissa valmisteissa. Tämän komissio on havainnut ja ottanut huomioon ehdotuksessaan.

Komissio on myös havainnut, että uudet tekniikat, kuten nanoteknologia, vaativat erikoishuomiota, erityisesti silloin, kun käsitellään mikroskooppisia hiukkasia, jotka saattavat pystyä läpäisemään ihon kerrokset. Haluamme vain varmistaa, että niistä ei aiheudu vaaraa. Tässäkin olen vakuuttunut siitä, että olemme saavuttaneet kompromissin, jota voin varauksetta tukea.

Lopuksi, arvoisa puhemies, on vielä yksi käsiteltävä asia: tuotteita koskevat väitteet. Meidän on tarkasteltava myös niitä ja saatettava ne ajan tasalle. Jos olisimme tänään tulleet tänne kiireellä ja aamulla käyttämämme deodorantti lupaisi, että emme hikoilisi 14 tuntiin, mutta illalla olisimme kuitenkin hien peitossa, olisimme hyvin yllättyneitä ja sanoisimme, että väitteellä ei ole mitään tekemistä totuuden kanssa. Paikkansa pitävät väitteet ovat tärkeä osa luotettavaa ja uskottavaa tuotetta. Lainsäädäntömme takaa turvalliset tuotteet ja samalla aidot ja selkeät tuotteet.

Olen hyvin kiitollinen erinomaisesta yhteistyöstä puheenjohtajavaltio Tšekin kanssa. Haluan erityisesti kiittää Klára Popadičováa, joka ei päässyt paikalle tänään, mutta joka on todella tehnyt parhaansa, mikä ei aina ole ollut helppoa tässä neuvostossa.

Haluan myös erityisesti kiittää komissiota, jonka tuki on ollut erittäin rakentavaa ja onnistunutta. Tämäkään ei aina pidä paikkaansa tässä istuntosalissa. Lisäksi haluan kiittää kollegoitani, erityisesti naispuolisia kollegoitani, jotka ovat työskennelleet aiheen parissa pitkään. Haluan kiittää yhteistyöstä Françoise Grossetêtea, Margret Aukenia, Hiltrud Breyeria ja Frédérique Riesia, joka ei päässyt paikalle tänään. Emme aina olleet samaa mieltä asioista, kuten siitä, miten nanoteknologiaan liittyviä ilmoituksia käsitellään ja miten merkintöjen suhteen tulisi toimia, mutta pääsimme erinomaiseen kompromissiin. Tästä olen hyvin tyytyväinen.

Haluan sanoa jotakin merkinnöistä. Mielestäni joidenkin valtuuskuntien, ehkä myös oman valtuuskuntani ja jäsenvaltion, on huomioitava muutama asia. Merkinnöillä ei ole mitään tekemistä varoitusten kanssa. Merkintöjen avulla kuluttajat voivat tehdä vapaita ja tietoon perustuvia päätöksiä. Kuluttajilla on oikeus saada tietoa nanoteknologioista ja ymmärtää, että tietty aine sisältää erityisen pieniä, jopa mikroskooppisia hiukkasia. Heillä on oikeus saada päättää, haluavatko he käyttää aurinkosuojaa ja haluavatko he käyttää aurinkosuojaa lapsillaan. Kuluttajilla on oikeus päättää. Itse tekisin sen mielelläni, ja käyttäisin itse mielelläni tuotteita. Kaikki eivät ajattele samoin. On kuitenkin tärkeää varmistaa, että kaikilla on mahdollisuus tehdä nämä valinnat.

Tiedän, että te, komission jäsen Verheugen, annatte tänään lausuntonne lääkeväärennösten estämisestä. Olen hyvin kiitollinen siitä ja toivon, että käsittelette myös verkkokaupankäynnin tuomia uhkia ja siihen liittyviä mahdollisuuksia. Jos teette niin, huomenna, kun äänestämme kompromissiversiosta, josta neuvosto

äänesti jo viime viikolla, on parempi päivä niille kollegoilleni, jotka pääosin tukevat tätä kompromissia, mutta haluavat lisävarauksia. Kiitos paljon.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan ilmaista vilpittömät kiitokseni esittelijä Dagmar Roth-Behrendtille ja hänen kahdelle varjoesittelijälleen Frédérique Riesille ja Françoise Grossetêteille rakentavasta ja tiiviistä yhteistyöstä, joka auttoi meitä saavuttamaan yksimielisyyden ensimmäisessä käsittelyssä.

Tällä asetuksella on kolme tärkeää seurausta, ja se vie meitä kolme tärkeää askelta eteenpäin. Varmistamme kuluttajien kannalta paremman turvallisuuden ja laajemman avoimuuden, ja olemme voineet merkittävästi yksinkertaistaa olemassa olevaa lainsäädäntöä. Turvallisuus on erityisesti ollut avainasemassa työssämme.

Haluan mainita muutaman asian. Olemme nyt ensimmäistä kertaa luomassa mekanismia, jota voisi kuvata kosmetiikan valvontaelimeksi, eli kosmeettisten valmisteiden jatkuvaa valvontaa. Meillä on jo vastaava farmaseuttisille tuotteille. Lisäämme jäsenvaltioiden suorittaman markkinoiden valvonnan tasoa ja luomme järjestelmän, joka takaa kosmeettisten valmisteiden pakollisen jäljitettävyyden. Kaikki nämä koskevat kaikkia valmistajia amatööreistä aina tukkukauppiaisiin ja vähittäiskauppiaisiin, eli koko jakeluketjun kaikkia sidosryhmiä.

Dagmar Roth-Behrendt puhui jo nanoteknologiasta. Olemme löytäneet tähän asiaan ratkaisun, jonka haluan kuvata mallina, koska samaa ratkaisua käytetään uudelleen tällä viikolla muissa tärkeissä säädöksissä. Kosmetiikassa käytettyjä nanomateriaaleja koskevat erityissäännökset luovat mekanismin, jolla voidaan toimittaa tarpeelliset tiedot materiaaleista ennen kuin ne tulevat julkisesti markkinoille. Tämä varmistaa, että oleelliset turvallisuustiedot on esitettävä ja että viranomaiset ehtivät suorittaa tarvittavat turvallisuutta koskevat varotoimet.

On käyty pitkä, tiivis ja hedelmällinen keskustelu siitä, voidaanko poikkeustapauksissa käyttää syöpää aiheuttaviksi, perimää vaurioittaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi luokiteltuja aineita. Olen hyvin tyytyväinen, että neuvosto ja parlamentti olivat samaa mieltä komission kanssa siitä, että yleistä kieltoa näiden aineiden käytölle kosmeettisissa valmisteissa tulee jatkaa. Komission ehdottamalla minimaalisilla poikkeuksilla pyritään ainoastaan välttämään ristiriitoja elintarvikkeita koskevan lainsäädännön kanssa, koska ei ole itsestään selvää, että alkoholia voidaan juoda, muttei käytä kosmeettisissa valmisteissa.

Sen lisäksi, että ehdotus takaa tuoteturvallisuuden, se parantaa kuluttajille annettujen tietojen tasoa. Ainesosien luetteloon on esimerkiksi lisätty tieto siitä, mitkä aineet ovat nanomuodossa. Sen lisäksi lainsäädännössä säädetään valmistajien toimittamien tietojen erityisestä tarkastuksesta. Voin hyvin vahvistaa, että tiiviillä yhteistyöllään tässä asiassa jäsenvaltiot ja komissio pyrkivät estämään sen, että kuluttajia johdetaan harhaan.

Kuten sanoin, asetus on myös osa lainsäädännöllistä yksinkertaistamisohjelmaa. Näin voidaan poistaa epäselvyydet ja ristiriitaisuudet direktiivistä, joka on jo 33 vuotta vanha ja jota on sinä aikana muutettu 55 kertaa. Ei varmaankaan ole kovin montaa ihmistä, joka todella ymmärtää sen. Tästä syystä pyrimme huomattavasti yksinkertaistamaan EU:n lainsäädäntöä.

Haluan myös korostaa, että keskitetty järjestelmä kosmeettisten valmisteiden ilmoittamiseen ennen niiden tuomista EU:n markkinoille tuo alalle säästöjä.

Olen jo huomauttanut, että Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio tekivät tiivistä ja rakentavaa yhteistyötä. Kannatan komission puolesta kaikkia esittelijä Dagmar Roth-Behrendtin jättämiä tarkistuksia.

Komissio on myös toimittanut parlamentin pyytämät selvitykset siitä, miksi kyseessä on asetus eikä direktiivi sekä verkkokaupasta, tuoteväärennöksistä, siirtymäsäännöksistä ja asetuksen voimaantulon aikataulusta sekä nanomateriaalien määritelmästä. Ajan säästämiseksi pyydän teitä hyväksymään sen, että kaikki selvitykset siirretään konferenssipalveluun, koska parlamentti tietää jo niiden sisällön.

Komission lausumat

Komissio panee merkille jäsenvaltioiden huolen siitä, että direktiivejä uudelleenlaaditaan asetuksiksi.

Komissio katsoo, että niiltä osin kuin direktiivin säännökset ovat riittävän selkeät, täsmälliset ja tarkat, ne voidaan muuntaa suoraan sovellettaviksi asetuksen säännöksiksi uudelleenlaatimalla. Tämä koskee erityisesti tapauksia, joissa säännökset ovat luonteeltaan teknisiä ja ne on jo saatettu kokonaisuudessaan osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä.

Komissio hyväksyy kaikkien esitettyjen mielipiteiden valossa, että kosmetiikka-asetuksen nimenomaista tapausta ei käytetä ennakkotapauksena tätä aihetta koskevan toimielinten välisen sopimuksen tulkinnaissa.

Komissio sitoutuu selvittämään kosmeettisten valmisteiden verkkokauppaa koskevaa tilannetta ennen asetuksen soveltamispäivää.

Kuten Euroopan parlamentti, myös komissio on huolestunut siitä, että väärentäminen saattaa vaikuttaa kosmetiikka-alaan ja täten lisätä vaaraa ihmisten terveydelle. Tästä syystä komissio ryhtyy toimiin yhteistyön tehostamiseksi kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä väärentämisen torjumiseksi.

Komissio laatii selventävän huomautuksen siirtymäsäännöksistä ja asetuksen soveltamispäivistä (erityisesti koskien 7, 8, ja 10 artiklaa sekä 12 artiklan a kohtaa).

Nanomateriaalien määritelmään liittyen komissio panee merkille, että nanomateriaalien yhteinen määritelmä on edelleen kehitteillä. Tästä syystä komissio vahvistaa, että tulevassa yhteisön lainsäädännössä yhteisen määritelmän kehitys on otettava huomioon, ja panee merkille, että ehdotuksen sisältämät komiteamenettelyt sallivat myös määritelmän päivittämisen ehdotuksessa.

Françoise Grossetête, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan ensin lämpimästi onnitella sekä neuvostoa että tietysti esittelijä Dagmar Roth-Behrendtiä, Euroopan komissiota, muita varjoesittelijöitä ja erityisesti Frédérique Riesiä tehdystä työstä. Kävimme muutamia tiukkoja keskusteluja, mutta pääsimme lopulta tulokseen, joka vastaa hyvin tarpeita ja yhtäältä parantaa kosmeettisten valmisteiden turvallisuutta kuluttajille ja toisaalta vähentää eurooppalaiselle teollisuudelle tarpeettomaksi muodostuneita hallinnollisia rasitteita.

Asetus on tarpeen, koska oli saatava selkeyttä lainsäädäntöön, jota oli muutettu lähes 50 kertaa viimeisten 30 vuoden aikana. Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä aiheutti ongelmia 27 jäsenvaltiossa. Siinä oli joitakin oikeudellisia epävarmuuksia, ja tekstistä oli tullut hyvin raskas ja aivan liian kallis yritysten käyttöön. Muistutan, että Euroopan unionin yli 3 000 kosmetiikan valmistajaa ovat alallaan maailmanlaajuisessa johtoasemassa. Kyseessä on hyvin innovatiivinen teollisuudenala, joka toimii 65 miljardin euron markkinoilla ja luo suoraan tai välillisesti yli 350 000 työpaikkaa. Tästä syystä on tärkeää kiinnittää huomiota kosmeettisiin valmisteisiin.

Kuten jo totesin, uusi asetus lisää turvallisuutta ja valmistajan vastuuta markkinoiden valvonnalla sekä vähentää byrokratiaa. Se takaa kosmeettisten valmisteiden paremman jäljitettävyyden, vastuuhenkilön määrittämisen, kirjalliset tiedot kosmeettisesta valmisteesta ja sen valmistustavasta.

Olemme keskustelleet paljon nanomateriaaleista, joita käytetään kosmetiikassa, erityisesti aurinkosuojatuotteissa, ja joilla on oltava erityisen tiukat turvallisuusvaatimukset, jotka eivät kuitenkaan asetu innovaatioiden esteeksi. Vastuuhenkilön on ilmoitettava siis nanomateriaaleja sisältävästä tuotteesta, ei itse nanomateriaalista.

Lopuksi haluan kiinnittää huomionne siihen tosiasiaan, että meidän on todella taisteltava kosmeettisten valmisteiden väärennöksiä vastaan, koska tämä on edelleenkin todellinen uhka. Tässä asiassa meillä on vielä paljon työtä.

Daciana Octavia Sârbu, PSE-ryhmän puolesta. – (RO) Turvalliset kosmeettiset valmisteet ovat erityisen tärkeitä eurooppalaisille kuluttajille, ja siksi meidän on kiinnitettävä asiaan riittävästi huomiota.

Pidän direktiivin tarkistusta koskevaa aloitetta ja sen korvaamista komission asetusehdotuksella ajankohtaisina. Näin voidaan poistaa lainsäädäntöön liittyviä virheitä ja epäjohtamukaisuuksia sekä välttää eroavaisuudet kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisessa.

Tapauksissa, joissa kokemus koko Euroopasta on osoittanut, että pelkkä kaikkien ainesosien luetteleminen ei ole käyttökelpoinen eikä riittävä tapa, mielestäni tärkeintä on tehdä valmistajista vastuullisempia ja lisätä sisämarkkinoiden tiukkaa valvontaa.

Nanomateriaalien käyttö tällä alalla on lupaava ratkaisu, mutta tiedekomitean on arvioitava ja julistettava ne turvallisiksi kuluttajakäyttöön, ja vaihtoehtoisia menetelmiä koskevaa aloitetta on edelleen tuettava.

Uskon, että mainitsemani komitean osallistuminen on erittäin tärkeää, kun kyseessä ovat syöpää aiheuttaviksi, perimää vaurioittaviksi ja myrkyllisiksi luokitellut aineet, jotta niiden käyttöä kosmeettisten valmisteiden valmistuksessa voidaan valvoa.

Jotta tämä asetus voidaan panna täytäntöön tehokkaasti, jäsenvaltioiden on mielestäni suoritettava tarvittavat tarkistukset ja jos rikkomuksia havaitaan, raportoitava niistä säännöllisesti komissiolle.

Chris Davies, ALDE-ryhmän puolesta. – Arvoisa puhemies, parlamentin vaalikausi on päättymässä ja jotkut meistä alkavat valmistautua vaaleihin. Ainakin Yhdistyneessä kuningaskunnassa vastassamme on euroskeptikoita ja EU:n vastustajia, jotka haluavat arvostella kaikkea toimintaamme aina tilaisuuden tullen. Ja tämän asetuksen historia antaa heille aseita: 55 merkittävää muutosta 30 vuoden aikana, seurauksena entistä raskaampi ja sekavampi lopputulos, joka ei auta teollisuutta eikä kuluttajia.

Silti kriitikot eivät useinkaan pääse asian ytimeen. He eivät näe sitä, miten Euroopan unioni pyrkii parantamaan nykyistä tilannetta ja hyödyntämään etuja. He kuvittelevat, että toimintamme on muuttumatonta. Meillä on siis käsiteltävänä lainsäädännön osa, joka on käytännössä varmistanut, että nykyisiä järjestelmiä yksinkertaistetaan, byrokratiaa vähennetään ja lainsäädäntöä selkeytetään kaikkien kannalta. Samalla direktiivistä on tehty asetus. Kotimaassani tätä pidetään kauheana – se rajaa hiukan jäsenvaltioiden liikkumavaraa – mutta tosiasia on, kuten olemme nähneet REACH-asetuksen kanssa ja näemme nyt, että teollisuus ei halua 27 eri tulkintaa yhteisön säännöstä, vaan mahdollisuuden tietää tarkalleen, mikä sen tilanne on markkinoilla, jotka ovat lajissaan maailman suurimmat.

Kysyvätkö kriitikot, olivatko he väärässä vaatiessaan syöpää aiheuttavien, perimää vaurioittavien ja lisääntymiselle vaarallisten aineiden kieltämistä? Kysyvätkö he, olivatko he väärässä? Sanovatko he, että meidän pitäisi laittaa kosmetiikkaan aineita, joita emme laittaisi elintarvikkeisiin, siitä huolimatta, että laitamme näitä kosmeettisia valmisteita ihollemme, silmiimme ja jopa suuhumme? Vastustavatko he kosmeettisista valmisteista tehtäviä kunnollisia arvioita tai keskitettyä tietopalvelua, jonka komission jäsen totesi säästävän teollisuuden rahoja? En usko, että he tekevät mitään näistä.

Kollegani Frédérique Ries, joka ei päässyt paikalle tänään, halusi varmistaa, että väärennosten markkinointia pyritään välttämään, tuotteiden jäljitettävyyttä vahvistetaan ja valheellisten väitteiden esittämistä tuotteiden hyödyistä rajoitetaan tiukemmin. Hän halusi tukea sitä, että tuotteisiin merkitään selvästi nanomateriaalien sisältö. Olemme edistyneet kaikissa näissä asioissa. Haluan hänen puolestaan kiittää esittelijää, varjoesittelijöitä ja komission jäsen Verheugenia. Tämä on mielestäni hyvä asetus ja vaalien aikana voin ainakin itse hyvillä mielin käyttää tätä esimerkkinä siitä, mihin Euroopan unioni pystyy.

Roberta Angelilli, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan kosmetiikkateollisuus on talouden ja työllisyyden kannalta erittäin tärkeä sektori. Kuten on mainittu, alan liikevaihto on yli 35 miljardia euroa ja alalla on yli 350 000 työpaikkaa myynnissä, jakelussa ja kuljetuksessa. Kyseessä on innovaatiosektori, mutta minäkin haluan korostaa, että sen on taattava ihmisten terveyden suojelun korkea taso ja kuluttajille tarjottavien tietojen korkealaatuisuus.

Juuri tästä syystä onnittelen esittelijää erinomaisesta työstä ja haluan painottaa tiettyjä kohtia, joita pidän erityisen tärkeinä. On oikein vaatia tuotteiden turvallisuuden arviointi, joka myös antaa jakelijoille vastuun tarpeellisten tarkistusten tekemisestä ennen tuotteiden markkinointia. Uudessa asetuksessa määrätty yli 1 000 kosmetiikassa käytettävän ja syöpää aiheuttavaksi luokitellun aineen kieltäminen on myös hyvä asia.

Toinen tärkeä asia on hyväksytyjen väriaineiden, säilöntäaineiden ja aurinkosuojien luettelo, ja hyvin tärkeitä ovat myös kosmeettisen valmisteen käyttötarkoituksen, säilyvyyden, käytön erityisvaroitusten ja ainesosien painoprosentin mukaisesti laskevassa järjestyksessä esitettävän luettelon paremmat merkinnät. Mikä tärkeintä, merkinnässä on oltava sanoja, merkkejä tai kuvia, joilla kuvataan tuotteen realistisia ominaisuuksia ja toimintoja, eikä ominaisuuksia ja toimintoja, joita sillä ei ole.

Siksi on tarpeen taata tuotteiden jäljitettävyyden, eikä vähiten siksi, että meidän on estettävä huolestuttava kosmeettisten valmisteiden väärentäminen ja niin kutsuttu rinnakkainen tuonti. Päätän puheenvuoroni, arvoisa puhemies, huomauttamalla, että pelkästään Italiassa 120 miljoonan euron arvosta kosmeettisia valmisteita, muun muassa hajuvesiä ja hammastahnaa, tulee harmaatuonnista, mikä voi aiheuttaa vakavia seurauksia terveydelle.

Hiltrud Breyer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, ihmisten terveyden suojeleminen on ensisijainen tavoite myös kosmeettisten valmisteiden kohdalla. Teemme historiaa tässä äänestyksessä. Tämä on ensimmäinen kerta, kun nanomateriaalien käytöstä kosmeettisissa valmisteissa on laadittu erityisiä säännöksiä, ja olemme tehneet uuden aluevaltauksen. Olen tietysti erityisen hyvilläni voidessani sanoa, että Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmän aloite johti tähän uraauurtavaan tapahtumaan. Me vihreät olimme kantava voima ja toimimme aiheen esityslistalle, ja haluan vilpittömästi kiittää esittelijä Dagmar Roth-Behrendtiä hänen selkeästä ja vankkumattomasta tuestaan. Olen myös iloinen, että saan kiittää komissiota

mielenmuutoksesta. Tähän saakka se oli jatkuvasti korostanut, että olemassa oleva lainsäädäntö oli riittävä takaamaan nanomateriaalien turvallisuuden. Nyt se on selvästi todennut, että me todellakin tarvitsemme erityisiä säännöksiä.

Tämä ei koske ainoastaan kosmetiikka-asetusta vaan myös tällä viikolla käsiteltävää asetusta uusista elintarvikkeista, koska nanoteknologia on tähän saakka ollut eräänlainen musta aukko. Se tuotiin markkinoille ilman riittävää riskien kuvausta. Tämä on siis hyvä päivä terveyden ja kuluttajien suojelun kannalta, vaikka mielestäni on valitettavaa, että nanomateriaalien määritelmästä ei ole tehty riittävän monipuolista, vaan se kattaa ainoastaan liukenemattomat ja hitaasti hajoavat aineet. On kuitenkin tärkeää, ja meille on olennaista, että nanomateriaaleja koskevat säännökset on hyväksytty.

Toivon myös – ja haluan pyytää tukeanne asialle jo nyt – että myös uusia elintarvikkeita koskeva asetusta on menestyksenkäs, vaikka sillä ei ole yhtä laajaa komission tukea. Tarvitsemme johdonmukaisuutta – emme ainoastaan alkoholia koskevassa asiassa – kun kyseessä ovat sekä kosmetiikka että elintarvikkeet. Sama pätee myös nanoteknologiaan. Siinäkin tarvitaan johdonmukaisuutta kosmetiikan ja elintarvikkeiden välillä. Toivon myös vilpittömästi, että voimme vihdoinkin käydä avoimen keskustelun nanoteknologian tarkoituksesta ja käyttötavoista. Olen myös tyytyväinen siihen, että emme ole vesittäneet vuonna 2008 tehtyä syöpää aiheuttavien, perimää vaurioittavien ja lisääntymiselle vaarallisten aineiden kieltä, joka oli vihreiden ehdottama.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, ryhmäni ja minä suhtaudumme myönteisesti siihen, että neuvosto ja parlamentti ovat onnistuneet kosmetiikkadirektiivin uudelleenlaadinnassa.

Suurin kompastuskivi neuvotteluissa neuvoston kanssa olivat juuri nanomateriaalit. Tämä liittyy erittäin pienten rakenteiden käyttöön valmistettaessa uusia aineita, jotka saavat uusia ominaisuuksia tai toimintoja juuri hiukkasten pienyyden takia. Aineesta voi esimerkiksi tulla kovempaa, tiiviimpää, ohuempaa, vettähylkivää tai lämmön säilyttävää, tai se saa muita ominaisuuksia. Emme oikeastaan tiedä siitä vielä kukaan paljoa. Jotkut meikit ja voiteet sisältävät nanohiukkasia ja on mahdollista, että nämä hiukkaset tunkeutuvat vaurioituneeseen ihoon ja sitä kautta kehoon, jossa niiden ei missään tapauksessa tulisi olla.

Pitäisikö meidän siis sallia kosmeettisissa valmisteissa jokin vaikuttava aine ilman minkäänlaista valvontaa? Vastaus on tietysti kieltävä. Nanomateriaaleista on saatava lisää tietoa. Olen iloinen tästä sopimuksesta, josta äänestämme huomenna. Se on askel oikeaan suuntaan.

Sopimus antaa paremman suojan eurooppalaisille kuluttajille, kun nanomateriaaleja käytetään hiusväreissä, UV-suojassa ja muissa tuotteissa. Niiden turvallisuus arvioidaan ennen kuin tuotteet päästetään markkinoille, ja kosmetiikkateollisuuden on myös ilmoitettava komissiolle nanomateriaalien käytöstä muissa tuotteissaan, ja komissio puolestaan voi neuvotella sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan kanssa siitä, onko olemassa epäily, että nanomateriaaleista on vaaraa terveydelle.

Haluan kiittää suuresti esittelijää ja komissiota hyvän uudelleenlaadinnan valmistelemisestä.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Haluan kiittää esittelijää. Bravo, Dagmar, tekemästäsi parlamentin ja neuvoston säännöksen luonnoksesta, jonka komissio meille esitteli. Se on tärkeä asiakirja kuluttajien terveyden suojelulle. Me kaikki varmasti käytämme kosmeettisia valmisteita, jotka kattavat kauneudenhoitotuotteiden lisäksi myös niin kutsutun päivittäiskosmetiikan, kuten hammastahnan, deodorantit, shampoot, hiusten ja kynsienhoidon tuotteet, huulipunat ja muut valmisteet.

Edellisestä direktiivistä on nyt 33 vuotta, mikä on riittävän pitkä aika muutoksista huolimatta. Kemian ja kosmetiikan kehitys on joka tapauksessa tuonut valtavia ja perustavanlaatuisia muutoksia. Viitataan tässä nanomateriaalien käyttöön, joka on mainittu täällä usein. Niillä voi olla sekä myönteisiä että kielteisiä vaikutuksia ihmisten terveyteen. Tästä syystä olen samaa mieltä siitä, että kaikki syöpää aiheuttavat aineet tulisi kieltää kosmeettisista valmisteista. Meidän olisi myös mietittävä hyvin tarkkaan niiden aineiden käyttöä, joiden perimää vaurioittavia tai myrkyllisiä vaikutuksia ei voida sulkea pois.

Kuluttajat ostavat kosmeettisia valmisteita usein harhaanjohtavien mainosten tai puutteellisten tietojen perusteella, joten meidän on pyrittävä laatimaan direktiivit ja valvontaohjeet yhteisön virastoissa, joihin kuuluvat nyt Euroopan kemikaalivirasto ja Euroopan elintarvikevirasto. Emme saa unohtaa, että kosmeettiset valmisteet ovat kaikkein useimmin väärennetyjä tuotteita, ja tämä vain lisää mahdollisuutta, että tuotteissa on haitallisia aineita. Näiden varoitusten lisäksi meidän pitäisi pyrkiä tiedottamaan kuluttajille mahdollisista terveysriskeistä, joita voi olla myös tunnettujen yritysten valmistamissa tuotteissa.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, mielestäni käsillä olevassa mietinnössä ratkaisevaa on oikeusperustan muutos. Vaikka Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat kehittyneet eri tahtiin ja niiden kehityksessä on edelleen suuria eroja, saavutamme paremman oikeusvarmuuden vain, jos keinoksi valitaan asetus nyt ja tulevaisuudessa.

On direktiivejä, jotka ovat vain lisänneet kilpailun esteitä ja epäoikeudenmukaisuutta, koska ne on pantu täytäntöön eri tavoin eri jäsenvaltioissa. Siksi on oikein, että tässä mietinnössä direktiivi ja kansallinen täytäntöönpano yhdistetään samaan asetukseen. Tällä tavoin oikeusvarmuus luonnollisesti paranee, mikä on erittäin tärkeää erityisesti niille sektorin yrityksille, jotka osallistuvat myös tutkimukseen. Komission lupaus vähentää pakollisia rekisteröintejä 25 prosentilla on tietysti myös erittäin tervetullut. Olemme ottaneet ensimmäisen askeleen tällä asetuksella. Onnitteluni komission jäsenelle.

Tämä mietintö tekee myös selväksi, kuinka nopeasti markkinoille tuodut uudet tuotteet pakottavat lainsäädäntöviranomaiset toimimaan. Muutimme kosmetiikkadirektiiviä niinkin hiljattain kuin muutama vuosi sitten. Nanomateriaalien käyttö on pakottanut meidät käsittelemään asiaa uudelleen. Ennaltaehkäisevän kuluttajansuojan kannalta merkintöjä koskevat päätökset ovat tervetulleita, ja mahdollisuus ehdolliseen hyväksyntään tieteellisten keksintöjen tilan perusteella on myös hyväksyttävä. Tässä vaiheessa haluan myös varoittaa muiden muutosten yhteydessä ilmenneestä paniikin lietsomisesta ja ehdottaisin sen sijaan asian tieteellistä tutkimista.

Ajamme kuluttajan asiaa määrittämälläme vaatimuksilla, kuten sillä, että mainosten väitteet ja merkinnät vastaavat vain valmisteen todellisia ominaisuuksia. Dagmar Roth-Behrendtin mainitsemän deodorantin suhteen tilanne on kuitenkin toinen. Se ei välttämättä toimi kaikilla ihmisillä. Toisinaan tietty aine toimii minulla yhtenä päivänä, muttei toisena. Siksi tätä asiaa ei kannata ottaa liian vakavasti.

Toivon, että komissio ei vesitä lainsäädännöllistä lähestymistapaa komiteamenettelyn aivan liian monilla toimenpiteillä. Pyydän, ettei tätä menettelyä pitkitetä liikaa.

Margrete Auken (Verts/ALE). – (DA) Arvoisa puhemies, me kaikki käytämme kosmeettisia valmisteita. Ne eivät ole yleisyystuotteita, joilla on merkitystä vain tietylle sukupuolelle tai vain aikuisille. Saippua, shampoo, hammastahna, voiteet, deodorantit, aurinkovoiteet – niitä on kaikkialla ja ne vaikuttavat meihin kaikkiin. On tärkeää, että ne ovat turvallisia ja että kaikissa maissa on järkevät ja selkeät säännöt, ja tämän olemme saavuttaneet tällä ehdotuksella. Kuten kaikki muutkin, haluan tässä yhteydessä kiittää Dagmar Roth-Behrendtiä hienosta työstä.

Olemme iloisia, että ehdottamamme syöpää aiheuttavien, perimää vaurioittavien ja lisääntymiselle vaarallisten aineiden kielto on säilytetty ja sitä on tarkennettu. Jos etanolin käyttö kosmeettisissa valmisteissa olisi kielletty, tämä olisi todennäköisesti tuottanut ongelmia ja samalla vaikuttanut hiukan oudolta, koska juomme sitä melko suuria määriä. On kuitenkin hyvä, ettei neuvosto onnistunut heikentämään säännöksiä. Kiellon poikkeukset rajoitetaan nyt aineisiin, jotka on sallittu elintarvikkeissa ja joiden ei ole tähän mennessä havaittu aiheuttavan ongelmia ja joita haavoittuvat ryhmät, kuten pienet lapset ja raskaana olevat naiset sietävät. Tärkeintä on kuitenkin, että nanomateriaalit on vihdoin otettu mukaan. Tämä on ollut rankka taistelu. Vaikuttaa siltä, että teollisuus olisi yrittänyt tukahduttaa keskustelun nanomateriaalien turvallisuudesta. Alalla oltaisiin hyvin tyytyväisiä, jos hyväksyisimme aineet ongelmattomina ja loistavina. Ei ole esimerkiksi ilmennyt lainkaan sellaista julkista huolta kuin muuntogeenisten organismien kohdalla.

Me Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä olemme ylpeitä siitä, että nanomateriaalit on nyt otettu mukaan. Ne on nyt testattava, merkittävä, ja useiden tuotteiden – UV-suojien, väriaineiden ja säilöntäaineiden – kohdalla valmistajan on nyt taattava turvallisuus, ja komissio puolestaan tarjoaa tarkat tiedot ja valvoo muita aineita. Onnistuimme myös saamaan mukaan merkinnät, jotta kuluttajat näkevät, mitä he ostavat ja laittavat iholleen. Olemme myös sisällyttäneet uudistamista koskevan säännöksen, joka vaatii komissiota varmistamaan, että sekä nanomateriaalin määrittäminen että turvallisuusmenettelyt ovat tyydyttäviä. On hyvä, että tulevaisuudessa on kiellettyä mainostaa tuotteella olevan ominaisuuksia, jotka ylittävät sen, mitä tuote voi tarjota. On mielenkiintoista nähdä, miten käyttämiämme ryppyvoiteita, jotka eivät selvästikään toimi, myydään tulevaisuudessa.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Kosmetiikkateollisuudessa, kuten monilla muillakin sektoreilla, on meneillään vallankumous. Nanoteknologia alkoi muutamia vuosia sitten vallata tätäkin teollisuudenalaa ja sen tuloksena on nyt avautunut ennennäkemättömiä mahdollisuuksia ja näkymiä. Nanoteknologia ei tietenkään ole uusi keksintö: ihmiset ovat käyttäneet tätä teknologiaa neljän tuhannen vuoden ajan, vaikkakin vasta viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana olemme tulleet siitä tietoisiksi.

Samaan aikaan on tärkeää, että käsittelemme asiaa tarvittavalla varovaisuudella, jarruttamatta uusia keksintöjä ja niiden käyttöönottoa, mutta huomioiden myös terveysriskit. Meidän on suojeltava kansalaisiamme mahdollisilta vaaroilta monipuolisella ja riskeihin perustuvalla lähestymistavalla.

On olemassa kuluttajille suunnattuja nanosovelluksia ja tuotteita, kuten vaatteita ja elintarvikkeita sekä kosmeettisia valmisteita, joiden kohdalla liian ylimalkainen lähestymistapa voi aiheuttaa sen, että ihmiset kokevat niiden mahdolliset haittavaikutukset kirjaimellisesti nahoissaan.

Juuri tästä syystä on tärkeää, että ihmiset tietävät, millaisia valmisteita he käyttävät. Asianmukaiset ja tarkat merkinnät ovat siksi välttämättömiä, ja valmistajan vastuu on hyvin tärkeä. Puhumme valtavasta ja jatkuvasti kasvavasta sektorista: EU:n kosmetiikkateollisuus tuottaa vuosittain 65 miljardia euroa. Yksi Euroopan johtavista kosmetiikkayrityksistä – yksi 3 000 yrityksestä – käyttää vuodessa 450 miljoonaa euroa pelkkään tuotekehitykseen ja työllistää lähes 3 000 tutkijaa.

Euroopan komission arvion mukaan vuonna 2006 5 prosenttia kosmetiikasta sisälsi nanomateriaaleja, ja tämä luku on saattanut jopa kaksinkertaistua jo nyt. Tarvitsemme nanoteknologiaa suoriutuaksemme joistakin aiheuttamistamme maailmanlaajuisista ongelmista, ja siksi äänestän hyvällä omallatunnolla tämän lainsäädäntöpäätöslauselman puolesta, mutta on muistettava, että kolikolla on kaksi puolta.

Onnittelen Dagmar Roth-Behrendtiä, Françoise Grossetêtea ja Diana Wallisia, jotka ovat jättäneet päätöslauselmaesityksen – he ovat tehneet erinomaista työtä.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, vähimmäisstandardien määrittäminen kosmetiikkavalmisteiden turvallisuudelle on tärkeä askel kohti huomattavasti paremman turvallisuuden takaamista eurooppalaisille kuluttajille. Uusi asetus vähentää samalla yli 350 000 ihmistä työllistävien eurooppalaisten tuottajien hallinnollista taakkaa. Täällä käydyssä laajassa keskustelussa on keskitytty lähinnä merkintöihin, koska ne johtavat kuluttajia usein harhaan, ja suhtaudun siksi myönteisesti siihen, että tuotteiden tehoon liittyvät uudet väitteet on kirjattava. Täällä – eikä ainoastaan täällä – on käyty vilkasta keskustelua myös nanomateriaalien luvista ja tietysti syöpää aiheuttavien aineiden poistamisesta kosmeettisista valmisteista. En ole yhtä mieltä siitä, että tuotteiden sisältämien nanomateriaalien sisältöä koskevien tietojen olisi oltava varoitusten muodossa. On tärkeää, että meillä on luettelo luvallisista nanomateriaaleista, jotka eivät ole haitallisia, vaan parantavat tuotteen laatua. Ei tietenkään ole mitään järkeä pelotella kuluttajia. Vähimmäisstandardien pitäisi taata kuluttajien turvallisuus. Pidän väärennöksiä vakavana ongelmana ja haluan myös kiinnittää huomion kansallisen tason valvontaelinten rajalliseen kapasiteettiin valvoa kaikkea käytännössä.

Olen iloinen, että teksti sisältää nanomateriaalien yhdenmukaisen määritelmän ja suhtaudun myönteisesti myös siihen, että voimme muuttaa sitä niin, että se pysyy ajan tasalla tieteen viimeisimmän kehityksen kanssa. Suhtaudun myönteisesti myös siihen, että direktiivistä tulee asetus, jolla on vahvempi oikeudellinen painotus. Siksi suhtaudun tähän tekstiin myönteisesti ja onnittelen kaikkia esittelijöitä siitä, että he ovat onnistuneet saavuttamaan yksimielisyyden asiassa, joka on niinkin arkaluontoinen kuin tieteelliseen kehitykseen perustuvien kosmeettisten valmisteiden tuominen Euroopan markkinoille.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Arvoisa puhemies, viimeisenä lainsäädäntövuonna kompromissit ensimmäisen käsittelyn aikana ovat yleistyneet räjähdysmäisesti kiireeseen vedoten. Pienille ryhmille se sitä paitsi sopii, koska neuvottelupöydässä aikaansaadut sopimukset kasvattavat niiden valtaa yli niiden koon. Yleistyessään tällainen käytäntö kuitenkin nakertaa parlamentaarisen demokratian uskottavuutta parlamentissa.

Tällä kertaa kuitenkin demokratia voitti, koska suurimmat ryhmät löysivät yhteisen linjan ja saavutetulle tulokselle löytyy aito enemmistön tuki.

Selvää oli, että kosmetiikkadirektiivi oli tarpeen laatia uudelleen. Säännöksiä oli selvennettävä ja ajantasaistettava ja suuntaa-antava direktiivi oli muutettava ehdottomaksi asetukseksi, jotta voidaan varmistaa ihmisten terveyden korkeatasoinen suoja kaikkialla EU:ssa, samoin kuin sisämarkkinoiden toiminta. Nämä periaatteet seuraavat loogisesti sitä työtä, joka REACHin käsittelyssä saatettiin alkuun.

Erityisesti kosmetiikan alalla vanhentunut lainsäädäntö on terveydellinen ja oikeusvarmuudellinen uhka. Nanohiukkaset ja kosmeettisia tuotteita koskevat väittämät ovat tästä hyvä esimerkki. Siinä missä nanomateriaalien myönteiset ominaisuudet ovat jotakuinkin tiedossa, riskit ovat suurelta osalta kartoittamatta. Samoin kosmeettisten valmisteiden erityisominaisuuksia, jotka suoraan vaikuttavat ostopäätökseen, on ollut mahdotonta todentaa paikkansa pitävästi.

Siksi oli tärkeää saavuttaa yhteinen linja kolmen suurimman poliittisen ryhmän kesken, jotta terveydelliset, ympäristölliset, kaupalliset ja sosiaaliset näkökulmat tulevat katettua niin, että sopimus neuvoston kanssa olisi mahdollinen. Sen tähden arvostan hyvin korkealle kollega Grossetête'n työtä varjoesittelijänä. Hän varmisti yhteistyössä parlamentin esittelijän Roth-Behrendtin ja liberaalikollegoiden kanssa enemmistölinjan, joka mahdollisti tämän lopputuloksen. Oikea demokratia kuuntelee kaikkia, mutta heijastaa enemmistön kantaa.

Puhemies. – (PL) Kukaan ei ole ilmaissut halua käyttää puheenvuoroa. Ennen kuin annan puheenvuoron esittelijälle, haluan ilmoittaa, että tähän mennessä neljatoista jäsentä on puhunut, yksitoista heistä naisia.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, aion kommentoida lyhyesti viimeistä huomautustanne, mutta päätin jättää sen tekemättä. Myös miehet ovat kiinnostuneita kosmetiikasta – lisääntyvässä määrin. He ovat joka tapauksessa kiinnostuneita varmistamaan, että kosmeettiset valmisteet ovat turvallisia.

Minulla on tässä vaiheessa enää yksi tehtävä. Haluan vilpittömästi kiittää teitä yksimielisyydestä ja tuesta. Kuten Chris Davies sanoi, olemme todellakin tarjonneet hyvän esimerkin siitä, mihin EU:n lainsäädäntö pysyy.

Jos saan antaa henkilökohtaisen neuvon Chris Daviesille, se on seuraava: kotimaassanne on ehkä tarpeen huomioida myös se, että meillä EU:ssa on kosmetiikka-asetuksia, joita muualla ei ole, esimerkiksi kiello testata kosmetiikkaa eläimillä. Sitä ei sallita Euroopassa. Lisäksi muutama päivä sitten tuli voimaan asetus, joka säättää, että eläimillä testattuja tuotteita ei voi tuoda Euroopan markkinoille. Koska Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset tunnetaan eläinten ystävinä, tämä on perustelu, jota tekin voitte ehkä käyttää.

Dagmar Roth-Behrendt, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, kiitos, komission jäsen, kiitos, hyvät kollegat. Olen erityisen kiitollinen komission jäsen Verheugenille, joka jälleen kerran korosti eläinkokeiden kieltoa, koska tämä muistutti minua siitä, että tämä on kolmas kosmeettisia valmisteita koskevan lainsäädännön versio, jonka parissa minulla on ollut kunnia työskennellä. Versiot olivat siis kuudes tarkistus, seitsemäs tarkistus ja muutos asetukseksi.

Olemme todellakin onnistuneet kieltämään eläinkokeet. Olemme esimerkiksi voineet taata, että kuluttajat tietävät tuotteen säilyvyyden lisäämällä pienen ruudun, jossa on tuotteen käyttöiän ilmaiseva luku. Osoitan nämä kommentit myös tietyille kollegoille, kuten Zuzana Roithováille, jotka eivät valitettavasti olleet paikalla keskustelun alussa. Merkinnät eivät missään vaiheessa ole olleet varoituksia. Jos tuote ei ole turvallinen, sitä ei pitäisi tuoda markkinoille, eikä sitä pitäisi markkinoida. Kaikkien Euroopan markkinoilla olevien tuotteiden on oltava turvallisia ja haitattomia. Merkinnät antavat kuluttajille mahdollisuuden valita. Tätä on demokratia, ja tätä on valinnanvapaus.

Tämä on erinomainen asetus. Olen pyrkinyt tekemään prosessista hyvin avoimen. Olen yrittänyt, kuten Françoise Grossétete mainitsi, yhdistää eri mielipiteitä. Halusin näin varmistaa, että laadimme asetuksen, joka on hyväksi kaikille, nimittäin Euroopan unionin kuluttajille, teollisuudelle, jonka on toimittava asetuksen mukaan, sekä jokaiselle, joka hyöttyy siitä.

Haluan sanoa Horst Schnellhardtille, että deodorantit toimivat todellakin eri tavoin eri ihmisillä, mutta silti esitetään väite, että ne estävät käyttäjää hikoilemasta. Siksi on tärkeää, että väitteet, jotka koskevat Strasbourgissa vietetyn viikon jälkeen silmiäni ympärille tulleita syviä renkaita, ovat tietyssä määrin tosia ja luotettavia.

Haluan jälleen kiittää komission jäsentä erityisesti hänen antamistaan selvityksistä sekä kollegoitani ja työtovereitani, jotka ovat tehneet suurimman osan työstä. Kiitos paljon.

Puhemies. – (EN) Tämä oli hyvin hedelmällinen ja mielenkiintoinen keskustelu.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna tiistaina 24. maaliskuuta 2009.

16. EN16 – Biosidituotteiden markkinoille saattaminen – Biosidituotteita koskeva uusi tarkistusehdotus (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista:

- Sârbun laatima ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun direktiivin 98/8/EY muuttamisesta tiettyjen määräaikojen pidentämisen osalta (KOM(2008)0618 – C6-0346/2008 – 2008/0188(COD)) (A6-0076/2009) ja

- komission julkilausuma biosidituotteita koskevasta uudesta tarkistusehdotuksesta.

Daciana Octavia Sârbu, esittelijä. – (RO) Haluan korostaa, että pidän onnistuneena komission ja neuvoston kanssa aikaan saamaamme sopimusta biosidituotteissa käytettävien tehoaineiden arviointia koskevan määräajan pidentämisestä vuoteen 2014, jotta voidaan luoda hyvissä ajoin säännelty biosidituotteiden markkinat.

Tätä osoittaa myös ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa toimitetun äänestyksen tulos. Siksi haluan kiittää kollegojani, jotka kannattivat tätä kolmen toimielimen välistä kompromissia.

Siirtymäkauden jatkaminen on äärimmäisen tärkeää, jotta voidaan taata, että kaikki tehoaineita sisältävät biosidituotteet voidaan saattaa markkinoille laillisesti.

Mielestäni oli erittäin tärkeää, että direktiivin muutos hyväksytään ensimmäisessä käsittelyssä. Näin vältämme vaaran, että biosidituotteiden järjestelmällistä tutkimista koskeva 10 vuoden määräaika ylittyisi ja että tämän vuoksi biosidit poistettaisiin markkinoilta vuodesta 2010 alkaen.

Siirtymäkauden jatkamisella varmistetaan, että jäsenvaltioilla on riittävästi aikaa arvioida näitä aineita vuoteen 2014 mennessä, jolloin merkittävästi muutettu biosididirektiivi tulee todennäköisimmin voimaan.

Toinen mietintöluonnoksessa ehdotettu asia on, että jäljelle jäävien asiakirjojen osalta määräaika voidaan pidentää komiteamenettelyllä korkeintaan kahdella vuodella, jolloin estetään mahdollisuudet viivyttää koko prosessia loputtomiin. Tämä toimenpide on tärkeä siltä varalta, että direktiivin muuttamista ei ole saatettu loppuun vuoteen 2014 mennessä.

Toivomme, että kun biosididirektiivin asiasisältöä muutetaan, kiinnitetään huomiota tietosuojaan liittyviin näkökohtiin ja ”vapaamatkustamista” koskevaan käytäntöön, jossa yritykset käyttävät muiden yritysten kansallisten suunnitelmien yhteydessä rekisteröimiä tietoja.

Haluan todeta, että ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa hyväksytyt tarkistukset ovat osa komission ja neuvoston kanssa tehtyä sopimusta, sillä ne sisältyvät lopulliseen luonnokseen, josta äänestetään täysistunnossa huomenna. Kun äänestys on toimitettu täysistunnossa, neuvosto tukee meitä siinä, että pääsemme sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijä Sârbua hänen uutteruudestaan ja hänen ponnisteluistaan, jotta ehdotuksesta biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun direktiivin 98/8/EY muuttamisesta päästäisiin yhteisymmärrykseen ensimmäisessä käsittelyssä.

Haluan todeta, että Euroopan komissio on valmis hyväksymään kompromissipaketin, erityisesti kohdan, joka koskee tarvetta jatkaa siirtymäkautta kolmen sijasta neljällä vuodella, sekä kohdan, jossa määräajan pidentäminen edelleen rajoitetaan enintään kahteen vuoteen tarkistusohjelman helpottamiseksi.

Christa Klauß, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Dimas, hyvät kollegat, voimme olla ylpeitä siitä, että olemme saavuttaneet Euroopan unionissa niin korkeat terveys- ja hygieniastandardit. Biosidien käyttö on auttanut merkittävästi pääsemään näihin tavoitteisiin. Kun biosidejä käytetään desinfiointiaineina ja torjunta-aineina, ne suojaavat meitä vaarallisilta taudeilta tai tapauksesta riippuen niiden kantajilta. Biosidit ovat välttämättömiä. Niiden on oltava vaarattomia ihmisille ja ympäristölle, ja sen vuoksi meidän on nyt tarkistettava kaikki biosidit.

Turvallisuuteen tarvitaan aikaa, ja tarkistaminen kestää nyt suunniteltua pitempään. Emme voi ottaa sitä riskiä, että menetämme tärkeitä tuotteita siksi, että niiden rekisteröintiä ei ole saatettu loppuun. Sen vuoksi olen tyytyväinen siihen, että parlamentti, neuvosto ja komissio ovat ensimmäisessä käsittelyssä päättäneet pikaisesti pidentää biosididirektiivin määräaikoja – arvoisa komission jäsen, luullakseni – vuoteen 2014.

Miksi ehdotus tulee kuitenkin näin myöhään? Pystyimme näkemään jo kauan sitten, että tietyt aineet ovat vaarassa pudota kelkasta umpeutuneiden määräaikojen vuoksi, ja nyt parlamentissa käytävillä keskusteluilla on paljon kovempi kiire.

Arvoisa komission jäsen, olemme odottaneet jo jonkin aikaa komissiolta ehdotusta biosididirektiivin muuttamiseksi. Nyt on kiireellisesti yhdenmukaistettava ja säänneltävä tärkeitä alueita. Niitä ovat esimerkiksi hyväksymisperusteet, hyväksynnän kesto ja, mikä tärkeintä, tietosuojat. Valmistajat tarvitsevat selkeitä säännöksiä ja varmuutta. Tarvitaan myös tuotteiden käyttöön ja käsittelyyn liittyviä säännöksiä. Tehoaineen testaaminen maksaa useita tuhansia euroja, ja nämä investoinnit saadaan takaisin vain, mikäli muut hakijat eivät pysty käyttämään testin tuloksia ainakaan tietyn ajan kuluessa. Kukaan ei halua meidän menettävän korkeita hygieniastandardejamme. Meidän on pidettävä niitä yllä, jotta voimme vastata uusiin haasteisiin.

Toivon, että komissio esittää selkeän ja perustellun kertomuksen, joka täyttää kaikki nämä vaatimukset, ja toivon, että se tekee tämän mahdollisimman pian.

Vittorio Prodi, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, komission varapuheenjohtaja Verheugen, kiitos että tulitte ja annoitte meille mahdollisuuden keskustella tästä asiakirjasta yhdessä. Parlamentti on yksimielinen siitä, että biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun direktiivin muutosehdotuksessa on tarpeen pidentää tarkistusaikaa, jotta tiettyjen biosidituotteiden tärkeimpiä tehoaineita voidaan arvioida asianmukaisesti, kun otetaan huomioon tarvittavien testien luonne ja markkinavaatimukset. Teidän olisi kuitenkin hyvä tietää, että odotamme biosidituotteita koskevan direktiivin 98/8/EY perusteellisempaa muuttamista, jotta voimme esittää sisältöä koskevia näkemyksiämme. Tämän vuoksi haluan esittää komissiolle muutamia ajatuksia pohdittavaksi.

Aivan ensimmäiseksi olisi hyödyllistä muuttaa direktiivi asetukseksi, lainsäädäntöasiakirjaksi, jonka avulla samat säännökset voitaisiin saattaa samanaikaisesti voimaan kaikissa jäsenvaltioissa. Näin alan sääntely olisi yhdenmukaista. Yksi keskeinen seikka on tietojen jakaminen EU:n suuntaviivojen mukaisesti, ja kuten REACH-asetuksen kohdalla jo toimittiin, myös biosidituotteiden testaamista selkärankaisilla voitaisiin välttää tai merkittävästi vähentää, kun tällaisista testeistä saatujen tietojen jakaminen tehtäisiin pakolliseksi niiden kesken, jotka rekisteröivät saman tehoaineen. Näin vältetään tutkimusten päällekkäisyys.

Tietojen jakaminen myös tehostaisi asiakirjojen arviointia ja vähentäisi niiden laatimisesta aiheutuvia kustannuksia. Tällä olisi suuri merkitys sekä pienille että keskisuurille yrityksille sekä hakemusten käsittelystä vastaaville kansallisille viranomaisille.

On painotettava menettelyjen yksinkertaistamista ja tietyille tuotteille myönnetyn luvan ja sen käytön vastavuoroista tunnustamista eri jäsenvaltioissa, jotta menettelyjä ja biosidituotteiden markkinoille saattamista voidaan nopeuttaa edellä mainituissa jäsenvaltioissa. Tämän jälkeen olisi yhdenmukaistettava maksut ja yleiset hakemusten käsittelyajat eri maissa. Myös lupamenettelyä olisi yksinkertaistettava sellaisten valmistajien tapauksessa, joiden erot tai esimerkiksi värien vaihtelut olisivat hyvin pieniä. Tällöin välttyttäisiin ylimääräisiltä testeiltä, jotka edellyttäisivät lisäarviointien tekemistä jokaisessa jäsenvaltiossa.

Lopuksi meidän on vältettävä syrjintää biosideilla käsiteltyjä tuotteita valmistavien Euroopan unionin tuottajien ja biosidejä sisältäviä tuotteita valmistavien yhteisön ulkopuolisten tuottajien välillä. Jätän komission tehtäväksi etsiä sellaisen ratkaisun, jota uusi parlamentti voi toivottavasti kannattaa.

Urszula Krupa, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, biosidituotteita koskevan lainsäädännön yhdenmukaistaminen Euroopan unionissa tuntuu sitäkin tärkeämmältä, kun otetaan huomioon, että tiettyjen maiden säännökset ovat hyvin erilaisia. Yhteisen lainsäädännön puuttuminen vaarantaa ihmisten terveyden ja hengen, minkä lisäksi se on uhka myös ympäristölle erityisesti vapailla markkinoilla.

Tekstin alkuperäiseen versioon sisältynyt ehdotus, jonka mukaan lainsäädännön täytäntöönpanon määräaika on 10 vuotta, vaikuttaa kuitenkin epärealistiselta, sillä näissä tuotteissa käytettävien kemikaalien rekisteröintimenettely on äärimmäisen monimutkainen ja kallis. Nämä menettelyt, joiden tarkoituksena oli varmistaa korkea turvallisuustaso, voisivat ironista kyllä johtaa valvonnan heikkenemiseen. Tämä on sitäkin suurempi ongelma, kun otetaan huomioon, että tietyissä tapauksissa markkinoille saatettuja biosidituotteita säännellään kansallisilla säännöksillä.

Näiden järjestelmien poistaminen ja tehottomampien ja halvempien arviointimenettelyjen käyttöön ottaminen saattaa kuitenkin vähentää biosidituotteiden myyntiä. Biosidituotteissa käytettävien tehoaineiden eurooppalainen keskusrekisteri ei myöskään takaa turvallisuutta, kun otetaan huomioon erityisesti se, että biologiset aineet ovat hyvin erilaisia ja vastustuskykyisiä tehoaineille. Jos tehokkaissa yhdisteissä on vähän vaihtoehtoja, tämä vain lisää vastustuskykyä. Lisäksi korkeat kustannukset ja monimutkaiset menettelyt sysäävät pienet yritykset markkinoilta, mikä johtaa siihen, että suuret alan yritykset valtaavat markkinat.

Ehdotus siirtymäkauden pidentämisestä 14 vuoteen, jota voidaan jatkaa vielä kahdella vuodella, on menettänyt merkitystään, sillä tehoaineita ei voida rekisteröidä eikä näitä säännöksiä voida saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä ennen vuotta 2014.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, haluan esittää komission jäsenelle kysymyksen, sillä minun näkemykseni on melko erilainen. On valitettavaa, ettei EU pysty kymmenessä vuodessa, eli vuoteen 2010 mennessä, saattamaan loppuun Euroopan unionin markkinoilla myytävien noin 900 desinfiointiaineen, suoja-aineen ja torjunta-aineen tarkistusta ja rekisteröintiä. Olen yllättänyt, että tarvitsemme tähän vielä kolme lisävuotta, ja tähän esittelijä on lisännyt vielä yhden vuoden. Tämä tarkoittaa sitä, että näiden haitallisten aineiden yhdenmukaistaminen ja näin ollen niiden markkinoiden parempi suojeleminen viivästyy. Ilmeisesti meillä ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin ilmoittaa lykkäyksestä, koska muussa tapauksessa monet tuotteet pitäisi poistaa markkinoilta. Haluaisin kuitenkin esittää erään ajatuksen. Voisi olla hyödyllistä poistaa markkinoiltamme tiettyjä tuotteita, joita tuodaan Aasian valvomattomilta markkinoilta. Se nopeuttaisi vaihtoehtoisten turvallisempien aineiden kehittämistä. Olisin kiinnostunut kuulemaan, onko komissio yrittänyt tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden testikeskusten ja -laitosten kanssa ja hyödyntää niiden resursseja, jotta voitaisiin noudattaa alkuperäistä lyhyempää määräaika. Voisiko komission jäsen tai esittelijä vastata kysymykseeni?

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, koska tämän lainsäädännön luonne on erityinen ja koska sen vääränlainen tulkinta voi olla vaarallista, meidän olisi kiinnitettävä erityistä huomiota biosidejä koskevaan kysymykseen.

Olen samaa mieltä esittelijän kanssa. Hän puhui siitä, miten tärkeää on pidentää biosidituotteissa käytettävien tehoaineiden arvioinnin siirtymäkautta vuoteen 2014, jotta markkinoita voitaisiin säännellä EU:n lainsäädännöllä. Ellemme tee näin, johtaisivatko kansalliset säännökset – jotka raukeavat vuonna 2010 – siihen, että merkittävä osa biosidituotteiden myynnistä muuttuisi laittomaksi, mikä puolestaan johtaisi erilaisiin järjettömiin tilanteisiin?

Siirtymäkauden aikana kansallista lainsäädäntöä pitäisi käyttää tämän erityisen markkinasektorin tarkkaan valvontaan. Tässä kohtaa on syytä lisätä, että meidän olisi oltava hyvin varovaisia aina, kun kysymyksessä on biosidejä koskeva lainsäädäntö, ja muistettava, että näiden tuotteiden tarkoituksena on tuhota ja torjua haitallisia organismeja ja että ne sisältävät kemiallisia tehoaineita. Kaikenlaisella huolimattomuudella voi olla peruuttamattomia seurauksia.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää puhujia heidän rakentavista huomioistaan ja sanoa, että tehoaineiden arviointiin tarvitaan loppujen lopuksi enemmän aikaa kuin alun perin optimistisesti arveltiin. Kun lainsäädäntö hyväksyttiin vuonna 2000, arviointiohjelmaa ei käynnistetty välittömästi. Noin neljä vuotta käytettiin erilaisiin valmisteleviin menettelyihin, ja arviointimenettelyt, joita kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tällä hetkellä epäilemättä käyttävät, käynnistettiin vasta vuonna 2004. Vaikka tähän asti onkin tehty hyvin merkittävää ja tärkeää työtä, monien tehoaineiden arviointia on mahdotonta saattaa päätökseen toukokuuhun mennessä.

Koska direktiivin mukaan biosidituotteet, jotka sisältävät muita kuin direktiivin liitteessä 1 tai 1 A mainittuja tehoaineita, on poistettava markkinoilta viimeistään 14. toukokuuta 2010, katsottiin tarpeelliseksi pidentää määräaika arviointimenettelyn loppuun saattamiseksi. Muussa tapauksessa, jos poistamme jotkin näistä tuotteista sen vuoksi, ettei niihin ole sovellettu arviointimenettelyä, se voisi aiheuttaa Euroopan unionissa vahinkoa sekä terveydelle että ympäristölle, ja epäilemättä se myös jarruttaisi kauppaa.

Haluan todeta jäsen Kläsin mainitseman asian osalta, että se liittyy tehoaineiden arviointia varten toimitettavien tietojen suojaamiseen. Se liittyy tarkemmin sanottuna tapauksiin, joissa yritykset, jotka eivät ole osallistuneet kyseisten tietojen tuottamiseen – ”vapaamatkustajat” – voivat kuitenkin pitää tuotteensa markkinoilla siirtymäkauden päättymiseen asti.

Komissio on päässyt viimeiseen vaiheeseen biosididirektiivin asiasisältöä koskevan muutosehdotuksen käsittelyssä, ja tämä asia otettiin selkeästi esille kuulemistilaisuuksissa, jotka järjestettiin kyseistä ehdotusta muokattaessa ja laadittaessa. Monet jäsen Prodin ja muiden esittämistä huomioista on tietenkin otettu huomioon.

Komissio käsittelee edellä mainittua asiaa, kun direktiivin asiasisältöä muutetaan. Komission julkilausuma asiasta toimitetaan Euroopan parlamentin sihteeristölle, jotta se voidaan lisätä tämänpäiväisen istunnon pöytäkirjaan.

Samalla tavoin mainitussa ehdotuksessa käsitellään monia muita parlamentin korostamia asioita, kuten direktiivin soveltamisalan laajentamista tuotteisiin ja materiaaleihin, joiden valmistuksessa on käytetty biosidejä, biosidituotteiden hyväksyntämenettelyn parantamista, pakollisen tietojenvaihdon käyttöönottoa tuotteiden lisensoinnin ja tehoaineiden hyväksynnän aikana REACH-asetuksen periaatteiden mukaisesti sekä yhdenmukaistamista muihin säädöksiin, kuten äskettäin hyväksyttyyn kasvinsuojeluaineita koskevaan säädökseen, sisältyvien parhaiden käytäntöjen kanssa.

Lopuksi komissio toteaa olevansa tyytyväinen neuvottelujen tulokseen. Komissio voi hyväksyä kompromissitarkistukset kokonaisuudessaan ja lupaa, että se ottaa direktiivin asiasisällön muuttamisessa huomioon sekä neuvoston että parlamentin tänään ilmaiseman huolen tietosuojasta.

Komissio panee merkille tietosuojaan, tietojen jakamiseen ja "väitettyihin vapaamatkustajiin" liittyvät ongelmat, jotka on otettu esiin biosididirektiivin tiettyjen määräaikojen jatkamista koskevasta ehdotuksesta käydyissä keskusteluissa. Komissio harkitsee asianmukaisia ratkaisuja todettuihin ongelmiin, kun biosididirektiivin asiasisältöä muutetaan.

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

Daciana Octavia Sârbu, *esittelijä*. – (RO) Kiitän jälleen kollegojani, varjoesittelijöitä, joiden kanssa teimme todella hyvää yhteistyötä. Saimme mietinnön todella tehokkaasti valmiiksi, vaikkei se olekaan yhtä tärkeä kuin tuleva direktiivin muuttaminen.

Kuten olette huomanneet, kaikki kollegani puhuivat direktiivin muuttamisesta ja vähemmän mietinnöstä, joka on tänään keskustelumme aiheena, sillä me odotamme tätä muutosta.

Kuulimme täällä kieltämättä, että siirtymäkauden jatkaminen 3–4 vuodella ei ole toivottavaa, mutta mielestäni meidän on nyt paljon tärkeämpää taata, että kaikki tuotteet saatetaan markkinoille laillisesti ja että nämä tuotteet arvioidaan asianmukaisesti.

Kiitos vielä kerran, ja kuten sanoin, odotamme, että biosididirektiiviä muutetaan mahdollisimman pian.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 24. maaliskuuta 2009.

17. Afrikan ja EU:n kumppanuus vuosi Lissabonin jälkeen (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Maria Martensin kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0079/2009) Afrikan ja EU:n kumppanuudesta vuosi Lissabonin jälkeen (2008/2318(INI)).

Louis Michel, *komission jäsen*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin aivan ensiksi kiittää kehitysyhteistyövaliokuntaa ja sen esittelijää Maria Martensia tästä mietinnöstä, jossa arvioidaan ensimmäisen kerran Afrikan ja EU:n strategista kumppanuutta vuosi Lissabonin huippukokouksen jälkeen.

Olen tietysti erittäin tyytyväisenä pannut merkille ne monet myönteiset tekijät, joita tässä mietinnössä korostetaan, sekä vuoden aikana tapahtuneen edistyksen. Vuosihan on suhteellisen lyhyt aika tällaisen laajan ja ennen kaikkea poliittisesti kunnianhimoisen tehtävän kannalta. Yhtenä esimerkkinä edistyksestä on, että pidimme tänään iltapäivällä suhteista Afrikan unionin yleisafrikkalaiseen parlamenttiin vastaavan Euroopan parlamentin väliaikaisen valiokunnan ja Afrikan unionin yleisafrikkalaisen parlamentin suhteista Euroopan parlamentin kanssa vastaavan väliaikaisen komitean välisen kokouksen parlamenttien roolista Afrikan ja EU:n strategian täytäntöönpanossa ja seurannassa.

Jo kokous sinänsä on yksi konkreettisista tuloksista. Parhaillaan otetaan käyttöön uutta institutionaalista rakennetta näiden kahden maanosan välillä, ja haluan onnitella kumpaakin puhemiestä heidän tekemästään työstä.

Maria Martensin mietinnön myönteisten näkökohtien käsittelyn sijaan haluaisin puhua kolmesta olennaisesta mietinnössä esille tuodusta näkökohdasta, jotka koskevat Afrikan unionin ja EU:n kumppanuuden vahvistamista. Niistä ensimmäinen on parlamenttien rooli. Tiedättekін jo, kuinka vahvasti uskon parlamenttien rooliin sekä toimijoina että demokratiakehityksen valvojina. Euroopan parlamentin ja yleisafrikkalaisen

parlamentin halutaan osallistuvan Afrikan ja EU:n strategiseen kumppanuuteen juuri tässä kaksijakoisessa roolissa.

Sen vuoksi voin vakuuttaa teille, että annan täyden tukeni Euroopan parlamentin ja yleisafrikkalaisen parlamentin yhteisessä ehdotuksessa esitetyille ja mietinnössä toistamiseen esille tuoduille ehdotuksille. Niissä on kyse ensinnäkin osallistumisesta yhteisiin asiantuntijapaneelisiin, joissa käsitellään neljää temaattista kumppanuutta, jotka ovat huolenaiheitanne. Toisena ehdotuksena on osallistuminen edistymistä koskevien vuosikertomusten laatimiseen. Kolmas ehdotus on osallistuminen yhteiseen työryhmään ja neljäs puhemiesten osallistuminen Afrikan ja EU:n väliseen huippukokoukseen.

Haluaisin lisätä, että jotkut ehdotuksista on jo toteutettu tai niitä toteutetaan parhaillaan. Kansalaisyhteiskunnan ja muiden kuin valtiollisten toimijoiden osalta olen erittäin vakuuttunut siitä, että vuoden 2009 tärkeimpänä haasteena on vauhdittaa konkreettisten tulosten saavuttamista ennen syksyllä 2009 suunniteltua väliarviointia ja saavuttaa instituutioiden ulkopuolisiin ihmisiin keskittyvän kumppanuuden tavoite.

Tässä yhteydessä valtiosta riippumattomat toimijat tuodaan mukaan, ja ne saavat tärkeän roolin ennen osallistumista kuhunkin kahdeksaan temaattiseen kumppanuuteen liittyviin yhteisiin asiantuntijapaneelisiin. Euroopan unionissa perustettiin jo viime keväänä kansalaisyhteiskunnan ohjausryhmä seuraamaan kumppanuuden täytäntöönpanoa ja osallistumaan siihen. Afrikan unionissa on äskettäin perustettu Afrikan unionin talous-, sosiaali- ja kulttuurineuvoston johdolla kansalaisyhteiskunnan ohjausryhmä.

Euroopan ja Afrikan kansalaisyhteiskunnan on määrä kokoontua huhtikuussa 2009 järjestettävässä foorumissa laatimaan konkreettisia ehdotuksia, jotka koskevat sitoutumista yhteistyöhön Afrikan ja EU:n ministeritroikan kanssa.

Mitä tulee strategiaan kumppanuuksiin ja etenkin hallintoon ja ihmisoikeuksiin liittyvään kumppanuuteen, suhtaudun myönteisesti siihen, että parlamentti on omaksumassa minulle itselleni hyvin tärkeän hallinnon käsitteen. Sen tavoitteena on panna moitteettomasti täytäntöön toimeenpanotehtävät ja sellaisen puolueettoman maan julkisoikeuteen perustuvat valtuudet, joka pystyy täyttämään kansalaistensa tarpeet ja toiveet.

Tätä tarkoitusta varten perustimme 2,7 miljardin hallinnon pääluokan kaikkia AKT-maita varten. Tämä lähestymistapa perustuu kolmeen periaatteeseen, jotka ovat vuoropuhelu, uudistusten edistäminen ja kumppanimaan kannustaminen omavastuullisuuteen näistä uudistuksista. Mietinnössä ilmaistaan kuitenkin epäilyksiä ja huolenaiheita, etenkin hallintoprofiilien osalta: miten ne on laadittu, miten niitä käytetään ja vaikuttavatko ne mahdollisesti haitallisesti Afrikan vertaisarviointimekanismiin.

Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että hallintoprofiilit, jotka kattavat kaikki ulottuvuudet, muun muassa poliittiset, taloudelliset, yhteiskunnalliset, institutionaaliset ja ekologiset ulottuvuudet, olivat pelkästään lähtökohtana eivätkä millään tavalla ohjanneet tämän pääluokan suunnittelua.

Lisäksi tämän analyysin tuloksista ja johtopäätöksistä keskusteltiin kumppanimaan hallituksen kanssa ohjelmasuunnittelua koskevan vuoropuhelun aikana. Tämän perusteella hallitusta kannustettiin perustelemaan omaa uudistussuunnitelmaansa tai tarvittaessa saamaan se valmiiksi taikka laatimaan yksityiskohtaisempi suunnitelma. Tavoitteena oli osoittaa näiden uudistusten merkityksellisyys, vaativuus ja uskottavuus kolmen arviointiperusteen pohjalta. Tämän tuloksena voitiin määrittää taloudelliset kannustimet kunkin maan osalta. Tässä yhteydessä kiinnitettiin erityistä huomiota maihin, jotka ovat sitoutuneet Afrikan vertaisarviointimekanismiin ja jotka ovat saaneet arvioinnin valmiiksi ja osoittaneet halunsa jatkaa samaa linjaa. Tämä selvitys on korostanut voimakkaasti maiden varsin erilaisia tilanteita, maakohtaisia uudistustarpeita sekä erilaisia valmiuksia hallintosuunnitelman laatimiseen ja ehdottamiseen. Joustavuus ja käytännönläheisyys ovat sen vuoksi olleet tarpeen hallinnon kannustinrahaston jakamisessa. Tammikuussa 2009 komissio julkaisi väliraportin kannustinrahaston toiminnasta ja lähetti sen kaikkiin Euroopan unionin toimielimiin kaiken varalta.

Maria Martens, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, käsittelemme mietintöä ”Afrikan ja EU:n kumppanuus vuosi Lissabonin jälkeen” eli joulukuussa 2007 pidetyssä EU:n ja Afrikan välisessä huippukokouksessa määritellyn Afrikan ja EU:n yhteisen strategian täytäntöönpanoa Afrikan kehittämiseksi.

Huippukokous oli merkittävä tapahtuma. Siinä Euroopan unioni ja Afrikan unioni itse asiassa esittivät ensimmäistä kertaa strategian, joka perustuu yhteisiin arvoihin ja periaatteisiin sekä keskinäiseen kunnioitukseen. Ne olivat myös ensimmäisen kerran päässeet yksimielisyyteen siitä, miten ne saavuttavat

yhdessä vuosituhanen kehitystavoitteet ja etsivät ratkaisuja esimerkiksi turvallisuuden, maahanmuuton ja ilmaston alalla ilmeneviin yhteisiin haasteisiin.

Olemme kaikki tietoisia siitä, että omissa maissamme esitetään kritiikkiä ja ihmetellään, onko enää mielekästä jatkaa investointeja Afrikkaan etenkin nykyisen taluskriisin aikana. Haluaisin jälleen kerran korostaa, miten tärkeää on, että jatkamme ponnisteluja Afrikan kehittämiseksi, ja tämä koskee molempia maanosia. Komission jäsen Michel osui nautan kantaan sanoessaan äskettäin eräessä kokouksessa, että köyhyyden lisääntyessä lisääntyy myös epävakaus. Tämä on tärkeää myös väestökehityksen näkökulmasta. Ennen pitkää Afrikan väestön osuus on 20 prosenttia ja Euroopan vain 5 prosenttia koko maailman väestöstä. Meillä on yhteisiä ongelmia ja miellä on vastassamme myös yhteisiä haasteita. Kun Afrikan ihmisiltä puuttuu mahdollisuuksia, on täysin luonnollista, että he etsivät niitä Euroopasta. Afrika ansaitsee tukemme eikä ainoastaan edellä mainitusta syystä.

Tänään keskustelemme sovitun strategian täytäntöönpanosta, ja meillä on toimitasuunnitelma. Meidän on jatkettava yhdessä toimimista strategian ja toimitasuunnitelman toteuttamiseksi. Olen tyytyväinen kumppanuuksista tähän mennessä saatuihin tuloksiin. Olen aiemmissa mietinnöissäni aina ilmaissut huoleni siitä, että parlamenteilta puuttuu selkeä erityisasema yhteisen strategian täytäntöönpanossa. Vuonna 2007 yleisafrikkalainen parlamentti ja Euroopan parlamentti antoivat yhteisen julkilausuman, jossa tehdään itse asiassa varsin ytimekäs yhteenveto parlamenttien tehtävistä. Luen julkilausuman nyt englanniksi.

(EN) "Parlamenttimme ovat instituutioita, jotka edustavat kansalaisten tahtoa, joten niiden on huolehdittava siitä, että kansalaisten tarpeet tyydytetään, että päättäjät kuuntelevat heidän huolenaiheitaan ja että heidän toivomuksensa otetaan huomioon heitä hallitsevien instituutioiden ehdottamissa politiikoissa. Parlamenteillamme on tärkeä tehtävä maanosiemme tulevaisuuden yhteisistä ensisijaisista tavoitteista käytävän keskustelun muokkaamisessa. Ne heijastavat yhteiskuntiemme eri mielipidesuuntauksia, joten ne ovat oikea paikka keskustelun käymiselle ja eriävien näkemysten yhteensovittamiselle sekä kompromisseihin pyrkimiselle."

– (NL) Olen näin ollen tyytyväinen siihen, että sovimme tässä kokouksessa parlamenttien tulevasta roolista. On myös Michael Gahlerin, yleisafrikkalaisen parlamentin kollegojemme ja kaikkien tähän työhön osallistuneiden ansiota, että parlamenttien roolista on päästy yksimielisyyteen. Rooliin kuuluu osallistuminen asiantuntijaryhmän toimintaan kahdeksan kumppanuuden yhteydessä sekä koordinoivan työryhmän toimintaan. Parlamenttien on määrä antaa oma panoksensa edistymistä koskeviin vuosikertomuksiin, ja Euroopan parlamentin ja yleisafrikkalaisen parlamentin puhemiestä on määrä pyytää esittämään visionsa Afrikan huippukokouksissa. Tämä on tärkeä yksityiskohta.

Lopuksi haluaisin esittää vielä yhden kysymyksen komission jäsenelle. Tiedämme, että julkisen kehitysavun määritelmät ovat jo pian, huhtikuussa, esityslistalla EU:n ja SEDACin keskusteluissa ja että Euroopan komissio osallistuu keskusteluihin. Voiko komission jäsen kertoa meille, millaisia visioita hänellä on tämän keskustelun suhteen ja mikä Euroopan komission panos on?

Filip Kaczmarek, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, kehityspolitiikka on yksi EU:n politiikan tärkeimmistä aloista, ja sen tavoitteena on maailmanlaajusten ongelmien ratkaiseminen. Oli hyvää onnea eikä missään nimessä sattumaa, että ensimmäinen yhteinen kumppanuusstrategia luotiin Afrikalle ja että siihen sisältyi Afrika.

Yksi syy siihen, miksi kehityspolitiikka on hyvin tärkeää, on se, että siitä on tullut historiakeskeisen politiikan väline. Tässä yhteydessä kehitysyhteistyön tärkein tavoite on entisten prosessien ja mekanismien muuttaminen. Kenian itsenäisyystaistelija Jomo Kenyatta kuvasi tätä elävästi, vaikkakin yksinkertaistetusti. Tiedän, että komission jäsen tuntee tämän kuuluisan lainauksen. Jomo Kenyatta sanoi kerran: *"Kun lähetyssaarnaajat tulivat, afrikkalaisilla oli maa ja lähetyssaarnaajilla oli Raamattu. He opettivat meitä rukoilemaan silmät suljettuina. Kun avasimme silmät, heillä oli maa ja meillä oli Raamattu."*

Historiakeskeinen politiikka ei kuitenkaan ole ainoa syy siihen, että Eurooppa puuttuu kehitykseen liittyviin ongelmiin. On myös käytännönläheisiä syitä. Afrika on edelleen maailman köyhin maanosa. Siellä on kuitenkin ensimmäistä kertaa 30 vuoteen parhaillaan menossa talouskasvun kausi. Tämä talouskasvu on muuten joka tapauksessa suurempi kuin Euroopan talouskasvu. On tietysti Afrikan maita, joissa kyvyttömät hallitukset ovat onnistuneet ajamaan talouden karille. Yleisesti ottaen voimme todeta, että Afrika on maanosa, jossa on hyödyntämättömiä mahdollisuuksia. Olen tyytyväinen siihen, että EU auttaa näiden mahdollisuuksien elvyttämisessä ja käyttöönnotossa.

Sen vuoksi yksi strategian tavoitteista on varmistaa laajempi vuoropuhelu ja yhteistyö muilla aloilla kuin kehityskysymyksiin tavallisesti liittyvillä aloilla. Strategia kattaa useita eri politiikan aloja, kuten turvallisuus, energia ja ilmastonmuutos. On kuitenkin huolestuttavaa, että edistys useimmilla näistä aloista on ollut vaatimatonta. Meidän on myös myönnettävä, ettei sitoutuminen kumppanuuteen Afrikan kanssa ole ollut tasaväkistä kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Olen vakuuttunut siitä, että kumppanuuden toinen vuosi on ensimmäistä parempi ja että edistymme entistä nopeammin tavoitteiden saavuttamisessa.

Alain Hutchinson, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, meillä on tämän uuden prosessin kehittämisen eli Euroopan unionin ja Afrikan välisen sopimuksen vuosipäivä. Haluaisin sen vuoksi olla vähemmän varautunut kuin tavallisesti, arvoisa komission jäsen. Uskon, että tunnustuksen antaminen ensimmäisen vuosipäivän yhteydessä olisi paikallaan.

Afrikassa on pulaa kaikesta. Johtajia, lääkäreitä, opettajia ja teknisiä asiantuntijoita on liian vähän. Puhutaan maahanmuuttopolitiikan hallinnasta, mutta emme vielä ole ryhtyneet tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta maahanmuuttajayhteisöt voisivat esimerkiksi palvella omia valtioitaan. He siellä eivät pysty edes ruokkimaan väestöään. Me täällä uudistamme parhaillaan maataloustuotteidemme vientitukia ja tuemme biopolttoaineita, mikä johtaa valtaviin monokulttuureihin Afrikassa.

Afrikassa jatkuu luhistuminen, puute leviää, taudit tappavat ja vedestä on pulaa. Me täällä Euroopassa puhumme paljon, teemme lupauksia, keskustelemme, äänestämme päätöslauselmista, mutta mitä tapahtuu käytännössä afrikkalaisille? Uskon – ja niin uskotte totta puhuen tekin ja tiedän teidän olevan vahvasti vakuuttunut tästä – että on aika saattaa näiden maiden parlamentit yhteen ja siten saattaa yhteen niiden kansalaiset. Uskon, ettei Euroopan unionin ja Afrikan välinen kehitys onnistu niin kauan kuin pysymme poliittikkojen ja teknisten asiantuntijoiden tasolla. Afrikan kansat on saatettava yhteen ja tämä on toteutettava niiden parlamenttien kautta.

Olen iloinen kuullessani, että parlamentissa on tahtoa kehittää tätä erityistä suhdetta. Suhtaudun kuitenkin myös varauksellisesti, arvoisa komission jäsen, koska juuri ennen tätä keskustelua kävimme pitkän keskustelun kolleganne Catherine Ashtonin kanssa talouskumppanuussopimuksista. Outoa kyllä, on melkein mahdotonta saada kumppanimaiden parlamentit osallistumaan kyseisiin sopimuksiin. Pystymme vakuuttamaan niin osan parlamentista kuin komissionkin siitä, että parlamenttien olisi tosiaan ensin saatava sanavaltaa, ennen kuin ne kysyvät meiltä eli Euroopan parlamentilta mielipidettä asioista, jotka vaikuttavat välittömästi Afrikassa olevien ihmisten elämään. Toivonkin, että asiat muuttuvat tässä suhteessa.

Minustakin on tärkeää saada kansalaisjärjestöt ja Afrikan kansalaisyhteiskunta osallistumaan tähän prosessiin paljon laajemmin ja paremmin, kuten tekin onneksi korostitte. Mainitsin myös maahanmuuttajayhteisöt, mutta ne taas liittyvät Eurooppaan. En tiedä mitä käytännön toimia tämän eteen on tehty, mutta katson, että teidän käynnistämälläne prosessilla on niiden ansiosta mahdollisuus onnistua.

Toomas Savi, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, vuosi 2007 oli valitettavasti jo toinen peräkkäinen vuosi, jolloin julkista kehitysapua vähennettiin kehittyneissä maissa. Sen vuoksi pidän hyvänä esittelijän muistutusta siitä, että jäsenvaltioita on kehoitettava pitämään kiinni sitoumuksistaan.

Jäsenvaltioiden pitäisi mielestäni tarkistaa kohdemailla annettava apu, koska vuosituhaten kehitystavoitteita koskevasta selvityksestä vuodelta 2008 käy ilmi, että Saharan eteläpuolinen Afrikka on ainoa alue, jolla jätetään huomattavasti jälkeen odotetusta kehityksestä. Haluaisin tässä yhteydessä kannustaa jäsenvaltioita lisäämään apua Saharan eteläpuoleiselle Afrikalle, joka on maailman vähiten kehittynyt alue. Lisäksi on todettava, etteivät kohdemaat aina suhtaudu kovin myönteisesti EU:n avun ehdollisuuteen. Meidän pitäisi edelleen pyrkiä parantamaan näiden maiden osallistumismahdollisuuksia.

Maailmanlaajuinen talouskriisi on haitaksi meille kaikille, mutta meidän on siitä huolimatta muistettava ja otettava huomioon, että vähiten kehittyneet maat myös kärsivät eniten talouskriisistä. Lisäksi Eurooppaa uhkaavat Afrikan pysähtyneen tilanteen myötä kasvavat maahanmuuttovirrat, joista saattaa tulla rasite hyvinvointivaltiolle. Olisi järkevämpää pyrkiä ratkaisemaan kehitysmaiden ihmisten ongelmat paikan päällä kuin antaa niiden kulkeutua Eurooppaan ja käsitellä niitä täällä.

Wiesław Stefan Kuc, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, keskustelemme jälleen kerran Afrikasta Euroopan parlamentissa. Tänään emme puhu sodasta, ihmisoikeuksista tai kehitysmaalle annettavasta avusta. Sen sijaan pyrimme tekemään yhteenvedon Afrikan ja Euroopan unionin välisen kumppanuuden tämänhetkisestä tilanteesta. Valitettavasti tätä kumppanuutta ei käytännöllisesti katsoen ole.

Kohtuuden nimessä on myönnettävä, että onhan meillä yleviä tavoitteita Afrikan unionin, Afrikan unionin parlamentin ja Afrikan unionin komission välistä ymmärtämystä ja yhteistyötä varten. Afrikka on kuitenkin edelleen maapallomme köyhin maanosa, jossa ihmisten eliniän odote on maailman alhaisin ja joka kärsii ennennäkemättömästä nälänhädästä ja sairauksista samalla, kun koulutus ja terveydenhuolto jää etenkin köyhillä kaupunkialueilla ja kylissä lähes kokonaan järjestämättä.

Afrikan unionin myönteinen vaikutus taloudelliseen tilanteeseen on niin vähäinen, että se on käytännössä pelkkä lumeorganisaatio, eikä sillä ole merkitystä arkipäiväisten ongelmien ratkaisemisessa. Se on poliitikkojen luoma organisaatio, jota poliitikot käyttävät hyväksi voidakseen osallistua maailmanlaajuiseen poliittiseen toimintaan. Afrikan maanosan runsaita luonnonvaroja käyttää koko maailma. Tämä ei kuitenkaan ole parantanut väestön elintasoja eikä lieventänyt köyhyyttä. Monet eri järjestöt pyrkivät lieventämään köyhyysongelmaa, mutta asian edistyminen on hädin tuskin havaittavissa. Esittelijä Martens on tuonut tämän asian selkeästi esille.

Emme todellakaan tiedä, miten voisimme auttaa Afrikkaa, eikä mietinnössäkään ratkaista tätä ongelmaa. On syytä muistaa kuinka rauhallinen Kenia joutui verilöylyn näyttämöksi vain muutamassa päivässä. Miten voimme varmistaa, että eri maiden antama taloudellinen apu jaetaan tasapuolisesti? Tästä aiheesta keskustelimme muutama kuukausi sitten. Puhuimme myös Kiinan kehityksestä. Ehkäpä Kiina onkin valinnut oikean tien? Meidän pitäisi tutkia huolellisesti Kiinan valitsemaa tietä.

Luisa Morgantini, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Afrikan ja EU:n yhteinen strategia on ennen kaikkea suuri haaste. On aika osoittaa, että pystymme tarkastelemaan omaa toimintaamme ja politiikkamme uudesta näkökulmasta. Uskon, että meidän on jatkettava näiden kahden maanosan suhteiden ja omien kehitysstrategioidemme perusteellista pohtimista.

Kyseessä on pitkä prosessi. Emme voi odottaa, että ratkaisisimme kaikki ongelmat kertaheitolla, vaan prosessi on myös varsin monimutkainen. Sen on mielestäni kuitenkin oltava ennen kaikkea kattava, osallistava ja alhaalta ylöspäin rakentuva prosessi: tasavertaisuuteen perustuva kumppanuus.

Lissabonin huippukokouksessa ei vielä päästy tähän tavoitteeseen luultavasti kiireisen aikataulun vuoksi. Rakentavaa roolia parlamenteille tai kansalaisyhteiskunnalle Afrikassa tai Euroopassa ei pystynyt antamaan sen enempää Euroopan unioni kuin Afrikan unionikaan. Huippukokouksesta on nyt kulunut vuosi, ja kuten jäsen Martensin mietinnössä vahvasti korostetaan, ei Euroopan parlamentilla, yleisafrikkalaisella parlamentilla eikä kansalaisyhteiskunnalla ole vielä todellista sananvaltaa strategian määrittelemisessä.

Jotta saavutettaisiin erityisesti köyhyden ja sairauksien poistamiseen sekä maatalouden ja koulutuksen kehittämiseen liittyvät vuosituhannen kehitystavoitteet, on siis varsin tärkeää ottaa nämä asiat mukaan kaikkien niiden esille tuotujen aiheiden lisäksi, jotka ulottuvat aavikoitumisesta ilmastonmuutokseen ja energiakysymyksiin.

Näin ollen on välttämätöntä antaa kansalaisille mahdollisuus osallistua täydelliseen omavastuuseen ja demokraattiseen kumppanuuteen, eikä sitä saa rajoittaa koskemaan vain hallituksia ja komiteoita. Olemme Euroopan parlamenttina parantaneet suhteitamme yleisafrikkalaiseen parlamenttiin, ja tämä edistys on epäilemättä vaikuttanut myönteisesti Afrikan ja EU:n yhteiseen strategiaan.

Vuonna 2007 oltiin epäilevällä kannalla, mutta vain rahoituksen suhteen. Saadaanko tälle yhteiselle strategialle järjestettyä rahoitus? Millainen on AKT-maiden ja Cotonoun sopimuksen tulevaisuus? Mikä on suhteemme kansainvälisiin organisaatioihin: Maailmanpankkiin, Kansainväliseen valuuttarahastoon ja WTO:hon? Tehkäämme yhteistyötä näiden instituutioiden demokraattisuuden parantamiseksi.

Lopuksi haluan sanoa, että meidän pitäisi mielestäni jatkaa rohkeasti tätä haasteellista tehtävää, koska Afrikka on, kuten olemme viime vuosina saaneet tietää, maanosa, jossa on runsaasti henkilö- ja taloudellisia resursseja ja joka on tasavertainen kumppani. Tunnen hyvin komission jäsen Michelin, ja hänkin tietää, että on upeaa nähdä Afrikassa olevan myös runsaasti vaurautta eikä ainoastaan kuolemaa, tuhoa ja sotaa. Meidän on kuitenkin tietysti ponnisteltava rauhan ja demokratian rakentamisen hyväksi.

Bastiaan Belder, *IND/DEM-ryhmän puolesta.* – (NL) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää esittelijä Martensia tästä perusteellisesta mietinnöstä. On hyvä, että parlamentti ei vain suhtaudu myönteisesti ilmoitukseen kumppanuuden perustamisesta vaan myös todella seuraa konkreettisia tuloksia. Juuri tätä Afrikka tarvitsee. Afrikan kanssa luotavan kumppanuuden onnistumisen edellytyksiä ovat hyvä hallintotapa ja ihmisoikeudet. Ne ovat välttämättömiä maanosassa, jossa pormestari voi syrjäyttää presidentin ja jossa eräs presidentti on

rampauttanut omaa kansaansa järjestämällä noitavainoja. Neuvoston ja komission pitäisi tehdä tästä kumppanuudesta keskeinen tavoite

Puhuessani hyvästä hallintotavasta viittaan myös Kiinan rooliin, joka mainitaan tässä päätöslauselmassa vain ohimennen. Mielestäni on laiminlyöty kritiikin esittäminen niistä toisinaan tuhoisista seurauksista, joita Kiinan toimista Afrikassa on aiheutunut. Euroopan unioni voi ehkä ottaa opikseen niistä kahden miljardin euron investoinneista, jotka Kiinan ja Afrikan kehitysrahasto on tehnyt Afrikkaan. Se tosiseikka, että Peking investoi myös muun muassa Zimbabween, kertoo jo kaiken Kiinan panoksesta pitkän aikavälin demokratiaan ja hyvään hallintotapaan Afrikassa.

Haluan myös esittää huomautuksen esittelijälle. Hän viittaa 46 kohdassa Afrikan elintarviketurvaan ja elintarvikeomavaraisuuteen. Luulen, että tästä päätöslauselmasta puuttuu kokonaan jo useiden vuosien ajan olemassa olleen ongelman käsittely. Ongelmana on, että ulkopuoliset valtiot tai yhtiöt vuokraavat tai myös ostavat suuria aloja maatalousmaata, josta sadon saavat ulkomaiset sijoittajat eikä se näin ollen hyödytä alirivittua paikallista väestöä. Tällainen tilanne on todella masentava. Näillä investoinneilla ei myöskään luoda työpaikkoja. On valitettavaa, ettei päätöslauselmassa käsitellä tätä erityisongelmaa, jolle nykyään annetaan jälleen kerran paljon huomiota tiedotusvälineissä.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, suhteista Afrikan unionin yleisafrikkalaiseen parlamenttiin vastaavan Euroopan parlamentin väliaikaisen valiokunnan puheenjohtajana haluaisin tänään tässä yhteydessä kiittää tähän toimintaan osallistuvia henkilöitä. Haluaisin aivan ensiksi kiittää Maria Martensia, joka on laatinut erinomaisen mietinnön sovitun Afrikan ja EU:n yhteisen strategian edistymisestä. Toiseksi haluan kiittää mukana olevia toimielimiä. Olemme onnistuneet kuudenvälisessä eli kuuden keskustelukumppanin vuoropuhelussa sopimaan kummankin parlamentin mukaan ottamisesta. Kumpikin komissio sekä molemmat parlamentit ja neuvosto ovat antaneet suostumuksensa. Neuvostosta haluan mainita erityisesti oikeudellisen yksikön, joka on erityisen tärkeä tällaisissa asioissa, joista ei aina saadakaan aikaan yhteistä kantaa. Addis Abebassa pidetyn ensimmäisen kokouksen jälkeen onnistuimme kuitenkin tänään pidetyssä toisessa kokouksessa panemaan täytäntöön ja päättämään lopullisesti kummankin parlamentin osallistumista koskevat asiat, joista oli sovittu alustavasti.

Haluaisin kommentoida Alain Hutchinsonin puheenvuoroa. Mitä Afrikassa todella tapahtuu? On myönnettävä, että siellä tapahtuu pahoja asioita. Ehkä kyse on vain sattumasta, mutta minusta vaikuttaa siltä, että tästä yhteisestä strategiasta sopimisen jälkeen Afrika on reagoinut vallankaappauksiin eri tavalla kuin ennen. Mauretaniassa, Guineassa, Guinea-Bissauissa ja Madagaskarissa Afrika on reagoinut keskeyttämällä näiden maiden jäsenyyden. Näin ei ole ennen tapahtunut. Ennen strategiaa olisi vain jatkettu entiseen tapaan.

Haluaisin tässä yhteydessä myös, että ottaisimme eurooppalaisina hallintoeliminä nämäkin tosiasiat huomioon. Jos tämä kumppanuus perustuu yhteisiin arvoihin, on myös eurooppalaisten reagoitava silloin, kun afrikkalaiset reagoivat siellä vikaan meneviin asioihin. Luotan näin ollen siihen, että jos me parlamentteina osallistumme vastedes vahvemmin tämän strategian täytäntöönpanoon, pystymme tuottamaan lisäarvoa tälle kumppanuudelle.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Haluan onnitella Maria Martensia tästä tärkeästä mietinnöstä ja korostaa Euroopan parlamentin tärkeää tehtävää Afrikan ja EU:n yhteisen strategian ja siihen liittyvän toimintasuunnitelman täytäntöönpanemisen seurannassa.

Eräitä merkittäviä toimia on toteutettu monissa niistä kahdeksasta kumppanuudesta, jotka kuuluvat strategiaan. Niitä ovat erityisesti yhteisten asiantuntijaryhmien ja täytäntöönpanoryhmien perustaminen sekä vuoropuhelun käynnistäminen näiden kumppanuuksien puitteissa.

Pahoittelen kuitenkin, että ensimmäisen vuoden päättyessä joissakin kumppanuuksissa määritellään edelleen työmenetelmiä eikä ole vielä vahvistettu tavoitteita, määräaikoja ja talousarviomäärärahoja.

Toivon, että seuraavassa yhteisessä vuotuisessa edistymiskertomuksessa tulokset esitellään ja määrärahat ilmoitetaan paljon täsmällisemmin kuin ensimmäisessä. On erityisen tärkeää, että pidämme tarkasti kiinni Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sitoumuksista vuosituhaten kehitystavoitteiden valinnan yhteydessä. Meidän on myös varmistettava, etteivät jo nyt heikoimmassa asemassa olevat Afrikan maat ja kansat joudu kärsimään suhteettomasti meitä jokaista koskevasta maailmanlaajuisesta talouslamasta.

Afrikan kehittämisestä ja demokraattisen hallintotavan edistämisestä on tehtävä yksi tapa torjua kriisiä meidän kaikkien hyväksi. Tässä yhteydessä meidän on myös nähtävä kaikissa, myös poliittisesti

arkaluontoisissa kumppanuuksissa, edistystä, joka on hallinnon ja ihmisoikeuksien edistymistä merkittävämpää.

Euroopan parlamentin roolia tässä prosessissa on vahvistettava antamalla sille virallisesti seurantatehtäviä ja ottamalla se mukaan strategian täytäntöönpanoryhmien työhön. On myös tärkeää varmistaa sekä Euroopan että Afrikan kansalaisyhteiskuntia edustavien toimijoiden, etenkin kansallisten parlamenttien, kansalaisjärjestöjen ja tiedotusvälineiden osallistuminen tähän prosessiin.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää huomion kolmeen asiaan tässä keskustelussa. Ensiksikin joulukuussa 2007 Euroopan parlamentti hyväksyi uuden Afrikan ja EU:n yhteisen strategian, jonka tavoitteena on varmistaa kummankin osapuolen välinen tasa-arvo. Tärkeimpänä ongelmana tämän strategian keskipisteessä oli köyhyyden vähentäminen Afrikan maissa. Tällä alalla ei kuitenkaan ole viime vuonna edistytty juuri minkään vertaa.

Toiseksi jatkuva rahoitus- ja talouskriisi voi valitettavasti pahentaa Afrikan maiden tilannetta. Johtavat kansainväliset rahoituslaitokset ovat tehneet ennusteita vuodelle 2009. Kansainvälinen valuuttarahasto arvioi, että koko maailman BKT supistuu 1 prosentilla, kun Maailmanpankki arvioi vähennyksen olevan 2 prosenttia. WTO ennustaa maailmankaupan arvon laskevan jopa 9 prosenttia. Näin tapahtuu ensimmäisen kerran 50 vuoteen. Kriisi, josta kärsii valtaosa kehittyneistä maista, vaikuttaa IMF:n mukaan edelleen haitallisesti kehitysmaihin, kuten Afrikan maihin. Työttömyyden ja köyhyyden lisääntyminen voivat aiheuttaa levottomuuksia ja joissakin tapauksissa jopa johtaa sotaan.

Kun otetaan huomioon tämä kriisi ja sen tuleviin vuosiin ulottuvat jälkiseuraukset, toivon, että Afrikan ja EU:n yhteistyöstrategiaa tarkistetaan asianmukaisella tavalla, jotta voitaisiin ehkäistä tällaisia maailmanlaajuisesta talouskriisistä johtuvia levottomuuksia tai ehkä jopa aseellisia konflikteja.

Juan Fraile Cantón (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin valtion- tai hallitusten päämiehet hyväksyivät Lissabonissa joulukuussa 2007 Afrikan ja EU:n yhteisen strategian sekä sen täytäntöönpanoa koskevan ensimmäisen toimintasuunnitelman.

Tämä strategia perustuu kolmeen seikkaan. Ensimmäinen niistä on se, että Afrikan maanosassa esiintyy rauhanprosessien ja demokraattisten järjestelmien asteittaisen vakauttamisen rinnalla jatkuvia konflikteja, kuten Darfurissa, sekä suurta köyhyyttä. Lisäksi ilmenee myös uusia ongelmia, kuten laittomien maahanmuuttajien tulvat.

Toinen seikka on, että Saharan eteläpuolinen Afrikka on maapallon köyhin alue. Väestön elinajan odote on alhainen. Koulutustaso on heikko, lukutaitoisten osuus on pieni ja väestö kasvaa nopeasti. Kolmesataa miljoonaa ihmistä tulee toimeen alle eurolla päivässä.

Kolmas seikka on, että Afrikka on laajojen pandemioiden tyyssija. Siellä asuu yli kaksi kolmannesta Aids-tartunnan saaneista, ja Afrikan osuudeksi tulee 90 prosenttia kaikista malarian aiheuttamista kuolemista.

Emme viime vuonna edistyneet merkittävästi asettamiemme tavoitteiden saavuttamisessa. Kun otetaan huomioon, että toimintasuunnitelma ulottuu vuoteen 2010 saakka, meidän on ryhdyttävä välittömästi toimiin kahdella tärkeällä alalla. Ensinnäkin meidän on tehtävä yhteistyötä demokraattisen hallinnon alalla, instituutioiden lujittamisessa ja kansalaisyhteiskunnan aseman vahvistamisessa kiinnittämällä erityistä huomiota tasa-arvopolitiikkaan. Toiseksi meidän on tehtävä yhteistyötä sosiaalisten perustarpeiden alalla ja nälän torjunnassa sekä käynnistettävä kehitysohjelmia koulutuksen ja terveydenhuollon sekä perusresurssien, kuten veden saannin turvaamiseksi.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, tänään käsittelemämme kumppanuus on vastaus Afrikan tarpeisiin, koska siinä tarjotaan tukea Afrikan maiden demokraatiakehitykselle ja ihmisoikeuksien turvaamiselle sekä varmistetaan samalla vahva kahdenvälinen osallistuminen ilmastomuutoksen torjuntaan ja energiavarmuuden takaamiseen.

Maailmanlaajuisen keskinäisen riippuvuuden ja vastuun jakamisen vuoksi tarvitsemme nykyään sitoumuksia myös meitä mahdollisesti heikommilta kumppaneilta. Otetaan esimerkkitapaukseksi vaikkapa ilmastomuutoksen torjunta. Vaikka Afrikka pilaa vähiten ilmakehäämme, se joutuu kärsimään kipeimmin seurauksista. Meidän on sen vuoksi otettava Afrikan maat mukaan ilmastomuutoksen torjuntaan erityisesti hyödyntämällä mahdollisimman laajalti näiden maiden käytettävissä olevia uusiutuvia energialähteitä.

Tiettyjen maiden tavoitteena on saada Afrikan maat omaan vaikutuspiiriinsä. Näin ei saisi käydä. Afrikka ei tarvitse valvontaa. Sen sijaan se tarvitsee apuamme ja tukeamme. Samanaikaisesti meidän pitäisi myös

kohdella Afrikkaa tasavertaisena kumppanina eikä vain taloudellisen avun vastaanottajana. Tasavertaisessa asemassa oleminen johtaa entistä vahvempaan sitoutumiseen.

Louis Michel, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää puhujia.

Olen iloinen siitä, että ensimmäisiin tuloksiin ollaan tyytyväisiä. On kuitenkin sanomattakin selvää, että tämä ei vielä riitä. Meidän on ymmärrettävä, että tämä prosessi on kestänyt vasta vuoden ja että meidän pitäisi kiristää tahtia vuonna 2009.

Hyväksyn eri puheenvuorojen olennaiset osat. Esille tuodut asiat vastaavat täysin omia näkemyksiäni. On selvää, ettei kehitystä voi tapahtua ilman omavastuullisuutta, kuten jäsen Hutchinson ja jäsen Morgantini jo sanoivatkin. On myös selvää, että kansallisten parlamenttien ja kansalaisyhteiskunnan roolit ovat erittäin tärkeitä.

Pahoittelen myös sitä, ettei voitu uudistaa perusteellisesti niitä institutionaalisia järjestelyjä, joita sovelletaan parlamentin vastuuseen kehityspolitiikasta. Muistan teidän pyytäneen, ettei maakohtaisista strategia-asiakirjoista keskusteltaisi vain täällä vaan myös kumppanimaiden kansallisissa parlamenteissa. Eurooppa-neuvosto ei antanut minulle lupaa tähän, minkä vuoksi lähetin maakohtaiset strategia-asiakirjat yhteiseen parlamentaariseen edustajakokoukseen. Te lähetitte sitä kautta asiakirjat eteenpäin Euroopan eri parlamenteille. Tästä kaikesta ei kuitenkaan ole tuloksena minkäänlaista institutionaalista sääntöä, vaikka sitä vilpittömästi toivoisinkin. Muistuttaisin vielä, että tämä on edelleen yksi ensisijaisista tavoitteistani, koska edistysimme huimaa vauhtia, jos Euroopan kehitysrahasto otettaisiin mukaan talousarvioon. Sitä ei oteta talousarvioon, mutta jatkamme edelleen väärin perustein sen roolin epäämistä parlamentilta, joka sillä pitäisi olla. Tämän vuoksi kehitysyhteistyöstä vastaava komission jäsen on toisinaan voimaton. Olisi paljon yksinkertaisempaa, jos voisin keskustella ensisijaisista tavoitteista, ohjelmista ja hankkeista täällä parlamentissa. Voisin viedä asioita eteenpäin saatuaani täältä taustatukea. Valitettavasti asia ei vielä ole näin, mutta toivon, että tähän tavoitteeseen päästään vielä joskus.

En halua jättää asioita käsittelemättä, koska sekään ei mielestäni ole oikein. Haluan muistuttaa siitä, että viime vuonna annettiin EU:n kehitysapua siten, että komissio ja jäsenvaltiot antoivat kumpikin 46 miljardia euroa. Olemme kuitenkin 1,7 miljardia jäljessä ohjelmasta tai niin sanotusti asetetusta tavoitteesta. En ole ollenkaan tyytyväinen tähän tilanteeseen ja uskonkin että meidän on vastedes taisteltava tilanteen korjaamiseksi. Parlamentin on omistauduttava tosissaan tälle asialle ja käytettävä painostusta. Meidän on käytettävä kaikki mahdolliset poliittiset keinomme, jotta saisimme jäsenvaltiot jatkamaan vuonna 2005 tehtyjen sitoumusten noudattamissa. Helppoa se ei ole. Muistan vielä elintarvikerahoitusvälineelle annetusta yhden miljardin euron rahoituksesta käydyn kamppailun. Se ei ollut helppo, mutta saimme läpi suotuisat ehdot. Saimme yhden miljardin lisärahoituksen, mutta se oli jaettu kolmelle vuodelle kahden sijaan. Hankkeita viedään kuitenkin onneksi eteenpäin, ja niiden täytäntöönpano etenee kiittävästi. Olen näin ollen tietysti tyytyväinen tähän kehitykseen.

Emme aio aloittaa uudelleen DAC-kysymysten käsittelyä. Käsiteltävänä on parhaillaan vähäisiä muutoksia, esimerkiksi rauhanturvatehtävien alalla.

(FR) Sen vuoksi emme aio aloittaa tätä keskustelua uudelleen. Minun on myös todettava, että olen hyvin varovainen. En erityisemmin kannata tämän keskustelun uudelleen aloittamista, koska jos niin tehdään, tietyt jäsenvaltiot osallistuvat keskusteluun ja haluavat sisällyttää näihin määrärahoihin mitä tahansa.

Minun on todettava, herra Cook, että en ole samaa mieltä siitä, että olisimme kadottaneet ihanteemme. En usko, että näin on käynyt. Mielestäni teidän on vain kuunneltava tätä parlamenttia, jotta ymmärtäisitte, että olemme edelleen täysin sitoutuneita tukemaan kehitysmaita. Ei ole totta, että emme edistäisi ongelmien ratkaisemista. On selvää, ettei meidän voida odottaa ratkaisevan kaikkia ongelmia, mutta minua kauhistuttaa ajatella, miten köyhä maailma olisi ilman Euroopan tukea.

Myönnän kyllä, ettei tukea anneta tarpeeksi, mutta sen osuus on silti 57 prosenttia koko maailman kehitysavusta. Valitettavasti emme luultavasti voi keskustella tästä asiasta nyt, mutta kysymys siitä, saavutetaanko jäsenvaltioilta tai komissiolta peräisin olevalla EU:n kehitysavulla edelleen sille asetetut tavoitteet tai onko se vielä tehokasta ja onko tämä toimintatapa hyvä, on jo aivan toinen asia. Haluaisin, että tässä keskustelussa palattaisiin kysymykseen talousarviotuen mahdollisesta toteuttamisesta ja siihen liittyvistä ehdoista, koska olen näistä asioista yhtä epävarma kuin tekin.

Meidän on kuitenkin tiedettävä, mitä haluamme. Jos haluamme saada hallituksen pitämään yllä yhteyksiä kansalaisyhteiskuntaan tai saada maan väestön tai joissakin tapauksissa sen parlamentin osallistumaan toimintaan, meidän on kuitenkin määrättävä ehdot. Useinkaan, ei näet riitä, että hallituksille sanotaan vain,

että "toivomme teidän tekävän näin", tai että tehdään kiihkeitä vetoamuksia tai vain ystävällisiä pyyntöjä. Ehtoja koskeva kysymys on edelleen tärkeä, vaikka en pidäkään sanasta "ehto" ja puhuisin mieluummin kriteereistä. Mielestäni ei ole liikaa vaadittu, jos esimerkiksi pitäisi pystyä laatimaan profiili. Profiilia ei kuitenkaan ole käytetty aloitteen budjetoinnissa. Silti on aivan normaalia, että analysoimme kunkin maan hallintoprofiileja, kun valmistaudumme antamaan niille ylimääräisen 25:n tai jopa 30 prosentin osuuden taloudellisenä kannustimena. Kaikki nämä keskustelut ovat vielä kesken. En halua päättää niitä, mutta toivon, että voimme vielä joskus saada ne valmiiksi.

En käsittele tarkemmin Kiinaan liittyviä asioita. Pidän keskustelua selvästi myönteisenä. Katson tietysti, että kehitysmailla on oikeus kilpailuttaa haluamaansa yhteistyötä. Afrikka ei enää ole alue, johon Euroopalla on yksinoikeus, mikä on oikein hyvä ja mielestäni tärkeä asia.

Kannattaa kuitenkin kyseenalaistaa Kiinan ja Afrikan välisen kehityspolitiikan laatu. Emme voi arvostella heidän toimintaansa, mutta voimme ihmetellä sitä. Olen esimerkiksi useiden kuukausien ajan saanut raportteja, jotka koskevat Kiinan sopimuksia Kongon demokraattisessa tasavallassa. En väitä niiden olevan huonoja sopimuksia. Sanon vain, että nämä asiat edellyttävät vastuullisuutta. Laadimme parhaillaan vastausta heille, erityisesti valtiontakuuta koskevaan kysymykseen, koska kyse on yksityisen yrityksen kanssa tehtävästä sopimuksesta. Käsittelemme myös lainojen prosenttiosuutta verrattuna lahjoituksiin, tarjouskilpailujen laiminlyöntiä ja sitä, että kyse on lähes samasta summasta kuin maan velka Euroopan valuuttarahastolle. Kaikkiin näihin kysymyksiin on löydettävä ratkaisu, joka ei kuitenkaan ole tällaisen suhteen tuomitseminen. Afrikan mailla on oikeus tehdä kumppanuussopimuksia myös Kiinan kanssa. Palaan tähän asiaan vielä myöhemmin.

Arvoisa jäsen Morgantini, kiinnititte mielestäni huomion jäsen Hutchinsonin jo esille tuomiin asioihin. On selvää, että todellisena haasteena on tulevaisuudessakin sen varmistaminen, että meidän ja kehitysmaiden suhde on tasavertainen kumppanuus. Lissabonin huippukokous oli mielestäni huomattava edistysaskel, koska panimme ainakin teksteissä alulle uuden ajattelutavan, joka perustuu niin oikeuksien kuin velvollisuuksienkin suhteen tasavertaiseen kumppanuuteen.

Tämä tavoite on kuitenkin jäänyt selvästi saavuttamatta omavastuullisuuden ja mahdollisuuksien mukaan myös talousarviotuen osalta. Omavastuullisuudella tarkoitetaan kansalaisyhteiskunnan osallistumista ja parlamentissa käytävää keskustelua. Uskon, että olette oikeassa ja että näillä aloilla on jatkettava ponnisteluja.

Toisen esittämänne kysymyksen aiheesta minäkin olen todella huolestunut, ja se on mielestäni tärkeä keskustelunaihe. Kysymykseenne koski sitä, miten voitaisiin saavuttaa yhdenmukaistamisen tavoitteet eli parantaa yhteistyötä, parantaa työnjakoa, tehostaa eri kumppanien välillä toteutettavan maailmanlaajuisen kehityspolitiikan tukemista ja täsmentää Maailmanpankin, Maailman kauppajärjestön, Kansainvälisen valuuttarahaston, komission ja kaikkien suurten avunantajien roolia.

On totta, että tällä hetkellä ilmenee päällekkäisyyttä, kuten eräässä toisessa kokouksessa tuotiin esille. Esiintyy myös kilpailua, joka ei aina ole hyödyllistä. Voin todeta, että kahtena viime vuonna on edistytty huomattavasti, etenkin Maailmanpankin osalta. Voin myös sanoa, että Maailmanpankin uuden sanoman, strategian ja ajattelumallin näkeminen saa minut varsin toiveikkaaksi. Liikkumavaraa jää siis toisentyypiselle eli useiden eri kumppaneiden väliselle yhteistyölle. Uskon, että olette kiinnittänyt huomionne erittäin oleelliseen asiaan, jota meidän on tarkasteltava huolellisesti.

Hyvä hallintotapa on tietysti keskeinen kysymys. Säädimme sen vuoksi hallintopaketista.

Jäsen Gomez otti puheeksi tärkeän aiheen, joka on talouskriisin vaikutus kehitysmaiden taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen tilanteeseen. Lähes kaikki asiantuntijat ovat nykyään yhtä mieltä siitä, että kasvu tulee hidastumaan vähintään 2 prosenttia, mikä tarkoittaa jopa 50 miljoonan ihmisen joutumista köyhyYTEEN. Meidän on tiedostettava tämä perin pohjin.

Meidän osaltamme voin sanoa, että olen hyvin tyytyväinen, jos jäsenvaltiot pitävät vuonna 2005 antamansa lupaukset. Vakuutan teille, että meidän on ponnisteltava erittäin ankarasti pakottaaksemme jäsenvaltiot pysymään lupauksissaan.

Toiseksi laadin parhaillaan tiedonantoa eli lupaamaani huhtikuun pakettia, joka ulottuu julkista kehitysapua laajemmalle. Pyrin saamaan käyttöön useita komission alakohtaisia budjetteja kehityspolitiikkaa varten. Tähän liittyy eräitä todella kiinnostavia ideoita. Teen myös tähän pakettiin liittyvää yhteistyötä Euroopan investointipankin kanssa erityisesti pyrkimyksissä tukipalvelujen pikaiseen kehittämiseen ja nopeaan vaikutukseen. Esitän tiedonannon huhtikuussa parlamentille. Jäljellä on vielä yksi erittäin tärkeä kysymys, joka koskee kansalaisyhteiskunnan ja kansallisten parlamenttien roolia.

Käsittelen sitä lopuksi. Jäsen Hutchinson ehdotti kerran, että Euroopan parlamentin jäsenille ja ehkä myös jäsenvaltioiden parlamenttien jäsenille voitaisiin järjestää kokeiluja, joissa pidettäisiin aina tilaisuuden tullen keskusteluja maakohtaisista strategia-asiakirjoista. Minulla oli tilaisuus tehdä niin kolmessa eri maassa. Se toimi erittäin hyvin, mutta selvästikin sen ansiosta, että saimme näissä kolmessa maassa tukea hallituksilta, koska ilmantukea tätä asiaa on erittäin vaikea hoitaa. Katson näin ollen, että olette oikeassa ja että ensisijaisiin tavoitteisiin kuuluu varmasti parlamentin toiminnan aktivointi. Voitte joka tapauksessa luottaa siihen, että teen kaiken voitavani tämän varmistamiseksi.

Maria Martens, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, minulla ei itse asiassa ole tähän paljoakaan lisättävää. Tämä on ensimmäinen keskustelu strategian täytäntöönpanosta. Täytäntöönpano on käynnistetty, mutta olemme vielä alkuvaiheessa. Työtä on jäljellä erittäin runsaasti. Afrikka on edelleen köyhin maanosa. Te kaikki korostitte huolenaiheitamme ja kohtaamiamme haasteita. Ne koskivat rauhaa ja turvallisuutta, talouskasvua, hyvää hallintotapaa, valmiuksien lisäämistä sekä parlamenttien roolia ja kansalaisyhteiskuntaa. Komission jäsen esitti tässä yhteydessä tarpeelliset huomautukset.

Haluaisin kiittää kollegojani, komission jäsentä sekä kollegojamme yleisafrikkalaisessa parlamentissa. Jatkamme tämän prosessin seuraamista.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 23. maaliskuuta 2009.

18. Vuosituhattavoitteita koskevat sopimukset (lyhyt esittely)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana kaikkiaan kahdeksan mietinnön lyhyt esittely. Pyydän sen vuoksi ystävällisesti kaikkia jäseniä noudattamaan tiukasti heille myönnettyä puheaikaa tämän erityisen menettelyn aikana. Pyytäisin myös komissiota ystävällisesti keskittymään olennaiseen vastauksissaan, koska muuten meidän on vaikea noudattaa esityslistaa. Tästä olisi hyötyä myös tulkeille.

Esityslistalla on seuraavana Alain Hutchinsonin kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0085/2009) vuosituhattavoitteita koskevista sopimuksista (2008/21 28(INI)).

Alain Hutchinson, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan unioni ja jäsenvaltiot ovat lähes kolmen vuoden ajan olleet sitoutuneina yhteistyön tehostamiseen. Muutamia toimia on tehty, mutta ennen kaikkea jäsenvaltioissa asetettu tiukkaan vastarintaan, joten asian edistymisessä on vielä valtavasti tekemistä.

Terveystieteiden palvelut ja peruskoulutus jäävät edelleen haaveeksi miljoonille ihmisille ja erityisesti naisille. Joka päivä 72 miljoonaa lasta, pääasiassa tyttöjä, jää menemättä kouluun. Joka minuutti kuolee nainen raskauden tai synnytyksen aiheuttamiin komplikaatioihin, ja joka kolmas sekunti kuolee lapsi sairauteen, jonka lääkäri olisi voinut helposti hoitaa.

Maantieteellisestä näkökulmasta katsottuna tilanne on, kuten itse asiassa äsken muistutimme, katastrofaalinen Saharan eteläpuolisessa Afrikassa eikä siihen ole tällä menolla luvassa parannusta vielä vuosiin.

Tässä yhteydessä talousarviotuki eli edunsaajamaiden talousarvioon suoraan annettava taloudellinen tuki voisi varmasti osaltaan edistää tuen ennakoitavuutta ja tehokkuutta, kun se kohdistettaisiin ensisijaisille aloille. Tämän vuoksi komissio on tehnyt ehdotuksen vuosituhattavoitesopimusten tekemisestä. Komissio aikoo ehdottaa muutamille maille sopimuksia, joiden tavoitteina olisi tehdä rahoituslaitokset kuudeksi vuodeksi ja ottaa käyttöön terveydenhuollon ja koulutuksen alojen tuloksia painottava vuotuinen seuranta.

Mietinnössämme korostetaan tällaisen aloitteen suurta merkitystä, mutta se herättää myös useita kysymyksiä, joihin on saatava selkeät vastaukset. Mitä perusteita komission mielestä kehitysmaiden olisi esimerkiksi täytettävä, jotta ne voisivat tehdä tämän tyyppisen sopimuksen. Mikä on tällaisen hankkeen kesto aika ja mitä vaatimuksia sen toteuttamiselle asetetaan? Haluaisimme myös korostaa, että komissio ei vielä ole antanut virallista tiedonantoa aiheesta. Sisäisissä asiakirjoissakaan ei ole asiaa koskevaa lisätietoa, joten kehitysyhteistyövaliokunnan verkkosivuilla esitetyt perustiedot ovat ainoa tiedonlähde.

Vaikka komission talousarviotuella on monia myönteisiä puolia – se on esimerkiksi kytketty terveydenhuollon ja koulutuksen aloilla saavutettuihin tuloksiin ja se myönnetään yleensä kolmeksi vuodeksi – on myönnettävä, että se on kaukana täydellisestä. Muistuttaisin esimerkiksi siitä, että komissio, kuten suurin osa muistakin avunantajista, myöntää talousarviotukea vain maille, jotka ovat panneet täytäntöön Kansainvälisen

valuuttarahaston ohjelman. Tilanne on erityisen ongelmallinen siinä valossa, että tällaiset ohjelmat voivat rajoittaa hallitusten mahdollisuuksia investoida kehitykseen, kun erityisesti inflaatiota ja budjettialijäämiä koskevat tavoitteet ovat liian kunnianhimoisia.

Vaikka komissio päättäisikin pitkäaikaisen talousarviotuen antamisesta, mikään ei takaa, että tämä tuki välttyisi byrokraattisilta menettelyiltä, jotka, kuten tiedämme, aiheuttavat maksujen huomattavaa viivästymistä.

Lisäksi talousarviotuki kärsii pahasti avoimuuden sekä tuensajamaiden ja niiden väestön omavastuullisuuden puutteesta. Kuten aiemmin mainitsimme, rahoitus sopimukset julkistetaan harvoin eikä komissio ota kansalaisjärjestöjä eikä parlamentin jäseniä rutiininomaisesti mukaan kehitysmaiden hallitusten kanssa käymäänsä vuoropuheluun.

Kuitenkin nykykäsityksen mukaan tehokkuuden takaamiseksi kehitysyhteistyötä ei pitäisi jättää yksinomaan hallitusten käsiin vaan myös kehitysmaiden kansalaisten olisi voitava osallistua siihen.

Lyhyesti sanottuna vuosituhattavoitesopimuksia koskevalla hankkeella voidaan parantaa tukemme tehokkuutta todellisuudessa ainoastaan, jos sopimus määritetään selkeästi ja sopimuskelpoisuuden, sopimuksen täytäntöönpanon ja sen arvioinnin edellytykset tarkennetaan yksiselitteisesti. Mietinnössämme korostetaan tämän vuoksi aloitteen tärkeyttä ja kehoitetaan samalla varovaisuuteen. Lisäksi korostetaan, että komission pitäisi ilmaista aikomuksensa huomattavasti selkeämmin ja vastata mietinnössä esille tuotuihin kysymyksiin.

En malta lopettaa puheenvuoroani käsittelemättä pikaisesti tilintarkastustuomioistuimen tuoretta erityiskertomusta terveydenhuoltopalveluihin liittyvästä Euroopan komission kehitysyhteistyötuesta Saharan eteläpuolisen Afrikan maille. Kertomuksen päätelmät ovat huolestuttavia. Talouden näkökulmasta katsottuna voidaan havaita, että julkinen tuki terveydenhuoltoalalle ei ole noussut vuoden 2000 jälkeen. Lisäksi talousarviotukea on käytetty hyvin vähän Saharan eteläpuolisen Afrikan maiden terveydenhuoltoon. Arvoisa komission jäsen, ymmärrätte näin ollen, miksi palaamme mietinnössämme ajatukseen, jonka mukaan on ehdottoman välttämätöntä, että keskitymme vahvemmin terveydenhuoltoalaan. Mikään ei silti takaa tähän tavoitteeseen pääsemistä juuri vuosituhattavoitesopimusten avulla.

Louis Michel, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin aivan ensiksi kiittää kehitysyhteistyövaliokuntaa ja sen esittelijää Alain Hutchinsonia tästä mietinnöstä, jossa palataan useisiin kysymyksiin ja huolenaiheisiin, joista olemme täysin samaa mieltä.

Tarvitaan enemmän ja parempaa kehitysapua, jos vuosituhtaan kehitystavoitteet halutaan saavuttaa vuoteen 2015 mennessä, mutta avun on oltava myös paljon ennakoitavampaa ja pysyvämpää, kuten mietinnössänne perustellusti muistutetaan.

Tätä työtä varten on luonnollisesti yhdistettävä useita eri välineitä. Yleinen tai alakohtainen talousarviotuki on mielestäni edelleen parhaiten mukautettu ja tarkoituksenmukaisin väline niissä maissa, jotka sen sallivat.

Talousarviotuki on paras tapa vahvistaa kansallisia järjestelmiä ja prosesseja, lisätä maiden omavastuullisuutta, helpottaa yhdenmukaistamista, vähentää avun siirtämisen aiheuttamia kuluja sekä siten parantaa julkisten menojen hallinnointia ja vauhdittaa kehitystavoitteiden saavuttamista.

Komissio on jo lisännyt talousarviotuen käyttöä huomattavasti ja jatkaa sen käytön lisäämistä seuraavien kuuden vuoden aikana kymmenennen Euroopan kehitysrahaston (EKR) puitteissa. Komission on määrä tehdä tästä välineestä tehokkaampi ja ennakoitavampi. Siksi se on yhteistyössä jäsenvaltioiden ja muiden sidosryhmien kanssa laatinut pitkäaikaisen talousarviotuen muodon, joka on nimetty vuosituhattavoitesopimukseksi. Se on tarkoitettu maille, jotka täyttävät seuraavat vaatimukset: hyvät aikaisemmat tulokset, luotettava julkinen varainhoito, asianmukaiset alakohtaiset politiikat ja niin edelleen. Vuosituhattavoitesopimus on yleisen talousarviotuen pidemmälle kehittynyt muoto, minkä osoittaa paremman ennakoitavuuden ohella ennen kaikkea se, että siinä keskitytään tuloksiin ja apu voidaan sitä käyttämällä suhteuttaa tuloksiin. Tukea voivat saada kumppanimaat, jotka sitoutuvat kohdistamaan politiikkansa ja niiden myötä menonsa vuosituhtaan kehitystavoitteisiin.

Vuosituhattavoitesopimuksen keskeiset osatekijät ovat seuraavat: kuusivuotinen sitoumus eli täydet kuusi vuotta kolmivuotisen yleisen talousarviotuen sijaan; taattu, kiinteä tuki, joka kattaa vähintään 70 prosenttia kokonaissitoumuksesta edellyttäen, että maksun suorittamista koskevat vaatimukset täytetään ja että yhteistyön välttämättömiä perusedellytyksiä noudatetaan; enintään 60 prosentin muuttuva maksuerä, joka perustuu vuosituhattavoitteiden saavuttamista edistäviin tuloksiin ja joka on kytketty pääasiassa

terveydenhuollon ja koulutuksen aloja koskeviin tulosindikaattoreihin sekä julkisen varainhoidon edistymiseen.

Sopimuskelpoisia ovat maat, jotka ovat jo panneet talousarviotukea täytäntöön tyydyttävien tuloksin osana yhdeksättä EKR:ää, sekä maat, jotka ovat vahvasti sitoutuneet varmistamaan vuosituhannen kehitystavoitteiden seurannan ja saavuttamisen. Näin on määrä parantaa talousarviovarojen hallinnointia niissä maissa, joissa avunantajat vastaavat koordinoinnista.

Arvioituaan kymmenen maata komissio teki niistä seitsemän kanssa vuosituhattavoitteita koskevan sopimuksen. Nämä maat ovat Burkina Faso, Ghana, Mali, Mosambik, Ruanda, Uganda, Tansania ja Sambia. Nämä ohjelmat esiteltiin jäsenvaltioille ja jäsenvaltiot hyväksyivät ne viime joulukuussa. Kolme sopimusta on jo allekirjoitettu: Sambian ja Ruandan sopimukset, jotka allekirjoitin itse, sekä Malin sopimus. Muut saadaan valmiiksi tulevien viikkojen aikana. Näiden seitsemän ohjelman kokonaisarvo on noin 1,8 miljardia euroa. Tämä vastaa noin 50 prosenttia yleisestä talousarviotuesta ja noin 14 prosenttia kymmenennen EKR:n kansallisten maaohjelmien kokonaistuesta

Pyrimme tietysti ulottamaan tämän toimenpiteen muihin maihin, myös muihin kuin AKT-maihin, niin kuin mietinnössännekin itse asiassa kannustetaan. Tässä ovat perustana näistä ensimmäisistä maista saadut kokemukset. Maille, jotka eivät vielä täytä talousarviotuen ehtoja, on tietysti kehitettävä muita toimintatapoja. Vuosituhattavoitesopimuksella tehostetaan kuitenkin jo huomattavasti tuen tuloksellisuutta ja vauhditetaan kehitystä vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi.

Puhemies. – (IT) Esittely on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 24. maaliskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Vuosituhattavoitesopimuksista näyttää tulevan merkittävä askel kohti selkeämpää etenemissuunnitelmaa vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi. On tietenkin tärkeää, ettei näiden sopimusten tarjoamia mahdollisuuksia heikennetä komission kohtuuttomilla hallintomenettelyillä, kuten esittelijä korosti.

EU:n kehitysavun ehdollisuus voisi säilyä vain, jos EU toimisi monopoliasemassa, ainoana kehitysavun antajana. Tällä hetkellä esimerkiksi ponnistelumme Afrikassa ovat osittain turhia, koska Kiinan kansantasavalta harrastaa ”poliittista polkumyyntiä” siten, että se antaa tukea vaatimatta demokratiaan siirtymistä, oikeusvaltion periaatteiden noudattamista ja ihmisoikeuksien kunnioittamista.

Osa Afrikan hallituksista saattaa vähentää komission byrokratiaa kieltäytymällä tarjoamastamme kehitysavusta. Tämä on erittäin vaarallista, koska menetämme tässä tapauksessa mahdollisuutemme ohjata näitä maita oikeaan suuntaan.

Haluaisin pyytää komissiota käsittelemään tätä huolenaihetta yksinkertaistamalla menettelyjä ja säilyttämällä samalla asianmukaisen valvonnan jaettavien varojen käyttöön antamisessa.

19. Tuotantoketjujen alihankintayritysten sosiaalinen vastuu (lyhyt esittely)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Lasse Lehtisen työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0065/2009) tuotantoketjujen alihankintayritysten sosiaalisesta vastuusta (2008/2249(INI)).

Lasse Lehtinen, esittelijä. – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komissaari, alihankintaketjut ovat elinkeinotoiminnan arkipäivää. Niiden avulla töitä voidaan järjestää tehokkaasti ja joustavasti. Sisämarkkinoiden toimivuuden kannalta ne ovat oleellinen ja välttämätön taloudellinen ja logistinen verkosto.

Sekä markkinoiden toimivuuden että kuluttajasuojan takia on kuitenkin välttämätöntä, että lainsäädännöllä määritellään urakoitsijoiden ja alihankkijoiden keskinäiset vastuut. Tässä mietinnössä komissiota kehoitetaan laatimaan selkeä säädös Euroopan laajuiseksi tilaajavastuujärjestelmäksi. Samalla huomautetaan, että järjestelmää käytöön otettaessa kunnioitetaan jäsenvaltioiden erilaisia oikeusjärjestelmiä sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta.

Jo kahdeksassa jäsenvaltiossa on tämänkaltaisen kansallinen lainsäädäntö, mutta on tarpeen säädellä hankintaketjujen suhteita myös koko yhteisön tasolla. Yhteiset eurooppalaiset ongelmat on ratkottava

yhteisillä säännöillä. Muutoin ne maat, jotka eivät ole säädelleet tätä elinkeinotoiminnan aluetta, voivat vääristää kilpailua toisten maiden kustannuksella.

Kyse ei siis ole vain työntekijöiden suojelusta, vaan sääntöjä kunnioittavien yritysten kilpailukyvyyn turvaamisesta. Pelkistettynä on kysymys harmaan talouden torjunnasta. Kun alihankintaketjujen suojissa poljetaan palkkoja ja jätetään verot ja sosiaalimaksut maksamatta, siitä kärsivät kaikki veronmaksajat ja kilpailevat yritykset, joista useimmat ovat pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Myös alihankkijat, jotka usein ovat pieniä yrityksiä, tarvitsevat selkeät säännöt toimiessaan hyvinkin suurten urakoitsijoiden alaisuudessa.

Nyt on jo nähty, että maakohtaiset järjestelmät toimivat myös ennaltaehkäisevinä voimina. Kynnys jättää työnantajan velvollisuudet hoitamatta kasvaa, kun rikkomuksista on odotettavissa rangaistus.

Vähimmäistyoehdojen ja selkeiden säännösten noudattaminen on kaikkien eurooppalaisten etu. Silloin työvoima voi luottavaisena liikkua maasta toiseen, yritykset voivat luottaa sopimuksiin ja kuluttajat voivat olla varmoja siitä, että tuotteen tai palvelun hinta on oikein ja läpinäkyvästi määritelty. Ei ole sattuma, että mietinnössä puhutaan nimenomaan yritysten sosiaalisesta vastuusta.

Louis Michel, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komissio suhtautuu erittäin myönteisesti tähän mietintöön.

Riippumatta siitä, kuinka tärkeää alihankinta voi olla tuottavuudelle ja kilpailukyvyyn parantamiselle, myönnämme täysin, että erityisesti pitkissä alihankintaketjuissa tarvitaan tehokkaita toimenpiteitä, joilla varmistetaan, ettei alihankinnassa kannusteta eikä helpoteta työehtojen noudattamatta jättämistä. Tarvitaan riittäviä, tehokkaita ja varoittavia seuraamuksia sen varmistamiseksi, että alihankkijat noudattavat moitteettomasti oikeudellisia ja sopimusvelvoitteitaan erityisesti työntekijöiden oikeuksien osalta. Lisäämällä avoimuutta alihankintaprosesseissa parannetaan kaiken kaikkiaan työntekijöiden oikeuksien suojelua. Tästä asiasta komissio pitää nyt ja vastakin tiukasti kiinni, kuten tiedätte.

Vaikka hyväksyisinkin yleisperiaatteenne, jonka mukaan eurooppalaisiin ongelmiin tarvitaan eurooppalaisia ratkaisuja, olisin varovaisempi mietinnön 14 kohdassa esitetyn päätelmän osalta. Sen mukaan ongelma voidaan ratkaista vain ottamalla käyttöön selkeä yhteisön säädös Euroopan laajuisesta yhteisvastuujärjestelmän käyttöönotosta.

Näyttää siltä, että mietinnössä lähdetään samaan suuntaan myös 15 kohdassa, jossa kehoitetaan käynnistämään vaikutustenarviointi tällaisesta jaettua vastuuta koskevan yhteisön säädöksen arvonlisästä ja toteutettavuudesta. Mietinnön 25 kohdasta, jossa komissiota kehoitetaan varmistamaan työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin täysimääräinen noudattaminen, haluaisin huomauttaa, että olemme hiljattain perustaneet korkean tason työryhmän käsittelemään työntekijöiden lähettämistä. Työryhmä koostuu jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten edustajista, ja sen tavoitteena on parantaa direktiivin käytännön soveltamista ja erityisesti jäsenvaltioiden välistä hallinnollista yhteistyötä. Sen ensimmäinen kokous pidetään 25. maaliskuuta.

Tässä yhteydessä haluaisin mainita Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön vuonna 2008 julkaiseman tutkimuksen ”Liability in subcontracting processes in the European construction sector”, jossa tuodaan esiin huomattavat erot kansallisten yhteisvastuujärjestelmien sekä niiden tuloksellisuuden välillä. Tässä tutkimuksessa korostetaan myös, ettei kaikkia ongelmia voida ratkaista, ja suositellaan keskustelujen ja tutkimuksen jatkamista erityisesti rajat ylittävien kysymysten osalta.

Ratkaistavanamme oleva ongelma on luonteeltaan sosiaalinen, mutta ehdotetulla ratkaisulla on vaikutuksia, jotka ulottuvat selkeästi sosiaalialaa pidemmälle. Tämän vuoksi meidän on tutkittava huolellisesti taloudellisia ja oikeudellisia seurauksia.

Olen täysin samaa mieltä siitä, että tätä ongelmaa on tarkasteltava kokonaisvaltaisemmin ja että meidän on tutkittava huolellisesti erilaiset muut kuin lainsäädännölliset keinot niiden mietinnössä esiin tuotujen kysymysten ratkaisemiseksi, joita ovat kansallisten hallintoviranomaisten sekä tarkastus- ja muiden toimeenpanoviranomaisten yhteistyön ja niiden välisen koordinoinnin parantaminen; tietoisuus hyvistä käytänteistä yrityksissä; olemassa olevat ohjeet ja standardit; yhteiskuntavastuuta koskevat aloitteet; ja kansainväliset yritysten sopimukset, joihin on jo sisällytetty riskinarviointimenettelyjä ja alihankkijoiden valvontaa koskevia innovatiivisia määräyksiä.

Puhemies. – (IT) Esittely on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 26. maaliskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Alihankinnan lisääntymisellä Euroopassa on ollut kauaskantoisia seurauksia työmarkkinaosapuolten suhteille. Alihankinnan kohteena ei enää ole pelkästään työ. Alihankkijoille ja työvoimanvuokraustoimistoille on ulkoistettu myös työhön liittyvät oikeudelliset ja taloudelliset velvollisuudet, kuten palkanormien ja työoloja koskevien normien noudattaminen sekä verojen ja sosiaaliturvamaksujen maksaminen. Huolestuttavaa on, että alihankintaa saatetaan yhä enemmän käyttää keinona suoran yhteiskunnallisen vastuun vähentämiseen.

Yhteisvastuujärjestelmä on sen vuoksi ratkaisevan tärkeä, kun pyritään varmistamaan yritysten vastuu niiden alihankkijoiden käytännöistä. On selvää, että oikeudellisten velvoitteiden noudattamista on vaikea valvoa toisiinsa liitettyjen yritysten pitkissä ja monimutkaisissa ketjuissa. Tämä koskee erityisesti rajat ylittäviä tapauksia, joissa yrityksellä voi olla monissa eri jäsenvaltioissa ja eri tasoilla alihankkijoita, joihin ei sovelleta samoja sääntöjä. Tällä hetkellä vain kahdeksalla jäsenvaltiolla on alihankintayritysten vastuuta koskevaa kansallista lainsäädäntöä.

Tuen voimakkaasti tätä EAY:n hyväksymää mietintöä, jossa kehoitetaan komissiota laatimaan selkeä yhteisön säädös Euroopan laajuisesta yhteisvastuujärjestelmän käyttöön otosta, sekä pyydetään komissiota käynnistämään arviointi jaettua vastuuta koskevan säädöksen toteutettavuudesta keinona lisätä alihankintaprosessin avoimuutta.

20. EU:n ja Intian vapaakauppasopimus (lyhyt esittely)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Sajjad Karimin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-01 31/2009) EU:n ja Intian vapaakauppasopimuksesta (2008/21 35(INI)).

Syed Kamall (PPE-DE), esittelijän sijainen. – (EN) Arvoisa puhemies, minulta kuluu parlamentissa paljon aikaa siihen, että kerron ihmisille, etten ole Sajjad Karim, vaan että olen itse asiassa Syed Kamall. Ihmisistä on varmasti hämmäntävää kuulla Syed Kamallin puhuvan Sajjad Karimin mietinnöstä. Puhun hänen puolestaan, sillä odottamattomien olosuhteiden vuoksi hän ei voi olla täällä tänä iltana, mitä hän pahoittelee.

Hänen mietinnössään käsitellään kattavasti tavaroiden ja palvelujen kauppaa, investointeja, teollis- ja tekijänoikeuksia sekä kehitykseen liittyviä kysymyksiä. PPE-DE-, ALDE- ja UEN-ryhmät ovat nyt esittäneet vaihtoehtoisen yhteisen päätöslauselman, koska ajateltiin, että valiokunnan alkuperäinen päätös oli tulosta äänestyksestä, jota ei voida pitää kovin edustavana ja jossa useita protektionistisia ehtoja sisältävä mietintö jätettiin ennalleen. Vaihtoehtoisessa päätöslauselmassa tuodaan paremmin esiin se, miten tärkeä kauppakumppani Intia on Euroopan unionille, sekä edut, joita molemmat maat voivat saada kaupan vapauttamisesta.

EU ja Intia käynnistivät kesäkuussa 2007 neuvottelut niin kutsutusta vapaakauppasopimuksesta, jota kuitenkin monet kutsuisivat varmaankin asianmukaisemmin kauppaetuussopimukseksi. Mietinnössä kehoitetaan tekemään EU:n ja Intian välinen laaja, kunnianhimoinen ja tasapainoinen vapaakauppasopimus, jolla parannetaan tavaroiden ja palvelujen markkinoillepääsyä ja joka kattaa periaatteessa monia kaupan aloja mukaan luettuina sääntelyn avoimuutta koskevat säännökset keskinäiselle kaupalle ja investoinneille tärkeillä aloilla sekä muita aiheita, kuten terveyst- ja kasvinsuojelustandardit, teollis- ja tekijänoikeuksien suojeleminen, kaupan helpottaminen ja tullit.

Mietinnön keskeisissä kohdissa huomautetaan, että tavaroiden kaupassa Intian soveltamat keskimääräiset tullit ovat alentuneet tasolle, jotka ovat nyt verrattavissa muissa Aasian maissa noudatettaviin tasoihin, eli Intiassa sovellettava keskimääräinen tulli on nyt 14,5 prosenttia verrattuna EU:n keskiarvoon, joka on 4,1 prosenttia. Mietinnössä pannaan merkille myös Intian huoli REACH-järjestelmän vaikutuksista, EU:hun vietäville hedelmille tarkoitetuista kalliista sertifikaateista ja EY-merkkien kalliista vaatimustenmukaisuusmenettelyistä sekä korostetaan, että kyseiset asiat on ratkaistava kauppaetuussopimuksessa.

Mietinnössä huomautetaan myös, että palvelujen vapauttamisen ei pidä missään tapauksessa haitata oikeutta palvelujen sääntelyyn. Tämä koskee myös julkisia palveluja. Olisi kuitenkin tunnustettava myös, että valtio ei useinkaan kykene tarjoamaan niin kutsuttuja ”julkisia” palveluja, ja meidän olisi hyväksyttävä, että valtiosta riippumattomia toimijoita – yksityissektoria – tarvitaan toimittamaan välttämättömiä palveluja varattomille, erityisesti silloin, kun valtio ei yksin pysty niitä tarjoamaan, mihin on usein syynä alhainen tulotaso.

EU:n ja Intian välinen palvelukauppa on melko epätasapainoista. EU vie 1,5 prosenttia palveluistaan Intiaan, kun taas Intian palveluviennistä 9,2 prosenttia suuntautuu EU:hun. Mietinnössä myös kannustetaan Intiaa kehittämään asianmukainen tietosuojalainsäädäntö, jotta varmistetaan, että voimme palvelujen kaupassa luottaa intialaisten yritysten kykyyn käsitellä suuria tietomääriä, koska tietosuoja aiheuttaa huolta.

Mietinnössä tunnustetaan myös, että investointeja koskeviin lukuihin on usein liitetty pääoman liikkuvuuden vapauttamista ja pääoman valvonnasta luopumista koskevia sitoumuksia. Tästä syystä kehotamme komissiota pidättäytymään tällaisten lausekkeiden sisällyttämisestä, kun otetaan huomioon pääoman valvonnan merkitys erityisesti köyhemmille maille rahoituskriisin vaikutuksia torjuttaessa.

Sen jälkeen mietinnössä pidetään myönteisenä sitä, että Intia on sitoutunut vahvaan teollis- ja tekijänoikeusjärjestelmään ja että se hyödyntää TRIPS-sopimuksen joustovaraa täyttääkseen tietyt kansanterveyttä koskevat velvoitteet. Jälleen kerran meidän kaikkien pitäisi olla tietoisia siitä, että liian monet kansanterveyttä koskevat velvoitteet voivat usein köyhemmissä maissa estää kansalaisia saamasta lääkkeitä, koska lääkealan yrityksiä ei millään tavoin kannusteta kehittämään lääkkeitä tällaisia maita varten.

Lopuksi mietinnössä myönnetään, että kattavaa kehitystä koskeva luku on kaikkien kauppasopimusten olennainen osa ja että meidän pitäisi taata kauppa ja suorat ulkomaiset investoinnit. Mietinnössä todetaan myös, että erityisesti parlamentissa ollaan huolestuneita sellaisista aiheista, kuten ympäristönormit sekä keskeinen työ-, työterveys- ja turvallisuuslainsäädäntö. Meidän olisi myös tunnustettava, että kun pyrimme saavuttamaan jonkinlaisen tasapainon kaupallisten kysymysten ja ympäristönsuojelun, ILO-standardien jne. välillä, heiluri voi usein heilahtaa liian kauas toiseen suuntaan ja päädymme tilanteeseen, jossa tällaiset seikat menevät kaupan edelle ja köyhät maat tuomitaan yhä lisääntyvään köyhyteen, koska vaikeutamme kyseisten maiden yrittäjien mahdollisuuksia kehittää valmiuksiaan.

Louis Michel, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Euroopan parlamenttia siitä syvästä kiinnostuksesta, jota se on osoittanut neuvotteluihimme Euroopan unionin ja Intian välisestä vapaakauppasopimuksesta.

Erityisesti olen kiitollinen Syed Kamallille ja kansainvälisen kaupan valiokunnalle siitä erinomaisesta työstä, jota he ovat tehneet yhdessä ulkoasiainvaliokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan kanssa laatiessaan mietintöä EU:n ja Intian välisestä vapaakauppasopimuksesta. Parlamentin kanssa käydyt keskustelut ovat olleet hyvin perusteellisia, ja päätöslauselmaesityksen luonnoksessa käsitellään lähes kaikkia mahdollisia näkökohtia, jotka liittyvät Euroopan unionin ja Intian välistä vapaakauppasopimusta käsitteleviin neuvotteluihin. Esitetyistä mielipiteistä on hyötyä vapaakauppasopimuksista käytävissä neuvotteluissamme.

Kun puhumme Euroopan unionin ja Intian välisestä vapaakauppasopimuksesta, on tärkeää ottaa huomioon strategisten Intian-suhteidemme yleinen tausta ja monimutkaisuus, muun muassa vuoden 1994 yhteistyösopimus ja yhteinen toimintasuunnitelma, mainitakseni vain kaksi niistä tärkeistä aloitteista ja vuoropuheluista, joita olemme käynnistäneet Intian kanssa.

Olemme vakuuttuneita siitä, että on erittäin tärkeää työskennellä Intian kanssa saadaksemme onnistuneesti päätökseen neuvottelut kunnianhimoisesta vapaakauppasopimuksesta, jonka avulla molemmat osapuolet – Euroopan unioni ja Intia – voivat selviytyä voittajina.

Mitä kunnianhimoisempi vapaakauppasopimus, sitä enemmän taloudellista hyötyä siitä saadaan kummallekin osapuolelle – Euroopan unionille ja Intialle. Tämä on yksi tärkeimmistä päätelmistä, joita esitettiin vaikutuksia ja kestävästä kehitystä koskevassa tutkimuksessa, joka teetettiin itsenäisellä konsultilla samanaikaisesti neuvottelujen kanssa.

Vaikutuksia ja kestävästä kehitystä koskevan arvioinnin tavoitteena oli analysoida tulevan vapaakauppasopimuksen taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä vaikutuksia sekä nimetä mahdollisesti tarvittavia tukitoimia.

Vaikutuksia ja kestävästä kehitystä koskevaa arviointia ollaan tässä vaiheessa viimeistelemässä, ja sen pitäisi olla saatavilla huhtikuussa, toisin sanoen ajallaan käynnissä olevien neuvottelujen tukemiseksi.

Haluan selvittää teille lyhyesti kyseisten neuvottelujen edistymistä. Neuvottelut käynnistettiin kesäkuussa 2007, minkä jälkeen neuvottelutilaisuuksia on järjestetty kuusi. Kuudes tilaisuus pidettiin Delhissä viime viikolla 17.–19. maaliskuuta. Tarkoituksenamme on järjestää kaksi ylimääräistä tilaisuutta tänä vuonna, mieluiten Intiassa huhtikuussa järjestettävien vaalien jälkeen ja ennen marraskuussa järjestettävää Euroopan unionin ja Intian huippukokousta.

Neuvottelujen sisällön osalta kaikissa vapaakauppasopimukseen liittyvissä aiheissa on päästy eteenpäin, mutta työtä on vielä paljon jäljellä.

Tarkemmin sanottuna olemme esittäneet tariffiehdotuksia, olemme käyneet hyviä keskusteluja useista keskeisistä palvelualoista ja olemme edistyneet tekstejä käsittelevissä keskusteluissa lähes kaikilla sopimusaloilla. Emme kuitenkaan ole vielä lähelläkään sopimusta.

Ennen puheenvuoroni päättämistä haluaisin vielä kerran lausua komission kiitokset parlamentille ja esittelijälle. Komissio odottaa innokkaasti uusia mahdollisuuksia tehokkaaseen yhteistyöhön parlamentin kanssa.

Puhemies. – (IT) Esittely on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 26. maaliskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Kader Arif (PSE), kirjallinen. – (FR) Keskiviikkona parlamentti esitti kantansa Euroopan unionin ja Intian välisestä tulevasta vapaakauppasopimuksesta. Sosialistien tekemän työn ansiosta valiokunnassa hyväksytyssä tekstissä tähdennetään Intian taloudellista ja sosiaalista haurautta. Maan väestöstä 80 prosenttia elää alle kahdella Yhdysvaltain dollarilla päivässä. Tähän todellisuuteen vastaamiseksi Euroopan parlamentin sosialistiryhmä on esittänyt useita tarkistuksia, joissa korostetaan, että jos EU:n ja Intian välisiä kauppasuhteita vahvistetaan, samanaikaisesti olisi toteutettava tiukkoja järjestelyjä, joilla estetään julkisten palvelujen mahdollinen vapauttaminen, varmistetaan julkisen terveydenhoidon ja tärkeiden lääkkeiden saatavuus ja suojataan kaikkein haavoittuvimpien väestöryhmien ja alojen edut. Ei ole yllättävää, että parlamentin oikeisto on liittoutunut esittääkseen täysistunnossa paljon liberaalimman tekstin, jossa vaaditaan erityisesti pankki-, vakuutus- ja postipalvelujen sekä julkisten hankintojen vapauttamista. Keskiviikkona toimitettavassa äänestyksessä puolustan sosialistista näkemystä reilusta ja tasapuolisesta kaupasta ja vastustan kaikkia oikeiston pyrkimyksiä tinkiä näistä periaatteista.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) EU:n ja Intian välisen tavarakaupan arvo nousi yli kaksinkertaiseksi vuosina 2000–2007. Vienti kasvoi 13,7 miljardista eurosta 29,5 miljardiin euroon, kun taas tuonti kasvoi 12,8 miljardista eurosta 26,3 miljardiin euroon. Vuonna 2007 Intian osuus EU:n viennistä oli 2,4 prosenttia ja tuonnista 1,8 prosenttia, ja Intia oli EU:n yhdeksänneksi suurin kauppakumppani.

Olen tyytyväinen tähän mietintöön, koska siinä kehoitetaan tekemään EU:n ja Intian välinen laaja, kunnianhimoinen ja tasapainoinen vapaakauppasopimus, jolla parannetaan tavaroiden ja palvelujen markkinoillepääsyä ja joka sisältää periaatteessa kaiken kaupan, mukaan luettuna sääntelyn avoimuutta koskevat säännökset keskinäiselle kaupalle ja investoinneille tärkeillä aloilla sekä vaatimuksenmukaisuutta koskevat standardit ja arviointi, terveys- ja kasvinsuojelutoimet, teollis- ja tekijänoikeudet sekä niiden valvonta, kaupan helpottaminen ja tullit, julkiset hankinnat, kauppa ja kilpailu sekä kauppa ja kehitys sekä ihmisoikeuslauseke vapaakauppasopimuksen keskeisenä osana.

Haluan painottaa, että vapaakauppasopimuksen on autettava:

– hankkimaan yhä enemmän kahdenvälisiä etuja yhä suuremmalle määrälle kansalaisia

– saavuttamaan vuosituhanen kehitystavoitteet, mukaan lukien tavoitteet, jotka koskevat ympäristön pilaantumisen estämistä ja sosiaalinenormien noudattamista.

Bogusław Rogalski (UEN), kirjallinen. – (PL) Intia on vastakohtien maa. Liikakansoitus, köyhyys (80 prosenttia Intian väestöstä elää alle kahdella Yhdysvaltain dollarilla päivässä) ja sairaudet ovat leimanneet sen kuvaa maailmalla. Talousalalla viime aikoina saavutettu edistys on auttanut Intiaa kehittymään yhdeksi maailman johtavista talouksista. Intian panos lääkealan, teknologian ja avaruustutkimuksen kehityksessä on kuitenkin ristiriidassa maassa vallitsevan elintarvike- ja vesipulan kanssa.

EU on Intian tärkein ulkomainen investoija ja kauppakumppani. Vuonna 2007 EU:n osuus oli 65 prosenttia kaikista Intian investoinneista. Intian investoinnit EU:ssa ovat myös moninkertaistuneet muutaman viime vuoden aikana. EU:n pitäisi keskittyä varmistamaan monenvälinen kauppajärjestelmä, joka perustuu tiettyihin, WTO:n määrittelemiін periaatteisiin ja joka parhaiten mahdollistaa reilun ja rehellisen kansainvälisen kaupan.

Meidän pitäisi kuitenkin painottaa, että Intian on ratkaistava laajamittainen nälkäongelma. Maailman nälkäindeksin mukaan Intia on 66. sijalla 88 valtion joukosta. Maailman johtaviin ydinvoimamaihien kuuluva Intia ei ole myöskään allekirjoittanut ydinsulkusopimusta. Huolestuttaviin ongelmiin kuuluu myös lapsityövoiman käyttö, ja lapset joutuvat yleensä työskentelemään vaarallisissa ja epäterveellisissä olosuhteissa.

Ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevien ehtojen pitäisi olla tärkeä osa kaikkia Intian kanssa allekirjoitettavia vapaakauppasopimuksia. Meidän on myös varmistettava, että sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä sopimuksia ja standardeja noudatetaan.

21. Elintarvikkeiden hinnat Euroopassa (lyhyt esittely)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Katerina Batzelin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0094/2009) elintarvikkeiden hinnoista Euroopassa (2008/2175(INI)).

Katerina Batzeli, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää varjoesittelijöitäni maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa sekä myös toimivaltaisista neljää Euroopan komission komiteaa, joiden kanssa teimme perusteellista yhteistyötä tämän mietinnön laatimiseksi.

Arvoisa komission jäsen, haluaisin aluksi esittää hyvin yksinkertaisen kysymyksen: kun kuluttajat menevät supermarketteihin ostamaan maitoa tai jogurttia, minkä vuoksi he sitä ostavat? Maidon ja jogurtin vai tölkin ja purkin vuoksi? Esitän teille tämän kysymyksen, koska kuluttajille on onnistuttu taitavasti välittämään mielikuva ja käsitys siitä, että heidän ostamassaan elintarvikkeessa sitä jalostaneesta, markkinoineesta ja kuljettaneesta yrityksestä on tullut varsinaista maataloustuotetta tai raaka-ainetta tärkeämpi. Noin 15 vuotta sitten maataloustuottajan osuus tuotteen lopullisesta hinnasta oli noin 50 prosenttia; nykyisin se on enintään 20 prosenttia.

Maataloustuottajista, sekä maanviljelijöistä että karjankasvattajista, on tullut kuluttajille ”nimettömiä”. Maataloustuottajien neuvotteluvoima on kaukana siitä roolista, joka heille pitäisi kuulua, kun puhutaan paitsi lopullisesta hinnasta mutta myös lopullisten tuotteiden laadun ja ravintoaineiden säilyttämisestä.

Me emme pyri piirtämään rajoja tai luokittelemaan toimitusketjun tuotantosektoreita, maanviljelijöitä, valmistajia, tukku- ja vähittäiskauppiaita ”hyviin”, ”pahoihin” ja ”rumiin”, koska uskoakseni me emme elä ”Villin Lännen” yhteiskunnassa ja taloudessa; minun mielestäni me elämme Euroopan unionin sisämarkkinoiden säännöksiin perustuvassa taloudessa, jossa markkinat tarjoavat mahdollisuuden kasvuun ja kilpailuun, jos toiminta on avointa, mutta jossa markkinoilta hädetään tai poistetaan tuottajat ja taloudelliset toimijat, joiden toiminta markkinoilla on epäoikeudenmukaista ja hämää.

Kysymyksellä, jota näin ollen joudumme käsittelemään täällä tänään ja tulevaisuudessa, on kaksi puolta:

– ensiksi kuluttajien ja tuottajien lähentyminen elintarvikealan laatupolitiikan ansiosta sekä vahvistamalla ja suunnittelemalla yhdessä tapoja, joilla parannettaisiin kuluttajien suoraa yhteyttä maataloustuotannon aloihin ja maataloustuottajiin;

– toiseksi tuottajien ja kuluttajien tulojen turvaaminen – enkä tarkoita tällä niiden määrittämistä – avoimella hintapolitiikalla, johon sisältyy pakollisia järjestelyjä välittäjinä toimivien tuotantoalojen valvomiseksi ja ohjaamiseksi koko toimitusketjussa.

Tietysti me tarkoitamme tällä pääasiassa paikallisella ja kansallisella tasolla toimivia pieniä ja keskisuuria yrityksiä sekä Eurooppaan sijoittautuneita suuria emo- ja tytäryhtiöitä ja yhtiöitä, joiden on toimittava avoimien sisämarkkinoiden ehtojen mukaisesti eikä kartellien ja oligopolien tyyppisten taloudellisten järjestelyjen ehtojen mukaisesti.

Tästä syystä nykyisessä tilanteessa, jossa (muun muassa):

- todelliset tuottajahinnat alenevat huolestuttavasti;

- kuluttajahinnat ovat lähes 5–10-kertaiset tuottajahintoihin verrattuna ja kuluttajahinnat pysyvät hyvin korkeina inflaation alenemisesta huolimatta;

- vähittäiskaupan ja muiden jalostusyritysten keskittymisaste on nelinkertaistunut viiden viime vuoden aikana ja keskittyminen kiihtyy talouskriisin sekä pienten, keskisuurten ja paikallisten yritysten konkurssien seurauksena, mikä vain vaikeuttaa entisestään tuottajien, yritysten ja kuluttajien välisiä neuvotteluja;

- toimintaketjun ja sen käytäntöjen häiriöt vaarantavat selvästikin terveen kilpailun,

on täysin välttämätöntä ottaa käyttöön koordinoitu eurooppalainen suunnitelma ja integroituja toimia, jotka kattavat elintarvikealan maatilalta pöytään. Ei olisi liioiteltua, jos komissio rahoitusjärjestelmän sääntelyn

ja valvonnan jälkeen puuttuisi seuraavaksi elintarvikealaan, joka lisäksi on suoraan yhteydessä rahoitussektorilla esiintyvään keinotteluun.

Kansalaisista tuntuu, että perheenomännän ostoskoria sääntelevät toimitusketjut, tuotantoteollisuus ja vähittäiskauppa valtion ja Euroopan unionin tulopolitiikan sijasta.

Näin ollen uskon, että äänestämällä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön puolesta ja odottamalla Euroopan unionin lopullisia ehdotuksia tästä asiasta, me puutumme ikuisiin ongelmiin elintarvikemarkkinoilla, joiden on myös vuorostaan toimittava puolueettomasti Euroopan kansalaisten, eurooppalaisten maanviljelijöiden ja kehitysmaiden hyväksi ja luotava turvallisuuden tunnetta markkinoiden lakeihin ja instituutioihin.

Louis Michel, komission jäsen. – (FR) Haluaisin aivan ensiksi kiittää Katerina Batzelia sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan jäseniä, jotka laativat tämän mietinnön. Keskustelemme tästä aiheesta hyvin vaikeana aikana, joka on ratkaiseva Euroopan unionin elintarvikealan toimitusketjulle.

Kuten te kaikki tiedätte, taantuma on hidastanut äkillisesti useimpien talouden alojen toimintaa Euroopan unionissa. Maatalousalalla hinnat ovat todellakin romahtaneet, mikä kyseenalaistaa vakavalla tavalla maatilojen tulot. Tilanne on erityisen vaikea korkean lisäarvon aloilla, kuten liha- ja maitotuotteiden aloilla.

Tehokas työskentely on tässä yhteydessä ratkaisevan tärkeää elintarvikealan toimitusketjulle, jos haluamme lieventää kriisin vaikutuksia maatilojen tuloihin ja varmistaa, että kuluttajat voivat hankkia kohtuuhintaisia elintarviketuotteita. Tästä syystä elintarvikkeiden toimitusketju ja elintarvikehinnat pysyvät etusijalla komission huolenaiheissa.

Lisäksi rakenteellisten tekijöiden analyysi osoittaa, että saamme pelätä maatalouden raaka-aineiden hintojen nousun jatkuvan keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Elintarvikkeiden toimitusketjun toimintaa tehostamalla meidän pitäisi pystyä tulevaisuudessa estämään vastaavanlainen elintarvikehintojen voimakas nousu sekä hillitsemään kuluttajahintojen epävakautta. Jaan useimmat mietinnössä esitetyt huolenaiheet, jotka koskevat tarvetta parantaa elintarvikkeiden toimitusketjun toimintaa kokonaisuudessaan. Erityisesti on tarpeen lisätä koko toimitusketjun avoimuutta, jotta tehostetaan kuluttajien tiedotusta ja parannetaan lisäarvon jakamistapaa kaikkialla toimitusketjussa.

Viime vuodesta lähtien komissio on ottanut käyttöön lukuisia aloitteita, joiden tarkoituksena on parantaa elintarvikkeiden toimitusketjun toimintaa. Tämän seurauksena elintarviketeollisuuden kilpailukykyä käsittelevä korkean tason ryhmä on äskettäin laatinut joukon strategisia suosituksia. Lisäksi viime vuonna julkaistiin vihreä kirja maataloustuotteiden laadusta.

Joulukuussa hyväksytyssä tiedonannossa elintarvikkeiden hinnoista komissio ehdottaa myös etenemissuunnitelman muodossa useita ratkaisuja elintarvikkeiden toimitusketjun toiminnan parantamiseksi Euroopassa. Kyseisen etenemissuunnitelman täytäntöönpanossa on ehdottomasti edistytävä. Erityisesti meidän on päästävä eteenpäin elintarvikkeiden toimitusketjua ja elintarvikehintoja käsittelevän pysyvän eurooppalaisen seurantakeskuksen perustamisessa. Toimittamalla luotettavia tietoja hinnoista ketjun eri päiden välillä me voimme auttaa torjumaan avoimuuden puutetta, samalla kun opimme ymmärtämään paremmin ketjun toimintatapaa.

Meidän on myös päästävä eteenpäin analyysissä, joka koskee lisäarvon jakautumista toimitusketjussa. Kiinnitän erityistä huomiota tähän aiheeseen. Kuten elintarvikehintoja koskevassa tiedonannossa todetaan, neuvotteluvoimaa koskeva epätasapaino maataloustuottajien ja toimitusketjun muiden osien välillä vaikuttaa vakavalla tavalla tuottajien voittomarginaaleihin maatalousalalla. On sanomattakin selvää, että meidän olisi ensimmäiseksi ponnisteltava selkeyttääksemme lisäarvon jakautumista koskevaa kysymystä ja parantaaksemme sen ymmärtämistä neuvotteluvoimaa koskevan tasapainon palauttamiseksi koko toimitusketjuun. Tässä yhteydessä olisi painotettava, että Euroopan unionin elintarvikeketjun kilpailuvoimaa ei voida rakentaa ketjun joidenkin osien kustannuksella. Elintarviketuottajille ja maatalous- ja elintarviketeollisuuden vähittäismyymyjille on välttämätöntä, että he voivat jatkossakin luottaa kestäväan ja kilpailukykyiseen maataloustuotantoympäristöön Euroopan unionissa.

Olen vakuuttunut siitä, että kun komission ehdottama etenemissuunnitelma saadaan täysimääräisesti toteutettua, se tarjoaa meille mahdollisuuden vastata useimpiin Katerina Batzelin mietinnössä esitettyihin kysymyksiin ja huolenaiheisiin.

Puhemies. – (IT) Esittely on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 26. maaliskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Roselyne Lefrançois (PSE), kirjallinen. – (FR) Mietinnössä, josta meidän on tehtävä torstaina päätös, pyritään esittämään käytännöllisiä vastauksia miljoonien kohonneista elintarvikehinnoista kärsivien kansalaistemme ongelmiin.

Ostovoiman heikentyessä Euroopassa parlamentin oli tärkeää tehdä päätös ongelmasta, jonka ratkaisut ovat kuitenkin tunnettuja. Tosiasiassa elintarvikkeiden toimitusketjun alku- ja loppupään välillä hintojen ero voi olla jopa yhden suhde viiteen, ja markkinoiden ongelmat on ratkaistava, jotta taataan kuluttajille kohtuulliset hinnat ja viljelijöille asianmukaiset tulot, vaikka liberaalit yhä kieltäytyvätkin myöntämästä tätä. Olen itse esittänyt, että tekstissä vahvistetaan markkinoiden sääntelyvälineiden – jotka meneillään olevan kriisin vuoksi ovat tarpeellisempia kuin koskaan – merkitys.

Jotta varmistetaan, että ”kohtuullisesta hinnasta” ei tulisi ”heikkolaatuisen tuotteen” synonyymia, olen kuitenkin kehottanut lisäämään mietintöön käsitteen luonnonmukaiselle tuotannolle tarkoitetuista kannustimista. Kuluttajien kannalta on toivottavaa, että he pystyvät saamaan hyvälaatuisia tuotteita kohtuuhintaan, ja tämä on mahdollista tämäntyyppiselle maataloustuotannolle tarkoitettuja taloudellisia kannustimia koskevan kunnianhimoisen politiikan ansiosta.

Maria Petre (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Elintarvikkeiden hinnat ovat hiljattain nousseet erittäin jyrkästi. Tähän on kaksi syytä: ensiksi maailmanlaajuinen maatalous- ja elintarviketuotteiden kriisi ja toiseksi markkinoiden keskittyminen, joka on kasvanut vuoden 1990 21,7 prosentista nykyiseen 70 prosenttiin.

Kuluttajien maksamat hinnat ovat keskimäärin viisi kertaa tuottajien maksamia hintoja korkeammat. Supermarkettiketjut pakottavat usein toimittajat toimimaan epäoikeudenmukaisissa olosuhteissa ja vaikeuttavat viljelijöiden ja pienten toimittajien pääsyä markkinoille.

Kannatan Euroopan komission ajatusta eurooppalaisen markkinoiden seurantarjestelmän perustamisesta. Kannatan myös Euroopan kilpailuverkkoa.

Maaseudun kehittämistä koskevasta ohjelmasta olisi myönnettävä enemmän varoja tuottajien hyväksi.

”Lähituotteita” koskevan käsitteen tarkistaminen ja perinteisille elintarvikemarkkinoille suunnatun tuen tehostaminen kuuluvat ratkaisuihin, joita kannatan voimakkaasti.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Olen tyytyväinen Katerina Batzelin mietintöön, jossa tuodaan esiin supermarkettien elintarvikehintojen ja tuottajille maksettavien hintojen väliset suuret erot. Tämä on valitettavasti todellisuutta myös Romaniassa ja muissa senkaltaisissa maissa, joissa elintaso on huomattavasti eurooppalaista keskitasoa alhaisempi.

Jos me hylkäämme kaikenlaiset hintasääntelyä koskevat ehdotukset, joudumme pakostakin huomaamaan, että supermarkettien neuvotteluvoima on aivan liian suuri tuottajiin verrattuna. Myös tällä alalla meidän on toteutettava määrätietoisia toimia kilpailun ja kuluttajien suojeluun tähtäävän politiikan yhteydessä.

22. Taidealan koulutus Euroopan unionissa (lyhyt esittely)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Maria Badia i Cutchetin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0093/2009) taidealan koulutuksesta Euroopan unionissa (2008/2226(INI)).

Maria Badia i Cutchet, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, vaikka taidekasvatus kuuluu nykyisin pakollisiin oppiaineisiin lähes kaikissa jäsenvaltioissa, sen opetustavoissa on huomattavia eroja.

Perinteisesti taidealan koulutus liittyi lasten ja nuorten opetukseen. Nykyisin kuitenkin elinikäisen oppimisen tavoite ja uuden tieto- ja viestintätekniikan kehittyminen ovat laajentaneet sitä aluetta, jolla taiteita ja kulttuuria on perinteisesti hyödynnetty, ja luoneet niille uusia käyttö- ja ilmenemismuotoja.

Tieto- ja viestintätekniikan jatkuva kehittyminen on myös suosinut tietoon perustuvaa taloutta, jossa älyllisillä kyvyillä ja luovuudella on ensisijainen asema.

Päätöslauselmaehdotus, josta huomenna äänestämme, perustuu ajatukseen siitä, että taidekasvatus on taidealan ammatillisen koulutuksen perusta ja että se edistää sekä luovuutta että fyysistä ja henkistä kehitystä

tällä alalla; siinä todetaan, että taidekasvatus on lasten ja nuorten oppimisen tärkeä osatekijä, ja katsotaan, että koulujen taideopetus on kulttuurin saatavuuden todellisen demokratisoinnin perusta.

Lisäksi ehdotuksessa katsotaan, että koulutus on hyvin tärkeää ammattilaisten menestymisen kannalta taiteen ja luovan työn alalla, sillä taidealan opinnot, joiden tavoitteena on ammatin hankkiminen ja uran kehittäminen, edellyttävät opiskelijoilta lahjakkuuden lisäksi vankkaa kulttuurin tuntemusta, joka voidaan saavuttaa ainoastaan monialaisella ja järjestelmällisellä koulutuksella. Tällaisella koulutuksella lisätään myös mahdollisuuksia päästä alan työmarkkinoille, koska se tarjoaa opiskelijoille yleistä kulttuurin ja tutkimusmenetelmien tuntemusta, yrittäjätaitoja ja tietoa liiketoiminnasta sekä pätevyyttä erilaisilla toiminnan aloilla.

Ehdotuksessa tunnustetaan hyvin erityisellä tavalla ne talouteen ja työllisyyteen liittyvät mahdollisuudet, joita luova teollisuus, kulttuuri- ja taideteollisuus tarjoavat Euroopan unionissa ja joiden myötävaikutus on muita hyvin arvostettuja teollisuuden aloja, kuten kemikaali- ja elintarvikealoja, suurempi.

Lisäksi meidän ei pitäisi unohtaa, että taide- ja muotoilualojen koulut ja oppilaitokset auttavat luomaan uudenlaisia tyylejä ja suuntauksia taiteen alalla ja avaamaan pääsyn erilaisiin kulttuurimaailmoihin, mikä vahvistaa Euroopan unionin imagoa maailmalla.

Mietintöluonnoksessa katsotaan, että taidekasvatuksen pitäisi olla pakollinen osa opetusohjelmia koulutuksen kaikilla tasoilla, ja siinä kannustetaan jäsenvaltioita koordinoimaan taideopetusta koskevaa politiikkaansa Euroopan unionin tasolla ja edistämään sekä opiskelijoiden että opettajien liikkuvuutta tällä alalla kiinnittämällä enemmän huomiota pätevyyden tunnustamiseen jäsenvaltioiden kesken.

Me myös kehotamme neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita määrittelemään taidekasvatuksen tehtävän keskeisenä pedagogisena välineenä, jolla voidaan lisätä kulttuurin arvoa, laatimaan yhteisiä strategioita, joiden avulla edistetään taidekasvatusta ja taidealan opettajankoulutusta koskevaa politiikkaa, sekä tunnustamaan taiteilijoiden ja luovuuden tärkeän tehtävän yhteiskunnassamme Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuoden osoittamalla tavalla.

Lopuksi mietinnössä tähdennetään, että kun taideaineet otetaan mukaan koulujen opetusohjelmiin, on tärkeää hyödyntää uusien tietotekniikoiden ja internetin tarjoamia mahdollisuuksia nykyaikaisen ja ajanmukaisen opetuksen välineinä, ja suositetaan, että kehitetään yhdessä taide- ja kulttuurikasvatuksen eurooppalainen portaali, jotta voidaan varmistaa eurooppalaisen kulttuurimallin kehittäminen ja edistäminen.

Kaikkien näiden syiden vuoksi pyydän enemmistön kannatusta mietinnölle. Se osoittaa selvästi tukemme luovan teollisuuden ja kulttuurialan ammattilaisille, opiskelijoille ja yrityksille.

Louis Michel, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin aivan ensiksi kiittää Maria Badiä i Cutchetia hänen laatimastaan valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä, joka koskee taidealan koulutusta Euroopan unionissa.

Aiheen merkitys Euroopan tasolla kasvaa jatkuvasti. Itse asiassa me olemme kaikki yhtä mieltä siitä, että kulttuuri ja taiteet ovat olennainen osa koulutusta. Ne auttavat kehittämään herkkyyttä ja itseluottamusta, jotka ovat välttämättömiä ominaisuuksia paitsi roolissamme kansalaisina, mutta myös siinä taloudellisen toimijan ominaisuudessa, joka meille kaikille kuuluu. Tästä ei voi olla epäilystäkään. Taidekasvatus edistää hyvinvointia, luovuutta ja sosiaalista integraatiota. On välttämätöntä edistää sitä Euroopan koulutusjärjestelmissä mahdollisimman nuorista ikäryhmistä alkaen.

Olemme yhtä mieltä tästä näkemyksestä ja iloisia siitä, että mietinnössänne viitataan useisiin tärkeisiin Euroopan unionin aloitteisiin, kuten Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuoteen.

Taiteiden ja taidealan koulutuksen merkitys parempaa yhteiskuntaa rakennettaessa liittyy läheisesti siihen, miten ne vaikuttavat talouselämään. Äskettäin laadittujen arvioiden mukaan luovan teollisuuden ja kulttuurialan osuus taloudellisen hyvinvoinnin luomisessa on 2,6 prosenttia Euroopan bruttokansantuotteesta. Lisäksi kaikenlaisessa taloudellisessa toiminnassa voidaan hyötyä taide- ja kulttuurialan koulutuksesta. Innovaatio kannustaa luomaan synergiaa perinteisten toiminta-alojen ja innovatiivisten alojen välille. Meidän on nyt yhdistettävä teknologia ja suunnittelu ja otettava huomioon kestävyys ja taloudellisen kannattavuuden periaatteet. Tämä yhdistelmä pakottaa määrittelemään uudelleen tavat, joilla tietämystä välitetään ja hankitaan.

Nämä eri aiheet esitetään eurooppalaista viitekehystä koskevassa asiakirjassa, jossa määritettiin vuonna 2006 elinikäisen oppimisen avaintaidot. Tässä yhteydessä todetaan, että taide- ja kulttuuri-ilmaisu on välttämätöntä, kun kehitetään työelämässä niin hyödyllisiä luovia taitoja.

Kulttuuria koskevassa Euroopan toimintasuunnitelmassa on esitetty uusia menetelmiä, joita ovat erityisesti jäsenneily vuoropuhelu kansalaisyhteiskunnan kanssa ja äskettäin kehitetyt kulttuurialan uudet avoimet koordinoitimenetelmät. Näiden menetelmien täytäntöönpanon on tehnyt mahdolliseksi neuvoston 21. toukokuuta 2008 hyväksymä alkuperäinen kolmivuotinen työsuunnitelma, jossa määritetään viisi ensisijaista toiminta-aluetta. Tässä yhteydessä perustettiin jäsenvaltioiden asiantuntijoista koostuva työryhmä käsittelemään kysymystä kulttuurin ja koulutuksen välisistä synergioista. Ryhmän on tarkoitus laatia suosituksia hyvien kansallisten käytäntöjen nimeämiseksi sekä esittää lukuisia suosituksia jäsenvaltioille ja Euroopan toimielimille. Lisäksi työryhmä esittää menetelmiä, joilla arvioidaan sen toimeksiannon piiriin kuuluvilla politiikan aloilla saavutettua edistystä. Lopuksi ryhmän pitäisi edistää arvokkaalla panoksella eurooppalaista kulttuurifoorumia, joka on tarkoitus järjestää 29. ja 30. syyskuuta 2009 Brysselissä.

Olen juuri lukenut kollegani komission jäsen Figelin esittämän vastauksen.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 24. maaliskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), kirjallinen. – (BG) Euroopan parlamentin mietintö taidealan koulutuksesta Euroopan unionissa on osa jatkuvaa pyrkimystä kulttuurien välisen vuoropuhelun kehittämiseksi, ja sillä on ratkaiseva merkitys Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodelle.

Taidealan koulutukseen on epäilemättä kiinnitettävä enemmän ja keskitetympin huomiota. On tärkeää, että taidekasvatus on pakollinen osa opetusohjelmaa ja jo nuorista ikäryhmistä alkaen, koska se edistää nuorten tunne-elämään ja kulttuuriin liittyvää kehitystä.

Taidealan opintojen käytännön merkityksen vahvistaminen ja vuorovaikutteisen opetuksen käyttöönotto syventäisi kansallisten ja eurooppalaisten kulttuuriarvojen ymmärtämistä. Lisäämällä alan opiskelijoiden, opettajien ja ammattilaisten liikkuvuutta voimme välittömästi kehittää tietoisuutta eurooppalaisesta identiteetistä ja edistää suvaitsevaisuutta eri kulttuureja ja uskontoja kohtaan.

Jäsenvaltioiden on pyrittävä luomaan entistä paremmat mahdollisuudet epävirallisille ja itsenäisille taidealan opinnoille ja estämään alan ohjelmien väheneminen. Jäsenvaltioiden tuki taiteilijoiden työelämälle lisää yleistä kiinnostusta erityyppisiä taidealan opintoja kohtaan.

Julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyö tällä alalla auttaa uudenaikaistamaan opetusohjelmia ja kannustaa uusien teknologioiden entistä aktiivisempaa käyttöä opetuksessa. Taidealan opintoja koskevaan koordinoituun eurooppalaiseen politiikkaan käytetyistä voimavaroista suurin osa koskee investointeja, joilla tuetaan Euroopan kulttuurin vaikutusta maailmanlaajuisesti sekä edistetään luovuutta ja välillisesti myös Euroopan unionin taloutta.

23. Aktiivinen EU-asioita käsittelevä vuoropuhelu kansalaisten kanssa (lyhyt esittely)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Gyula Hegyin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0107/2009) aktiivisesta EU-asioita käsittelevästä vuoropuhelusta kansalaisten kanssa (2008/2224(INI)).

Gyula Hegyi, esittelijä. – (HU) Eurooppa on luvattu maa kaukaisten mantereiden ja Balkanin alueen ihmisille, jotka haluavat liittyä Eurooppaan. Samaan aikaan Eurooppa on monessa mielessä pettymysten, yksitoikkoisuuden ja byrokratian vertauskuva niille, jotka jo ovat sen porttien sisäpuolella: EU:n kansalaisille, olivat he sitten mielipidevaikuttajina toimivia älykköjä tai tavallisia kansalaisia.

Kun sain mietinnön, aloin lukea sitä hyvin innostuneena. Minun on todettava, että innostukseni laimeni jonkin verran mietinnön loppua kohti, sillä tajusin itse, kuinka monia esteitä on kansalaisten kanssa käytävän aktiivisen vuoropuhelun tiellä ja kuinka kaukana Euroopan unionin byrokraattinen koneisto on kansalaisten jokapäiväisestä elämästä ja toiveista. Joka tapauksessa ymmärsin mietinnön ansiosta, että mitä alhaisempi

koulutustaso tai asema kansalaisillamme on, sitä vähemmän he ymmärtävät yhdentymisestä ja sitä epäilevämmiin he siihen suhtautuvat – mikä ei ehkä ole yllättävää.

Tästä syystä uskon, ja tämä on mietinnössäni tärkeintä, että sen lisäksi, että keskitymme nuoriin – jotka on helppo voittaa Euroopan yhdentymisen puolelle opetuksellisin keinoin – meidän pitäisi keskittyä ensisijaisesti myös niihin ihmisiin, joita emme tähän mennessä ole pystyneet saavuttamaan. Tällaisia ovat pienten kylien asukkaat, työläiset, eläkeläiset ja yleensä sellaiset ihmiset, jotka elävät vähin varoin ja vaatimattomissa olosuhteissa. Meidän on pyrittävä välittämään heille jollakin tavoin Euroopan aate ja Euroopan yhtenäisyyden arvot.

Suosittelen mietinnössäni, että Erasmus-apurahoja myönnettäisiin paljon nykyistä useammille opiskelijoille; Unkarin sosialistipuolueen nuoriso-osasto on laatinut tästä asiasta erillisen ehdotuksen. Vain pieni osa Unkarin yliopisto-opiskelijoista pystyy osallistumaan kyseiseen opiskelijavaihto-ohjelmaan, vaikka olisi toivottavaa, että kaikki yliopistotutkinnon suorittaneet olisivat opiskelleet ulkomailla ainakin puoli vuotta.

Oma ajatukseni oli se, että historian opetusta varten pitäisi ottaa käyttöön yhteinen ja yhtenäinen yksivuotinen eurooppalainen opetusohjelma. Opiskelijoiden pitäisi opiskella ainakin vuoden ajan samaa Euroopan historiaa kaikilla 23 virallisella kielellä ja kaikissa 27 jäsenvaltiossa. Komissio ei juurikaan tukenut tätä ehdotusta ja sisällytti siitä tekstiinsä vesitetyt version.

Ehdotin unkarilaisten yliopisto-opettajien suosituksesta, että perustetaan eurooppalainen avoin yliopisto, toisin sanoen jonkinlainen ”Volkshochschule”, yhteinen kansanyliopisto. Kaikkialla Euroopassa Euroopan kansalaisten pitäisi voida koulutodistuksistaan ja tutkinnoistaan riippumatta ilmoittautua opiskelijoiksi suhteellisen vapaasti jäsennehtyyn koulutusohjelmaan, jossa tarjotaan opetusta Euroopan unionin historiaan, perustamiseen ja toimintaan liittyvistä asioista.

Euroopan parlamentin jäsenet ovat jo pitkään toivoneet, halunneet ja ehkä jopa vaatineet, että Euronews-kanava, jota rahoitetaan ainakin osittain EU:n varoilla, lähettäisi ohjelmia kaikkien jäsenvaltioiden virallisilla kielillä. On jollakin tavoin järjetöntä, että Euronews-kanavalla on lähetyksiä arabian ja venäjän kielillä mutta ei unkariksi tai joidenkin muiden jäsenvaltioiden kielillä. Arvoisa komission jäsen, minun on muuten surukseni kerrottava – oletan teidän kuulevan asiasta ensimmäistä kertaa – että Budapestissa tarjottavista kaapelitelevisiopaketeista on jätetty pois englanninkielinen Euronews-kanava ja ne tarjoavat sen sijaan kiinankielistä ohjelmaa, sillä ikävä kyllä Kiinan television ohjelmille on enemmän kysyntää kuin Euronewsille, koska viimeksi mainittu ei lähetä ohjelmia unkarin kielellä, kun taas maassamme asuu nykyään huomattava määrä kiinalaisia.

Aiheesta keskusteltiin paljon, ja haluaisin kertoa komission jäsenelle, jos hän on paikalla, että olisin halunnut ehdottaa myös, että Euroopan unionin virkamiehille tarjottaisiin mahdollisuus hoitaa yhteyksiä tiedotusvälineisiin tähänastista avoimemmin. Ongelma on kuitenkin se, että usein paikalla ei ole ketään, joka voisi asiantuntevasti esittää komission kannan, ja tästä syystä kuullaan vain vastapuolten kanta.

Minulle varattu aika päättyy, joten totean lopuksi suositelleeni, että paikalliset kansalaisjärjestöt osallistuisivat EU:n kampanjoihin, koska ne tuntevat paikallisyhteisöt huomattavasti paremmin ja tietävät, millä tavalla asiat on esitettävä väestön saavuttamiseksi.

Louis Michel, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin vain esittää pienen mutta täysin henkilökohtaisen sivuhuomautuksen, jolla ei ole mitään tekemistä kollegani esittämän kysymyksen kanssa. En täysin ymmärrä toivettanne saada kansalaisjärjestöt mukaan vaalikampanjaan. En ymmärrä sitä, mutta välitän pyynnön kollegalleni.

Tämänhetkinen poliittinen ja taloudellinen tilanne lisää selvästikin tarvetta aktiiviseen vuoropuheluun kansalaisten kanssa. Kansalaisille on tiedotettava Euroopan unionin muutoksista, jotka vaikuttavat välittömästi tai välillisesti heidän jokapäiväiseen elämäänsä ja joihin heidän on voitava osallistua.

Tämä on ollut perustana komission työlle neljän viime vuoden aikana. Olen hyvin tyytyväinen Gyula Hegyin mietintöön ”Aktiivinen EU-asioita käsittelevä vuoropuhelu kansalaisten kanssa”. Me pyrimme tarjoamaan Euroopan unionin 27 jäsenvaltion kansalaisille laajasti perustietoa Euroopan unionista, jotta he pystyvät ymmärtämään, millä tavoin Euroopan unioni voisi auttaa vastaamaan Euroopan ja maailman tämänhetkisiin suuriin haasteisiin, mutta myös vaihtamaan ja esittämään ajatuksia tästä aiheesta.

Me aiomme myös perustaa useita helpommin käytettävissä olevia foorumeita keskustelun jatkamiseksi aiheesta kaikkien tällä hetkellä käytettävissä olevien voimavarojen ja teknologioiden avulla: verkkofoorumeissa, tiedotusvälineissä ja paikallisella tasolla.

Vaikka kollegani onkin yhtä mieltä lukuisista mietinnöissä esitetyistä suosituksista, hän ei voi tukea käsitystä siitä, että vuoropuhelu ei ole tähän mennessä toiminut. Hän toteaa myös, että vaikka vuoropuhelu on varmasti parantunut viime vuosina, meidän on silti suhtauduttava realistisesti siihen, mitä voidaan saavuttaa vain 100 miljoonan euron suuruisella talousarviolla, kun kyseessä on 27 jäsenvaltiota, 23 kieltä ja lähes 500 miljoonaa ihmistä.

Lisäksi komissio ei varmastikaan pysty käymään yksin vuoropuhelua kansalaisten kanssa Eurooppaa koskevista asioista. Kaikkien toimielinten ja kaikkien jäsenvaltioiden on ponnisteltava yhdessä. Tästä syystä olemme neuvotelleet jäsenvaltioiden ja parlamentin kanssa sopimuksen Eurooppaa koskevista yhteisistä viestintätoimista. Poliittinen sopimus kumppanuuteen perustuvasta EU-viestinnästä allekirjoitettiin 22. lokakuuta 2008. Kyseessä on ensimmäinen kerta, jolloin Euroopan unionin jäsenvaltioiden elimet ovat yhdessä sitoutuneet yhteiseen Euroopan unionin asioita koskevaan viestintään Euroopan unionin kansalaisten kanssa. Sopimuksen täysimääräinen täytäntöönpano on nyt tärkeää. Olen täysin yhtä mieltä kansalaisten kuulemismenettelyn tärkeydestä sekä siitä, että vuoropuhelu on ulotettava kaikille yhteiskunnan tasoille.

Komission ja kansalaisyhteiskunnan edustajien välinen säännöllinen vuoropuhelu aloitettiin yli 30 vuotta sitten. Siinä otetaan huomioon avoimuuden ja osallisuuden politiikka, jota komissio on soveltanut monien vuosien ajan, ja se heijastaa toiminta-alojen monipuolisuutta ja vuoropuheluun osallistuvien osapuolten moninaisuutta.

Haluaisin painottaa, että komission edustustojen ja parlamentin tiedotustoimistojen välinen yhteistyö toimii kokonaisuudessaan erittäin hyvin.

Tulevat Euroopan parlamentin vaalit ovat erittäin hyvä esimerkki näiden kahden toimielimen poliittisesta tahdosta tehdä yhteistyötä yhteisen viestinnän painopistealueiden määrittämiseksi.

Kun tarkastellaan erityisesti nuorille, ensimmäistä kertaa äänestäville ja naisille suunnatun tiedotuksen tarvetta paikallis- ja aluetasolla, panen tyytyväisenä merkille komission saamat onnittelut K-suunnitelmaan valituista hankkeista.

Haluan käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni ilmoittaakseni, että komissio aikoo Euroopan parlamentin vaalien yhteydessä toteuttaa erityistoimia myös K-suunnitelmaan sisältyvän Debate Europe -aloitteen puitteissa. Uuden verkkosivuston kehittämistä ja paikallisiin televisioasemiin luotavien yhteyksien perustamista koskevasta aiheesta toteaisin, että komissio luo parhaillaan radio- ja televisioalan toimijoiden verkostoja, joiden tarkoituksena on lähettää ohjelmia Euroopan unionia koskevista aiheista. Kun kaikkien verkostojen toiminta on saatu käyntiin, ne lähettävät yhdessä *Euronews*-kanavan kanssa ohjelmia joka viikko 60–90 miljoonalle kansalaiselle kaikilla Euroopan unionin kielillä.

On tärkeää sisällyttää Euroopan unionin lainsäädäntöä ja historiaa koskevia kursseja koulujen opetussuunnitelmiin, ja komissio on tässä asiassa yhtä mieltä siitä, että nuorille olisi opetettava koulussa keskeiset tiedot Euroopan unionista. Toivomme jäsenvaltioiden noudattavan tästä tärkeästä aiheesta esitettyä ehdotusta.

Mietintöön sisältyy monia muita kiinnostavia suosituksia, jotka ansaitsevat huomiomme, mutta valitettavasti meillä on aikaa vain rajoitetusti.

Haluan lopuksi palata yhteen olennaiseen näkökohtaan, joka liittyy yhteisön toimielinten tekemään työhön: tehokas viestintä on mahdollista vain, jos kaikki osapuolet tekevät tiivistä yhteistyötä. Komissio arvostaa parlamentilta saamaansa vankkumatonta tukea. Omalta osaltani kiitan henkilökohtaista sitoutumistanne Euroopan parlamentin jäsenenä.

Puhemies. – (IT) Esittely on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 24. maaliskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Kyseessä on yksi tärkeimmistä aiheista, joita meidän on käsiteltävä. Euroopan unionin väestö ei tunne itseään Euroopan unionin kansalaisiksi. Euroopan kansalaisuus on käsitteenä vielä epäselvä, ja yksittäisen maan kansalaisuutta pidetään yhä tärkeämpänä.

Useimmat kansalaiset eivät tunne olevansa mukana prosessissa, ja heidän mielestään Euroopan unioni on instituutiona etäinen. Myönteiset yhteydet koskevat tehokkaampaa vuoropuhelua kansalaisten ja Euroopan

unionin toimielinten välillä, Lissabonin sopimuksen ratifiointitarvetta sekä kuulemismenettelyn ja yhteisten avointen keskustelujen merkitystä.

Vuosi sitten huhtikuussa 2008 esitimme ajatuksen ”Debate Europe” -aloitteesta, joka tarjoaa tilaisuuden päästä eroon usein keinotekoisesta jaosta kansallisten ja eurooppalaisten kysymysten välillä.

Euroopan kansalaisten on kuitenkin lopulta saatava selkeä käsitys suunnasta, johon Euroopan unioni on kehittymässä. Aiheeseen liittyy kaksi lähestymistapaa, joiden rinnakkaiselo ei ole enää mahdollista. Meidän on tehtävä valinta. Kannattammeko me täysin yhdenmukaista Euroopan unionia vai pyrimmekö sujuvasti jatkamaan nykytilannetta? Kun kansalaiset näkevät hallitusten empivän kahden vaihtoehdon välillä, kuka voi moittia heitä siitä, että koko prosessi tuntuu heistä vieraalta?

Magda Kósáné Kovács (PSE), kirjallinen. – (HU) Gyula Hegyin mietinnössä valotetaan merkittävää nykyajan ongelmaa. Irlantilaiset hylkäsivät kansanäänestyksessä Lissabonin sopimuksen, joka takaa tehokkaamman demokraattisen Euroopan unionin. Siitä lähtien kysymys on aiheuttanut epävarmuutta ja hämmennystä Euroopassa.

Meidän on pidettävä huolta siitä, että Euroopan unionin kansalaiset voivat saada äänensä paremmin kuuluviin laatiessamme Euroopan unionin politiikkaa. Tämä edellyttää asianmukaista koulutusta, sillä yhdentymistä vastustavat erityisesti sellaiset ihmiset, joilla on alhainen koulutustaso. On tärkeää esimerkiksi sisällyttää Euroopan unioniin ja kansalaisuuteen liittyviä yleisiä asioita koskeva koulutus avoimien yliopistojen tai ylempään perusasteen oppilaitosten opetussuunnitelmiin. Ihmisille on tärkeää, että he tuntevat oikeutensa ja että he tietävät EU:n toimivan heidän rinnallaan eikä heidän yläpuolellaan. Meidän on varmistettava, että vähemmän kehittyneillä alueilla on käytettävissä asianmukaisia tietolähteitä. Toimivaa demokratiaa ei taata byrokratialla, vaan sen takaavat kansalaiset itse – tämä on demokraattisen kulttuurin ydin. On välttämätöntä, että tiedotusvälineet auttavat kehittämään toimielinten ja kansalaisten välistä viestintää samoin kuin kansalaisten keskinäistä viestintää.

Emme voi odottaa kansalaisten tekevän vastuullisia päätöksiä tai ylipäätään minkäänlaisia päätöksiä, jos me emme tarjoa heille asianmukaisia tietoja. Tiedottaminen on meidän tehtävämme ja velvollisuutemme, kun taas päätöksenteko on kansalaisten oikeus. Tämän vuoden toukokuussa tulee kuluneeksi viisi vuotta siitä, kun Unkari liittyi Euroopan unioniin, ja me voimme jo nähdä, ettei Euroopan unioni ole kasvoton, vaan että sillä on meidän kaikkien yksittäisten kansalaisten kasvot. Meidän on tiedettävä, että päätöksenteko on meidän käsissämme. Antakaa meidän siis käyttää tämä tilaisuus hyväksemme.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Kiitokset raportöörille hyvin tehdystä työstä. Mietinnönlaitaja tuo ansiokkaasti esille monia tärkeitä asioita ja ongelmia EU:n ja kansalaisten vuorovaikutuksessa.

EU ei ole kansan ykkösuosikki missään unionin jäsenmaassa. Viime heinäkuun Irlannin kansanäänestys näytti osoittavan, etteivät ainakaan irlantilaiset halua lisää unionia. Jostain syystä negatiiviset viestit ja pelot vallan katoamisesta kasvottomaan Brysseliin menevät paremmin perille kuin viestit kaikesta siitä hyvästä, mitä unioni on saanut aikaan. Suuri tuntematon on aina liian turvallinen uhka. Siihen kuoroon on helppo yhtyä.

Kansalaisten ja kansalaisjärjestöjen vahvempi sitouttaminen kaikkiin unionin toimintoihin kasvattaisi unionin hyväksyttävyyttä. Erityisesti lainsäädännöllisissä asioissa kansalaisilla ja järjestöillä tulee olla paremmat mahdollisuudet vaikuttaa ja lausua mielipiteensä kaikissa lainsäädäntöprosessin vaiheissa.

Mietinnönlaitaja mainitsee viimeisimpien EU:ta käsittelevien kansanäänestysten osalta sen mielenkiintoisen tosiseikan, että näissä äänestyksissä naiset äänestivät miehiä useammin EU:ta vastaan. Selvää on, että jostain syystä erityisesti naiset kokevat EU:n itselleen jotenkin vieraaksi.

Yksi syy on ilmeinen: unionilla on kovin miehiset kasvot. Komission puheenjohtaja on mies, samoin lähes 70 prosenttia komissaareista. Niin ikään parlamentin puheenjohtajan nuijaa heiluttaa mies, kuten useimman parlamentin valiokunnankin. Tärkeää on, että tulevalla kaudella sukupuolten välinen tasa-arvo toteutuu mahdollisimman pitkälle EU:n päättäviä virkoja täytettäessä. Niin kutsuttuihin ”huippuvirkoihin” tulee nimittää ainakin yksi nainen.

Aktiivinen dialogi kansalaisten kansalaisyhteiskunnan kanssa on tärkein keino, millä kasvattaa unionin legitimitettä.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Kuten aina, Euroopan parlamentin vaalien lähestyminen tekee hyvin ajankohtaiseksi kysymyksen tiedotuksen laadusta ja kansalaisten kanssa käytävän vuoropuhelun puutteista erityisesti Euroopan tasolla.

Tässä yhteydessä olen tyytyväinen päätöslauselmaehdotukseen aktiivisesta vuoropuhelusta kansalaisten kanssa, jossa korostetaan Euroopan toimielinten, Euroopan laajuisen koulutusjärjestelmän ja joukkotiedotusvälineiden osallistumisen merkitystä. Perustuslakisopimuksen hylkääminen Ranskassa ja Hollannissa ja Lissabonin sopimuksen vastustus Irlannin kansanäänestyksessä ovat osoitus siitä, että on kannattavaa ja välttämätöntä käynnistää vähemmän koulutetuille kansalaisille suunnattu kampanja, ja kannatan tätä suunnitelmaa täysin.

Kun otetaan huomioon internet-yhteyksien yhä suurempi määrä Euroopan unionin jäsenvaltioissa, meidän pitäisi hyödyntää tätä välinettä ja käyttää sitä tehostaaksemme vuoropuhelua kansalaisten kanssa. Tällä tavoin voitaisiin tallentaa ihmisten mielipiteitä, jotka arvioitaisiin myöhemmin ja otettaisiin huomioon päätöksentekoprosessissamme. Uskon myös, että Euroopan unionin historian, sen toimintatavan ja kansalaisten oikeuksien tulisi kuulua opetussuunnitelmien perustekijöihin Euroopassa.

Tästä syystä uskon vahvasti, että voidaan taata olosuhteet kansalaisten kanssa käytävälle johdonmukaiselle vuoropuhelulle, jossa käsitellään Eurooppaa ja Euroopan unionia erilaisesta näkökulmasta tarkkojen tietojen ja tietämyksen pohjalta.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Hyvät kollegat, haluaisin onnitella Gyula Hegyitä hänen laatimastaan hienosta mietinnöstä, joka tarjoaa varmasti erittäin tärkeän panoksen käynnistäessämme vuoropuhelua kansalaisten kanssa Euroopan unionissa.

Euroopan toimielinten on yhdessä jäsenvaltioiden kanssa toteutettava onnistuneesti yleiset viestinnän painopistealat, ja se on tärkeä edistysaskel, kun pyrimme parantamaan Euroopan unionin kansalaisille suunnattua tiedotusta. Ainoastaan hyvin asioista perillä olevat eurooppalaiset voivat käyttää hyväkseen heille tarjottuja mahdollisuuksia ja osallistua Euroopan unionia koskevaan aktiiviseen vuoropuheluun. Olemme kaikki nähneet, minkälaisia seuraamuksia on ihmisten tiedottamiseen liittyvillä ongelmilla: kansanäänestysten ”ei”-äännet ja Euroopan unionin kehityksen jumiutuminen.

Bulgarialaisen kansalaisjärjestön puheenjohtajana uskon vakaasti, että kansalaisten osallistuminen päätöksentekoprosessiin tarjoaa heille tilaisuuden osallistua suoraan poliittiseen prosessiin EU:n tasolla. Uskoakseni tämä on yksi niistä tärkeistä aloista, joita on viipymättä uudistettava ja parannettava.

Mielestäni mietintö tarjoaa Euroopan parlamentille valmiudet antaa tarpeellisia ohjeita ja suosituksia muille toimielimille mutta myös kansalaisjärjestöille, sillä kansalaiset ovat keskeinen osatekijä Euroopan tulevassa kehityksessä. Ilman heidän yhteistyötään ja osallistumistaan meidän on mahdotonta saavuttaa tavoitetta, jonka olemme itse asettaneet.

24. EU:ssa harjoitetun naisten sukupuolielinten silpomisen torjunta (lyhyt esittely)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Cristiana Muscardinin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0054/2009) EU:ssa harjoitetun naisten sukupuolielinten silpomisen torjunnasta (2008/2071(INI)).

Cristiana Muscardini, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, mielestäni sopii erityisen hyvin, että keskustelumme osallistuu nimenomaan komission jäsen Michel. Kuten tiedämme, hän kiinnittää aina runsaasti huomiota Afrikan ihmisoikeuskysymyksiin ja murhenäytelmiin. Itse asiassa komission jäsen Louis Michelin läsnäolo antaa mielestäni toivoa siitä, että komissio ottaa vakavasti huomioon kysymyksen, joka ei enää kosketa ainoastaan 28:aa Afrikan maata ja lukuisia Lähi-idän maita ja niiden naapurimaita vaan on nykyisin erittäin ahdistava ongelma myös Euroopan unionin alueella.

Viime vuosien massiivinen maahanmuutto on tuonut tämän tragedian EU:n jäsenvaltioihin. Kymmenet tuhannet tytöt ja nuoret naiset ovat joka päivä vaarassa joutua tämän kauhean käytännön uhreiksi, joka aiheuttaa heille peruuttamattomia ruumiillisia vammoja mutta myös erittäin vakavia psykologisia vaurioita. Tästä syystä – vaikka parlamentti onkin viime vuosien aikana tuominut tämän käytännön jo useaan otteeseen ja on itse asiassa myöntänyt DAPHNE-ohjelman kautta rahoitusta 14 hankkeelle naisten sukupuolisen silpomisen torjumiseksi – tästä syystä me keskustelemme tänään jälleen tästä aiheesta, sillä valitettavasti ilmiö ei ole laantunut, vaan silpomisten määrä lisääntyy yhä.

Meillä on oltava rohkeutta hyväksyä asianmukaisempia ja vakavasti otettavia ennaltaehkäiseviä menetelmiä ja järjestää kulttuurikampanjoita, joiden avulla maahanmuuttajanaiset, mutta myös näiden tyttöjen isät, saadaan ymmärtämään, että heimoriitit, joilla ei ole mitään tekemistä uskonnon kanssa, eivät edistä integroitumista eivätkä luo tytöille tulevaisuutta.

Ajatelkaa Ranskassa, Italiassa tai Belgiassa koulua käyvää nuorta tyttöä, joka on luonut ystävyssuhteita toisiin nuoriin ja joka äkkiä temmataan normaalielämästä keskelle tuskallista tragediaa, joka jättää häneen elinikäiset jäljet. Häntä ei ainoastaan silvota ruumiillisesti, vaan hänen on mahdotonta jatkaa normaaleja ihmissuhteita; hän tuntee itsensä väheksytyksi ja erilaiseksi, eikä meidän yhteiskunnassamme haluta ihmisiä, jotka ovat erilaisia. Me haluamme ihmisiä, jotka uskonnostaan, ihonväristään tai maantieteellisestä alkuperästään riippumatta voivat työskennellä yhdessä rakentaakseen paremman Euroopan, joka on lähempänä kansalaisia.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tästä syystä me parlamentissa – ja haluaisin kiittää kaikkia valiokunnassa työskenteleviä kollegoitani, jotka auttoivat minua tämän mietinnön laatimisessa – haluamme, että kaikkien jäsenvaltioiden lainsäädäntö yhdenmukaistetaan niin, että naisten sukuelinten silpominen luokitellaan rikokseksi. Me emme halua lieventäviä ehdotuksia, jotka koskevat esimerkiksi ”klitoriksen pistelyä”. Me haluamme naisten olevan todella yhdenvertaisia miesten kanssa; me emme halua siirtymäriittejä vaan todellista integroitumista niiden sijasta. Me haluamme kansalaisjärjestöjen pystyvän tekemään työtään, me haluamme ennaltaehkäisevän politiikan, johon maahanmuuttajanaisten järjestöt osallistuvat, me haluamme rangaista kaikkia, jotka pyrkivät silpomaan tyttöjä ja haluavat pakottaa heidät luonnonvastaiseen epätoivon ja syrjäytymisen kierteseen.

Mietinnössä käsitellään monia aloja, ja uskoakseni jäsenillä on ollut mahdollisuus tutustua siihen ja arvioida sitä. Uskon, että jokaisen pitäisi liittyä tähän vaatimukseen merkityksellisestä Euroopasta, jossa kolmen toimielimen ponnistelut yhdistetään tämän kauhean, ihmisoikeuksia loukkaavan rikoksen torjumiseksi.

Louis Michel, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, omasta ja kollegani puolesta haluaisin kiittää Cristiana Muscardinia hänen puheenvuorostaan, sillä uskon, että hänen käsittelemänsä aihe on sekä murhenäytelmä että skandaali. Haluan todellakin kiittää Cristiana Muscardinia hänen laatimastaan erinomaisesta mietinnöstä, jossa käsitellään tärkeää aihetta naisten sukupuolielinten silpomisen torjunnasta Euroopan unionissa.

Euroopan komissio on selvin sanoin tuominnut sekä Euroopan unionissa että kolmansissa maissa perinteiset tavat, joita on mahdotonta hyväksyä ja jotka vaarantavat vakavasti naisten ja nuorten tyttöjen perusoikeuden, joka koskee ruumiillisen ja henkisen koskemattomuuden kunnioittamista. Me olemme luonnollisesti täysin yhtä mieltä mietinnön kanssa. Mielestämme kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden pitäisi ryhtyä tehokkaihin toimiin. Meidän pitäisi käynnistää huomattavasti tehokkaampia toimia, jotta tällaisista käytännöistä tehtäisiin loppu sekä Euroopan unionissa että kolmansissa maissa, sillä on mahdotonta hyväksyä ja vaikea uskoa, että tällaista voi yhä tapahtua Euroopan unionissa. Meidän on myös varmistettava kaikkien kolmansien maiden kanssa käytävien poliittisten vuoropuhelujen yhteydessä, että asianomaiset maat ymmärtävät täysin meidän kantamme. Haluaisin siirtyä hetkeksi aiheeseen, josta tekstissä ei puhuta, ja todeta, että voin vakuuttaa teille tämän aiheen olevan aina asialistalla kaikissa kehitysmaiden kanssa käymissämme poliittisissa vuoropuheluissa.

Aivan äskettäin Burkina Fason presidentti Compaoré soitti minulle ja kertoi, että maassa oltiin juuri hyväksymässä lakia näiden käytäntöjen kieltämisestä, vaikka asia ei olekaan helppo. Olisi syytä korostaa, että tietysti on olemassa joitakin sukuja ja heimoja, jotka yhä jatkavat käytännön harjoittamista, ja aihe on maassa melko arkaluontoinen, mutta hänellä oli todellinen halu edistää tätä asiaa, ja se on mielestäni tärkeää.

Te tiedätte myös, että komissio myöntää säännöllisesti yhteisön rahoitusta tukeakseen Euroopassa ja kolmansissa maissa hankkeita, joilla pyritään naisten sukuelinten silpomisen ehkäisemiseen ja lopettamiseen sekä autetaan uhreja ja vaaranalaisia nuoria tyttöjä.

Euroopassa tärkein välineemme on DAPHNE III -ohjelma, jolla tuetaan eurooppalaisia kansalaisjärjestöjä sekä paikallisia ja alueellisia julkisia laitoksia ja viranomaisia niiden pyrkiessä torjumaan naisten sukuelinten silpomista. Daphne-ohjelma käynnistettiin vuonna 1997, minkä jälkeen ohjelmasta on yhteisrahoitettu yhteensä noin 2,4 miljoonalla eurolla 14 hanketta, jotka koskevat tätä aihetta. Daphne-hankkeiden avulla olemme voineet toteuttaa yhteisön koulutus- ja avustushoelmia, järjestää valistuskampanjoita, analysoida kansallisia lainsäädäntöjä, kerätä tietoa ja tilastoja, kehittää välineitä ja luoda parhaita käytäntöjä kentällä työskenteleville toimijoille sekä esittää poliittisia ohjeita eurooppalaisille ja kansallisille päätöksentekijöille.

Me aiomme luonnollisesti tukea jatkossakin päättäväisesti tämäntyyppisiä toimia ja jatkaa tämän asian käsittelyä Euroopan unionissa, eikä ainoastaan väkivallan ennaltaehkäisyn ja uhreille tarkoitetun tuen yhteydessä vaan myös maahanmuuttoa, turvapaikkakysymystä ja rikosoikeutta koskevilla aloilla.

Poikkean jälleen hetkeksi aiheeseen, josta ei puhuta tekstissä. Minun on sanottava teille, että olen varsin järkyttynyt siitä tietynlaisesta pelkuruudesta, jota hallituksemme ja jotkut poliitikot ovat osoittaneet katsoessaan, että tämä käytäntö on osa kulttuuria eikä siihen voida sen vuoksi puuttua. Olen pahoillani, mutta vähin, mitä meidän pitäisi odottaa Eurooppaan saapuvilta ihmisiltä, on voimassa olevien sääntöjen noudattaminen. Mielestäni oikeus ei voi kehittyä kahdella eri nopeudella; kahden nopeuden käsitettä ei voida hyväksyä. Tämä ei vaikuta millään tavoin Euroopan unionin jäsenvaltioiden valmiuksiin vastaanottaa maahantulijoita, pikemminkin päinvastoin. Minulla on aikaisempaa kokemusta tällaisesta keskustelusta omassa maassani. Minun on sanottava, että olen järkyttynyt siitä, että jotkut ihmiset itse asiassa kieltäytyvät rankaisemasta tämäntyyppisiä tekoja ja käyttävät tekosyynä maahanmuuttajien kulttuurin kunnioitusta. Uskon, että jos me haluamme ratkaista tämän ongelman Euroopassa, meidän on edettävä niin pitkälle, että tällaisista käytännöistä tehdään rangaistavia. Meillä on oltava tähän tarvittavaa poliittista rohkeutta, eikä mielestäni yhdenkään maan kyky vastaanottaa maahantulijoita heikkene siitä, jos me sanomme: ”Kyseessä on meidän perustuslakimme, sääntömme ja inhimilliset arvomme, ja teidän on noudatettava niitä. Jos te ette noudata niitä, te toimitte lainvastaisesti ja saatte siitä rangaistuksen.” Lopetan sivuhuomautukseni tähän, mutta olen iloinen siitä, että sain sanotuksi nämä asiat, koska jaan täysin suuttumuksenne, jota tämä kysymys herättää.

Kolmansille maille suuntaamansa ulkoisen avun yhteydessä komissio soveltaa myös kolmea toimintatapaa naisten sukuelinten silpomisen torjumiseksi. Aivan ensiksi, kuten kerroinkin teille, komissio nostaa keskeiseen asemaan naisten vapautumista, ihmisoikeuksia ja terveyttä koskevan kysymyksen kaikissa poliittisissa ja strategisissa vuoropuheluissa, joita se käy kumppanimaidensa hallitusten kanssa.

Toiseksi se tukee toimia, joilla painostetaan ja kannustetaan parantamaan kansallisia lainsäädäntöjä sekä kehittämään kansallista politiikkaa naisten oikeuksien edistämiseksi ja suojaamiseksi sekä kaikkien haitallisten käytäntöjen kieltämiseksi.

Kolmanneksi se tukee aloitteita, joiden tarkoituksena on vahvistaa poliittisten johtajien toimintamahdollisuuksia, sekä kaikille yhteiskunnan aloille suunnattuja valistuskampanjoita. Monivuotinen Haagin ohjelma, jonka piiriin kuuluu useita vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen kehittämiseksi toteutettavia toimia, päättyy vuonna 2010. Esitämme uuden vuodelt 2010–2014 kattavan Tukholman ohjelman keväällä 2009 julkaistavassa tiedonannossa. Voin vakuuttaa teille, että kyseisessä ohjelmassa painotetaan vahvasti perusoikeuksien ja uhrien oikeuksien suojeluun liittyvää näkökohtaa sekä lasten ja naisten oikeuksien edistämistä ja suojelua.

Vaikka komissiossa ei ole vielä laadittu erityisstrategiaa naisten sukupuolielinten silpomisen torjumiseksi, tuemme jatkossakin päättäväisesti toimia, joiden tavoitteena on silpomisen ennaltaehkäisy, ja me aiomme ottaa esille tämän kysymyksen unionin sisä- ja ulkopoliittikan yhteydessä.

Puhemies. – (IT) Esittely on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 24. maaliskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Véronique Mathieu (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Joka vuosi 180 000 maahanmuuttajanaista joutuu tai on vaarassa joutua sukupuolielinten silpomisen uhriksi Euroopassa. On tärkeää muistaa, että kyseessä on ihmisoikeuksien loukkaus, jolla on erittäin vakavia fyysisiä ja psykologisia seurauksia. Tällaisia käytäntöjä ei voida perustella kulttuuriin tai uskontoon liittyvillä perinteillä. Jotta tällaisista käytännöistä luovuttaisiin, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden rikoslainsäädäntöön sisältyvää kieltoa noudatetaan, ja silpomiskäytäntö on katsottava rikokseksi. Samaan aikaan uhreiksi joutuneille tai mahdollisesti joutuville naisille on tarjottava oikeudellista ja lääkinnällistä tukea.

EU:n on lisättävä tukeaan sellaisille kansalaisjärjestöille, jotka tekevät merkittävää työtä kentällä ennaltaehkäisyyn ja apuun liittyvillä aloilla. Aihetta käsittelevillä kansallisilla ja eurooppalaisilla tiedotus- ja valistuskampanjoilla päästäisiin eroon näihin käytäntöihin liittyvistä tabuista ja samalla tiedotettaisiin perheille silpomisen rikosoikeudellisista seuraamuksista. Tästä syystä on tärkeää, että EU pyrkii ratkaisemaan ongelman määrittelemällä yhteisiä ennaltaehkäiseviä toimia silpomiskäytännön kieltämiseksi EU:ssa ja

viittaamalla kieltoon kaikissa kolmansien maiden kanssa tehtävissä yhteistyösopimuksissa. Sukupuolielinten silpominen on yhteiskunnallinen ongelma, joka koskee meitä kaikkia.

25. Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus (lyhyt esittely)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Vasco Graça Mouran kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0092/2009) ”Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus” (2008/2225(INI)).

Vasco Graça Moura, esittelijä. – (PT) Komission tiedonanto ”Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus” jatkaa jo ennestäänkin pitkää Euroopan parlamentin, komission, neuvoston, alueiden komitean sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitean laatimien asiakirjojen sarjaa, jossa monikielisyyttä käsitellään eri näkökulmista.

Toistan mietinnössäni Euroopan parlamentin aikaisemmin esittämät näkemykset ja olen yleensä yhtä mieltä komission kanssa siitä, että Euroopan unionin kielellinen ja kulttuurinen monimuotoisuus on suuri kilpailuetu ja että kieltenopetus- sekä opiskelija- ja kulttuurivaihto-ohjelmia on kiistatta tuettava niin EU:ssa kuin sen ulkopuolellakin.

Korostan myös kielen tärkeyttä sosiaalisen osallisuuden osatekijänä. Vahvistan maailman muiden alueiden kanssa käytävän vuoropuhelun merkityksen, ja kiinnitän huomiota EU:n ja kolmansien maiden väliin erityisiin kielellisiin, historiallisiin ja kulttuurisiin siteisiin. Totean mietinnössäni, että kaunokirjallista ja asiatekstien kääntämistä on tuettava. Käsitteen monikielisyyskysymystä audiovisuaalialalla sekä tarvetta tukea kieltenopettajia. Kielitaitoindikaattoreita on alettava soveltaa kaikkiin EU:n virallisiin kielisiin sanotun kuitenkin vaikuttamatta indikaattoreiden soveltamiseen muihin Euroopassa puhuttuihin ja opiskeltuihin kielisiin, myös klassiseen kreikkaan ja latinaan.

Sekä koulu- että aikuisiässä annettavan kieltenopetuksen osalta korostan monien muiden näkökohtien lisäksi sitä, että äidinkielisellä opetuksella on ratkaiseva merkitys kaikelle muulle opetukselle. Vanhempien ja huoltajien on pystyttävä valitsemaan virallinen kieli, jolla heidän lapsilleen annetaan opetusta maissa, joissa on useampia virallisia kieliä tai joissa virallista kieltä ja alueellisia kieliä käytetään rinnakkain. Tähdennän myös, ettei yhdeltäkään koululaiselta saisi kieltää opetusta valtion virallisella kielellä.

Haluaisin korostaa, että alue- ja vähemmistökielten merkitystä ei missään vaiheessa saateta kyseenalaiseksi mietinnössäni. Tunnustan tietenkin tällaisten kielten merkityksen ja kunnioitan niitä, enkä missään vaiheessa pyri vaikeuttamaan niiden asemaa. Mietinnössäni ei ole ainuttakaan näkökohtaa, joka olisi ristiriidassa näiden kielten kanssa. Sosialistiset, liberaalit ja vihreät kollegani ovat kuitenkin esittäneet vaihtoehtoisen ehdotuksen, jossa aivan yksinkertaisesti unohdetaan juuri mainitsemani kolme seikkaa.

Tämän seurauksena ihmisten perusoikeuksiin ja -vapauksiin liittyvät periaatteet, joita Euroopan unionissa on suojattu, kannatettu ja noudatettu jo kauan, ovat vaarassa kadota kansallismielisten galicialaisten, katalaanien ja baskien painostuksen vuoksi. Jos vaihtoehtoinen ehdotus hyväksytään, se merkitsee, että Euroopan parlamentti on luovuttanut.

Nämä pyrkimykset ovat täysin selviä. Espanjalaisen *El País* -sanomalehden tämänpäiväisen numeron sivulla 37 kerrotaan vain kolme kuukautta sitten tehdystä korkeimman oikeuden päätöksestä, jonka mukaan kirjoittautumislomakkeisiin pitäisi lisätä kohta, jossa vanhempia pyydetään ilmoittamaan, millä kielellä he haluavat lastensa saavan peruskoulutuksensa. Kyseessä on käytäntö, jota Katalonian hallituksessa ei ole toteutettu.

Mielestäni tätä vaihtoehtoa ei pitäisi hyväksyä. Mietinnössäni esitetyistä seikoista poiketen vaihtoehtoinen ehdotus johtaa äärikansallisten suuntausten suojeluun, mitä emme voi hyväksyä, ja lisäksi se on ristiriidassa perusoikeuksien ja -vapauksien ja jopa toissijaisuusperiaatteen kanssa tavalla, jota emme myös voi hyväksyä, puhumattakaan siitä, että vaihtoehtoinen ehdotus on ristiriidassa myös sellaisten periaatteiden kanssa, jotka sisältyvät jo aiempiin Euroopan parlamentin ja neuvoston teksteihin ja joita ei ole koskaan asetettu kyseenalaisiksi.

Tästä syystä kehotan parlamenttia toimimaan hyvin varovaisesti. Eситetty vaihtoehtoinen ehdotus on hylättävä ja laatimani mietintö on hyväksyttävä, niin kuin se hyväksyttiin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnassa 17. helmikuuta äänin 20 puolesta, 3 vastaan ja 8 tyhjää.

Arvoisa puhemies, Euroopan unionin on oltava paikka, jossa kunnioitetaan demokratiaa ja pluralismia, sen sijaan, että siellä syyllistyttäisiin poissulkemiseen tai perusoikeuksien ja -vapauksien kohtuuttomaan polkemiseen.

Louis Michel, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin ensiksi kiittää Vasco Graça Mouraa hänen laatimastaan valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä, jossa käsitellään monikielisyyttä.

Mietinnössä tuetaan komission lähestymistapaa ja painotetaan kieltenopetuksen laatua ja kieltenopettajien pätevyyttä, integroitua lähestymistapaa, jolla saavutetaan yhteiskuntamme kaikki kerrokset, ja kielellistä monimuotoisuutta samalla, kun edistetään tiedotusvälineiden ja kaunokirjallisten käännösten merkityksen ymmärtämistä, sekä kielellisiä ja kulttuurisia siteitä kolmansien maiden kanssa.

Olen yhtä mieltä esittelijän kanssa siitä, että monikielisyys vaikuttaa suuresti Euroopan kansalaisten jokapäiväiseen elämään, kun otetaan huomioon viestinnän runsaus, lisääntyvä liikkuvuus ja maahanmuutto sekä yhä kasvava globalisaatio.

Periaate äidinkielen ja kahden vieraan kielen opettamisesta sekä vieraan kielen oppiminen varhaisella iällä ovat monikielisyyspolitiikkamme viitekohtia. Lähestymistapamme perustuu tähän vakiintuneeseen oikeuteen. Sillä vahvistetaan elinikäisen oppimisen merkitystä, ja sen tavoitteena on saada kaikkein haavoittuvimmat ryhmät osallisiksi yhteiskunnassamme. Viittaan erityisesti opintonsa keskeyttäneisiin ihmisiin, maahanmuuttajiin ja ihmisiin, jotka puhuvat vain yhtä kieltä tai joilla on heikommat kielelliset valmiudet.

Lisäksi haluamme lisätä toimiamme, jotka liittyvät oppisopimustyöntekijöihin, aikuisiin ja iäkkäisiin henkilöihin, jotka eivät enää saa koulutusta ja jotka ehkä ovat jääneet paitsi kehityksestä.

Olen ilahtunut siitä, että kannatatte lähestymistapaamme. Näiden ryhmien saavuttaminen edellyttää henkilökohtaista motivointia sekä sopivien opetusmenetelmien täytäntöönpanoa. Uudet tekniikat, kuten internet ja vuorovaikutteiset audiovisuaalivälineet, tarjoavat monia mahdollisuuksia saavuttaa tällaiset ryhmät sekä kehittää ja muokata opetusmenetelmiä heidän erityistarpeidensa ja -taitojensa mukaisesti. Elinikäistä oppimista koskeva ohjelmamme edistää Euroopassa kaikkia kieliä: Euroopan unionin virallisia kieliä, alueellisia ja vähemmistökieliä sekä muita eri puolilla maailmaa puhuttavia kieliä. Tämä heijastaa Euroopan unionin uutta todellisuutta samoin kuin kansalaistemme kielellisiä tarpeita.

Liikkuvuuden ja maahanmuuton lisääntyessä on välttämätöntä, että ihmiset hallitsevat kansallisen kielen tai kielet, jos heidän on tarkoitus integroitua täysin yhteiskuntaan. Haluaisin kuitenkin tässä yhteydessä korostaa, että nimenomaan jäsenvaltiot ovat päätöksentekijöitä kielipolitiikkaan liittyvissä asioissa, myös alueellisten ja vähemmistökielten osalta, joita koskeva kehys on määriteltä Euroopan neuvoston alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevassa eurooppalaisessa peruskirjassa.

Olen ilahtunut siitä, että Euroopan parlamentti kannattaa yleensä monikielisyyttä koskevaa lähestymistapaamme.

Puhemies. – (IT) Esittely on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 24. maaliskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Corina Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) EU:n 27 jäsenvaltion kielellinen ja kulttuurinen monimuotoisuus edistää ymmärtämistä ja yhteistyötä samoin kuin työvoiman rajat ylittävää liikkuvuutta ja eurooppalaisten arvojen yhtäläistämistä. On tärkeää kehittää jatkuvasti Euroopan unionin politiikkaa, jolla pyritään kannustamaan äidinkielellä annettavaa opetusta ja varmistamaan kielten välinen ymmärrettävyys. Tarvitsemme kansallisten viranomaisten ja Euroopan komission välistä yhteistyötä toteuttaaksemme mahdollisimman tehokkaasti käytäntöjä, joiden tarkoituksena on saavuttaa integraatio hyväksymällä kielelliset erot.

Romania on yksi niistä Euroopan unionin jäsenvaltioista, joissa taataan Euroopan unionin keskitasoa parempi suoja ja tuki vähemmistöille ja edistetään heidän omilla kielillään annettavaa opetusta. Babes-Bolyain yliopisto Cluj-Napocassa on erinomainen esimerkki monikielisyyden edistämisestä.

Ikävä kyllä Babes-Bolyain yliopiston lopettamiseksi on järjestetty jopa Euroopan parlamentissa mielenosoituksia ja käynnistetty aloitteita. Tätä on perusteltu etniseen erotteluun perustuvalla epäoikeudenmukaisella syrjinnällä. Haluan siksi kiinnittää huomionne vaaraan, joka on seurausta etnisiä asioita käsittelevän keskustelun äänensävyyn kiristymisestä. Emme saa vääristää vähemmistöjen oikeuksien kunnioitusta ja monikielisyyden edistämistä luomalla kulisveja, joiden takana toimitaan Euroopan hengen

ja kansojen välisen yhteisymmärryksen vastaisesti. Monikielisyys on oltava Euroopan unionille yhteinen nimittäjä eikä hajottava tekijä.

Gabriela Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) Monikielisyyttä voidaan kannattaa käytännöllisistä syistä: se vähentää työttömyysriskiä, parantaa työllistymismahdollisuuksia, edistää toimitettavien palvelujen laadun parantamista ja työvoiman tuottavuutta sekä helpottaa liikkuvuutta. Me kaikki tiedämme, mitä nämä syyt ovat, ja olemme yleensä yhtä mieltä tästä asiasta.

Haluaisin tässä yhteydessä painottaa erään toisen perusteen merkitystä, kun tuemme monikielisyyttä ja toteutamme siihen liittyviä toimia.

Monikielisyys auttaa osaltaan vahvistamaan arvoja ja asenteita, jotka ovat keskeisiä Euroopan sosiaaliselle mallille: keskinäistä ymmärtämistä, luottamusta ja solidaarisuutta. Se voi tehokkaasti edistää yhtenäisyyden toteutumista monimuotoisuuden maailmassa.

Tässä mielessä me myös vaadimme, että Euroopan kielellinen monimuotoisuus on säilytettävä. Yksi keino tämän tavoitteen saavuttamiseksi olisi opiskella toisena vieraana kielenä muita kuin kansainvälisiä kieliä. Voimme opiskella naapurimaiden kieliä tai oman maamme etnisten vähemmistöjen kieliä tai kieliä, joita puhutaan sellaisissa kehittyvien talouksien maissa, joihin meillä on erinomaiset suhteet.

Uskoisin, että tämäntyyppisen politiikan myönteiset vaikutukset voivat heijastua myöhemmin jokapäiväiseen elämään.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE), kirjallinen. – (DE) Kielellinen monimuotoisuus on tärkeää. Se on osa Euroopan unionin jokapäiväistä todellisuutta, ja sen merkitys lisääntyy jatkuvasti jäsenvaltioiden välisissä suhteissa, tavassa, jolla monikulttuuriset yhteiskuntamme elävät yhdessä, sekä Euroopan unionin toteuttamissa yhteisissä poliittisissa toimissa. Kielipolitiikkaan liittyviä asioita koskeva päätösvalta kuuluu kuitenkin pääasiassa jäsenvaltioille. Euroopan parlamentin tehtävänä ei ole esittää kielipolitiikkaan liittyviä vaatimuksia ja suosituksia. EU:lla on monikielisyydestä vastaava komission jäsen, mikä on selvä osoitus siitä, että komissiota on viipymättä uudistettava ja komission jäsenten määrä on muutettava jäsenvaltioiden määrää alhaisemmaksi.

Iosif Matula (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Haluaisin onnitella kollegaani Vasco Graça Mouraa siitä tavasta, jolla hän on yhdistänyt mietintöluonnoksessaan onnistuneesti yleiset, alueelliset ja jopa paikalliset edut.

Ehdotin itse, että johonkin etniseen ryhmään kuuluvien, vähemmistökieltä puhuvien kansalaisten pitäisi oppia kunnolla sen valtion virallinen kieli, jossa he elävät. Tästä olisi varmasti hyötyä työsaannissa ja onnistuneessa sosiaalisessa integroinnissa. Asiaa koskevaa tarkistusta ei ikävä kyllä hyväksytty asiasta vastaavassa valiokunnassa, mutta uskon silti vakaasti, että se olisi erittäin hyödyllistä.

Toisaalta ehdotin, että virkamiehiä, jotka ovat työssään usein yhteydessä muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin, pitäisi kannustaa oppimaan jokin toinen eurooppalainen kieli. Tämä olisi mielestäni hyödyllistä, kun otetaan huomioon työvoiman muuttoliike koko Euroopan alueella sekä matkailusta johtuva liikkuvuus.

Tämä on ainut keino, jolla voimme kannustaa viestintää ja kulttuurien välistä ymmärtämistä, jotka ovat Euroopan unionin perusarvoja.

26. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

27. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.05.)